5266 ասկ.

Տ՛ր ժողովը ըղձալիք եկիր
բերկրեա՛ջ անլռելի աղբեր։
Ով ոտանաւորի ուրախ ոտանաւոր։
Ով տուչութե՛ան խնդալ ուրախ։
Ով ուրախ ոտանաւոր։ ով երբ
ուրախ գալիս ես ուրախ։ ով երբ
ես գալիս ուրախ։ ով ոտանաւորի
ուրախ ոտանաւոր։ ով ոտանաւորի
ուրախ ոտանաւոր։ ով ոտանաւորի
ուրախ ոտանաւոր

լով զանձինս մեր ի խղճէ և ի չար
լինելոյ։ Եւ մեք այսուհետեւ սրբե-
փառաբանիչս նո՛ւ այ ամգուն և մեզ
համանուէր երկնային հրեշտակացն ի
նուրհեաց մեզ բերել զդ
իւրով։ և շնորհեաց մեզ բերել զդ
Որ ընտրեաց զմեզ ողորմութեամբն
մին վա՛ խրատանց և արդարուե նր։
զնմանե ի դիշերային ժամուս յայտ
յաղթող առաջի նր։ և գոհացարուք
մի՛ քե։ Այնր և գողուբ կացցուք
նաւալը անուշան տն մերոց և փրկչին
գով ի ուրբանուե և ի պատիւ ամե
դրան ի ուրբանուե և ի պատիւ ամե
տու ե՛ և սիուխանս տկարուե մերում։
մեզ մրդ սերն աշ ի միութ
պարծուցեա՛ զմեզ ամքն ի հան
Զ

Վասն։

Ամէն։ այլելուիայ։ այլելուիայ։ այլ։
Ամէն։ այլելուիայ։ այլելուիայ։ այլ։
բարի՝ ողորմութիա՛ բանաւոր հօտի։
ցոյ՝ ի՛ քէն հայցեն պանելով։ հովիւ

Ո՜վ խաչին մեծ և կարող զօրութիւն.
"քաւութի՛ւն զմեզ տայցես մերոց ի տունկ խնդ".
Հրեշտակ խոսիցեալ պահպանութեան
անձանց մերոց ի տունկ խնդ".
խնդութեամբ։ Ընդ երեսս Տեր։
անցուցանել հաւատով ի տունկ
Ո՜վ մեծագո՛ւն գիշերիս խաղաղութ
և ողջմեա՛ւ։ Ակ՛ս՛ Տե՛ր։
Ո՜վ որ խոստացա՛ սիրելեաց քոց
ճշմարիտն մեծ յո՛ քո՛ւ ոք մեր կեցո
նոսկան և երկնային խորանացն։
Ես արժանաւո՛ր լինելով յաւիտե՛
բոլոր քան կամաց նոր յոյսով ՚ծիս։
Ընդունելո՛ւ մեզ մարդասէրն աստ
կեալ առաքինութի՛ւն և անարատ վա՛
աղօթիւք և բարեխօսութ՛ւամ սրբոց։
Ո՜վ զի ընդունելով զպղտառանս մեր
նով սրտից մերոց ծածկագիտին ա՛յ։
նաց մերոց։ Խոստմա՛ն լինել զգաստ
Ինամանէ զքաւութի՛ւն և զմոռացու՛ն յանցա
մրտութե՛ւ։ Հաւատով խնդրելոցդ
դործոց։ Համբարձցե՛ք զձեռս մեր
Ի սրբուի՛ առանց բարկութե՛ւ և երկ

ըզ հերձուածոց. քարկոխիմ լեզուաւոր
ախտակից լերուք։ Կանուխ
շհասարհ ամ. առեալս նոյեցցուք
չոխէ-ոյ դիմ, խոտոլմոխոյ։
Ա՛ն եղբարք սիրելիք, Աստուածասէր
ոգիք, ընդ ո՛ւմ ոք ի ձեզանէ
յօգնութիւն անձանց մերոց ի՞ առնէ։
Եւ ևս պիտանի մեզ ճշմարիտ ևս
հաւատոյս մերոյ զուր աղաչեցուք։
Տէր ողորմեա։
Ո՞ անձինս մեր և զմիմեանս տուն ա
ամենակալութեն յանձն արասցուք։
Քեզ տէր յանձն եդիցո՛։
Ողորմածդ մեզ ներ սուտ մեր, ըն մեծ
ողորմութիւնդ քոյ. առասցուք աւրէն
պատասխանութեամբ։
Տէ՛ր ողորմեա՛. տէ՛ր ողորմեա՛. տէ՛ր ողորմեա՛
Ես առի ևս ողորմած քոյոց պատուիրանացդ
աւուրն. Ի կիրակէին ևւ ի տօնս
արտաքսեալքանս երեք ևս ողորմած։
Ասէ Տէր ոչ ոք ծառայէ երկոցունց տանց,
Կամ զմի ատիցէ և զմիւսն սիրեսցէ։
Կամ մի մասանեսցի և զմիւսն արհամարհեսցէ։
Ոչ կարէք Աստուծոյ ծառայել և մամոնայի։
Ա՛ն եղբարք, Աստուած ողորմեսցի ձեզ
ի ձեռն ողորմածութեան իւրոյ։

գիս • խորտակյալ առնէն Ոտածիկն
Խորհուրդը ջարին • խաբեն զի չէ
ընդ խաւար • ար ող՛։
անձն իմ • լուսոյն հեռանալ • լինիլ
ի բարեաց գործոց • Ա՜ւ վարկաւ
ի քաց մեկնեցայ • ի՛ աջ խորհրդոց
ժամանակս բաղումս • ար ող՛։
ախորժ լըցեալ • ժահահոս եղէ
մեղս • Թօթափիլ չկարեմ • Ժանտ
Թաթախեալ տրտմով • Թաւալիմ ի՛
հոյլս մեղաց • ար ող՛։
ցի զգ չարն • ընկալայ կամաւ • զգ
ցէ • եղկելի զանձն իմ • Ընտրե
Երկինք և երկիր • եկայք ողբա
բաղում են յոյժ • ար ող՛։
պատեցին • զթիւ մեղաց իմոց • զի
չար • և բառնէր մահու • Ո՜ի թող
Երկեւնի էի լոյս • և այժմ եմ խա
րան գործեցի • ար ող՛։
ցի զանձն իմ • զաւազանեցի • զա
առեան • զուրբ ինձ փորեցին • Ա՜ւաղ
Ա՜ւաղ եղէ մեղաց • զբոյզ կորըս
ար ողորմեա ար ողորմեա •
բողոքեմ զանձնէս • ար ողորմեա

անդընդաձ · ծխծաղին գլուխմամբս ·
ծանակ զիս առնեն · ար ող՛։
Կամաւ կորացայ · կարկամեալս ան՝
ձամբ կանգնիլ ոչ կարեմ Հուր մե՝
զաց կիզող · հրդեհ հոգւոյ որ չիս ·
հոգեւոր բարիս · ար ող՛։
Ձաղկեցայ մեղաբ · ձաղեցին տե՝
սօղք · ձանձրացաւ հոգիս Վ եղի
դառնութեան · ղօղեալ ի սիրոս իմ ·
ղամպար իմ շինաւ · ար ող՛։
Ա՛շակմամբ մեղաց · ճաշեցի զմահ ·
Ճոխս աղքատացայ Ա՛ ե ռ ե ալ եմ
հոգեառիթ · մոլորեալ մըտաբս · միայն
կամ մարթասիս · ար ող՛։
Յորդացեալ մեհեան · յորսորդին ան՝
հոյ · յոյզ թեցոյ յաճախից Կ՛ ե ռ ից
թըշնամւոյն · նըշաւակ եղէ · Նոր
միշտ խոցոտիմ · ար ող՛։
Հ՛ ուրջ պատուել զենեւ · շունք բա՛
զումք եղեն · շաղախին արեամբս ·
Ուրս եղէ չարին · ուռկանաւ մեղաց ·
որսացաւ զանձն իմ · ար ող՛։
Ձարաչար վըշտաբ · չարչարի անձն
իմ · չունիմ գադաթումն Պարտու՝

Հոգիդ տեր և ողորմութիւն։
Աստուածածնին բարեխօսութիւք,
քրիստոս դատաւոր։ տեր ողորմեա։
Մերձ ծանիր. քուն մահու եկեալ,
ըռնաց փոխագիր բարեաց։ Վհատ միշտ
փութացիր անձն իմ. փախչիլ ինչ
ոմից։ ։ Վճռեալ է հոգիս։ տեր ողորմեա։
քանչելւոյց զաչս իմ։ Ահաւոր
մօր։ ցաւոցդ զաչս իմ։ Ցանկալի դի
Յանկուճիւն չարեաց։ ցանկալի դի
տառինս ոչ լուայ։ տեր ողորմեա։
Նաւոյ բարւոյ։ բոսխճական ձայնին։
նին։ տիրական գրկիացն։ Պաբուշ
Տիրեցին ինձ չարք։ տարագիր հա՞
շրթիւք։ տեր ողորմեա։
նաց։ վերջանայ հոգիս։ վարանեալ
սիրտ իմ խոցեալ է։ Ո՞ւրդ յանցա
Սիրով ցանկութեամբ։ տառապիմ բարկութեամբ։
ռամկական վարուքս։ տեր ողորմեա։
Ատելի կոչեցայ։ ոսկայ անուանիմ։
ձեալ։ Չեռնասուն հրով մեղաց։
Ո՞վ անաման զղջմունք։ Չերանիմ զարշ
պարտեալս ի մեղաց։ տեր ողորմեա։
պան զրկայ։ պատուոյ յանդգնեաց։

Ողորմեա՛ ինձ Աստուած՝ ըստ մեծի ողորմութեան քոյ։ Եւ ըստ բազմութեան գթոց քոց ջնջեա՛ զանօրէնութիւնս իմ։ Զի զանօրէնութիւնս իմ ես գիտեմ՝ եւ զմեղս իմ առաջի իմ է միշտ։ Քեզ միայնոյ մեղայ՝ եւ զչար առաջի քո արարի։ Զի արդար երեւեսցիս ի բանի քում՝ եւ յաղթեսցես յատենի քում։ Զի ահա յանօրէնութեանց ծնայ՝ եւ ի մեղս յղացաւ զիս մայր իմ։ Զի ահա ճշմարտութիւն սիրեցեր՝ զանյայտսն եւ զգաղտնիսն իմաստութեան քոյ յայտնեցեր ինձ։ Սրբեսցես զիս ի մեղաց իմոց՝ եւ մաքրեցայց։ Լուասցես զիս՝ եւ սպիտակասցայց քան զձիւն։ Լուիցես ինձ ուրախութեան եւ ցնծութեան՝ եւ ագալասցին ոսկերք խոնարհեալք։ Դարձո՛ զերեսս քո յանօրէնութեանց իմոց՝ եւ զամենայն զանցս իմ ջնջեա՛։ Սիրտ սուրբ արա՛ յիս Աստուած՝ եւ հոգի ուղիղ նորոգեա՛ յիս։ Մի՛ զարկաներես զիս յերեսաց քոց՝ եւ զՀոգի քո սուրբ մի՛ խլեր յինէն։ Դարձո՛ ինձ զուրախութիւն փրկութեան քոյ՝ եւ հոգւով իշխանական հաստատեա՛ զիս։ Ուսուցից անօրինաց զճանապարհս քո՝ եւ ամբարիշտքն առ քեզ դարձցին։ Փրկեա՛ զիս յարեանց մահու՝ Աստուած Աստուած փրկութեան իմոյ։ Եւ հրճուեսցի լեզու իմ զարդարութիւն քո։ Տէր զբերանս իմ բացցես՝ եւ բերան իմ պատմեսցէ զաւրութիւն քո։ Զի եթէ կամեցար պատարագի՝ տայի՛ր եւ ողջակէզս ոչ հաճեսցին քեզ։ Պատարագ Աստուծոյ հոգի խոնարհեալ՝ սիրտ զղջացեալ եւ խոնարհեալ Աստուած մի՛ արհամարհեսցէ։

Վասն ամենայն ողորմութեան եւ ողորմածութեան քոյ՝ եւ վասն ամենայն գթոց քոց՝ որ ի մեզ եւ ի ծնողս մեր եւ ի հարս մեր եւ ի մեծամեծս մեր եւ ի մերձաւորս մեր եւ ի ծանօթս մեր եւ ի բարեկամս մեր եւ ի ծառայս մեր եւ ի ծառայս ծնողաց մերոց եւ ի ծառայս հարց մերոց եւ ի ծառայս մեծամեծաց մերոց եւ ի ծառայս մերձաւորաց մերոց եւ ի ծառայս ծանօթաց մերոց եւ ի ծառայս բարեկամաց մերոց՝ որ ի մեզ եւ որ ոչ ի մեզ՝ որ ի կենդանիս եւ որ ի մեռեալս՝ որ ի հաւատս եւ որ ի տարակոյս՝ որ ի մարմնաւորս եւ որ ոչ մարմնաւորս՝ որ ի հոգեւորս եւ որ ի մարդկանէ՝ որ ի ծովս եւ որ ի ցամաքս՝ որ ի ճանապարհորդս եւ որ ի տեղիս՝ որ ի տեղեաց եւ որ ի տեղեաց՝ որ ի գերութեան եւ որ ի գերութեան՝ որ ի տանջանս եւ որ ի տանջանս՝ որ ի հիւանդութեան եւ որ ի հիւանդութեան՝ որ ի նեղութեան եւ որ ի նեղութեան՝ որ ի վտանգս եւ որ ի վտանգս՝ որ ի սովս եւ որ ի սովս՝ որ ի ծարաւս եւ որ ի ծարաւս՝ որ ի մերկութեան եւ որ ի մերկութեան՝ որ ի հարկս եւ որ ի հարկս՝ որ ի տագնապս եւ որ ի տագնապս՝ որ ի տրտմութեան եւ որ ի տրտմութեան՝ որ ի տկարութեան եւ որ ի տկարութեան՝ որ ի ծերութեան եւ որ ի ծերութեան՝ որ ի մանկութեան եւ որ ի մանկութեան՝ որ ի պատուհասս եւ որ ի պատուհասս՝ որ ի ցաւս եւ որ ի ցաւս՝ որ ի վշտաց եւ որ ի վշտաց՝ որ ի կսկիծս եւ որ ի կսկիծս՝ որ ի ցասումն եւ որ ի ցասումն՝ որ ի սրտմտութիւն եւ որ ի սրտմտութիւն՝ որ ի ծանր հիւանդութիւն եւ որ ի ծանր հիւանդութիւն՝ որ ի մահ եւ որ ի մահ՝ որ ի մահուան ժամ եւ որ ի մահուան ժամ՝ որ ի մահուան ճանապարհ եւ որ ի մահուան ճանապարհ՝ որ ի մահուան ճանապարհորդութիւն եւ որ ի մահուան ճանապարհորդութիւն՝ որ ի մահուան ճանապարհորդութեան ժամ եւ որ ի մահուան ճանապարհորդութեան ժամ՝ որ ի մահուան ճանապարհորդութեան ժամ ի ժամ եւ որ ի մահուան ճանապարհորդութեան ժամ ի ժամ՝ որ ի մահուան ճանապարհորդութեան ժամ ի ժամ ի ժամ եւ որ ի մահուան ճանապարհորդութեան ժամ ի ժամ ի ժամ՝ որ ի մահուան ճանապարհորդութեան ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ եւ որ ի մահուան ճանապարհորդութեան ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ՝ որ ի մահուան ճանապարհորդութեան ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ եւ որ ի մահուան ճանապարհորդութեան ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ՝ որ ի մահուան ճանապարհորդութեան ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ եւ որ ի մահուան ճանապարհորդութեան ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ՝ որ ի մահուան ճանապարհորդութեան ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ եւ որ ի մահուան ճանապարհորդութեան ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ՝ որ ի մահուան ճանապարհորդութեան ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ եւ որ ի մահուան ճանապարհորդութեան ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ՝ որ ի մահուան ճանապարհորդութեան ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ եւ որ ի մահուան ճանապարհորդութեան ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ՝ որ ի մահուան ճանապարհորդութեան ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ եւ որ ի մահուան ճանապարհորդութեան ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ՝ որ ի մահուան ճանապարհորդութեան ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ եւ որ ի մահուան ճանապարհորդութեան ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ՝ որ ի մահուան ճանապարհորդութեան ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ եւ որ ի մահուան ճանապարհորդութեան ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ՝ որ ի մահուան ճանապարհորդութեան ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ եւ որ ի մահուան ճանապարհորդութեան ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ՝ որ ի մահուան ճանապարհորդութեան ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ եւ որ ի մահուան ճանապարհորդութեան ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ՝ որ ի մահուան ճանապարհորդութեան ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ եւ որ ի մահուան ճանապարհորդութեան ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ՝ որ ի մահուան ճանապարհորդութեան ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ եւ որ ի մահուան ճանապարհորդութեան ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ՝ որ ի մահուան ճանապարհորդութեան ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ եւ որ ի մահուան ճանապարհորդութեան ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ՝ որ ի մահուան ճանապարհորդութեան ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ եւ որ ի մահուան ճանապարհորդութեան ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ ի ժամ՝ որ ի մահուան ճանապարհորդութեան ժամ ի

մանց հոգին. Հոգացո զպատուղ Պար
տուդ. Զար մեղանիցեն. Հար տերը
ազատյա միրկութիւն. տէր մեր Յս Ի
հեռ զիմոգութիւն Աւգտակար տէր.
բարեաց. Հնարհեա դքաւութիւն. Հնար
հոգիդ զարդարեա. Հ Հնարհատու
Ստրկօղ Քրիստոց. Ստրկեա և զիս.
Հայտնեն աւուրն. Ի՞շխեա զիս քոյ
առնեացդ. Յորմամ գաս փառօք.
մոյծ զիս յառատաստ. մաքուր հար
պէղ Ի յերկինս. Ա Հաճիմնեալ հօր.
փառաց. Հանապարհ ինձ ցոյց. Հե
տար. զօղեալս ամրացո. Ա՛ոտեցեալ
պաղատիմ. Ձեր բարեաց Հնարհեա
սիրով Զայնիւս աղաչեմ. Ձեռօքդ
տով. Հաստատեա յաւտով. Հիմնեցո
նեա զբլոյսեալս Հաստեա հատ
լար փերիկիչ. Ի՞ցո ըղձեալս. Կանգ
բար. Ծագեա զլոյս փառացդ. Կենդ
նեղ հօր Ծոցոյ. Ծածկիչեալս աստ
հեա. Խորհրդով լուսաւոր. Ո՛ր
Ստրկեալդ զիւոյ. Խաւարին Հնար
լոյս խաւարեալս. Լուծանող ցաւոց

Ով ամեն ինչ ծածկին ջուր ասեն,
Քոյդ մե չոռոտած լասդ։
Ես ծածկին բարեխոսութեամբն՝
Միշեա տեր և ողորմեա։

Ընծայեալ բարեխոսութեամբն
Ամենասրբուհւոյ Աստուածածնի
Եւ ամենայն սրբոց քոց
Ողորմեա մեզ Տէր։

Ողորմեա մեզ Տէր։

Ողորմեա մեզ Տէր։

Ածին մայր քէ. Իմ յոյսըն
դու յաւուր մեծի. Նա
րեխօս լինուն՝նալի. քո՛ քան
մեզ ողորմասցի. որ ողոր
մեա՛ որ ոչ". Ածածին բարեխօսեա՛.
Կոյս քո՛ որն ամենի. մեղաւորիս դա
տող լինի. Կոյս՝ի յայնմ աւուր մե
ծի. բարեխօսեա՛ քոյդ միածնի. որ".
Նա՛ի յայնմ աւուր մեծի. զքեզ աղա
չեմ՝ սէր տիրուհի. Օ՛ի դու մայր
ես քո՛. և նոա լըսէ իւր ծընողի. որ.
Ի՛ դրանի թէ՛ այդ ինձ լինի. մեղս որիս
որն ողորմի. Ի՛ատ իմ գործ՝ոյս զոր գոր
ծեցի. չեմ այլ մընար թէ՛ այդ ինձ լինի
Մոռացե՛ չեմ արժանի. որդի եղէ ես
գերհնեի. Ժամ հասեալ ինձ վախ
ճանի. կամ և մընամ գաբրիէլ. որ.
Ի՛ յաւուրն աներեւի. լինիմ ես անդ
ողորմելի. Ի՛ գան ես ու զխաչարն ու
ռի. յաւիտենից կենացն ելի. որ".
Խաչարն և մուրճն ինձ հանդիպի.
խաղնիմ՝ի դաս ձախակողմի. Ընդ
փիմ՝ի մէջ մեղաց տըղմի. յիշեմ

ըզ գործս իմ զաղօթել. ասէ տէր։
Արդ եւ դուն ինձ հրեշտակի զայն կո
րուսեր եւ չկայ։ Դուր գեհենեայն ինձ
վառեցի. կամ ես այրիմ անշիջելի. ասէ
Զայնիւ ըզ տէրն աղաչեցի. մի թէ
լըսէ իւր ծառային։ Ոչ օդեցի եւ
անդուզի. զայս անցաւոր կեանքս
աշխարհի. տէր ասէր"։
Ա՛րդեաւր ասէ ի խաչին. վա՛ իմ հոգւոյ
զգաստն եւ լըղճի։ Ա՛պէր եղէ ամէն չա
րի. եւ չկիշեցի զոր վախճանի. ասէ"։
Յանկարծակի մահ հանդիպի. մեղայ
չասէ ան առաջի։ Ա՛րմանեցայ եւս հը
րէի. եւ անօրէնն աշակերտի. ասէ"։
Հ՛ուսկ ոչ ես խաչին. յարեաւ ինձ միայ
լեալ ծագի։ Ուր ամ բառնք ըսպառին
եւ գործք մարդկին յայտնի լինին. ասէ։
Ձեմ արժանի եւս հաղորդի. ոչ քինոյ
պատարագի։ Պարգեւ զոր մատուցի.
հրեին ըզ ասէն ի խաչ հանի. ասէ"։
Ո՛չ ունիք զբոյն ամէն չարի. եւ չկիշեցի
զոր վախճանի։ Ասա քաշեսէ տէրն
ամենի. զոյզորմածէ իւր ծառայի. ասէ։
Ամբարեալն եւս առեցի. զաղաւեղուիքն

պանդխտութենէ մերոյ՝ երկիւղելի՛ գոլ
ցուցանել։ Եւ զայժմ Յիսուսիկ կենաց
ծաղկեա՛ծ գիշերիս խաղաղութե՛ն ան-
պատրաստ մեզ տէր ազաչեմք զքեզ լըս
ռաւորեա՛լ անուա՛նդ քումմ՝ որ
երկրըպագութե՛ն սիրտս մեր
ցեալ ժամանեցուցեր զմեզ կանխել
քնոյ խաղաղութե՛ն։ Եւ զարթու
որ հնարհեցեր մեզ հանդիսա
Օ՜ քէն գոհանամք տուր սէր մեր.

Եւ ողորմեա՛։

Եւ չնոյ ոսկ ոգնեա։

Ընծայեսցեն քաւութիւն յիշեա՛ տուր
Ի՛ծնդրեն քաւեսցուք յիշեա՛ տուր։
փառս առաքեա՛ քեզ։ երկրըպագեմ
Տէրն քաղցրե՛ւ բարի։ չառնե՛ւ որդի
մայրըս ծընաւ մեզաց որդե՛։ տուր ո՛։
սիրեցի։ Ա՛յժ աւուրն իմ ծընընդեան

երկնային երկնից արքայութե՛ն. որ
կենաս յաւիտեան, ժամանեցուք քո
առաքեալ՝ ի դիւրութիւն մեր. Այլ զի
ամրացո՛ և պահեա՛. Այլ զի զգուշութե՛ն
և անարատ վարուք կրօնասիրեալք
յայսմ՝ ՚ի՛նչ ժամանեցուք յանգոյն
ե՛ի խաղաղ նաւահանգիստ յաւիտենա
կան՝ ի կեանսն։ Ջ Նորհիք և մարդա
սիրութե՛ն ամենայնի մերոյ և փրկչին մի քի։
Ընդ որում քեզ հօր և հոգւոյդ սուրբ
վայելէ փառք՝ իշխանութի՛ւն և պատ՚։

Ի ստեղծուածս Աստուածոյ։

Ա՛յ երկրպագութի՛ւն։

Ա՛յ երկրպագեցո՛ւք։

Ա՛յ երկրպագեցո՛ւք քրիստոսի՝ որ ի միտս առեալ
զմեղս աշխարհի՝ ետ մեզ զանդրանիկ մեր
րութե՛ն՝ խաղաղացո՛ զանձինս մեր
յաստեղային սառնայական խոտո՛ր
թե՛ն և յաշխարհական զբօսանաց։
Օ՛ հրեշտակ խաղաղութե՛ն քո առաքե՛ա
առ մեզ. որ երկեալ պահեացե՛ զմեզ
անխռով ի տուէ՛ն և ի գիշերի. յարի
նութե՛ն և ի հանգստեան մերում։
Այլ զի բարեպաշտութե՛ն և արժանա
տրապէս քեզ անդ ծառայելով ի
կենաս յայսոսիկ՝ ժամանեցուք քո
երկնական երկնից արքայութե՛ն քո։

զոր պատրաստեցեր ՚ի սկզբանէ շնո-
սքից քոց։ Նա ընդոսին գոհանալով
փառաւորեսցուք զՀայր և զՈրդի և
զՍուրբ Հոգին։ այժմ և միշտ և յաւ՚։
Օրհնեալ Տէր մեր Յս ՔՍ ամէն։
Ալելուիայ Ալելուիայ։

Ալա ասէ սուրբ քահանայն։ եւ ընդ հո-
գւոյն քո ասէ քահանայիցդ։

Ալեղուիայ Ալեղուիայ։

Գթասուն ամր զայնոսիկ որք դա
ւանեն զիս։ ալելուիայ։
մարտիրք ընդ այնոսիկ որք
մարտնջին ընդիս ։ ալելուիայ։
Ա՛ռ զվէնն և զասպարէզ և արի յօգ
նել ինձ։ Հան զսուր քո ընդդէմ
հալածչաց իմոց ։ արդեր զնա և ասա՛
դու ցանձն իմ Թէ փրկութիւն քո եմ ես։
Ամաչեսցեն և յամօթ լինիցին որք խընդ
րեն զանձն իմ ։ դարձցին յետս և
ամաչեսցեն որք խորհին ինձ չար։
Աղեցին նոքա ոսի փոշի առաջի հո՛ղ

զնոյ եղեն արտեւք։
Զերեզ զքեզ։ զարդարուհի քո՝ զոր ու-
նիս զաղաւնեայ քո՝ զոր ճանա-
սով երեսաց քոց աւետանեաւք զոյս։
Զի ձեն ե ձեր ազեաւր կենդան։ և լու-
սաւորեսցէ զերկիր։
Արբեցին նոքա ի պարարտութէն
տան քո։ և զուղիս փափկութեան քոյ
վանիր թէւոց քոց յոտասացին։
Սկիզբն ի քէն աղբիւր կենդանի։ ի
քում լուսոյ քում տեսցուք լոյս։
Ձգեա զողորմութիւն քո՝ ոյք ճանա-
չին զքեզ։ զարդարութիւն քո՝ ոյք ու-
ղիղ են սրտիւք։

Տէր յերկինս ե ողորմութի՛ քո։ ճշմար
տութի՛ քո մինչեւ յամպս։
Ալէլուիա՛ ի՛յ ալէլուիա՛։
Նախատեցին զանձն իմ։
Ի՛նանիր թագուցին ինձ որոգայթ
յատականուէ իւրեանց։ և՛ի նանիր
հալածեսցէ զնոսա։
Ի՛ դիւթակղութի՛ ։ և հրեշտակ տ՛ն
Լուսեցին ճանապարհք նց՝ ի խաւար
մոյ։ և հրեշտակ տ՛ն հետեւեցէ զնա։

Ա՛ր եկեսցեն՝ ի վերայ մեր ոտք սո՛ր
բարեաւանից. և չեռք մեղաւորաց
մի՛ դողացուսցեն զմեզ։
Աղե՛ աննկեղն ամբեհան զբո՛ւրծն
զանօրէնութի՛ւն. մերկացուսցեն և այլ մի՛
կարասցեն հասուստիլ։
Փառք Հո՛ր և Որդո՛ւ և Հոգո՛ւյն
սրբո՛յ։ Ա՛յժմ և միշտ և յաւիտեա՛նս
յաւիտենից, ամէն։ ա՛լէլուիա՛ տ՛ր՛ք
ա՛լէլուիա՛յ։

Ա՛ստ՛ղ անրղեամն՝ ի սրտին խու՛ր ակ
ուամ թէ ո՛չ գոյ անսրբա՛ծ։
ա՛լէլուիա՛։ ապաիանեցան և պղծե՛
ցան յանօրէնութե՛ն իւրեանց. և ո՛չ ոք
ար առնէ զբաղցրութի՛ւն. ա՛լէլուիա՛յ։
Ա՛յծ յերկինից նայեցա՛ւ յա՛յմ որդիս
մարդկան. տեսանել թէ իցէ՛ ոք ի՛
մատուն որ խնդրիցէ զնա՛ծ։
Ա՛մենեքեան խոտորեցա՛ն՝ ի միասի՛ն
և անպիտանացա՛ն։
Ա՛յէ ոք ո՛ր առնէ զբարի՛. և չէ՛ ոք
մինչև՝ ի մի՛։ Ա՛ւ ո՛չ ծանիցեն ամէն
գործե՛ն զանօրէնութի՛ւն։

ալէլուիայ՝ ալէլուիա։ Տէր կողմնակից
իմ է՝ եւ ոչ երկնչիմ զոր ինչ առնիցէ ինձ
մարդ։ Տէր կողմնակից իմ է՝ եւ ես տեսից
զհակառակորդս իմ։ Ալէլուիայ՝ ալէլուիա։
Ապաւինիլ առ Տէր՝ քան յուսալ ի մարդ։
Ապաւինիլ առ Տէր՝ քան յուսալ ի
իշխանս։ Ալէլուիայ՝ ալէլուիա։ Ամենայն
ազգք պատեցին զիս՝ եւ անուամբ Տեառն
խոցեցի զնոսա։ Պատեցին զիս եւ
շրջապատեցին զիս՝ եւ անուամբ Տեառն
խոցեցի զնոսա։ Ալէլուիայ՝ ալէլուիա։
Փառք Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյ։
Ալէլուիայ՝ ալէլուիա։

Ի ՀԱՆԳԻՍՏ ՇԱԲԱԹԻ

Ի ՄԱՏԻՆՍ

Ի ՍԿԶԲԱՆ ԿԱՆՈՆԻ

Ի ՎԵՐԱՊԱՀՍ

Ի ՊԱՏԱՐԱԳՍ

Ի ՄԵՐՁԱՒՈՐՍ

Ի ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԱՅ

Ի ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԵԳԱԼՍՏԵԱՆ

Ի ՍՈՒՐԲ ԽԱՉԻ

Ի ՍՈՒՐԲ ԱՐՅԱՆ

Ի ՍՈՒՐԲ ՍՏԵՓԱՆՈՍ

Ի ՍՈՒՐԲ ԳԱՅԱՆԷ

Ի ՍՈՒՐԲ ՍԱՐԳԻՍԻ

Ի ՍՈՒՐԲ ՀՌՈՓՍԻՄԷ

Ի ՍՈՒՐԲ ԳԱՅԻ

Ա՛յ քեզ ասացեալ՝ մի՛ ամաչեցիր
յաւի՛տեան. ալէլո՛ւյա՛ երգել։
յարդարուհե՛ քոյդ փրկեա՛ և ապա
թեցո՛ զիս. ալէլո՛ւյա։
Աստարհեցո՛ առիս զուռնկն քո՝ և
կեցո՛ զիս։
Լքր իմ աճ ապաւէն՝ և տեղի ա
մըր կեցուցանել զիս. զի հաստա
տուի իմ և ապաւէն իմ դու ես։
Աչ իմ փրկեա՛ զիս ի ձեռաց մեղա
րի. ի ձեռաց անօրինի և անիրաւի։
Դու ես համբերութի՛ իմ տէր. տէր
յոյս իմ ի մանկութէ իմմէ։
Ի՛քեզ հաստատեցայ ես յարգանդ
դե. յորովայնէ մօր իմոյ դու ես ա
պաւէն իմ. և առ ի՛քեն է օգնութի
իմ յամ ժամ։
Ա՛րիւր թափագին նըման եմ Թափա
ւորը երկրի. և եմ ոզգք ծառայ
եցին նըմա. ալէլո՛ւյա՛ ասէ։
Հոգին նըման. ալէլո՛ւյա՛ ասէ։
Ո՛չ է օգնական։

Փառք Հօր և՝ Որդւոյ՝ եւ Հոգւոյն Սրբոյ՝ ամէն։

Աւազ նոր ամ երկիր՝ եղեալ եղեալ։
Ահա փառաց նոր յաւիտեան. լցցի փա-
ռաւք Աստուծոյ մերոյ. և օրհնեալ է անուն
Օրհնեալ տէր որ խնկէն ոտն առնէ
և ամ աղիւք երանիցեն նմա։
Վինա օրհնացին ամ ազգք երկրի.
դի յառաջ քան զարուն է անուն նո-
Աղեկի անուն տուն օրհնեալ յաւիտեան
որպէս խոտ երկրի։
Աղեկի անուն տուն ծաղկեսցի ի քաղաքի տն
նորա. և Բարձրեացի քան զլեռնեան պտուղ
կեր. Ահ վերայ գլխոց լերանց։
Աղեկի հաստատուածի ընդ ամ եր-
և զօրհնանագազ օրհնեսցին զնա։
Յաղթեա կացցեն առ նա յամ ժամ.
ողորբացուց։
Պատուհանք է անուն նոր առաջի
նոցա. կեցցէ և տացի նմա յոսկւոյն
զանձինս նոցա։
Ընծայեսցէ նա յաղքատն և՝ ի տը
նանէն. և զանձինս տրնանկաց կե-
ցուսցէ. ի վաշխից չարաց փրկեսցէ

կաց ներ, և հեղեր զնովաւ զամէն։
Կուսաց արարեր զաւուրս ժամանել
Թոռ ներ յերկինս կործանեցեր։
Նոտրեցեր զսրբուԹիւն ներ, և զա-
ծելոյԹիւն ածելոյԹեան։
և ոչ ընկալար զնա ի պատերազմի.
Վաւրձուցեր զօգնուԹիւն ի սուտ ներ.
կամ ոչ նմանեցի՞ն նոյդիս նոյն։
Ածիք յամպս որ հաստատեցին քեզ։
յերկեղեցիս սրբոց։
լեաց քոց ներ. և ճշմարտուԹիւն քո
Աստուածն եղիցին երկինք պաՀեն
և հինեցից յաղգէ յազգ զաԹոռ քո։
Յաւիտեան հաստատեցից զզաւակ քո.
ուշ դաւԹի ծառայի իմոյ։
Եդի ուխտ ընտրելոց իմոց. երդ-
յերկիրն պատրաստ եղիցի ճշմարտուԹիւն քո
Աստեղք Թէ ՀաստատուԹիւն չինեացին.
աԼԷՅՈՒՅԱ ԱԼԷՅՈՒԹԻԱՅ։
ճշմարտուԹիւն քո քերանս իմում։
լուԹիայ, յազգէ յազգ պատմեցից զո-
իսեան օրհնեցից. ալէլուիա
Օ՜ ՊաՀպանուԹիւն քո ներ յաւ-

Ա՛ստուածդ ողորմութիւն ընդ մեզ, ալէլուիա՛յ։

Խոստովան եղերուք Տե՛ր, զի՛ քաղցր է՝ ալէլուիա՛յ, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նո՛ր։

Փառք Հօր և՛ Որդւոյ՝ ալէլուիայ՝ աճմէջ, եղիցի եղիցի։

Օրհնեալ ըս ասծ յաւիտեանս յաւիտենից։

Նախատեցին փոխանակ օծելոյ քո։

Որ նախատեցին զհնամիք քո ըս եր։

Ցիշեա զնախատինս ծառայից քո՝ զոր ընկալայ ի ծոց իմ յաղգաց բազմաց։

Որ ընդ երդուար դաւթի ճշմար տութեամբ քումի։

Որ ըն ողորմութիք քո սեր աւա ջինք, զոր երդուար դաւթի ճշմար տութեամբ քումի։

Ա՛վ է մարդ որ կեցցէ և ոչ տեսցէ զմահ, կամ փրկեսցէ զանձն իւր ի ձեռաց դժոխոց։

Ցիշեա տէր զիս ողորմութեամբ քո՝ ընդ ժողովուրդ քո։

Ցիշեա զիս ի փրկութեան քում։

Ցիշեա զհնամիս քո՝ զոր ասեն թէ ոչ է իմ հանգիստ։ Ի թէ ի զուր ինչ ստեղծեր զամենայն մարդիս մարդկան։

Ա՛նուանդ կեր զիս ըստ ողորմութեան քո։

Ողջոյն քեզ տուխտ իւր և զղջացեալ ըն-
ձայնի աղօթից նոյ.

Հայեցաւ ետր ի ներքուստ նոյ. ի լսել
բանից. և կորացոյց յանօրէնսն իւրեանց
դառնացուցին զնա ի խորհուրդս իւե-
Բազում անգամ փրկեց զնոսա. և նոքա
ալէլուիա՛՛՛

Ո՛վ բարի՛ խրատուն և արդա՛րդ
Թէ. ալէլո՛ւիայ. մի՛ մտաներ
զիս ի՛ ձեռըս նեղչաց իմոց.
ալէլո՛ւիայ.

փառք հօր և.՝ ալէլո՛ւիայ. ալէ.

վերդն՝ եղիցի եղիցի.

Օրհնե՛ր տո՛ւ ամ խոնի յաւիտեանս
յաւիտենից. Աչս ասասցե՛ ամ ժողո
Աստուածայն եղիցուք անուան քում
սրբ. և պարծեացուք յօրհնուիս քո.
վի՛ս զմեզ՝ ի հեթանոսաց.
փրկե՛ս զմեզ տէր ամ մեր. և ժողո
քաղեա՛ զմեզ տէր և ա՛ս զինք
ի գթութիւն առաջի ամ գերչաց նոց.
Ընկա՛լ զձառայս քո ի բարի. զի մի՛
ամբարտաւանք ղղուե՛ցցեն զիս.
Սպասեցին աչք իմ վրկուե՛ քում
տէր. և բանից արդարուե՛ քո.
Ա՛րա՛ր ըստ ծնո՛ւդի քում տէր ըստ ողորմութե՛
քում. զարդարութիւն քո ոսո՛ր ինձ.
Ա՛ստուա՛ծ քո եմ ես խնամատա՛ր արա
զիս՝ և ծանե՛ցից զվկայութիւն քո.
Ժո՛մ կ պաշտե՛լ ընդ. խափանեցին
զօրէնս քո.

ալէքսանդրեան։

Հեգին ըզ ըզ ամ ի կեանս իմ.
(Ո՛հնեաւ անձն իմ ըզ ամ. օհ՜
Վասն հօր ե՛ւ։ ալէքսանդրեայ ալէ։
պատուիրանս զի ես ոչ մոռացայ։
սեռ. խնդրեա զծառայս քո՝ զի լեզ
Ա՛ոլորեցայ ես որպէս զոչխար կորու
և իրաւունք քո օգնեացին ինձ։
Ակեցի անձն իմ օրհնեացե զքեզ.
և օրէնք քո խոսք իմ եղեն։
Յանկացայ փրկութիւն քում ամ.
զի պատուիրանս քո ընտրեցի։
Աղիցի ձեռն քո՝ ի կեցուցանել զիս.
պատուիրանք քո արդարութիւն են։
Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո.զի ամ
դատաստիւնս քո։
և բանիւ քով փրկեա զիս։
Թողեսցին շրթունք իմ զօրշուիլս
քո. յորժամ ուսուսցես ինձ զար-
Ա՛տցեն աղօթք իմ առաջի քո ամ.
տուն արա զիս. ալէքսանդրեայ ալէ։
ջի քո ամ. լսես քանի քում իմաս
Ա՛երձեսցին խնդրուածք իմ ամ

ուղ զասր. և զմեզ ուղ փուշի ցանեաց։
ընթանայր պատգամք նր։ Վասն զնիւն
Աստղք զբան իւր յերկիր. վազվազ
պարարտութիւ ցորենոյ լցցէ զքէզ.
Ա՛րդ զասմանա զո ի խաղաղութիւ.
և օրհնեաց զսերդիս զո ի քեզ.
և զօրացոյց զնիզս դրանց քոց.
և զօրհնեաց զորդիս զո ի քեզ.
Աչս օրհնեաւ զքէզ զո սիրոյ.
արձակ առնել ոչ լսէ ի քէզ.
Վասն երթուածոցն ըզ ՏԵՐ.
և առնէ իրաւունս զրկելոցդ.
Ա՛ պահէ զձշմարտութիւ յաւիտեան.
և զքէմ որ ի նմա։
Ա՛ տար զերկինս և զերկիր. զծով
օձնկնե նմա. և զոյս նր ի նոր աշխ.
Աչրանկ ազգէ՝ որոյ աշր աշխ յակոբայ
իւրոցն աշմ խորհուրդք նց.
անդրէն ի հող. և յայնմ աւուր կո
Ասղք հնդի ի նոցանե՝ և դարձցին
կան՝ զի ոչ գոյ փրկութիւ ի նմա.
Ա՛ի յաւետից յիշեսցես յորդիս մարդ
ես. ալէլուիա։

աաղմոս աստուծոյ աշ լսոյ մինչև ես

Ա՛ղբիւրէ զսառն որպէս պատուական.
առաջի ցրտոյ նոր ո՛չ կարէ կենալ։
Աշտեղ զբան իւր և հալէ զնոսա.
հնձեացեն հոգիք՝ և գնասցեն յուրեք։
Պատմէ զբան իւր յակոբայ. զբարդս
րուէն և զիրաւունս խորհրդեալ։
Ո՛չ այսպէս արար ամ ազգաց այլ.
և զդատաստանս իւր ո՛չ յայտնեաց
նոցա. փառք հօր և որդ՛։
ամէն։ Ձայն։ Հրեղէն աղէ։

Սիրելիդ իմ ընկեր որ գնացեր ի դէ
իմ. անձրևն այժմ եկաւ. ահա հաս
տատիչ իմ ապաւէն իմ և փրկիչ իմ.
աղէ՛ք լսեմ՛ այժմ։
Ա՛յ օգնական իմ և ևս յուսամ ՚ի
նա. ապաւէն իմ, եղջիւր փրկութե
իմոյ ընդունող իմ է։
Օրհնեալ կարգացից աւուր. և ՚ի
թշնամեաց իմոց ազատեցայց։
Շուրջ եղեն զինև երկունք մա
հու. և ուխտ անօրէնութեան խա
փեցուցին զիս։
Ի՛ջտը դժոխոց պաշարեցին զիս. և

Ամենազօրդ Աստուած, որ ամենայն ինչ ստեղծեր ի գոյ, եւ ամենայն ինչ կարգեր ի կարգ, եւ ամենայն ինչ հրամայեցեր ի ժամ. Ես ոչ գիտեմ զժամ մահուան իմոյ, զի մի՛ գուցէ ի ժամ ոչ պատրաստ գտանիցիս զիս, եւ ի ժամ ոչ ակնկալ զայրագին դատաստանիդ ընկալցիս զիս. Այլ խնդրեմ ի քէն, Տէր, զի ամենայն ինչ որ ինձ պատահելոց է ի կեանսս իմ, զայն ինձ ի ժամ պատրաստ գտանիցի, եւ ի ժամ ակնկալ զայրագին դատաստանիդ ընկալցի. Ոչ զի ես արժանի եմ զայդ ինչ, այլ զի դու ողորմած ես եւ մարդասէր, եւ ոչ կամիս զմահ մեղաւորին, այլ զի դարձեալ դարձցի եւ կեցցէ. Եւ զի

անդրէն ի հող. և յայնմ առեալ կը-
Ելցէ հոգի ի նոցանէ՝ և դարձցին
հան՝ զի ոչ դադ ի երկուքի ինն։
Ա՛ի յուսայք յիշեսանս յորդիս մարդ-
առացից այ իմոյ միտել ես նո-
ցից ընդ ի կեանս իմ. սաղմոս
(՚երգեսա՛ անձն իմ զնր. օրհնե- սաղ
Կանոնագրութ Նոան Պատրիարքին ա
՚նոր Աստուծոյն։
փառք հօր և՝։ աւետարանիչ ա՛ր՚։
յաղագս միոյէ յաղագ։
լոյ նր դաւթի. և ընդ զաւակի նր
ըի նր. առնել ողորմութիւն ընդ օծեա
Ա՛ւծ օտարեր զերկուքի թագաւոր
և անուանի քում սաղմոս առացից։
Ա՛յսակ խոստ եղեց քեզ ի հեթնոսս
և տանել անհրաւէք երկեցեր զես.
ւեն ի վեր իմ՝ բարձր արարեր զես.
ցոզաց. յայնցանէ՝ ոլոր յարուցեալ
փրկիչ իմ ի թշնամեաց իմոց բարկա
զանդ առնէ զժողովուրդս ընդ ինեւ։
Ա՛ն որ խնդրէ զվերկ իմ. և ինա
ցից զնոր ի կեանս իմ. սաղմոս
առացից այ իմոյ մինչև եմ ես։
Ա՛ի յուսայք յիշեսանս յորդիս մարդ-
հան՝ զի ոչ դադ ի երկուքի ինն։
Ելցէ հոգի ի նոցանէ՝ և դարձցին
անդրէն ի հող. և յայնմ առեալ կը-

Ով մեր Տէրս Քաղցր Եղբեյր օրհնուի։
Օրհնեցէք զնոր զի բարի է սաղմոս
Նոր երգով օրհնութեամբ։
Քրիստոս Թագաւոր յաղթական
Ի կեանս իմ. սաղմոս ասցից քեզ։
Օրհնեցի՛ք զ՚ը՚զ քի՛զ գոհո՛ւթի՛ւն
Քո սիրոյ յազուէ միշտէ յազուէ։
Թագաւորեսցէ նոր յաւիտեան։ Աշխ
Երգոյ հոգւոց կորուսեալ։
Գոնդի տէր. և զՀնամարտիչս ամբա
զանդուխտս. զորբս և զայրիս ըն
Տէր սիրէ զարդարս. տէր պահէ
նէ զերկրեալս տէր։
Տէր բանայ զաչս կուրաց՝ և կանգ
կախեալս տէր։
Տայ հաց քաղցելոց՝ և արձակէ ըզ
և առնէ իրաւունս զրկելոց։
Ով պահէ զՀիմարսուսն յաւիտեան.
և զհայր որ՝ի նոսա։
Ով արար զերկինս և զերկիր. զծով
օգնական ես նմա. և յոյս նր՚ի տր աչ ես։
Արարիչ ազգի՝ որոյ տր աչ յահեռայ
երկիրն տամ խորհուրդք նոյ։

Ո՛վ Թոմէ զբազմութիւն աստեղաց.
Թիւիւկ զբեհեղալ սիրտս. և պատեհ
ուրեմն խորհիլն ժողովէ։
Ո՛վ Հինէ զերուսաղէմ տէր. և զցրեալ
զամ վերս նոցա։
և զանմահան զնոյ, յանուանէ կոչէ։
Մեծ է տէր մեր. և մեծ է զօրութիւն նո՛ր.
խնամատուր նո՛ր ոչ դոյ բաւ։
Ընդունի զհեզս տէր. և խոնարհ առ
նէ զամբարտաւանս մինչև յերկիր։
Օրհնեցէք զնա խոստովանութիւ՛ն.
սաղմոս ասացէք նմա օրհնութիւ՛ն։
Ո՛վ զերկոցդ զերկինս ամպովք. և պատ
րաստ արար զանձրև հուր յերկիր։
Ի՛ծառայութիւն մարդկան։
Ո՛տայ անասնոց կերակուր. ձագուց
ագռաւուց որք կարդան առ նա։
Ո՛չ թէ ընդ զօրութիւնս ձիոյ կամ
մեցաւ տէր. և ո՛չ ընդ իրանս առն
հաճեցաւ։
Ո՛ւր հաճեցաւ տէր ընդ երկիւղածս
հուր. և ընդ ապուսիկ՝ որք յուսան
յողորմութիւ՛ն նորա։

Ո՜վ քրիստոսասէր ազգ հայոց, որ զայսպիսի
և զայսոքան բարեաց իւրոց չես յիշատակարան
տուր և զերաժշտունս խորհիս լսել.
Պատմէ զբան իւր յօրհնութեան, զարդ-
շնչեացեն հոգիք և դիմասցեն Քրիստոս.
Ոչ առաքէ զբան իւր և հալէ զնոսա.
առաջի ցրտոյ նոր ո՛չ կարէ կենալ։
Անկանէ զատան որպէս պատառս.
ուղ փոշի ցանեաց։
Գոնէ զձիւնս որպէս զաւր. և զմէզ
ընթանան պատուաքն Նորա։
Առաքէ զբան իւր յերկիր. վաղվաղ
պարարտութիւն ցորենոյ լցոյց զերկիր։
Ա՛ւդ զսահմանս իւր ի խաղաղութիւն.
և օրհնեաց զորդիս իւր ի քեզ։
Ո՜վ զօրացոյց զնիգս դրանց քոց.
և աւրհնեաց զորդիս քո սիօն։
Ընդ արհնեա զնա՛ք քո սիօն։
Վայելեա երուսաղէմ ըզ ՃՀր։
հեղնաբերեր գալստեան Նորա քո։
ածուցեր ողորմութիւք քովք իխորհրդո
երկիւղածից անուանն քո. զոր յոյ
Վաղերթասցի՞ն քեզ քո գոհութիւք

Պահեցեք զգաստությունս և զվկայու-
թիւն
և սիրեցէք զնոս յոյժ։
Պահեաց անձն իմ զվկայութիւնս քո
և զգաստացաւ զոգին իմ յոյժ։
Սպառեցի սիրելութեան քում տէր,
ես զգաստութեանս քո սիրեցի։
Ոչ գայթագղեսցի,
զի սիրեն զօրինս քո. և ոչ գայ ի
խափանութիւն քեզ մարդարէից քոց։
Աւետարանիչ քարոզեցից զիմ
քեզ վասն իրաւանց և արդարութեան քոց։
Աչքն անդամ յաւուր օրհնեցից զիմ
քեզ։
Ցնծացայ ես ի բանս քո՝ ոյր այն
որ գտանէ աւար բազում։
Եղբայր սիրելի և անարգելի. և զօ
րէնս քո սիրեցի։
Ելիցեն սիրտ իմ. ելիցեն ի խոյս։
Ձեռնադիր եղև ի բանս քո՝ ոյր այն
ոչ ամաչեցի ի ծանուցանել զիրաւունս
քո։

Լշհանեք հալածեցէն զիս՝ ինանիկ
ոչ շեղեալ եմ ի
օրէնս քոյ։

Ակնակոփեցաք Աւետարանս ի սրբոյն
Յովհաննէսէ Ըստ սոքա գրեցան զի հաւատասցէք
թէ Յիսուս է Որդի Աստուծոյ և զի հաւատալով
կեաց ունիցէք յանուանէ նորա։ Ո՜վ քրիստոսասէր
ընթերցող կարդա զայս սուրբ աւետարանս

Վասն որոյ զայ՝ Յես՝ ի թիւն 37

Ամենակալեալ տէրդ Աստուածդ քո՝ ի քեզ
պատուիրանս քո ոչ մոռացայ։
Ողորմեցայ ես ում զոչխար կորուսեալ
սեալ. խնդրեա զծառայ քո՝ զի ըղ
և իրաւունք քո օդնեսցեն ինձ։
Ակնկալեցի փրկութիւն քում տէր.
և օրէնք քո խօսք իմ էին։
Յանկացայ փրկութիւն քում տէր.
ի պատուիրանս քո ընտրեցի։
Աղիցի ձեռն քո՝ ի կեցուցանել զիս.
պատուիրանք քո արդարութիւն են։
Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո. զի ամ
դարութիւն քո։
Եղիցեն շրթունք իմ զօրհնութիւն
քո. յորժամ ուսուսցես ինձ զար
և բանիւք քով փրկեա զիս։
Ասցեն աղօթք իմ առաջի քո տէր.
ասուն արա զիս։
Աչերձեսցին խնդրուածք իմ առաջ
չի քո տէր. ըստ բանի քում համա
առաջի քո ես։
Ամենակալեալ տէրդ Աստուածդ քո՝ ի քեզ
պատուիրանս քո ոչ մոռացայ։
Ողորմեցայ ես ում զոչխար կորուսեալ
սեալ. խնդրեա զծառայ քո՝ զի ըղ
և իրաւունք քո օդնեսցեն ինձ։
Ակնկալեցի փրկութիւն քում տէր.
և օրէնք քո խօսք իմ էին։
Յանկացայ փրկութիւն քում տէր.
ի պատուիրանս քո ընտրեցի։
Աղիցի ձեռն քո՝ ի կեցուցանել զիս.
պատուիրանք քո արդարութիւն են։
Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո. զի ամ
դարութիւն քո։
Եղիցեն շրթունք իմ զօրհնութիւն
քո. յորժամ ուսուսցես ինձ զար
և բանիւք քով փրկեա զիս։
Ասցեն աղօթք իմ առաջի քո տէր.
ասուն արա զիս։
Աչերձեսցին խնդրուածք իմ առաջ
չի քո տէր. ըստ բանի քում համա
առաջի քո ես։

Հանգուցեալոց։ և Քրիստոս որպէս
տարան ընծայեսցուն, և զինչ հոգւոց
զպաշտօնն։ և զինչ օրհնութիւնն աւե-
Ասաց թէ հանգուցեալքն կցասցէն
հոգւոց հանգուցեալոց։

աւետարանին՝ Աստուծոյ տիւ զերազ։ ապա
լուեալ աւետարան ընդունելոցն լինիցի։ Ո՞ զինչ
լինի։ Ո՞ յաւր անձատն ասի։ և խաչել
եղեալ հնդիւսի օր լինի, կամ Աստէն ասէ
գաւառան աւետարն ընդունելոցն լինիցի։ Ասէ
պաշտօն առնել ըստ ձայնին։ և զինչ՝ Հան
կանոնադիրացն ասի, Աբէլ և խաղաղու-
թիւն։ Օրհնութիւն և փառք։ Աբէլ ապա
ասաց թէ կանոնադրութիւն ըստ սաղմոսին
ասի՝ յետին գոլ բազայն որ ի այլոց մատ
գարեից՝ և սա ասի։ Ասէ եթէ ոչ ասի ըստ
սաղմոսին ոչ ի սովորութիւն ասանց՝ զինչ
եթէ։ Ասէ եթէ հնդիւսի օր լինի, կամ Աստէն ասէ
լինի։ Ո՞ յաւր անձատն ասի։ և խաչել
եղեալ հնդիւսի օր լինի, կամ Աստէն ասէ
զպաշտօնն։ և զինչ օրհնութիւնն աւե-
տարան ընդունելոցն լինիցի։ Ասէ
Հանգուցեալոց։ և Քրիստոս որպէս
Ասաց թէ հանգուցեալքն կցասցէն
հոգւոց հանգուցեալոց։

Լուծ Տեառն Նեղութեան. Աստուածաշունչ վասն
Աւետարանին առաջի քան զԱրբեղեան.
Ի՛շխանք ժողովեցան ի միմեանս. վա՛
րըն առն և վա՛ստան օձելոյ նըմ։

Ա՛յսօր անձա՛ռ լուսոյն ծա՛
գումն՝ ի փըրկութե՛ան մեր
կատարումն՝ խոնարհի՛ ի
վերնատունն՝ ի ստե՛ղծուածոյ տօ՛
նից լըրումն. նախ քան զընթա՛
բիմըն խորհըրդոյ՝ սիրաճա՛ռ ղե՛ն
ջակ արկօղն լուսոյ՝ և ջուր ա՛
ռեալ ծառայաբար՝ զոտըս լուա՛նայր
զաշակերտացն։

Նա՛նկին հո՛ր փառաց լուսոյ՝ պե՛տ
րոս մերձի՛ լոտս ո՛չ նե՛ղեր՝ այնըմ
ձե՛ռաց որոյ ե՛ն գործք՝ երկնից եւ
երկի՛նք և երկրաւորք. որով կուրացոյց
աչըք թագաւո՛ր՝ խու՛ճք և հաւատըք ու
ձակեցա՛ն՝ որ վերածե՛ց զինք ի ծո՛
վին՝ առաւե՛ց ալեացն և լըռեցո՛ւ։
Վըճռոյն ընտրեա՛լ հօտին փրկու
սաւառնէր զհարցուրդն ո՛չ դիտելոյ՝

որով դատեսցի և հնազանդ իւր՝
զտաս և ըզդէմս մաքրել մաղ-
թէր՝ · գրէհասյս ասէ չէ ինչ սիտուդ՝
լուացումըն ջրոյ դի լուացեալ է՝ ·
ոտիցըդ պետք են մաքրուիլ յօդիլ
ի գլուխըս որբուած՝
Ցատուց իւրոյ աշակերտացդ՝ զոր
նախ քանիւ վարդապետեաց՝ · այսպէս
գործով ըզ ծայրագոյն՝ ևցոյց մեզ
քեան ջանասիրութիւն · ապաստուրեալ
հողեղինաց՝ այն որ անտեսանէ հրեղէն
նաց՝ · տարեալ պաշտօն իւր ծառային՝
այն որ պաշտին ի սրովբէից՝
Ո՞թէ տէրըս ասէ էից՝ և վարդապե
տըս բոլորից՝ · զաշակերտացդ և զծա
ռա էդ զտարս լուացի ի հնոյ աղտից՝
մեռանց և դուք համաբնութեամբ ցու
ցիք ըզնոյն խոնարհութիւն · բարձրա
գեղոյն ի կործանուածն՝ և անկեալ
բնութեանդ կանգնուածն՝
Օ՞ երբ մաքրեցեր յաւազանին՝ մաղ
թեր ձեռօք զտարտնոցին՝ · և ուսուս
ցեր խոնարհութեամբ յաղթօղ լինիլ չար
հրապարին՝ · և զիմ լուացս զտիմըն

մեղաց՝ աղաչանօք սրբոյդ գընդին՝
և ըզգընացս ուղղեա զտուին՝ խառնար
հուպե եւխք յերկինս։

Ուրբաթ։ Ս. Թեոդորոս Հօհ։ Ճաշը 16։20։
Ընդ ոգն՝։ ընդ, և ալեկոծութիւն։

Նորկրորդ սաղմոս 40։ Նշանի որ
խորհի։ Ոչ միամտիցես զնոսա արա։
Եան անօրինութեանց եդին ինձ բարի չար։
տէր տէր մի՛ թողուր զնա։

Ընդ զօրեղսն մամլեսցի՝ զոր
խօսեցաւն ի սինայի՝ ։ եկեր
ըզգաստն օրինակին՝ և ըզ բաղարջն
ընդ եղեգին՝ ։ ըզ հինն ի նորոյս փո-
խեցուք զըստուերսն ի լոյս ճշմարտե-
լոյ ։ փոխանակ գառին ինքըն գոլով
գառն այլ նուիրեալ։

Ընդ բաղարջին հաց անխմոր՝
ես ըզմարմին իւր զերկնաւոր՝ ։ ըզ
կուսածինն անեղբայրաւոր՝ զանապա-
կան և զհոգևւոր՝ ։ ընդ ոչխարին ու
բեան ուխտին՝ ես մեզ զարիւն իւր
ուխտ կըրկին՝ ։ և եղեգան գաւազա-
գունքն՝ փոխանակ ըզ վարս ածայ-

մահ, պետուռս լըլե՜ս զայն զարհուրե-
ա՜ռ եղբարդ, զկս մատնելուդ ու՜ր
լայն վասըն դարձի, մի ումե՛ւ չէ՛նդ
զ՝այս խօսքեր ազե՛ւրաբար խաւարե
վարդապետ ըն յաշխարհ գնասբե՛ւր։
ժըպիրն եւ նեղութեա՛ւր, ուսե՛ւլով
թե, ի՛ լրնդ ըմ՛ըն հոգեա՛ւր մերձի
զաց գառն ա՛յ, մատներ ի՛մ՝ հ՛ըն ար՛ծա
մեկնեա՛լ ի՛ աբ գառանց, գբարձօղ աշ
ն՛ըմարելոյդ աշակերտաց, յուդաս
եւ ըմպելոյդ ու՛մ ծարաւի՛մբ։
նեին, կենաց հացիդ յոր փուխագիմբ
նոսին, հաղորդ լինել քո՛մ սեղա
բաժակին, ընուհեա՛ւ ամեն ըմպե
ըըդ գո՛ մարմին, բաշխեա՛լ ետուր շ
ժողովեա՛լ մեռոսանքին, որ զկենսատո
ես միասանգամ։
Ո՛ողովեա՛լքս ի՛քէն հայցեմք, ընդ
հա՛ւր մեր ամենակա՛լ, զի մի՛ զմեզ
ցէ՛ ի՛ փորձութի՛ւն, այլ զմեզ ազա
լոյ, այս նոր ուխտ է՛մոյ արեան
լամարտ ոդբ յաղա՛ղել արբառնա
նոց ես քաղցելոյ, եւ ըզբաժակն ու
Ա՛ղաչաւորն արտաքոյ զՀայրն կո

սի՝ · զնոսա յՅեհ զվոխին առեր՝ և
խուսեալ՝ և կրնտամբեալ հաւասիս
ղերկինս՝ · պատրոյս խոսէր խրա
յայտներ լոյս հղեղացն՝ ըզ դայթակ
տարասերն արտաքս ելեալ՝ · տերն
ընդ մտանուն վարդապետին՝ ։
հարցանել թէ ով էիցէ՝ դաւաճանող
վարդապետին՝ ։

Աբբահ՝ Ներսէսն Ա՝ ասէ՝ մէկ՝ 22 ։ 1
Մուխեցոց ազգն էր՝ · Վերշ հայհոյեր ։
Ներսէս սուրբ Հայրապետ՝ 58 ։ Քրիստոս գիտի ։
ԱՅնմ մերժեցեր ։ Ոչ ուր ազգ աղօ
փրկեա զիս ի թշնամեաց իմոց ա
տելեաց · և ի հալածչաց իմոց
ապրեցո՛ զիս ։

Ի նամով սիրոյն յիւր սիրելեացն
ըզ տրտմութիւնն փարատեաց ։
Թագեալ պատառ տայ յուդայի՝
նշանակել զգողն մատնիչ · զոր ա
ւետ ևաւերկացաւ՝ յայծմէն հոգւոյն
չնորհաց՝ · մատնեցաւ նախաչարչն՝
ընդ մատնուն վարդապետին ։

Ապրատիչն լուսոյն զերկիր՝ խա
տարասերն արտաքս ելեալ՝ · տերն
յայտներ լոյս հղեղացն՝ ըզ դայթակ
ղելին՝ ի դիւչերին՝ պատրոյս խոսէր խրա
խուսեալ՝ և կրնտամբեալ հաւասիս
սի՝ · զնոսա յՅեհ զվոխին առեր՝ և

ըզգալուստ հոգւոյն պատմէր։
Աչքդ ունեաւ յայնկոյս ձորոյ՝ ի վէմ
նաւուն եւ խորհրդոյն։ Եմուտ պար
տեղ ընդ պարտիզն՝ եմոյծ զաղամ
յաղբին դրախտին՝ մուծցես եւ զմեզ
ար ընկերին՝ ուստի հաներ նախ զա
ասչինն՝ ի ժառանգել երկայնութեան՝
արժանաւորք մեք վերըսաւ՝ ն։
Ձիգայր ըզ կրնձին տրբտմաբար՝
երիւքն եղեալ առանձնաբար։ փերը
կել զաշխարհս հոգիս յօժար՝ քայց ի
բնութէն մարմնոյս տրկար՝ ։ այլ ոմն ու
ժեղ եւ զօրաւոր՝ եւ ոմն անզօր վը
տանգաւոր՝ ։ պյլ մի եւ նոյն գոլ միա
ւոր՝ կրկեր ըզկիրսըն կամաւոր։
Զայնիւ մաղթէր աղօթական՝ վըն
կամ առ հայր իւր երկնական՝ ։ ծառերը
դրներ խոնարհական՝ որում կրկինի
ծառեր ասէ՝ ։ եթէ փրկիչ մարգիան
ջնարէ առանց մահու իմ որ գրել է։
բաժակ մահուս կինէն անցցէ՝ այ
իմ կամաւ պյլ քոյդ եացէ։
Վ ծզեալ յերկինս՝ զբուռնց հոտման՝
ոլոռնաձեւ կայլակ վիժման՝ ։ ի զօրա

չեն կանգնելոց, յուդաս նենգա-
նողն սատանայելոց, որք յաւիտե-
նական դերձ դասուն մարիմեցոց, անկան
ի մահ ստորանկելոցն, որք յաւիտեան
կրեն տանջանս անհանգիստ։

Ա՛ծրձել յուդայ որ մատնելոց հան
յերկիւղ քո նբ բեւեռեացն։

մատնեցաւ ի դիւահարին, ալօթեցեր ա-
նապատ յերկինս, ծագեաւ ի մեզ զլոյս
երկնային, և փարատեաւ զերկիւղ չա-
րին, մատուռնք հոգւոց մեր և մարմնոյն,
յերկիւղ քո նբ բեւեռեացն։

Ա՛ծառայելի փառաց էին, որ ընդ
բնութեանս մարդկային, տագ-
նապեցար ի դիւահարին, ալօթեցեր ա-
պատ յերկինս, ծագեաւ ի մեզ զլոյս
երկնային, և փարատեաւ զերկիւղ չա-
րին, մատուռնք հոգւոց մեր և մարմնոյն,

ապստի քո։

Ա՛ղաչեմ զքեզ տէր Յիսուս քրիստոս
ցաւն, մեք ժողովուրդք և խաչն
զոր ի ձեռանէ քումմէ մերժե-
ցաք։ Յիսուս ողորմեա մեզ։
Ալ հովիւ հեզատես։ Յիսուս աւետա-
ւորութիւն մեր։ Ալ մարդ
Հոգի մարմին 78։ Ալ
Ալ տէր յիսուս քրիստոս ծնեալ ի
Աստուածածնէ կուսէ Մարիամայ։
Ալ Ա՛ստուած Ա՛ստուած ծնեալ ի 14։27։

Ջուր նրման ծովու գլխոյն։

տալով աչացս յորդ արտասուս՝ և
նրմին՝ ի գլորմանէ սայլիս ալեաց՝
ուրեք։ կանգնեա՛ և զիս ևս ընդ
ի գլորելոյ՝ վասն սրբութեան արտաս
պահեցեր ի հասելոյ՝ և կանգնեցեր
Ո՞վ նորհեալ վիմին՝ եկեղեցւոյ՝ զոր
ի գլորմանէն դարձել կանդնի՛ր։
կէր։ զբանըն յիշեր դառն արտասուեր
խօսեր՝ առ ի պետրոս ասրն ամէն ար
վիմին շարժել՝։ նրշանակեաւ հաւքն
միայն ըսկետ երթեալ՝ ի յաղջկանէ
զի գիտէիր քալ հարեալ՝։ պետրոս
պէս՝։ առաղջացոյց աճապէս զոր ոչ
տեսին կուրացն հանդէս։

«Ա՛որ հօտին՝ իրաւս ցրուեցել՝ քան

Ջուր նրման ծովու գլխոյն։

տալով աչացս յորդ արտասուս՝ և
նրմին՝ ի գլորմանէ սայլիս ալեաց՝
ուրեք։ կանգնեա՛ և զիս ևս ընդ
ի գլորելոյ՝ վասն սրբութեան արտաս
պահեցեր ի հասելոյ՝ և կանգնեցեր
Ո՞վ նորհեալ վիմին՝ եկեղեցւոյ՝ զոր
ի գլորմանէն դարձել կանդնի՛ր։
կէր։ զբանըն յիշեր դառն արտասուեր
խօսեր՝ առ ի պետրոս ասրն ամէն ար
վիմին շարժել՝։ նրշանակեաւ հաւքն
միայն ըսկետ երթեալ՝ ի յաղջկանէ
զի գիտէիր քալ հարեալ՝։ պետրոս
պէս՝։ առաղջացոյց աճապէս զոր ոչ
տեսին կուրացն հանդէս։

«Ա՛որ հօտին՝ իրաւս ցրուեցել՝ քան

Ո՛վ կամաւ զանկասկելին՝ կապեալ
ըղձիւտն արձակողին՝ ի յայտ բանալն
տանէին՝ կայիափայ և աննայիլն՝ ծա
ուայն զերբեան այն ապտակէր՝ յորմէ
արօքէն Թևապօղեր՝ Թուք սրձալ
կիւտալ պիղծ բերանով յայն որ կու
րին լոյս Ծադեաց Թքի՛ փո

Որնիւ՝ Ընդ Աստուածամբք 26·31։
Յոյնիա ասէ ցինա՝ վերկնի փութան։
Հինգերորդ աստղ՝ 108։ Այդ օրինուն։
Ասաց ահա ցիտր իմ Յոստովան եղ։
Յոսեցան զինեն լերզեաւ նենգա

ւորք՝ և բանիւ ատելութեան

զիս պաշարեցին։

Ա՛ծր կապանաց մարդկան լուծիլ՝
որ կապեցար ընդ կապելոյն՝
զիս ազատեա չինչնակապէս՝ մեղաց
կապից դըժոխայնոյն՝ որ ընդ մեղաւք
պատուաստուին կացեր անմեղդ՝ ի յատե
նին՝ յորժամ փառօք գաս Հայրենին
մի՛ դատեսցես զիս ընդ նոսին։
Պատկառանօք Հինին ադամայ՝ որ չա
ղեցար վասն նորա՝ Ջընջեա զամօթ

որով զպլտղոյն դառըն ճաշակ՝ փո-
խեալ, և կրկուր լեղեաւ խառնել՝.
առաջին՝. եւտուն ըմպիլ դինի զիր-
դոզոթային՝ յորում եդեալ մարդն
քեամբ ըղվեայտ խաչին՝ մինչ՝ ի տեղի
Սոսկալին՝ սերբօքեից՝ բառնայր ինչ
հին՝ ըզվուշ մեռացըն բարձողին՝.
հարկանէին՝. պըտակ՝ ի միշոց բոլորե-
Ջեաւ կատակէին՝ զբլուխն եղեդամբ
թոց զինքեամբ արկած՝. ՚ի ծուխր ի
որոյ զեւտանէ լոյս փառց՝ խբրև զօ
կին հանդերձ նախատանաց՝. այնմ
Ասմակաւն դառք զինուորացն՝ ար
լըցոյր՝ եղէ ես մարդ որ ոչ խօսի՝.
նէր պատասխանի՝ զի կանխաւազ գիրըն
՚ի հարցանել պիղատոսի՝ ասըն ոչ առ
տաւորին՝ ծիւն նըստէր՚ի յատենին՝.
բանել հընոյ զատկին՝ կայր առ՚ջի դա
Ո՛վ անկըն լուսոյ առաւօտին՝ ՚ի յոր
ուժգնակի զգեստն չարին՝ որպէս և
զնս եհար ուժգին՝.
մեզաց լըրբին՝ որով զերեւս իմ ծած-
կեցին՝ որ նեբեցեր չար ծառային՝
ածեալ ձեռօք քեզ ապատակին՝. Հար

խեաց մեզ քաղցր և ախորժակ։
Ո՛վ երկնակիրքն զարհուրեալ՝ տե-
սին ըզնորըն մերկացեալ՝ և ըզ հան
դերձեալն բաժանեալ՝ պատմուճանին
վիճակ արկեալ՝ ըզձեռան և զոտսըն
ծակեցին՝ ըստ յայտնապէս դաւթեան
ձայնին՝ և փայտ խաչին բևեռեցին՝
զմատուռնան որ գրեց ի տախտակին՝

Արիւբ։ Ն՚ոդին Ա՚ոտենդս։ յզ։26։57։
Ինչ նոցա խլեաս վերջ, ելոց գառնպէս։
Ո՛վ հոգեբոյր սաղ։ 117։ Խոստովան եղէ
րուք ամն։ մինչև ցայն տուընն որ ասէ՝

Բացէք ինձ, կյորդ։

Տ՚ոյածեալ ձեռք ընդ ձեռաց՝
ոտք ընդ ոտից ընթանալեաց՝
փայտ ընդ փայտի դառըն պղտղոյ կենաց
ընդ մահու փոխարկելով՝ ի մէջ եր
կուց անօրինաց՝ կայր մերկացեալ
առնօղն օրինաց՝ զոր ոչ տեսին աղե
քըն կուրացք՝ բայց ի միոյն աւազակաց
Դ՚ոպէից արեգական՝ ըզտիրն ա
րար գիշերանման՝ զլուսաւորըն քող
արկ մերկութեն՝ զի մի առացէ ակն ան

ձաւ՝ · վէմք ի յինքեանց պատառէ
առնեցաւ՝ և վարագոյրն ի մէջ հերձ
առ հայր դոշէր՝ · զհոգին կամաւ
հօր աւանդեր՝ զհոգիս մարդկան
նոյն ընծայեր՝ · երկիր հիմամբք սո
երոյթն ի լոյս պարձաւ՝ յորժամ
մահուամբ մահըն լուծաւ ։

Յօղեր արտօսրըր ցաւագին՝ մայր ան
որ կայր մերձ առ խաչին՝ · յորժամ լը
սեր ըզծարաւին՝ բարբառեալ խը
պիածնին՝ · եաւն քացախ խառնեալ
լեղի՝ այնմ որ բղխեաց գետ յա
դենի՝ · և ի վիճին վըտակ բղխի
արբոյց տհմին դատնացողի ։

Ո՛ւր ծեալ կերպարդ ժամու օձին՝
զիտուս նախնւոյ մօրն Եւային՝ · ի
վերն անկեալ մարդն առաջին՝ հաս
նական բնութ նորին՝ · ի սոյն ժամու
աբրն ի խաչին՝ զի քաւեսցէ զմեղս
նոցին՝ · և յորժամ եղ ադամըն հին՝
եդ զաւազակն ի մէջ դրախտին ։

Փարելի բարբառ ընդ էմ՝ երկեղ
առ հայր դոշէր՝ · զհոգին կամաւ
հօր աւանդեր՝ զհոգիս մարդկան
նոյն ընծայեր՝ · երկիր հիմամբք սո
առնեցաւ՝ և վարագոյրն ի մէջ հեր
ձաւ՝ · վէմք ի յինքեանց պատառէ

տին՝ ի հնազանդել կամաց ջերին՝
կանէին՝ և զիմ անկեալ միջէ ի գէշ
գլուխդ կոխէին՝ և եղեգամբ հար
ջիջեալ խաղ առնէին՝ ծածկել զի
Ա՛րկնաւոր Թագաւորիդ՝ ի ծուռն
ընպատմուճանն իմ զառաջին։
ընդ հօր ախտաւորն։

Ոսկւ. Ա՛նտիոքի Յօհան. ձծէ։ 18։2։

Վասն երէց մի՝ որ զանց առնէր զաղօթս իւր։

Ասէր յոմանս՝ վասն հոս խօսելոյս՝ որ զանց առնէ զաղօթս իւր՝ որ զանց առնէ զաղօթս իւր՝ զի ի զինուորութեան՝ զգեստիւ կարմիր հագեալ՝ ի ձիոյ վրայ նստեալ՝ ընդ քուրձ մերձեալ՝ ընդարտմնդեանն արեամբ նեռկած՝ և ընդ ոտն զուրթախալէն ընդպատմուճանն իմ զառաջին։

Ա՛րկնաւոր Թագաւորիդ՝ ի ծուռն գլուխդ կոխէին՝ և եղեգամբ հար կանէին՝ և զիմ անկեալ միջէ ի գէշ տին՝ ի հնազանդել կամաց ջերին՝

Մի թողուցուս խաղալ սովին՝ այլ
կանգնեսցես զնս վերըստին։
Թաքեալ բոլորըդ մարմին՝ յետ վը
ճրոյ դառնայ։ ասատիկ հաս զՀար
ուած գանին՝ վասն զանից ն խաստո
ծին՝ զնս որ յոտից մինչև գլուխ՝
ցաւօք նեղիմ անհնարին՝ առողջացո
դրձես կրկին՝ ոյ չնորհօք յաւաջնին։
Սքբասիրայ պաճնեալ զարդուն՝ զոր
զգեցուցեր ահաւասիկ՝ փոխան պղ
սակ ի փշոց եդին՝ մշտակը այգուոյն
խորհելին՝ զոր յիս էհար իմ Թշնամին՝
և ոզջացո զնաթուած վիրին՝ զի
ապիք մեռացըն ջընջեսցին։

Ոբդ՝ Ա՝ Ա՝ Ա

Աշ վոլվոլուն վերջ, նիւոլ էին յերի։

Լուսե։ Աւետարան Մատթէոս Ճգրը. 15. 23

Այսօր ընդհա հցեռ յատրին՝ ի Հայրե
նիս քո առաջին։

Ամօր ընդհա հցեռ յատրին՝ ի Հայրե
մին՝ լըսեր ըզ նոյն պատասխանին՝
խընդրելին։ տուր և ինձ որ ընդ նը
ատոյ սրբոյն Նորին՝ կատարեցեր ըզ
դուստն աղին դրախտին՝ ըստ հաւ
ատոյ սրբոյն Նորին՝ և ի ծագիկն յարևելից՝ լուսաւո
րեա լուսով Նորին։

Ա՛ռանեաշ աւազակին՝ քաձեր ըզ
նեաւ՝ կենդանարար քո նըշանին։
պանս նախասատեցիր՝ և կապեցեր
ըզմըընաւին։ զիս ամրացո ընդ հովա
ծուեցար սոր՝ ի խաչին։ լուծեր զկա
յին՝ ի յերկինս յուխտեալ տեղին։
հան՝ ի յերկինս յուխտեալ տեղին։
ռին։ բարձ՝ ի յուսիդ ըստ ոչխարին
ներ տեղին։ զիմ առ՝ ի վերըս ան
բարձեր ըզվիայս խաչին՝ և զողգոթայ
որ բուսաւ՝ ի ձեզ դրախտին։ փոխան
Աստղնել ծառոյ մահաբերին՝ այնմ
վին՝ և քաղցրասգի սեր քո՝ ի սիրն։

Բ

Ա՛ծրբատեսլում զեւեխելին՝ հիմունք
երկրի տատանեին՝ եւ վարագոյր
հին օրինին՝ վերատաւ ի վայր պատա
ռեին՝ արդ ընդ վիմացն ոյզ շարժե
ին՝ շարժեա զանշարժ սիրտս ի բիւ
րին՝ ընդ պատառիլ վարագուրին՝
զիմ պատառեա ըղձիւր պարտին՝
Ա՛րեգակն լոյսն քոյ արկեալ՝ ևս
տարանայր միջօրէին՝ եւ դեւրեզմանըք
բանային մարմինք սրբոցըն յատնե
ին՝ ընդ խաւարիլ լուսատուացն՝
մաքրեա յինէն զդործ խաւարին՝
ընդ մեռեալսն ոյզ յատնէին՝ հանդէ
նեա զմեզօք մեռեալ հոգիս՝
Նո՛ր սիրոյ պատուիրանին՝ դործով
լըցօղ հղեր բանին՝ աղօթելով առ
Հայր յերկինս՝ Թողուլ ըզ մեզս որ
ի խաչին՝ ինձ որ հոգւովս հաստատ
ցեալ՝ երկրըպագեմ քեզ միածին՝
Թո՛ղ ըզ լուծումըն հրամանին՝ մի՛
յիշեսցին մեղքն առաջին՝
Ա՛րբեցին՝ անդադարաձեռք՝ ի յատեան
դեղն առ հայր պՀոգիւք՝ որ՝ի դժոխս
իջեր ներքին՝ ի բանդ մահու եւ խա

Ա՛ղբերացին անձկական՝ որ յետ մա
հուան անմահարար՝ · բղխեցեր ՚ի
քէն վըտակ կըրկին՝ ՚ի նարդոսէն
կողածակին՝ · քաց ըզբերան իմ յար
բուցումըն քոյ արեան կենարարին՝
ըստ դարձեալ յաւազանին՝ թէ ոչ
հնարաւոր այլ արտասուօք։

Յանմահիդ մեռանելոյ զմեռեալ հո
գիս կենդանացո՛ · թաղեալ ՚ի նոր
գերեզմանի՝ զքաղեալս ՚ի մեղսըս վէ
րաձեա՛ · ՚ի գիրկ ներքինումն լինելո
լով ՚ի գիրկ մեղաց վերաբերեա՛ ·
՚ի ստուերի մահու քո բնակելով լու
սաւորեա՛ և զիս հոգւովն։

Ա՛ծրա իմ առքեղ ոգւոգակէ՝ բանդ
որ ես հօր ՚ի սկզբանէ՝ · որ կամաւոր
վասըն մարդկան՝ կրեցեր մարմնով

գը ու յեր"։

Եվ ասաց Հովհաննես։ "Եվ ես տեսի զի տաճարն ի միջի քաղաքին էր, եւ ես տեսի զի տաճարն ունէր երեսուն երեսուն դռներ, եւ ի դռանցն մտանէին երեսուն ազգք ազգաց, եւ ի տաճարին էր սեղան մի, եւ ես տեսի զի տաճարն ունէր երեսուն սիւնս, եւ սեղանն էր ի մէջ սեանցն, եւ ես տեսի զի տաճարն ունէր երեսուն լուսամուտս, եւ ի լուսամտացն մտանէր լոյս, եւ ես տեսի զի տաճարն ունէր երեսուն ճրագունս, եւ ճրագունքն էին ի մէջ սեանցն, եւ ես տեսի զի տաճարն ունէր երեսուն վարագոյրս, եւ վարագոյրքն էին ի մէջ սեանցն, եւ ես տեսի զի տաճարն ունէր երեսուն խունկս, եւ խունկքն էին ի մէջ սեանցն, եւ ես տեսի զի տաճարն ունէր երեսուն սեղանս, եւ սեղանքն էին ի մէջ սեանցն, եւ ես տեսի զի տաճարն ունէր երեսուն քահանայս, եւ քահանայքն էին ի մէջ սեանցն, եւ ես տեսի զի տաճարն ունէր երեսուն ծառայս, եւ ծառայքն էին ի մէջ սեանցն, եւ ես տեսի զի տաճարն ունէր երեսուն ուխտաւորս, եւ ուխտաւորքն էին ի մէջ սեանցն, եւ ես տեսի զի տաճարն ունէր երեսուն ուխտս, եւ ուխտ

Աշխատ ըստ ձայնիդն նախ տան շարականն։

Տէրունի առաւօտու։

Տէր ոմն կացցէ՛ ի՛։ ոմն 384 յերեսն։

Տէր մի՛ սրտմտուիր քոյլ յանդիմաներ
զիս։ և մի՛ բարկուիր քոյլ խրատեր
զիս։ Ողորմեա՛ ինձ որ զի հիւծանդ
եմ ես։ բժշկեա՛ զանձն իմ զի խռո
վեցան ոսկերք իմ։ Անձն իմ յոյժ
խռովեցաւ։ և դու որ միանչև կեր
պարձ որ և ուրկեա՛ զանձն իմ։ կե
ցո՛ զիս որ լաւ ողորմութիւն քումն
է։ Ո՞ չ ոք ոչ ոք որ ի մահու յիշէ զքեզ։ կամ ի դժոխս խոստովանի
առնիցի առ քեզ։
Ի աստակեցայ ես ի հեծութենէ իմմէ։ լուացի զամ գիշեր զմահիճս իմ։ և
արտասուօք իմովք զանկողինս իմ թացի
Խռովեցաւ ի սրտմտութենէ աչն իմ։ և
մաշեցայ ես ի վերայ ամենայն թշնամեաց իմոց։
Ի բաց կացէք յինէն ամենեան՝ որք
գործէք զանօրէնութիւն։
Լուաւ տէր աղաչիդ իմոյ։ լուաւ
տէր աղօթիդ իմոյ։ և տէր զիմն
դրտուածս իմ ընկալաւ։
Նախատեսցին և խռովեսցին յոյժ ամ

Թշնամիք իմ՝ դարձցին յետս և ամաչեսցեն յոյժ վաղվաղակի և խռովեսցին։

Խարձր առնեմ զչեզ ըստ ընկալ լոր զիս՝ և ուրախ արարեր զթշնամիս իմ յիս։

Տէր ած իմ կարդացի առ քեզ և բժշկեցեր զիս՝ տէր՝ հաներ ի դժոխ խոց զանձն իմ՝ փրկեցեր զիս յոյն ցանկ այք ինձանէն ի զուբս։

Սաղմոս տացէք տո՛ն նմա՛ն՝ խոստո՛վան եղերո՛ւք յիշատակի սրբութե՛ն նո՛ր։ Սրտմտու՛թ է ի բարկութե՛ն նո՛ր՝ և կեանք են ի կամաց նո՛ր։

Ընդ երեկոյս հանգիցէն լալիք՝ ի առաւոտս եղիցի ուրախութի։

Ես ասացի ի բարեկենդանութե իմ՝ մո՛ւմ, թէ ո՛չ սասանեցայց յաւիտե՛ն։ Տէր՝ ի կամ քո եստուր զերդ լեռն զօ՛ր՝ դարձուցեր զերեսս քո յիս՝ և եղէն ես եղէ խռովեալ։

Ա՛ք քեզ տէր կարդացի և առ տէրդ իմ աղաղակեցի։ զինչ օգուտ է քեզ յարենէ իմմէ թէ ինձանէմ յապա կանուխ։

Ամ[ենայն] հոգ[ի] խոնարհ առնիցի առ քեզ։
կամ պատմեսցի զշնորհսն քո։
Լուար[ձ] [ի]նձ տէր և ողորմեցար • և
տէր եղեւ [ի]նձ օգնական։
Դարձոյց զսուգ իմ յուրախութի[ւն]։
հեռեր զհինն զգեցար • և [ի]նձ զգե[ց]
ցոյց զուրախութի[ւն]։
Ո՛ր սաղմոս ասասցեն քեզ փառք իմ։
և մի՛ [և]ս զղջացայց տէր աստ իմ • յաւի
տեան խոստովան եղէց քեզ։

Բ

Ա՛[յ]ժմ յանուն քում կեցո զիս։ և[ւ]
զօրութե քում իրաւ արա [ի]նձ։
Ա՛յժ լուր աղօթից իմոց • ունկնդիր
բանից բերանոյ իմոյ։
Ո՛տարք յարեան [ի] վե[ր] իմ • և հզօրք
խնդրեցին զանձն իմ • և ոչ համարե
ցան զքեզ առաջի իւրեանց։
Ա՛հա աստ օգնական իմ • և տէր ընդ
նօղ հոգւոյ իմոյ։
Ի դարձուցանել զչարն [ի] թշնամին
իմ, ճշմարտութե քում սատակեա զնո[ս]
Նա կամօք իմովք պատարագս մա[տ]
տուցից քեզ • և խոստովան եղէց ան
ուան քում տէր՝ զի բարի է։

Յամ նեղուէ իմէ փրկեցեր զիս.
ա՛յլ թշնամիս իմ եառս ակն իմ։
Ա՛ղ ողորմեա՛ մեզ և օրհնեա՛ զմեզ. բկ
երեսցո՛յ զերեսս քո՛ ի մեզ
և ողորմեա՛ մեզ։
Ա՛նասէր յերկրի զՀանապարհս քո.
յայլնեա՛ ամ զփրկութիւն քո։
Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողո-
վուրդք աՅծ. խոստովան եղիցին առ
քեզ ժողովուրդք ամ։
Ուրախ եղիցին և ցնծասցեն ազինք.
զի դու դատես զժողովուրդս յուղղու-
թիւն և ազգաց երկրի դու առաջնորդես
Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողո-
վուրդք աՅծ. գոհասցին զքեզ ժո-
ղովուրդք ամ։
Երկիր ետ զպտուղ իւր. և օրհնեց
զմեզ աՅծ Աստուած մեր։
Ա՛ղ մեր օրհնեսցէ զմեզ. և՛ի նմանէ գկ
երկիցեն ամ ծագք երկրի։
Փա՛ռք ամենայն տեր ընդ երկինս քո. և
դարձուցեր զգերութիւն յակոբայ։
Թողեր զանկրաւորութիւն ժողովրդեան
քո. և ծածկեցեր զամ մեղս նոցա։

Ի ղեցուցեր զմեզ սրտմտութիւն քո. և
դարձար ի բարկութենէ սրտմտութենէ քո։
Դարձ առ մեզ Աստ փրկիչ մեր. և
դադարեա զսրտմտութիւն քո ի մէնջ։
Մի՛ յաւիտեան բարկանայր մեզ տէր.
և մի՛ ձգեր զբարկութիւն քո յազգ
ազգս։
Ոչ դու դարձեալ կենդանացես զմեզ. և
ժողովուրդք քո ուրախ եղիցի ի քեզ։
Ցո՛յց մեզ տէր զողորմութիւնս քո.
և զփրկութիւնս քո տուր մեզ։
Լուա՛ք զինչ խօսի Աստ տէր. խո
սեսցի զխաղաղութիւն ժողովրդեան
իւրոյ. առ սբս իւր և առ այնոսիկ
որք դարձեալ են առ նա սրտիւք։
Սակայն մերձ է առ երկիւղածս իւր
փրկութի՛ն նո՛ր. բնակիլ փառաց նո՛ր
յերկրի մերում։
Ողորմութի՛ն և ճշմարտութի՛ն պատա
հեսցին. արդարութի՛ն և խաղաղութի՛ն
համբուրեսցին։
Ճշմարտութի՛ն յերկրէ բուսցի. ար
դարութի՛ն յերկինից երևեսցի։
Տէր տացէ զբաղցրութի՛ն. և երկիր
մեր

Թեան քոյ · զի դու բարձրացուցեր
Յերեսաց բարկութեան սրտմտե-
ցիր իմ արտասուօք խաւնեցի։
Մոխիր ում զհաց կերայ · և զըմպե-
նելի · և գուլիպ իմ խնամ երդնուլ էր
Ախտաւորին զիս թշնամիք իմ զօրհա-
ւեղէ ես ում ձնճղուկ միայն ի տունի
Նայէ ես ում բուս յաւերակի · տքնեցայ
մանեցայ ես հաւաստան անապատի։
Աչեցաւ ոսկր իմ ի մարմնի իմ · նը
ձայնէ հեծութեան իմոյ։
Ոսկերք իմ ում խոխճ չորացան։
Ծարաւ ում խոտ՝ և ցամաքեցաւ սիրտ
իմ · մոռացայ ուտել զհաց իմ ի
Ստաւեցան ում ծաւխ աւուրք իմ ·
աւխս զունկն քո · յորում աւաւր կար
դամ աւ քեզ՝ վաղվաղակի լուր ինձ։
Ցաւուր նեղուն իմոյ խոնարհեցո
Ձուցաներ զերեսս քո չինին։
իմ աւ քեզ եկեսցէ · և մի դան
Տէր լուր աղօթից իմոց · աղաղակ դի
պարհի զգնացս իւր։
աւաչի նը գնասցէ · դիցէ ի ճանա
մեր տացէ զպտուղ իւր · արդարուի

Ո՛ւ
և իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ։
Սիցէ՛ն անձն իմ օրհնեսցէ զքե՛զ ։
և օրէնք քո խօսք իմ էին։
Յանկացայ փրկութեան քում Տէր.
զի պատուիրանս քո ընտրեցի։
Եղիցի՛ ձեռն քո՝ ի նկեցուցանել զիս։
պատուիրանք քո արդարութե՛ն են։
Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո։ զի ամ
դարութիւնն քո։
Ողիս եսցէ շնորհս քո զօրձուիս
քո ։ յորժամ ուսուսցես ինձ զար
դարութիւնս քո։
Ա՛ռաջնեսցեն ազօթք իմ առաջի քո Տէր.
և բանիւ՛ք քով փրկեա զիս։
Ա՛տեղն ազօթք իմ առաջի քո Տէր.
տո՛ւն սրա զիս։
Ա՛ ե՛ր
Ա՛ներեսցին խնդրուա՛ծք իմ առա
ջի քո Տէր ։ ըստ բանի քում իմաս
հասեա՛յ ի ժամ։
սիոնի ։ ժամանակ գթալոյ նորա
Դու յարուցեալ գնդեսցես՝ ի մի
տակ քո յազգէ մինչեւ յազգ։
Դու Տէր յաւիտեան կաս ։ և յիշո
ո՛ւմ նայ խաւ ցամաքեցայ։
Ա՛ւուրք իմ նայ հովանի անցին ։ և
և խոնարհեցուցեր զիս։

Ա՛ոլորեցայ ես սրտի զոչխաք կորուս
սեալ՝ խնդրեա՛ զծառայս քո՝ զի ըզ
պատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ։

Տէրունէ առաւօտ։ տառն՝ 6։

Ո՛վ խորոց կարդացո՛ղ։ տես 280 յերեսն։

Տէր՝ լսեա՛ ազօթից իմոց։ ունկն դիր
խնդրուածոց իմոց ճշմարտութե՛ քովք
Լո՛ւր ինձ տրդտրուջ քով և մի՛ մոռա
նար՝ ի դատաստան ընդ ծառայի քո։ զի ոչ
արդարանայ առ ջի քո ամ կենդանի։
Հալածեաց թշնամին զանձն իմ։ խո
նարհ արար յերկիր զկեանս իմ։ և եղաստեց
զիս՝ի խաւարի ոտի մեռեալ յաւիտենից
Զանձրացաւ ինև հոգի իմ։ և սիրտ
իմ խռովեցաւ ինև։ Յիշեցի զաւուրս
սըն զառաջինս։ խորհեցայ յամ գործս
քո։ յարարածս ձեռաց քոց խորհե
ցայ։ և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ։
Ինձն իմ ոտի երկիր ծարաւի է առ
քեզ։ վաղվաղակի լո՛ւր ինձ տէր՝ զի
նուազեցաւ յինէն հոգի իմ։
Ա՛ռ դարձուցանես զերեսս քո յինէ
նէն։ նմանիցիմ այնոցիկ որք իջա
նեն՝ի գուբս։
Լո՛ւր ինձ առաւօտուս զողորմ

դկ

մուխս քո. զի ես ի քեզ սէր յուսացայ։
Ցոյց ինձ ճանապարհ յոր և գնացից.
զի առ քեզ սէր համբարձի զանձն իմ։
Փրկեա զիս ի թշնամեաց իմոց սէր.
զի ցքեզ ապաւէն ինձ արարի։
Ուսո ինձ առնել զկամս քո. զի դու
ես Աստ իմ։
Հոգի քո բարի՝ առաջնորդեսցէ ինձ
ի յերկիր ուղիղ։
Վասն անուան քոյ սէր կեցուսցես
զիս. արդարութեամբ քումով հանցես ի
նեղութենէ զանձն իմ։
Ողորմութեամբ քովք սատակեսցես զթշնա
միս իմ. և կորուսցես զամենայն նեղիչս
անձին իմոյ՝ զի ես ծառայ քո եմ։

Ո՞վ ինչ Աղմոսացս՝ ընթերցեալ լինի տ֊է
տօնն ըստ հայկին։
Ա֊ՒԵՏՈՒՆ ԸՍՏ Ա֊ՈՐԵԻՈՍ։
13. 16։

Յայնժամ Թագեաց յի զՓողո֊
վուրման՝ եկն ի տուն.

Ո՜վ որ դառնալ մարդոյ թագոյց • և
ի խնդրութենէն անտի՝ երթեալ վը-
երկնից գանձի ծածկեալ յադտակի
Պարձեալ՝ համառ ազգայութիւն
Ար աւնդի ականջս լսելոյ լսելից։
րև զարեգակն յայգայութենէ երկնից։
Յայնժամ արդարքն ծագեսցին իբ-
եղիցի լոյս և կրճել աստամանց։
Նա արկցեն զնա ի հնոց հրոյ • անդ
սիկ ողբ գործեն զանօրէնութիւնն։
նը զամ գայթակղութիւս • և զայնո՞
Ընդաբեսցե որդի մարդոյ զհրեշտակս
իւր՝ և ժողովեսցեն յարքայութենէ
եղիցի ի կատարած աշխարհիս։
զվիր որոմն և ի հուր այրել, այնպէս
և հնձողքն՝ հրեշտակք են։ Որ ժո
և հունձն՝ կատարած աշխարհիս է։
մին որ վարեաց զայն՝ աստանայ է՝
որոմն՝ որդիք չարիք են։ Նա թշնա
ողք որդիք արքայութեան են • իսկ
աշխարհս է։ Աերմն բարի՝ նոքա են
բարի՝ է որդի մարդոյ։ Նա ագարակն
եան և՝ ցնա։ Որ սերմանէ զսերմն
որմանցն ագարակին։ Նա պտուղ

խրամն զնոր և զհինն։

տանուտեառն որ հանէ ի գանձէ

առաւ աղբայուէ երկնից՝ նման է առն

ցնա։ վա՛յ այսորիկ ամ դ-գիր աշակեր

Ասէն ցնա՝ այո՛ տ՛ր։ Նա՛ևս ասէ

Ասէ ցնոսա յի՝ խմացա՞ք զայս ամե-

եղիցի լաւ և կրճել ստամանց։

Նա արիցեն զնա ի հնոց հրոյ. անդ

նետացեն զչարսն ի միջոյ արդարոց։

խորհիս։ Նոցունն հրեշտակք և մեկ

Ա՛յնպէս եղիցի ի կատարած աշ

և նետեսցեն զնոսա ի հնոց հրոյ։

յամանս։ և զհետանն ի բաց ընկեցին։

Որ երբեմն լցաւ, հանեալ ի ցամաք՝

ծով, և յայտ աղաւաց ժողովելոյ։

ուրթէ երկնից ուսկանէ արկելոյ ի

գարիւս։ Դարձեալ՝ նման է աղբայ

զոր ինչ ունէր և գնեաց զայն մար

մարգարիտ՝ երթեալ վաճառեաց զամ

ցին։ Նա գտեալ մի պատուական

նէ որ խնդրէիցէ մարգարիտս գեղե

աղբայուէ երկնից առն վաճառակա

գարակն զայն։ Դարձեալ՝ նման է

ձառէ զամ ինչ զոր ունի և գնէ զա

Եւ ասէր՝ այսպէս է արքայութիւն
Աստուծոյ, որպէս եթէ մարդ սերմանիցէ
զսերմանիկս յերկիր. եւ նընջիցէ եւ
յառնիցէ զցայգ եւ զցերեկ. եւ սերմ
մանիքն բուսանիցին եւ աճիցին։
Եւ նա ոչ գիտէ թէ երկիրն ինքն
նին բերէ զպտուղն. նախ զխոտն՝
եւ ապա զհասկն՝ ապա զցորեանն ի
հասկին։ Եւ յորժամ հասցէ
զպտուղն, վաղվաղակի առաքէ մանգ
գաղ զի հասեալ է հունձք։
Եւ ասէր՝ ումե՞ նմանեցուսցուք զարքա
յութիւն Աստուծոյ. կամ որով առակաւ
առակեսցուք զնա։ Ոչ հատն մա
նանխոյ՝ որ յորժամ սերմանիցի յերկի
րի, փոքրագոյն է քան զամենայն սերմունս
նիս որք են յերկրի։ Եւ յորժամ
սերմանիցի, բուսանի եւ լինի մեծ
քան զամենայն բանջար. եւ արձակէ ոստս
մեծամեծս՝ մինչեւ բնաւեկան լինել
ընդ հովանեաւ նորա թռչնոցն երկնից
բնակիլ։ Եւ այսպիսով առակիւ խօսէր
նոցա զբանն՝ որպէս կարօղ լինէին լսել։

Այն առեմ ձեզ, զի գոտի ընդ միջ
Հերձուած տերն գուցէ արիաւնոյ
Երանի ինչ ծնելոցն այնոցիկ զորս
խնդից, վաղվաղակի բռնայցեն նմա,
առնեաց. զի յորժամ գայցէ եւ բռնի
իւրեանց Թէ երբ դառնայցէ՛ ի հար
մարդկան որք ակն առնիցին տեառն
լուցեալք։ Այս գոյք նիրհանօղք
պէտեալ ընդ միջս և ձերթագունք
ուր գանձն ձեր է. անդ և սիրտք
ձեր երթիցեն։ Աղիցեն գօտիք ձեր
մերձենայ և ոչ ցեց ապականէ։ Ի ՚ի
անպակաս յերկինս. ուր ոչ գող
ձեզ քանակ առանց հնանալոյ՝ գանձ
ձեր և տուք զողորմաւն. և արարէք
զարթայուք։ Ա աճառեցէք զինչս
հաճեցաւ Հայր ձեր տալ ձեզ
Ա՛ի երկնիցէր հօտ փոքրիկ • զի

Ա՛ետրան ըստ Ղուկասու։ 12։32։

տացն իւրոց մեկներ զամ։
Ա՛ետ առանց առակի ոչ ինչ խօսեր
ընդ նմա։ բայց առանձինն՝ աշակերտ

զծաւայս և զալեհանայս . ուստեղ ե
իմ ի գալ . և սկսանիցի Տարկանել
ոայն այն ի սրտի իւրում, յամե այր
կացուսցէ զնոսա : Այսպա թէ ասիցէ ծա
ասեմ ձեզ՝ զի ի վը ամ ընչից իւրոց
ցէ արարեալ այնպէս : Ա՞ ըստուա
այնմիկ՝ զոր ելեալ տէր իւր գտանի
զկնդրակուրս : Արդանի ինչ ծառայն
գերդաստանի իւրոյ տալ ի ժամու
իմաստուն զոր կացոյց այր իւր ի վը
այր . ով ինչ հաւատարիմ տընտես և
զայդ՝ թէ առ ամենևսեան : Եւ ասէ
ցիչ՝ գայ որդի մարդոյ : Այսե պետ
բաստը . զի յորում ժամու ոչ կարծի
իւրում : Եւ զուք եղերուք պատ
ջիք՝ եթէ գիտեր տանուտերն յո
ջիք՝ եթէ գիտեր տանուտերն յո
ռայքն այնոքիկ : Բայց զայն գիտաս
և գացէ այնպէս՝ երանելիք են ծա
տորդ կամ յերրորդ պահու եկնացէ
ցեալ պաշտուացէ զնա : Եւ եթէ յերկ
ածիցէ և բազմեցուսցէ զնոսա և ան

դործէ։ Օ՛ի հայր սիրե զորդի։ զնոյն ևորդին՝ նմին նման
նե ։ զնոյն ևորդին՝ նմին նման հայրն ղի առնէ ։ Օ՛ի զոր նայն առ
րե որդի մարդոյ առնել յանձնէ ևոչ ինչ ։ եւթէ ոչ տեսանիցէ զոր
ևոչ ինչ ։ զնոյն ևորդին՝ նմին նման դործէ։ զնոյն ևորդին՝ նմին նման

Պատասխանի եւ Յի ևասէ ցնոս.
Ամէն ամէն ասեմ ձեզ ։ ոչ կա

Ա. Եւոտոյն ըստ Յովհաննու.
5.19։

ղամ սեանդեացաւ՝ առաւել ևս
պահանջեացեն ի նմանէ.
խնդրեացի ի նմանէ . և որում քա
Ամենայնի որում շատ առնաւ՝ շատ
դործիցէ՝ արդեօք գան սակաւ։
ոչն գիտիցէ և արժանն գանի ինչ
Եւ ծառայ որ գիտիցէ զկամս տեն
իւրոյ և ոչ պատրաստիցի ըստ կամաց
նորա՝ արդեօք գան բազում։ Եւ որ
զաման նոր ընդ անհաւատս դիցէ։
տիցէ ։ ընդ ամէն կտրեացէ զնա ։ և
ոչ ըստնիցի և ի ժամու յորում ոչ գի
ռայիցն այնորիկ յաւուր յորում ակն
ընդել և արբենալ։ Եկեսցէ տէր ծա

յանձին խրատուն։ Աւետիսեանտէրն
նոյնպէս հատ եւ որդւոյ ունին կենաց
հայր ունի զկնի՝ անձին խրատուն,
եւ որք լսիցեն՝ կեցցեն։ Օ՛ի որպէս
ուռաք լուիցեն ձայնի արդուզն ոչ.
մանակ եւ արդէն խակ է՝ յորժամ մէջ
Աչքն ամէն աստմ ձեզ. զի դայ ժա
խեցաւ՝ ի մահուանէ՝ ի կենաս։
և՛ի դատաստան ոչ մտանէ. այլ փո
ընդունի զկենաս յաւիտենական.
հաւատայ այնմ որ առաքեացն զիս՝
ասէ ձեզ. զի որ զբանն իմ լսէ, և
Ճշմարիտ ճշմարիտ ասեմ ձեզ՝ թէ
զհայր զառաքիչն ինէ։ Աչքն ամէն
Որ ոչ պատուէ զորդին՝ ոչ պատուէ
ցին զորդին՝ որպէս պատուէն զհայրն։
րուս։ Օ՛ի ամենեքեան պատուէսջ
պէս զնա դատաստան՝ եւ որդւոյ իւ
առնէ։ Նա ոչ տայ հայր դատ զոք.
նոյնպէս եւ որդի զորս կամի՝ կենդանի
ցանէ զմեռեալս եւ կենդանի առնէ,
զարմանայք։ Օ՛ի որպէս հայր յարու
ցուցանէ նմա զգործս. եւ որս դու զդ
առնէ։ եւ մեծագոյս եւս քան զայդոսիկ
և զայդ ինչ ցուցանէ նմա զորս ինքն

Ի քեզ ննջեցեալոյս

ողորմած քո ասեղծուածոյս յուսով
քեզ դրեալ երկայնմիտ և ողորմած.
բազմամեծ ողորմութեամբ քո աղաչեմք զի
դեռամբ անձաւ՝ Հոգւոյն
Արդարոյ պատուական ծնունդ
անբասկիզբն և անքանակ.

Ընդ անեղ անժամանակ՝ Հայր

զկ
զկ
մատ

Ա՛ւ Հա՛ն ննջեցեալոց.

Լուսին երգ պեառն ներքինի. ասացեալ վասն

որ առաքեացն զնա.

րեմ զկաման իմ. այլ զկաման այնորիկ
տանն իմ արդարե. Ո՛չ ի՛ նչ խընդր
ինչ. այլ ունի լսեմ, դատեմ. և դատաս
Ալէ կարեմ ես առնել յանձնէ և ոչ
Ի՛ յարութիւն դատաստանաց.
բարեաւ՝ ի՛ յարութի՛ն կենաց. և որոց զչար ա՛
ի՛ յարութի՛ն կենաց. և որոց բարիս գործեալ էիցէ
արտաքս. Որոց բարիս գործեալ էիցէ
կայցեն՝ լուծեցեն ձայնինէր եւեկեսցեն
յորում ամենեքեան որք ի գերեզմանս
զարմանայք. Ո՛ ի եկեսցէ ժամանակ
Եւ զի որդի մարդոյ է՝ ընդ այն զի՛
եւս նմա դատաստան առնել.

Լանդ որ ՚ի ծոց հոր միածին՝ և կեր
պարան սկզբնատրպին՝ · որով երկի
նըք գոյացան՝ աշխարհ լըրիւ հաստա
տեցեալ՝ · հայցեմք ՚ի քէն տէր և փըրկիչ՝
ամենազորդ և կեցուցիչ՝ · ող՚՚։

Վ՚ըրադոյն ընորհաց բաշխօղ՝ երկնա
ւորաց և երկնայնոց՝ · կենդ և կենդա
տրօղ հոգի՝ հօր և որդւոյ ատարչա
կից · խընդրեմք ՚ի քէն աղբիւր բարեց
արբուցանօղդ ծարաւեաց՝ · ող՚՚։

Վ՚ասանի՚մք ընդ սրօքեդից՝ զկեն
դանատրդ համայնից՝ · երեք սրբ
բեան մի աստուած՝ հայր և որդի և նը
հոգի՝ · յոր հանգուցեալս մըկրըտ
եալ՝ և հաստատուկ խոստնեալ՝ · ող՚՚։

Ո՚րտակի՞ թիւ կատարեալ յերկին
անձինըս բաժանել՝ · աճուրդ միաւոր
րեալ՝ միով բնութ հաւասարեալ՝ ·
յորմէ կապեալք և արձակիմք՝ և վե
րստին անլոյծ կապիմք՝ · ող՚՚։

Օ՚ ի՚ակից շըտ հօր զորդի՝ փառաւոր
րեմք անլըռելի՝ · որ ի՚ջեր յարգանդ
կուսին՝ զազատայինն առեր մարմին՝
աղաչենօք ածածկին՝ անդրկին քումդ ծը
նողին՝ · ող՚՚։

Նոր
տեւցար ի յորդանան, որ շնորհեցեր
մկրտիլ ի քեզանէ ծառայիդ քում Յովհաննու։
Ո՞վ փրկուե՛ մերոյ սիրելեան, մկրտիչ
ցեւալըս մեր հանգո՛։

Թէեւ ես հօր քոյ լուայ, որ ինձէ՝
հանդուցեալ լեր ուղեկից՝ ի յոյ
սեւոյ։ Ճանապարհ բնդ քեզ ելից,
արտասուելով և պաղատիմք զայս ու
ոայի քո յաշխարհէն։ Հայցեմք ի քէն
յանձն առեր խոնարհութեդ՝ որ՝։
Ո՞ղորմեա՛ջ ի հրաժարումն ծա
կաւ ի կապից արձակելոյն՝ որ՝։
Ա՛ծագաւորեդ հրեղինաց՝ որ բնդ
մարդկան հողեղինաց՝ շընչեցար
անօրինաբար՝ կրեցեր բղխիբըս մարդ
կաբար՝ որ վասն մեր գայս ամ՝ ի
խընդրբուծածիվք նբա ծերտնեայն
քեւ ի կապից արձակելոյն՝ որ՝։
Ա՛ծագաւորեդ հրեղինաց՝ որ բնդ
մարդկան հողեղինաց՝ շընչեցար
անօրինաբար՝ կրեցեր բղխիբըս մարդ
կաբար՝ որ վասն մեր գայս ամ՝ ի
հայկն՝ բնծայեացես հօր ի յերկինն։
Ա՛ստ օրինացըն մուխեմ՝ բնծայեցար
ի տաճարի՝ զի բղ բնաւիբս մաղ
ւոյ՝ զի բղ բնաւիբս մաղ
ւոյ՝ զի բղ բնաւիբս մաղ
ւոյ

Հնոյ առաջին՝ ի մաքրութէ վերայ մարդկան՝ հայցմամբ կըրկին կարնտութեն վերն ի ծնունդըս մըկըրտչին՝ ի։" ։

Ա ՝ ՝ ՝

Ա՜ծրուվ բնութի՞ւն զոր ըզգեցար՝ ի
վայտ խաչին բեւեռեցար՝ լուծանե-
լի ստուերօք մեզ՝ յառաջասաւ՝ ընդ
հմաստուն՝ եթէ կուռանայցես։

զոր կորուսեալ խաբմամբ չարին՝ ըզ
նայն հոգի քանիւ քոյին՝ հերձեր յոդիս
մեր վերըստին՝ նովին հոգւով՝ եթէ
բարի՝ աւետեսուրեա հոգւոյ սուրբ՝ ի
Ձոյնեցեր՝ առ ղազարոս՝ որով եհատուր
մեռելոց յոյս՝ կենդանութիւն ջրիդ
օրհնեալ՝ կենդանացոյց ոգիք յաղտմէն։
կենաց ձայնիւդ վերջին փոգոյ՝ կոչե-
ըզ սա յայսմ հողոյ՝ ի լո՛։

Ոչ ծղեալ սարսեաց պահակ մահու՝
ի կենսարար ձայնին լըսոյ՝ արագա
պէս զոդ ըզ բանին՝ եւս ըզմեռեալն՝
ըստ հրամանին՝ իշխանիք օդոյն այս
սարսեացին՝ զհոգի սուրս մի արդել
ցեն՝ ի յօդիւ։

Ա՜նապարհ մոլորելոց՝ և ճառա-
գայթ խաւարելոց՝ հրաւիրեցեր
զոդիս լուսոյ՝ ի յերկինսային հարսա
նիս քո՝ ընդ զոյարձելից անդ ժո
ղովոց՝ արժանացո ըզ սա գասուց՝
ի լուսեղօք մոյծ յառաջասու՝ ընդ

Ընկանուժեալ պահապանացն՝ ի
բաց՝ յարի ըզսա ի կենդան անմահ։ լի-
նի ի վեռելոց՝ լայս ծագեցար ա-
րեար ի մեռելոց՝ • աբե յարուիր զո կինա-
նիկ՝ ի հին դերեզմանին՝ • երեքօրեայ ննջ-
մամբ յերկրին՝ նոր բառեղծեր զմեզ
կենդանին՝ • զիջեալա ընդ քեզ ի հող
մահու՝ վերահոչեալ հայնիւ փառս։ լի-
նի՝ Ընծառեալ կանայք ելին խադաւերից՝ ե
աղբայրն արտասուելից՝ ի բերն ըզմեռեալ
անյուսալից՝ ըզկենդանիդ յաւիտե-
նից՝ • վասըն նորին աբե արտասուեցաք
մաքրեա ըզսա ի յանցանաց՝ • լի՝։
Ընծրժեալ հիմն նզրն զբժոխոց՝ ի
առանձինն ըզքեզ ներքնոց՝ • հաներ
զհոգիսն որք ի բանտին՝ կապել զնշ
խանըն մահածին՝ • ել հնդուցիչ հո
գիս նբց՝ հանդոյ զհոգի ննջեցելոյս։
Աւրախուբ զօրք երկնայինք՝ յերկ
նից յերկիր իջանէին՝ • յորժամ յա
րեար ի վեռելոց՝ լայս ծագեցար ա
բարձաց՝ • աբե յարուիր զո կինանիկ
ի հին դերեզմանին՝ • երեքօրեայ ննջ
մամբ յերկրին՝ նոր բառեղծեր զմեզ
կենդանին՝ • զիջեալա ընդ քեզ ի հող
մահու՝ վերահոչեալ հայնիւ փառս։ լի-
նի՝ Ընծառեալ կանայք ելին խադաւերից՝ ե
աղբայրն արտասուելից՝ ի բերն ըզմեռեալ
անյուսալից՝ ըզկենդանիդ յաւիտե-
նից՝ • վասըն նորին աբե արտասուեցաք
մաքրեա ըզսա ի յանցանաց՝ • լի՝։

լոյս խաւարն լուսինն առաջեղբն նը
փառք դուս հայրենի՝ արեգական
Սիրասիրին՝ սարեղբ երկրի՝ յորժամ
քեզ փառս ընդ զըւարթնոցն։
դասաւորեա ըզսա վերնոցն՝ երգել
ըսէ՝ խառնեա ըզսա առաքել երկամիզ։
ամպոմ ։ ընդ աղաւնեացն օդասլաց
ած ժողովեսցեմ քեզ ընդ առ քեռն
առաջի ած նախընթաց։ զընտրելսն
ա՝ սիր գործեալ երկնաւորաց՝ դան
ծառացու լուսով նորին ։ լի՝՝։
ցին։ զերկրըպագուս նըշ խաչին՝ պայ
ի՝ քեզ բերկրին՝ և ուրցօքըն կոծեա
հելոյ փայլեալ ծագի։ հաւատացելքն
՝ սիրեալ նըշան խաչին՝ յարե
նոցին՝ ըզննջեցեալ յորըն վերկին։ լի՝՝։
յաւէժական։ զասաւորեա պարուց
տիս ազգի մարդկան՝ վասըն կենացն
հենասաւս նը զերեզմանն։ ան զաւե
Պարակեալ անմարմնականքն՝ աս
արնմկից՝ լեցի կենաց հաղորդակից։ լի
մահկանացուաց։ սա որ մահու քոյ
տիս սայրն կանանց՝ թէ մահ լուծաւ
յերկիւղէ երկնաւորացն։ որք զաւե

Ա՛ն ասին պրատ կ՚ զանազանել՝ և
չընկերացին։ դասա՛։
շեմ զատրա բարին՝ ղեկ գործ մեղացըն
գործոզքըն պրատկին՝ էարեացն ի
հատըն անշէջ մատնին։ յայնժամ յի
գործեցան՝ բարեաց քանչիւղը ոդք
Յուդանին՝ գաղտնիք մարդկին՝ իբրա
լուկին յիշեա ըզատա յօդն ահագին։դ։
վայրաբերին։ ՚ի յայնմ ահեղ հրապա
նաց դատ երկնային՝ համանգամայն
յադամայ ծընեալք լինին։ և հրեղէ
Լսեմեալ մարդկին ազգ ժողովին՝ որք
մուք՝ ընկալեցեալա մեր զիմողուն։դ։
հատուցանեա։ յայնժամ չնորհեա ազգ
խարհ դատես՝ վարձս բատ գործոց
ծոց երկրըպագին։ արդարուք զաշ
Ո՛վ բակա՛ն յայիտա՛ն ընտիս՝ յարարած
դուց՝ կարդեա՛ զատա՛ի ի թիւէ սեզ։դ։
սայ։ ընդ հորանացեալ մաքուր հղ
ողք յաղատայ՝ քանզի սկսա երկրն վեր
բայրատ երանաւէտս։ արի՛ք մեռեալք

ցեղերը. ոչ ոքի մեր ոգիները չեն ընդունում
Տէր Յիսուսի հետ միանալ, ոչ ոքի մեր սրտերը
չեն ուզում Տիրոջ համար ապրել, ոչ ոքի մեր
հոգիները չեն ցանկանում Տիրոջ հետ միասին
ապրել. ոչ ոքի մեր հոգիները չեն ուզում Տիրոջ
հետ միասին մեռնել. ոչ ոքի մեր հոգիները չեն
ուզում Տիրոջ հետ միասին յարութիւն առնել.
ոչ ոքի մեր հոգիները չեն ուզում Տիրոջ հետ
միասին երկինքը մտնել. ոչ ոքի մեր հոգիները
չեն ուզում Տիրոջ հետ միասին Հօր աջ կողմը
նստել. ոչ ոքի մեր հոգիները չեն ուզում Տիրոջ
հետ միասին դատաւորը դառնալ. ոչ ոքի մեր
հոգիները չեն ուզում Տիրոջ հետ միասին
դատապարտուած դառնալ. ոչ ոքի մեր հոգիները
չեն ուզում Տիրոջ հետ միասին դժոխքը գնալ.
ոչ ոքի մեր հոգիները չեն ուզում Տիրոջ հետ
միասին յաւիտենական կորուստ կրել. ոչ ոքի
մեր հոգիները չեն ուզում Տիրոջ հետ միասին
յաւիտենական կորստեան մէջ ընկն

Եկեալ ի փառըն Տեառնէ. ասէ Երգն.
Ա առաջաստիչն զմի լուսոյն. գաթերսի
Լո՛ւսն ի լուսոյ Հաւր յաւիտենից. ասէ Մարկոս.
Եւ ծագումն ճշմարտութեան ի հոգւոյն
Ճշմարտութեան. ասէ Պօղոս.
Եւ ի Հաւրէ ելեալ գայ. ասէ Յովհաննէս.
Եւ ի Հաւրէ բղխեալ գայ. ասէ Դաւիթ.
Հոգւոյն Հաւր մերոյ երկնից. ասէ Մատթէոս.
Ծնեալ ի Հաւրէ յառաջ քան զամենայն
որ ժամանակ ասեմ մեզ սա՛ ասացին.
մարգարէիցն և բանքն յայտնեին
առաքելոցն վը՛ճարին. ոչ՝
Ա՛ն վերին հնոյ երկրորդ ասողին մի՛
ի բնականացն հրեշ շահակաց. ոչ
ենո՛վ ևս հին ղևմայ կան ծերա
ցեալք այր՛ ընակեալք՝ ի դրախ
այր՛ն եդեմ մակաո՛ն. պայծառ
ասացեալ արժա՛նապէս. ոչ՝
Ծածկաւո՛ր փառաց և Աստուա՛ծ.
որ ժամանակ ասա՝ ի յերկնից՝ ի
վերայ Թեւոց հովմին՛ց գան հոգի
րունկ կերպաւ՛ բանաձև և առնեին
հրաւիր բժշկա՛պետք զբընութիւն
երգոյ. ոչ՝
Ա՛ն գնիլ բժիշկն բազմի՛ փեսայ
Ա առաջաստիչն զմի լուսոյն՝ գաթերսի
Լո՛ւսն ի լուսոյ Հաւր յաւիտենից. ասէ Մարկոս.
Եւ ծագումն ճշմարտութեան ի հոգւոյն
Ճշմարտութեան. ասէ Պօղոս.
Եւ ի Հաւրէ ելեալ գայ. ասէ Յովհաննէս.
Եւ ի Հաւրէ բղխեալ գայ. ասէ Դաւիթ.
Հոգւոյն Հաւր մերոյ երկնից. ասէ Մատթէոս.
Ծնեալ ի Հաւրէ յառաջ քան զամենայն

ցի՛ աղօթքն ես ընդունում սուրբ մի՛ ոչ
ի՛ լինելին . յետ գործում ես մեզ ծանուր
իւրա՛ քեզի՛ եւ քահանայք հկի՛ն
հարց՛ քեզ՛ ասացին . մինգրե՛ք քեզ
Աուխտ՛ ս աստուա՛ ծախո՛ս ես ա՛ղ
զուր մեզ՛ ց լինի . ոչ՛՛ .
հոգի՛ քեն ուրա՛ խանանա՛ զի Թո
շիմանի՛ խաւա՛ ր մերմի՛ . աչքատեսա՛
ոաջի՛ սրբ սե՛ղանի՛ քեն . հյո՛ւր
բաղխատարած կայր ի՛ բերքեն ո՛
Ա՛հեղ խորհ՛ ուրդ քահա՛ նայի՛ն
հրեշտակապետ պարո՛ ՀԱՅկեն . ո՛
տակ՛ ց գուշդ ծա՛ ւալի՛ն
յարեւելից միտո՛ք ծագի՛ . հրի՛շ
Հաւատա՛ յից սրբո՛ խոշի՛ն
ա՛ղ եղեսա՛ ին գի՛ րըն յայտնի՛ .
Յորժամ հրնչէ՛ ին փող՛ ին լինի՛
սեղանը ն Թա՛ խանձեն՝ . ոչ՛՛ .
դասը ն բերելի՛ ն քո՛ ւկ մեղա՛
ամ անդ՛ ս հատո՛ ն . ա՛ րդարոց

և Յովհաննու կոյրն պատմեն, և
ըստ մեծի Աստուածաբանին.

Աղաչանօք մարդասիրին Աստուծոյ, որ
ամենայն մարդկան կամի փրկուիլ, և
ի գիտութիւն ճշմարտութեան գալ. որ
ի սկզբանէ ստեղծեալ զմարդ ի պատկեր
իւր, և ի նմանութիւն իւր զայն պահել
կամեցաւ. և զի ոչ կարաց ի դրախտին
պահել զնա, զի ոչ ունէր զկամս իւր
հնազանդ, ոչ ի դրախտէն միայն, այլ
և ի կենդանութենէն հեռացաւ. և
ապա ի ժամանակի ի վերջին դարուս
ի Կոյսէ ծնաւ, և ի մարդկանց երե-
ւեցաւ, և զամենայն ազգս մարդկան
ի մոլորութենէ հեթանոսական դարձոյց
ի ճանաչումն ճշմարիտ Աստուծոյ, և
ի հաւատս քրիստոնէական. և ի
Յովհաննու կոյրն ասէ. Ոչ մեղաւ
այրս այս, և ոչ ծնողք նորա, այլ
զի յայտնեսցին գործք Աստուծոյ ի
նմա. ցերեկ է մեզ գործել զգործս
Նորա, որ առաքեաց զիս, մինչ
ցերեկ է, գայ գիշեր, յորում ոչ ոք
կարէ գործել. մինչ ես եմ ի աշխարհի,
լոյս եմ աշխարհի. այլ և ասէ. Ես
եկի ի դատաստան աշխարհի այսորիկ,
զի որ ոչ տեսանեն, տեսցեն, և որ
տեսանեն, կուրասցին. և ասէ. Ես
եկի լոյս ի աշխարհ, զի ամենայն որ
հաւատայ ինձ, ի խաւարի մի մնասցէ.
և ասէ. Ես եմ լոյս աշխարհի. որ
հետևի ինձ, ոչ գնայ ի խաւարի, այլ
ունիցի զլոյս կենաց. և ասէ. Ես եմ
դուռն ոչխարաց. և ասէ. Ես եմ
հովիւ բարի. և ասէ. Ես եմ հովիւ
բարի, և գիտեմ զիմս, և ճանաչեն
զիս իմ. և ասէ. Ես եմ հովիւ բարի,
և դնեմ զանձն իմ վասն ոչխարաց.
և ասէ. Ես եմ հովիւ բարի, և ունիմ
այլ ոչխարս, որ ոչ են ի գաւթէս
այսմիկ, և զսոսա պարտ է ինձ

Ի ՍԱՐԳԻՍԻ ՏԱՐՈՆԱՑՒՈՅ ՊԱՏՄԱԳՐԻՆ ՀԱՅՈՑ

ՃԱ. ՎԱՍՆ ՀԱՅՈՑ ԱՐՇԱԿԱՅ ԱՐՔԱՅԻՆ ՈՐ ՀԱՅՈՑ ՄԵՋ ԹԱԳԱՒՈՐԵՑԱՒ

Ի ՍԿԻԶԲԱ

զգլխոս ատեա՛ւ ձեռ դատաստան
Ցո՛ւր • յայնմ ատե՛ա՛ր ահիւ զատնկին
Աւետած՛ի՛ւն մարգացեալ՝ ասէ իմ
զտառդ՛նդ պատուիրանին՝ • օգ՝ •
Թիւ տիտղոս՝ Թե պահանջէ՛ւ ամենէն
ծոյս • զմերկութի՛ւդ ի ասլուհատեցաց
նոյս • ի՛քահան՛ի՛ւ և գեղեցիկ շինուած
Ցանկալ՛ի՛ւն հոգւոյս ի՛ւ մարմ
րեղեսր ատեղծ՛ողիդ՝ • օգ՝ •
տուչն՝ • հոգանա՛ւ պատակեր քոյ
Ճաշակեցի՛ւ ընդ մահաւ՛ին պըղ
հեռացա՛ւ • խաչմամբ խաւարային
Ցանկասաւե՛ւ ր և յանե՛ղ լըռեցոյն
տարի՛ւն երկնի՛ւ և երկրի՛ւ • օգ՝ •
Թեան՝ • և մե՛ինեցա՛ւ հրմա՛ւ առ
Վըրեցա՛ւ և ո՛ւ ինձեր կենդանու
Թեան՝ • զանձասցե՛ւ հոգի՛ւ իմ
յաղթությա՛ւ Թեան քոյ • օգ •
Թե իմ՝ • ցընծասցե՛ւ հոգի՛ւ իմ
ընձ • ապաւինեցա՛ւ ես յաճ փըրկու
Ա՛յնքա՛ւ և ո՛ւչ ոք էր որ օգներ

ցանաց։ Եւ ասէ ցնոսա. Ձկնորսք զքանդուկ յան
դաւառացան, ընտրեալ զքաղուկ յան
դաւառացան։ Եւ ասէ ցնոսա. Ձկնորսք զքանդուկ յան
դաւառացան, ընտրեալ զքաղուկ յան

Եւ ասէ ցնոսա. Ձկնորսք զքանդուկ յան
դաւառացան, ընտրեալ զքաղուկ յան

Սոսկալի խոշ է օր վերնաձանին. և ա
հեղ խոշ ոչ օր քո դատաստանին։
յոյնմ աւուրս խոշոր ահեղ առեալն
ըզգինս ոտիս խոշոն քոց մի անտես
մանեալ, զի պատկեր խոշոր եմ բարե
բան տեղեցողիդ։ օգ։

Ո՞ր ընչաւոր խոշ դատաստան գոյտ
տորիդ տեսի և զարհուրեցայ խոշ։ զի
անպատրաստ եղիս ի հրամա
հաս խոշոց քոց ընդեր յաւիտենից։ օգ։
Աչեաւք խոշոն անարատ մայր ես և
կոյս սրբ։ բարեխոսեա խոշոն առ որդիդ
քո մի ածիլն։ զի փրկեսցէ ըզ
մեզ ի սպառնալեաց գեհենին։ և
պսակեսցէ մեզ զերկնից զար
քայութիւնն։ և հանդուցեալ խոշ զկո
դիս մեր ննջեցեցիլոց։ օգ։

Ոդուեցոյց հանդուցեալս Քո Աչ
արար հանդիսա ողորմութ։ և մեզ մի
զրկեր ողորմութեանդ։ յան

մատ

Ա՜ռ հանգուցեալ հոգւոյդ աղաչ
քեզ
եմ զքեզ ի վերին մեր Քրիստոս զի զնա
ընդ արդարան դասեսցէ. և զմեզ կեր
ցուսայն ընտրեալ ազգութեանդ խրատ.
Ամենակալ տէր տաճ մեր կեցոյց և տուր։

Տէր ողորմեա՝ երեք։

Վայ ինձ մեղուս Աստ անօրինակիս և քաջ
մեղ
լուեալ՝ գթած քո արարչական սի
րովդ՝ ի հոգիս հանդուցեալ ծա
ռայից քոց։ Ընկերեա յաւուր մեծի
դատաստանի ազգայնութեանդ քոյ։
Աստ արժանի ողորմութեան՝ քան
եւութեանդ և թողութեան մեղաց։
Պատասխանել պայծառացոյ ընդ սբով
քո յարիստոնեան դասուն։
Օ՛ի դու ես տէր և ստարիչ ամենայն.
դատաւոր կենդանեաց և մեռելոց։
Ա՜ռ քեզ վայելչիկ փառք՝ իշխանութիւն
և պատիւ. այժմ և։

Ա՜ռ տուր ասէ օրհնութիւն ըստ պատշաճի ա
ստուածն, կամ՝ ի ծոյնէն. և չինի ծոյնանդ, և
տուրդ. և տուիր.

զի ոչնս եւ ոչ ոգիս ի վերայ։ Վասն զի ոչ ունի ոգի ի մարմնոյ եւ ոչ ինչ ի ներքոյ։ Եւ այլն որպէս ի վերայ։ Ո՜վ ի ձեռն ինչ պատմեմ զայս։ ընկա՛լ զայս։ Ո՜վ ի ձեռն ինչ պատմեմ զայս։ Ամէն։ Ամէն։ Ամէն։

Սաղմոս Տասնութ Տունէ։

Վասն զի հրաշափառ ծննդեանն քո տէր։ զօրհնեա՛ եւ զվարդապետութիւն զհրաշալի ելից եւ զդալիսդ Աստուած քո տուր օրհնութիւն եւ փառաւորութիւն։ Արդարեր աւր՝ վա՛ս արքունական անարատութեան Աստուած քո եւ հուսա։ եւ վա՛ս Իսայի քո պատճառ ոճաւիանին՝ ընկա՛լ զաղաչանս մեր եւ կեցո՛ զմեզ։

Սկիզբն սաղմոսի եւ առնկէց պնդից տէրտէրանցն, նոց ըստ պատշաճի տարբերութեան յայտնեալ, ըստ գալստեան, ըստ պայծառակերպութեան, ըստ տնօրինութեան, ըստ մահուանէ, ըստ խաչելութեան, ըստ յարութեան, ըստ յառնելոյ, ըստ համբարձման, ըստ գալստեան հոգւոյն սրբոյ։ ըստ ի պատուիրանէ իւրոյն եւ երկնչեցաւ։ Նոյց ի գալուստ պատուհասին հոգւոյն սրբոյ՝ զիմբտակէր ձեռն սպասուհոյն սորա։ Սոքքատուէր զի՝ զհան սրբոյհոգւոյ անուն քոյոյ տէր եւ կոտն։ եւ զհան խաչին պատուհասուն կոչի՝ ընկո՛ղ զաղաչ։" Ո՜վ ի ձեռն ինչ պատմեմ զայս։ ընկա՛լ զայս։ Ո՜վ ի ձեռն ինչ պատմեմ զայս։ Ամէն։ Ամէն։ Ամէն։

Աղերսական Ներողութեան

Խոստովանութիւն մեղաց Աստուծոյ
նին. և Յովհաննու մկրտչին. մեղաց
Սաւուղայ նախանձոյն. և մեղաց
դրիդորի մերոց լուսաւորչին.
Շինակաւ և աղօթիւք մեզ տայ անոնց
որոց այսօր է յիշատակ. Եւ վասն
Խաչի քոյ պատուականին՝ որ ընկալ
զաղաչանս մեր և կերպ զմեզ.

Աղերսական Պահոց.

Պնե՛ք իմաճ և փառաւոր առնեմ
զաս. ամ հօր իմոյ՝ և բարձր արարից
զաս. Ամարդասէր տո՛ր".

Տո՛ւք փառս ձեզ. տո՛ւք զօրհնութիւն
մարդասիրին՝ թագաւորին յաւի
տեանից. որ փրկէ զձառայս իւր և
կերցուցանէ. մարդա".

Պա՛ւ ես տո՛ր մեր. դո՛ւ ես քո՛ւ փրկ
կիչ մեր. զքեզ օրհնեն անձինք
մեր. մարդասէր տո՛ր".

Բարձրացո՛ւ եղջիւր իմ յաճ փրկ
կիչ իմ. հաստատեցա՛ սիրտ իմ ի
տո՛ր. տրամբ և հաւատով. մա՛ր".

Խաղաղութեց տո՛ւօղ Պնե՛ք. զկատա

ցին, ։ Եւ մարիա ու ուղիղ հաւատով ի քո ննջե-
ցեալդ հանդուցեալդ տէր Յիսուս քրիստոս ։ Եւ
յաւուրն պատուհասուդ , ։ Եւ զի մի ընդ խոտանս զառանիցիմք
զկամայ և զակամայ , ։ Եւ թողոյ մեզ զամ յանցանս մեր
զի վը մեզաց մերոց , ։ Եւ քաւիչ և հնազօր լինելոյ մա
ղաւանաց մերոց , ։ Եւ փրկութեան անձանց մերոց , ։
ան ի վերուստ խաղաղութեան
ր և փրկութեան անձանց մերոց , ։
Ա
Ա
Ա

Եւ ես միայն էի ճշմարիտ եւ նոր
հաւատոյս մէջ, ըստ ասի՛ն։
Օ՜ անէծքնա մեր եւ զմիաբանս՝ ան որ այդ
սահմանակալին յանձն առաջիկայ։
Ողորմած մեզ տէր Աստ մեր՝ ըստ մեծի
ողորմութեանդ քումմ. առասցուք զանձն
փրկութեան։ Տէր ողորմեա՛. տէր
ողորմեա՛. տէր ողորմեա՛։

Աղօթք։

Տէր ամենակալ եւ գոյացուցիչ գի
շերոյ. որ պարգեր զանձն՝ ի զբօսանս
բարեգործութեանդ՝ ի փրկութիւն անձանց
մերոց. եւ զդիշեր՝ ի հանգիստ քնոյ՝
սակաւացեալ բնութեանս մերոյ։ Եւսկ
այժմ զարթուցեալ բացեր զերեսանս
մեր յօրհնաբանութիւն տէրունական
ուսուցեալ անուանդ քումմ սրբոյ.
Ընկալ եւ այժմ զաղաչանս մեր. եւ
յաջողեա մեզ ուղիղ հաւատով եւ
առաքինասէր վարուք՝ ի նոյն պահ
ուն քո կանխել մեզ։ Աւետումն կա
տարեալ անպատուար փառաւորել զքեզ
հայր եւ զորդի եւ զՍուրբ Հոգի։
Ն. յԱմէն եւ միշտ։

Ա՛յժմ և միշտ և՝ յաւիտեանս յաւիտենից։ Ամէն։

Աղաչեմ զքեզ, Տէր Աստուած, որ յիշեցեալ գիշեր եւ մատուցեալ զաղաւնեակ զայդ ի զոհ անարատ եւ անարգել ի քո սուրբ սեղանդ, ընկալ զաղաչանս մեր եւ զաղաւնեակ զայդ ի հոտոյ անուշութեան ի քո անբասիր սեղանդ։ Եւ զհոգիս մեր եւ զմարմինս մաքրեա եւ սրբեա ի մեղաց եւ ի պղծութենէ, զի արժանի լիցուք ընդունել զսուրբ մարմինդ եւ զարիւնդ քո։ Եւ ի հաղորդութեան քում հաստատեա զմեզ, զի ի քեզ միայն յուսացեալ եւ ի քեզ միայն հաւատացեալ, ի քեզ միայն ապաւինեալ եւ ի քեզ միայն ակնկալեալ, ի քեզ միայն ամենայն ժամ ճշմարտութեամբ սիրեալ, ի քեզ միայն ամենայն ժամ ճշմարտութեամբ երկեալ, ի քեզ միայն ամենայն ժամ ճշմարտութեամբ ուղղեալ, ի քեզ միայն ամենայն ժամ ճշմարտութեամբ հաճեցեալ, ի քեզ միայն ամենայն ժամ ճշմարտութեամբ հաւատացեալ, ի քեզ միայն ամենայն ժամ ճշմարտութեամբ ապաւինեալ, ի քեզ միայն ամենայն ժամ ճշմարտութեամբ

քեզ։ Օ՜ օրացո՛ զմեզ ՚ի զօրութ՚ենէ
մոլթ՚ի քո առաւուտպէս։ Ո՛ծածկեա՛
պաղութ՚իս մեր։ և հատո՛ մեզ զողորմ
թ՚ե։ Ընկա՛լ ՚ի զաղօթս և ՚ի ձերկրս
արդարութ՚ե և ՚ի պատո՛ղ ածպաշտու
համարեա՛ զաշխատութիս մեր ՚ի գործ
լեցին վաստակք ծառայից քոց։ Ո՛չ ՚ի
քո խնդրո՛ածս մեր։ զի մի՛ ուռնայն
աճ փրկիչ մեր։ խոնարհեսցի՛ աւնին
խնդրեմք մարդասէր տէր։ Ո՛ւր մեզ
ժամու զքեզ աղաչեմք և՚ի քէն
ի գիշերի և՚ի տո՛ւընջեան և յայտ

Աղեխ։

Օ՜ անձինս մեր։ Ողորմեա՛ց մեզ։
Ա՛ստ։ Հոգւո՛ցն։ Այս ևս միաբան։
Ա՛յ ՚ե արժանի լինելոյ մեզ վերին կոչ
մանն և երկնից արքայութ՚ե՛ն,
Ա՛յ ՚ե առաջնորդելոյ մեզ ՚ի նուաստան
գիտան կենաց անվախճանից,
Ա՛յ ՚ե առաջի ահեղ աստեան քո,
Ա՛յ ՚ե անբիծ և անդատապարտ կալոյ
որում՚ս կարեմք հանդուրժե՛լ,
Ա՛յ ՚ե չանկանելոյ մեզ ՚ի խորձուքի

Ո՜վ
զՀայր և զՎարդի և զԸնբ Հոգին,
Միասին երկրպագեմ զերիս անձինս,
Ի միում Աստուածութեան անսկզբնական և յաւիտենական

ողբրանս քո։ Համբառնալ առ քեզ
և յաւր զօրուն մերմէ պահել զպատ
՝ի բոլոր սրտէ և՝ի բովանդակ մտաց.
Հնարհեա մեզ երկիւղիւ՝ի պաշտօն
քո կանխել հանապազ։ Սիրել զքեզ
արքայութիւն քո աւետեցուն տիրել։
զի ընդ ամ տեղիս է տրոմիմի քո. և
թիւց։ Ընդ քեզ կարդամք յամ ժամ.
բարաժոց. երևելեաց և աներևու
Տէր երկինի և երկրի. արարիչ ամ ա

Ընդ։

Վ անձինս մեր"։ Ողորմեաց մեզ"։
Ա՝ն հոգւոցն"։ Աշա ևս մնաբան"։
վազվազակի ընդ ոտիւք մերովք, զ"։
Ա՝ն խորտակելոյ զկաղատակորդն
աւետնազօր աջոյն ի՝ բոյ, զնոր"։
Ա՝ն պահելոյ զմեզ ընդ հովանեաւ
հոգւոյդ և առաքինի վարս, զնոր"։
Ա՝ն ցրելոյ՝ի միջոջ զամ խորհուրդս
չարին, զնոր աղաչեացուք։
Ա՝ն ուղղելոյ զգնացս մեր՝ի ճա
նապարհս խաղաղութե, զնոր ասլ"։
Ա՝ն պարգևելոյ մեզ առողջ խոր
հուրդս և առաքինի վարս, զնոր"։
Ա՝ն հոգւոցն"։ Աշա ևս մնաբան"։
Ա՝ն հոգւոցն"։ Ողորմեաց մեզ"։

և ընդ նմայ հոգւոցն, այժմ և՝
կիջ յա՛ քա՛ւ։ Ար ես օրհնեալ ընդ հօր
պադուս քո։ Ած մեր և տէր և փրկիր
ցես՝ դասելով ընդ Ճշմարիտ երկիր
մեծի հնարհագիտ արժանաւորս արար
քոյին բարեացդ։ Արդ և զմեզ
ձաւրուց՝ աւետարանիցդ զնոր պարգեւս
կինս և երկիրն։ Հեռաւորաց և մեր
ի ձկէդ և արարեր խաղաղութիւն երե
զաստ։ ար բարձեր զերկնաւորութիւն
ճշմարտութեամբ։ Ա՛ զի գու ես Ած խա
մեր և ուսո՛ մեզ առնել զարդարութիւն
թիւրութիւն քոյ՝ Այլեւս յերկիրպագուիս
թեանդ՝ երկնի Ամ ծուխդ յերկիրպա
գուի։ և փառաւորի յամենեցունց

Աստղաբունեան Լիմնեցոյն։

Ա՛ր ամենազօր և յաղթող արար
ծոյ՝ զի ամենայն ինչ ի քէն ունի
մանեց։ և քեզ վայելէն փառք ի շնչա
նաւէ և պատիւ, այժմ և՝

Ա՛ ո՛ զի գու ես որ կենդ և Ած ողոր
քինասէր գործոցն յաչողութիւն։
քէն զշնորհս և զողորմութիւն։ և զատ
կութեամբ և երկմտութեամբ։ և գտանել ի

ողորմեա՛ տէր ողորմեա՛ տէր. զի առեալդ
տէրեզ տէր ողորմեա՛ տէր. զի առեալդ
զքեզ ընդ երկրիւղ աղերսեմք եւ
զարիւնուցեր զմեզ ի հանդուսեան
պատանատէ զքէն տէր աշ մեր, որ
ի խաչին։

Ո՛ղորմեա՛ մեզ։ Ո՛ղորմեա՛ մեզ։
Ո՛ղորմեա՛ մեզ։ Եւ ես մի՛ աբան

եւ զվերդն եւ զնոր Տոգին։
անդադար փառաւորեմք զՀայր
Վասուած եւ Հշմարիտ խոստովանութեամբ
զուարդ ընդ։ այժմ եւ"։
տուր զքեզ ընդ հօր եւ ընդ Հո
Այս ընդ նոսին գոհանալով փառաւ
ի ժամ առաւօտու ընդ նոքա քո։
արս զմեզ այլեւուն եւ պատրաստս
Այս այժմ ազատեմք զքեզ որ աշխ մեր
վս իրաւանց եւ արդարութեան քո։
յառնել եւ խոստովան լինիլ առ քեզ
մեր։ որ Հնարհեցեր մեզ ի մէջ դիշերի
անմահութեանդ։ որ ես քո աշխ փրկիչ
Աղաչանաւորք ողորմութեան եւ աղերսուր
Աստուածածին։
զորդի զքեզ Տոգիդ։ այժմ եւ"։
քոյ։ եւ գոհանալով փառս զՀայր եւ
միշտ խորհիլ ի սեր պատուիրանաց
ի տուէ եւ ի դիշերի եւ յամ ժամու
Այս զմեզ ծառայս քո՝ արժանի՛ արա
լեցի ի վերայ պաշտօնեից քոց։
եւ ողորմած քո Հովանի եւ պահապան
եւ բնակեսցի առ մեզ աշխութիւն քո։
աչք մեր զփրկութիւն քո։ Հիկեսցի

Ա՛ւ զնա անտեսս առներ · ա՛յլ
դասեր և գլխով ի մեզ։

Ո՛ւր ազաչանաց մերոց տէր մոռ-
կեաց եւ զլխով որ յաջի կարծոզ եւս։

Ո՛ւր մեզ ասուրաց
փրկիչ մեր · և կեցո՛ զմեզ
որ յաւիտենից կարօ՛ղ եւս։

Ո՛ւր մեզ տէ՛ր մեր · յոյս ամ
ծագաց երկիր · և որ ի՛ծով հնեաւ ։

Ո պատրաստե՛ զմ լերինս զօրութիւ՛
խրոմ · և շղթայեցեալ է զծովուն · և
կեցո՛ զմեզ որ յաջի կարծոզ եւս։

Ո՛ւր մեզ ասուրաց
փրկիչ մեր · և կեցո՛ զմեզ
ծագաց երկիր · և որ ի՛ծով հնեաւ ։

Ա՛ւ զնա անտեսս առներ · ա՛յլ
դասեր և գլխով ի մեզ։

քեզ դումն։ Թագաւոր վաստա-
կ Երկինք և երկիր հանապազ ընդ
և հաստատեցան։ Եւ երդուաւ Յի-
սուս Աստուծոյ իւրոյ զի ոչ նա ասաց և եղեն։ Հրամայեաց
քան զերկինս օրհնեցեք զնունն նո-
Ա Երկինք երկնից Տեառն են, իսկ զերկիր
դու ստեղծեր՝ մի կորնչեսցին երբ։
ձուկնս ազազակեն զնա։ ողջոյնս
կիւրեղեանն։ և հրեշտակք ի բար
բեն նա։ արարածք ամ քեզ եր
Ա Երկինք և երկիր դովհանան զՔ
սեր և երկեցո։
թողութիւն բազմագութ մարդա-
ւաճ վերկիջ քմ։ այլ չնորհեա ինձ
Ա մի անտես առներ զիս՝ այր աստ
զիս։ այլ օգնեա։
և հոգւով պետութե քո հաստատեա
Ա՜յլ տուր ինձ զցնծութի փրկուե։
և զհոգի քո սբ մի հաներ ինձնէն։
Ա մի ընկենուր զիս յերեսաց քոց
օգնեա ինձ մարդասիրդ։

Ա՛ստ
Ջերմուեաց ի յաղբե՛ր ըրտս Ջուրց.
գիմ ի գաւթիդ քո ունլ ըղձի ի կեղ
որ Ծարաւիս եմ առ քեզ. և փափա
կոսի՛ք քոյ. գըթած և կիս ի մեղաւորս
տեղուքի՛ց յանցանա՛ց նը՛ց յաղերե՛ր
ջակիզ լինիլ քեզ. և մոգբրեցեր զաղ
Տ՛ր որ գըթացա՛ր յաւազակէն խա՛
աւիս նը՛շան բարեւթե՛ն. և գըթած
եկեցո զարդի ազահեոց քոյ՝. և ար՛ա
մարիա՛. նայեա՛ց աւիս և ողորմեա՛ց
ինձ. Տ՛ր զըրուքի Ծաւալի քո՝. Ա՛ր
եկայնասիա բազում ողորմ և ճըղ
աւազակին փրկիչ և ըմկեցո՛
և գըթած ար՛ի վը՛ մեր. ոչ ևը
Թեւա՛նց.
Ե՛րկայնասիա ես ար առ ամենեան. գ
սո՛ւրբ սուրբ. ա՛ր տե՛ր զօրո՛ւ
Ձայն բարբառումն աղաչակե՛ն և ասեն.
նելով ը՛զ դի՛մն իւրեանց՝. և մին
ա՛ր զօրեն և քո՛ր զօրեն՝ ի խոնարհ ու

համե՛ս ի՛ն ձէ՛ն դի՛տեմ։

Ա՛ղջա՛ւ տո՛ւր մեզա՛յ • և զանօրէնութի՛ւնս
ե՛ւ տիկի՛ն և ը՛նկե՛ր ցո՛։

Ա՛ղջա՛ւ ես մեղա՛յ եմ ա՛ռաջի քո՛ • ո՛վ միայնո՛ղ
մի՛ է՛լ մե՛ր քո՛ գթութե՛ա՛ն • որ միայնո՛ղ
թո՛ղուս շնորհե՛ա՛ մեզա՛յ եմ՛ • քա
ղա՛ղցրե՛ա՛ զմե՛զ • թողու
Ա՛ղջա՛ւ ես ա՛ռաջի՛ դ ը՛ղ քեզ • թողու
ի՛նչ ո՛ւզես քո՛ քի՛ն և ը՛նկեր ցո՛։

ապաշխարութե՛ա՛ն • և դարձո՛ զմեզ որբեա՛լս
կենդանեա՛ց • տո՛ւր ինձ յոյս կենդա՛ն
Ո՛ր հովի՛ւդ ես հօտի՛ց բա՛նաւո՛ր
լսե՛ւ ոչխարիս և ը՛նկեր ցո՛։

ե՛մ • այլ դո՛ւ տո՛ր եմ ա՛յլ ար՛ա մե
րո՛ց • ատե՛լութիւն փոխանակ սի՛րոյ
Հատուցի՛ր ինձ չար փոխանակ բա
զին • այլ ո՛ւս յա՛ղթեա կա՛յ։

և փոխանակ սիրոյ իմոյ մատնի՛ր
Ա՛ղջա՛ւն ընդ ի՛ւ տարտարոսեա՛ց •
խարիս և ը՛նկե՛ր ցո՛։

դո՛ւ տո՛ր եմ ա՛յլ ար՛ա մե՛ր քո՛ ո՛չ
նապա՛զ զի՛ս կամի՛ կորո՛ւսանել • այլ
Ա՛ղջա՛ւ ընդի՛ս թո՛ղ հնաւո՛ր • ես

Ծանր ծանրացիր ի վերայ իմ։
քան ընդդէմս իմ. և արիւն թեւոցն
Աչեցուսցես զիս ի քաղցրութենէ իմմէ եւ ի բարեացն։ ու
եւ ի տեսլեան սրտի։
Հրաւիրեսցես զիս և ես ոչ խոստովանիմ քեզ.
ակն իմ ի քեզ յուսացեալ է. ոչ թողցես զանձն իմ
զի՞ զտիցես ըզդատաստանս քո.
Թէպէտ անձինն իմոյ. ոչ յիշես
ես ամենայն ժողովրդեան իմոյ։ զ
Ի մեղուցեալ ծառայիս եւ ի կեանս
կալ և անյիշաչար վիրակիչ. խնայեա
ի հեռոյ յուսացեալ. այլ դու անոխա
հիս խաբեցին զիս. և ի ղէմ անպատուեցին
ղայ. և քան զաւազ ծովուն բազում
Աղաչեմ քեզ ար. մեղայ քեզ ար մե
իմ լեր քո զրկեալդ. որ մի՛
զիս բան անօրինութեանէ իմոյ. քաւիչ
ինձ ար. Թող ինձ և մի՛ կորուսաներ
Աղաչեմ և խոնարհեմ՝ ի քէն Թող

քո • ասէ ես ի մաքառ։

Ես ոչ ունիմ ինձ ոչ ինչ ի մարդկանէ, եւ ոչ ինչ ինձ ի մարդկանէ ուզեմ, զի ոչ ինչ ինձ ի մարդկանէ պակասեալ է, զի ոչ ինչ ունիմ ինձ ի մարդկանէ ուզել։ Ես ոչ ունիմ ինձ ոչ ինչ ի մարդկանէ

Նոց եւ վրկուԹ ողմրմեա մեզ։

փառաց. ող ուՆիս իշխանուԹիւ կիր
պատ ըզ քեզ գովեմք Թադաւոր
Ա՛ստուածոյ քոմ արքունեաց հայեաց
դուս ունիս իշխանուԹիւն ողոր
ատա, առաջի իմ ըզՀանապարհս քո
քոմ մեր Թիշնամեաց իմոց. եւ ուղիղ
Տը առաջնորդեա ինձ յարդարուԹե
գից, ի տաճար սրբոյ երկիւղիդ քոյ
քոմ մտից ի տուն քո. եւ երկիրպա
Ա՛ՀՀ երա ըստ բազում ողորմուԹե
իշխանուԹե ողորմեա մեզ։
ուսերելով ըզ քեզ. դուս ունիս
Ա՛ստուածոյ քոմ սիրեցեր
աստիճանուԹե եւ ըկեցո։
ըզ գործօղըե՝ չարեաց ի ըզՀղուժ
նեաւ քո ծառայ. եւ փոխարկեա
ինձ ի մեղուցեալ եւ յանօրէ
ցեր ապաշխարուԹիւն. արդ զրպա
որ զրկեալ ի մեղուցեալս չնորհ
Ա՛ստուածոյ եւ անկի շաւղ սե

կրէ զոր յարուցանէ, յիշեաց և զիս
տեղիս դասուսոյր սրբոյ. և յակնարե-
ի յայդ ժամուն, ի նըստիլ զոր յայ
զիս առաքեմարդ երկրագիլ ոտ
ուրուն ի դատել զերկիր. և դա
Յորժամ գայ փառօք հօր յահագին
ասաք զան զըզ վախճան գ[ա]ր։
աստուածն զոր, սովաւ չնորհեաւ յայ
սեին ցիս զօրհնասպաղ լեզ սրբ
ի տուէ և ի գիշերի. և այլն, զի ա
ի[ն]զին ինձ արտասուել իմ հեռակու
ցայց երեսացդ աստուծոյ։
հրեշտակ և կենդանի. ընդ երկից երեւ
Ո[ր]պարեալ է անձն իմ առ քեզ աղ
մարդկունն։
քաւուն և զ[ի]զձ. զի զնդր ր
հիւ յարատ քան ընդ վախճան ըզ
բազում[ք]մարդկ[ա]ն մեղաց. սովաւ չնոր
տազ[ք]մարդկ[ա]ն լինիլ և լըս[ք]նոյ զոյ
պիշխարու[ք]թիւն արտասուս ա

բերկրասիրեմ ողորմութեանդ. Հնարհեա
զիս առ քո աղբիւր կենաց.

Ծարաւի՛մ աւետիսոցեալ յանցանօքս մե-
ղաց եւ բ՛կեցայ:

Եւ հայցեմ զաւետեաւն ի քէն ա՛ռնուլ, որ
պարի՛նիմ. տուր ինձ ձեռն ոտիւ եր-
թեմըն պիտոյսին ի վե՛ր ա՛րեացն, որ
զնաւասկե՛ս բարեգութի առ քեզ ու-
տիս ինձ բաղդատո՛ղ":

Նաւասկեա՛ս ապաշխարութե հնար
դընդոց ուր ո՛չ գոյ ինձ հանգիստ.
յանձն իմ. ընկալ զս ի խորս սո՛ր
Ակեցո՛ զիս աճ՛ զի՛ հասի՛ն ջո՛ւրք
վտա՛նգաւոր եւ կ՛կեցո՛:

ապաշխարութե՛ հնարհեա ինձ բա-
կուն մե՛ղաց իմ. Նաւասկեա՛ս ա՛ռ
Օ՛ ո՛ր ի՛նաւի աշխարհի՛ ա՛ն
ա՛ղ

ժեշա՛. որ միա՛նդ ե՛ս փըրկի՛ր:

եւ հայցե՛մ զաւետիսն ա՛ռ. եւ զի՛ս
յանցանօք բանսարկուին խա՛բեամբ
ըզ բաւմաձեղս. որ ընկղմեա՛ս եմ

Ա ղջաւ լինչ ի տաճարն մեղ էր իւր
Ջոն քո տէր։

Ջոն քո տէր։ Ա ղջաւ լինչ ի տաճարն մեղ էր իւր
Ջոն քո տէր։

Ջոն քո տէր։ Ա ղջաւ լինչ ի տաճարն մեղ էր իւր

Թագի. Ընչ լուացից ըզմե՞ն.
և արտասուօք իմովք զանկողինս իմ
լուացի զամ գիշեր ըզմահիճս իմ.
ես աստակեցայ ես ի հեծուծ իմում.
նիկն ալաչեմ և ընկե՞ց զո.
ընչ մեզս անձին իմոյ որպէ՞ս պատ
պահարեմ՞ ար. ընչ լուացից
ես բռատասուս ինձ ընդարհեա՞ ի յա
ւիտե՞նից.
ար ընդունիլ ի կեա՞նըդ յա
ւիտե՞նից.
ընչ ընկնէցեր լսելըն մեր արժանի արա
ր թագաւորդ ես յաւիտե՞նից.
զաղաչանըս մեր քե՞զ մատուցանեմք
ի՞ք քո անբաւ մարդասիրութիւնդ.
Օ՞ ընդնեա՞ք ես ար և փրկաւորեա՞լ
ընկալարայն ես խորհուրդս և ընկե՞
տա աստըւա՞ծ. լուսաւորեա՞ զիմ
ես ամենեցուն քրիս
ար լուսաւորես տիե՞զերաց քրիս
և աղաչանք իմ ժամա՞.
մէ ձայնի սրտի՞թից իմոց. և աղաղակ
իմ առաջի նո՞ր մըտցե՞ն յականջս նո՞ր

Ով մոլորեցայ, ի՛ հօտէ քումմէ հոյ
այցելութիւնդ քո մարդասէր։
Եւ ի՛ դէպ արտերդ ը՛զիս ի յաւուրն
զպատուիրանդ քո ես ոչ մոռացայ.
սէրդ, խընդրեա՛ զծառայ քո՝ զի
Ա՛ոլորեցայ ես ոպէ զոչխար կորու
եւ խրատուն՛դ քո օրհնա՛ցո՛ն ինձ։
Կեցցէ՛ անձն իմ օրհնեսցէ ը՛զքե՛զ.
ւարն այցելութի՛ւնդ քո մարդասէր։
տար. և մի՛ դա՛տաստանդ ըզնո՛ւ յա
Ո՛լորեցայ ծա՛ռայս խոր՝ հեղի՛ր
կեցո՛ւս։
բը՛զնամա՛ն զրուասո՛ւած եւ ը՛
ա՛ն զնո՛ւ ի՛ մ՛իմեղոց. բընդ՛ շիւա՛ տր
ստո՛ւմ՛ զ ատո՛ւած. զվի՛ ըստուրեա՛
Ով աղերսեցայ ես ա՛նսպա՛կան քրի՛

Պետրոս առաքեալ Յիսուսի Քրիստոսի՝ ընտրեալ
պարսից ցրուման Պոնտոսի, Գաղատիոյ, Կապադովկիոյ,
Ասիոյ եւ Բիւթանիոյ՝ որդեգրութեամբ Հօրն Աստուծոյ,
ի սրբութիւն Հոգւոյն, ի հնազանդութիւն եւ ի
շաղախումն արեան Յիսուսի Քրիստոսի։ Շնորհք
ձեզ եւ խաղաղութիւն բազմասցի։

Օրհնեալ է Աստուած եւ Հայր Տեառն մերոյ Յիսուսի
Քրիստոսի, որ ըստ առատութեան իւրոյ ողորմածին
զմեզ ի յոյսս կենդանի՝ յարութեամբ Յիսուսի
Քրիստոսի ի մեռելոց, ի ժառանգութիւն անապական
եւ անարատ եւ անթառամ, պահեալ յերկինս ձեզ,
որ զօրութեամբ Աստուծոյ պահիմ ընդ հաւատս
յփրկութիւն պատրաստեալ ժամանակի յայտնել
յետին։ Յորում ցնծայք, սակաւ մի եթէ պարտ իցէ
այժմ տրտմել ի բազմազան փորձութիւնս։ Զի
քննութիւն հաւատոցդ բազում քան զոսկի
կորստական, որ հրով փորձի, գտցի ի գովութիւն
եւ ի պատիւ եւ ի փառս յայտնութեան Յիսուսի
Քրիստոսի։ Զոր ոչ տեսեալ սիրէք, յորում նոր
եւս ոչ տեսանելով հաւատայք, եւ ցնծայք
ուրախութեամբ անբանական եւ փառաւորեալ։
Առեալ զվախճան հաւատոցդ՝ փրկութիւն անձանց
ձերոց։

Եւ յիսուսէ ասացին.

Հոսուցէք արբեցող մարդիկդ՝ զի մեռցին. զի ոչ ոք կարէ արբեցուցանել մեռեալս. բայց ոչ ոք կարէ զերծանել զանձինս իւր ի մահուանէ. եւ ոչ ոք կարէ ասել թէ՝ ես կամիմ մեռանել. եւ ոչ ոք կարէ ասել թէ՝ ես կամիմ ոչ մեռանել. զի

սրբոց խորհուրդ. մեծ և ահաւոր ի վերայ
ամէն
ալիշ վիտաւորութիւ կ՚ի խորհուրդսըն
տուշ
և լուսաւորիչ զանձին նոցա մեր.

հաստակուին. հալածել չէ խաւարն
խոյանի ոյրմութիւնք. շնորհեցեր սրբոց
բոց մարտիրոսացն՝ յաղթօղ ընկնել
խոյանի ոյրմութիւնք. շնորհեցեր սրբոց
Վ՚ուր ես քո պղծիւր կենդանոց բոլոր
վասըն մեր քարեխօսեցեք.

հոգ ըզդեցեալ ունիք՝ և առ քո
համբերեցիք. դուք չէ լոյսըն կու
րեալք՝ որք քաղցր տանջանացըն
Ա՚արիւնուք երանեալք և վիճաւոր
օրհնեալ է քաց. առնուլ մասն ես քա՛՛.
հաստատութիւ ժողովրդեան քրիստ.
ասած խոստովի. Այս տագե զօրութիւ
Ա՚քանչելի ես քաց՝ ի վեր սրբոց նուրոց
քայութիւն երկնից.

հրաւիրեալ լաս՝ ի կոչումն ար
սր. առնուլ մասն ես քաժին ընդ
րին քրիստոս. Պարգեւեալ ես քեզ
Խաչելութեամբ սրբոց մարտիրոսացն

քրիստոսասէր • և աղաչեմք զքեզ տէր
ողորմած • բարեխօսութեամբ առ քեզ
սուրբ Աստուածածնին մերոյ սուրբ
Նշանին Խաչին եւ ամենայն սրբոցն
կենացըն յաւիտեանից • Ամէն։

Ո՛վ ողորմածդ Աստուած մեր • և
վերակացու հոգւոց և մարմնոց մերոց
• որ ամենայն ինչ ստեղծեր • և
ամենայն ինչ կարգեր • ընդունէ զաղօթս
մեր • զոր մատուցանեմք առ քեզ •
եւ ներեա մեզ զանցուածս մեր • զի
ողորմած և ողորմելի ես • և քեզ
փառք յաւիտեանս։

Ո՛վ ամենակալ Տէր • որ ամենայն
ինչ ստեղծեր • և ամենայն ինչ
կարգեր • ընդունէ զաղօթս մեր •
զոր մատուցանեմք առ քեզ • եւ
ներեա մեզ զանցուածս մեր • զի
ողորմած և ողորմելի ես • և քեզ
փառք յաւիտեանս։

Ո՛վ ընտրեալդ Աստուծոյ • և
ամենայն հոգւոց ողորմած • որ
ամենայն ինչ ստեղծեր • և ամենայն
ինչ կարգեր • ընդունէ զաղօթս մեր •
զոր մատուցանեմք առ քեզ • եւ
ներեա մեզ զանցուածս մեր • զի
ողորմած և ողորմելի ես • և քեզ
փառք յաւիտեանս։

փառաւորելով նբ զերկրորդումն։
յերրորդումն. ըստ անմարմնոցն դասս
դեղչիք ըմ[ն]զ յերկնային քաղաքն
Ա՛յժմ. քանզի ճանապարհ հոդ
բազմի յաղթող դատաչք. նբ ըմ[ն]զ
Ո՞վ խանդխաղճալք ի մարտս պատե[ր]
սոքօք հնարհեա զԹողու՞։
նուն ունդ կարդացից։ և աղաչեմք
ձից պատարագ օրհնութեան և զա
Հատեր լոյ կապանս իմ. քեզ մատու
ծառայ և որդի աղախնոյ քոյ։
բոց խրոց. ո՛ տեր ես ծառայ քո եմ։
Պատճառակաւն է առաջի ունն մահ սրբո
բեան նորա. և աղաչե՞։
խաստովան եղերութ յիշատակէ սրբո
Ա՛րժան եղերութ արդարք ի տէր. և
սրտից եղև ուրախութի։
Ա՛յս ծագեաց արդարոց՝ ուղղոց
նորոգեա՛ և լ[ի]ցո՛։
ընդհեա՝ զԹողութի՛ն յանցանաց
մերոց՝ ։ և՛ի կեանսդ յաւիտե՛նից

ասաց Տէրն Աստուած. Ահա՛ ես վրէժխնդիր լինիմ Ադամայ
նման, ասաց Տէրը. եւ ամենայն մարդ, որ ինձ հետ
կարդան առնէ, առ ամենայնեւեան ոյնպէս
կարդան առնեմ՝ ձշմարտութեա՛ն։
Ա՛յս կամս երկիրս զաճաց խոտոց առ-
նէ ասէ, աղօթից ձեզ լսեմ եւ կերցու-
ցանեմ ըզ ձեռս։ աղաչանաց սրբոցն,
ա՛ս ասեմ։ եւ այլ սրբոց մարմնոյն։
Ես եմ Տէր Աստուած ձեր։ ասէ Տէրն։
Ընդ ամ երկիր եւ բարբառ ձեր։
եւ միձնիւ ի ծագս աշխարհի ձեռ խոտ
նման։ աղաչանաց սրբ՛
Ընդ ամ երկիր եւ բարբառ ձեր։
լսեմին ձայնք նոցա։
Ձ՛ երեք բանիք եւ՛ ձ՛ երեն խոտք որոց ոչ
Ա՛ստուած եւ Ա՛ստուծոյ ա՛յս է։
ա՛յս ասեմ։ եւ այլ սրբոց մարմնոյն։
ցանեմ ըզ ձեռս։ աղաչանաց սրբոցն,
նէ ասէ, աղօթից ձեզ լսեմ եւ կերցու-
Ո՛ կամս երկիրս զաճաց խոտոց առ-
կարդան առնեմ ձշմարտութե՛ան։
Ա՛մենայն ոմն ամենեւեան ոմն
կարդան առնէ, առ ամենեւեան ոմն
զոմն թագաւոր փոխանց քոյ։
առնեմ, որ միաձեռն բանգամ ո
ասաց ըզ պաղատանսն մեր միանտուր
ասէ, աղաչանաց սրբոց մարտիրոս
ժողովեսցի ծրձնիդ զքեզ քրիստ
Ա՛յդ ի խորանըս արդարոցն եմք

կըմ՝ չէր պէտ ըմբռնուիլ կարդք. ոնդք
Տ՝ոնէ այսօր եւ կեդրոնէն պէտ գրել շահատ
ակ՝ անոն. եւ այլ պէտ մարդ՝
սակէտներ ըստ նոսա, աղաչանօք պէտն
որպէս գինու հաճութեամբ քով մը
զի օրհնութեան դուռ զարդարն պար.
Պարծեացի՝ն՝իքեզ սիրելիք անուշան
ծագեն և բնակութեան դու՝ի նոյ
ացեալ են՝ի քեզ. յաւիտեան ցըն
Ա՛րա՛ եւ լեցին ամենեքեան որք յու ող
խոնարհա՛ ի՛մեզ և ընկե՛ցին.
աղաչանօք սրբոց մարտիրոսացն,
միաբա՛ն ա՛մէնից լսե՛ր ոչխր.
ի՛ երեքհարիւրեան արուեստի՝ն հնդե՛ր կ
ուքեր մեռաց ըմբռնի՝ց
բոյս բարեխօսե՛ցէք առ տէր վա՛ն քաւ
տարե՛մ՝ի՛ զ՝ուիշատակ ա՛նուա՛ն չէ
ի՛ նոյն ա՛նուշ՝ն՝ի՛ն. յուղվելոցն՝ի կա
լ՝ջ և զե՛նուա՛ն աստուածոյ հօր
րա՛ց ըմբռնուիլ պատա
չինըս չէ՛մ՝ի՛ր. մատուցի՛ք պատա
ննէ՛ց ըզ՝ինքեան սիրելիք. որք զան
րա՛ց ի՛մ՝ի՛ն քաւ՝ի՛ն. ոնդք

հիւր վ անդրեաց զանցաւոր ընդ
ներա՛ նրեղ ան։ Քաջնե արհամար
և գառըն տանջանաց, վա՛ մեծի ա
թէ մատնեաց զանձն իւր չարաչար
արեա՛նն ի՛ւրոյ։ քանզի յօժարու
առաջի այ ի ձեռս հիւմանն սո՛ւրբ
Խաչե՛ամ համարձակութի՛ն ս տզատ
անբա՛ն ի՛ւրոյ քո՛ւ ի Տէր։

արեան սո՛ւրբ ի՛ւրոյ վիրաւոր ընձե՛ն
ընդ ը յայտնութեան մա՛րտ հե՛ղմա՛ն
և ա՛ֆիւեցեալ քո՛ւ Քրի՛ստոս։

վերակ յիւն։ Քանզի գոչէ՛ւ
թէ սրբոցն Ստեփաննոսի հնախա

Ստեփաննոսի։

Յօր գառք հրեշտակաց ու
րամբեալ նա՛ն ընդ ձըգնու

սո՛ւրբ դ՛ն ըստրեալ։

լուսեղէնին թագա՛ւորեալք օրհնել
ըզպատերազմ ջոկին։ ու՛ի կամարս
զօրութեամբ սբ հոգւո՛ն վանեցիք

Ո՛չ յաւէտ տուժ հրեշտակաց ի յերկինս սո՛ւրբ։

զուգաւորութիւն ստից։

անուշան խրոյց ի լուսեղէն խորանէն
ցանկ ընդ աջմէ խոսմէ ըզ սիրելիս
Ա՛ստուածոյ. Յայնժամ նըստա՛ւ
կին ի յահէ վառուաց բանկն ոսկին
Եւ յորժամ շաւիղն երկինք և երկիր
ուրուանդս յաւիտենից ամե՛ն։
խանութիւն. այժմ և միշտ և յա՛
վա՛յելէ. փառք պատի՛ւ և իշ
միածնի՛ և ազատիչ ոչ հոգւոյն ըն
փառք Հօրն հաւանի Աստուծոյ
վեցթև անուա՛ն քոյ տէր։

հե՛ղման արեան սուրբ ի վերայ ը՝
Վերնատուն. ըզ յաղթանակ մարտ
Վանդակի գոյէ եկե՛ղեցի քո՛
տանդ ուրախանայ ընտրեա՛լ ուրդ
Հոգեւոր կենդանեաց. և միշտ և հա՛
կեանս աշխարհիս և փառաւո՛ր յա

Հաստատեցին լուսինս
Թիւն • քաղցրամ խաղաղութիւն մինչեւ
Ամենեցուն յաւուրս նոր արդարոյ
Ոպ ցօղ ձի ցօղէ յերկիր
Ինչ որպ անձրեւ ի վր գեղմանն • ալէլուիայ • ալէլուիայ • ալէլուիայ։ փ

Արդարոյց ձիոյ
Ձիոյ • եւ առ Քրիստոս հանգաստեան
Ի վայրկ դալարուղ անդ բնակեցոյց
Ինձ ինչ ոչ պակասեցայց։
Տէր հովուեցանէ ձիս եւ
Ալէլուիայ • ալէլուիայ • ալէլուիայ։ ա

Երէցական ձայնեւ

Ի Սիոն Անդեւան ի ՅԷ ի

փառք և երկրպագութիւն հօր և որդւոյ
և հոգւոյն սրբոյ. այժմ և միշտ և յաւիտ
ենից յաւիտենից ամէն.

ՂԱԶԱՐ ՍՈՒՐԱՑԻ

Ո՛վ յիշ ու փչրուխան փոխի ու ալ չկայ,
Վարդ հրեշտակաց օրհնեմ զքեզ
քու ալելուիայ. մարդկայն ազգ սաղ
մասին քեզ ալելուիայ.
Ալելուիայ. ալելուիայ. ալելուիայ.
Ուր դուստր և տէս. խոնարհեցար
զունկըն քո. մոռա՛ զազ ժողովուրդ
քո և զտուն հօր քո՝ զի ցանկա՛
ցաւ թագաւոր գեղց քոյ.
Այ քիքն ե ալր քո՝ երկիր պագցե
սրմա. և դուստր Ծուրայ երկիր
պագցե սրմա. և պատարագ զե՛
ըեռան սուտա պաշտեացեն մեծամեծք
ի ժողովրդոց.
Լո՛ւր". "այ կարդացե աւիս՝ հայր
մեր". "Ո՛վ". "Ո՛վ, այ կարդացե աւիս՝ հայր
մեր". "Ո՛վ". "Ո՛վ, այ կարդացե աւիս՝ հայր
մեր". "Ո՛վ". "Ո՛վ, այ կարդացե աւիս՝ հայր

սեակ Ծնող ըզքեզ։

քոց յարդանդէ յաւազ քան զաւրս
ուրըն զօրութիւն. ի վայելըշուն աբգ
Ա՛ւե՛ւ։ Ընդ քեզ է բանիցըն աս-
բարձր քան զամբաւարս երկրի։
Ա՛ւե՛ւ։ Ընդ քեզ է բանիցըն աս-
դու. ած ընդունող փրկուեր իմոյ։
Ա՛ւե՛ւ։ Ընդ քեզ է բանիցըն աս-
Ա՛լէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ։

Ա՛լէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ։
Ինձէր որպ անձև ի վէր գեղման.
ոպ ցօղ դի ցօղէ յերկիր։
Ծառեացդ յաւուրս նոր արդարութ
Թիւն. բազում խաղաղութիւն մինչև
կատարեացի լուսին։
Ա՛լե՛ւ։ Աւգոյց աչր զիրկունքի իւր.
առաջի ազգաց յայտնեաց զարդա
րութիւն իւր։ Ընդունիցես ողորմութիւն իւրով
զյաւիտ. Ձմարտութիւն իւրով զտունն
իսրայէլի. և տեսին ամ ծագք երկ
րի զփրկութիւնն աՅ մերոյ։
փառք և երբ։ այժմ և միշտ։ ալէ։
Ա՛լէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ։
Նա կարէացե առնա՝ հայր իմ եւ
դու. ած ընդունող փրկուեր իմոյ։
Ես անդրանիկ արարից զնա. և
բարձր քան զամբաւարս երկրի։
Ա՛լե՛ւ։ Ընդ քեզ է բանիցըն աս-
Ա՛լէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ։

Արդուճա՜ տեր դաւթին եւ՛չ էս զըղ
ծնող քեզ
յարդանդէ յաւազ քան զարեւտեակ
բոլթե. ի վայելչութիւն տըղ քոց
Ընդ քեզ է բակիզըն աւուրըն զօ
Լ՚ելելուխայ · ալելուխայ · ալէլուխայ ։ գ՛կ
փառք ևեր" · այժմ ևմիշտ" · ալէ" ։
ևտր ընդ այմէ քուամէ ։
տեան ըստ կարդին մելքիսեդեկի ·
Ջաւգի · թէ դու ես քահանայ յաւէ
Արդուճա՜ տեր դաւթին եւ՛չ էս զըղ

Լ՚ելելուխայ · ալելուխայ · ալէլուխայ ։ գ՛
Ստոյգ տեր զիրկուքիկ իւր · առաջի
աղուաց յայտնեաց զարդարութիւն իւր ։
Ջիշեաց ողորմութիւն իւրոյ զյակօբ ·
Ճշմարտութեամբ իւրով զտուընն իս
լայելի · և տեսին ամ ծագք երկրի
զիրկուքիւն աչ մերոյ ։
Լ՚ալ" · Ջիշեա՜ տեր զդաւթի և զամ ի՛
հեզութիւն ներ։ Արդ՚ ո երդուաւ տեն
և ուխտս եդ այ յակոբայ ։
փառք ևեր" · այժմ ևմիշտ" · ալէ" ։
Լ՚ելելուխայ · ալելուխայ · ալէլուխայ ։ գ՛կ
Ընդ քեզ է բակիզըն աւուրըն զօ
րութե · ի վայելչութիւն սրբոց քոց
յարդանդէ յաւազ քան զարեւտեակ
ծնող քեզ
Արդուճա՜ տեր դաւթին եւ՛չ էս զըղ
տեան ըստ կարդին մելքիսեդեկի ·
Ջաւգի · թէ դու ես քահանայ յաւէ
Արդուճա՜ տեր դաւթին եւ՛չ էս զըղ

Տէր ասաց ցիս՝ որդի իմ ես դու.
ես այսօր ծնայ զքեզ։

Ալէլուիայ, ալէլուիայ, ալէլուիայ։

Փառք ես ե՛ր։ այժմ և միշտ։ ալէ՛։

Ի վայրի դալարուոջ անդ բնակէ՞
ցոյց զիս. և առ ջուրս հանդստեան
սընոյց զիս։

Ալէլուիայ, ալէլուիայ, ալէլուիայ։

Փառք ես ե՛ր։ այժմ և միշտ։ ալէ՛։

Տէր հովուեացդ զիս. և ինձ
ինչ ոչ պակասեացի։

Թէև ընդ ստուեր մահու երթայց
ոչ երկնչիմ չարեաց. զի դու ես ընդ իս։

Ալէլուիայ, ալէլուիայ, ալէլուիայ։

Պատրաստեցեր առաջի իմ սեղան
ընդդէմ նեղչաց իմոց։

Իւղով օծեր զգլուխ իմ. և բաժակ իմ
խնդրեալ յինէն և առաջ քեզ զիմ՝
թանձրա՛ւ ի ժառանգութի. և իշխանու-
թի քեզ ընդ ամ ծագս երկրի։

Ալէլուիայ, ալէլուիայ, ալէլուիայ։

Փառք ես ե՛ր։ այժմ և միշտ։ ալէ՛։

Տէր ասաց ցիս՝ որդի իմ ես դու.
ես այսօր ծնայ զքեզ։

Ալէլուիայ, ալէլուիայ, ալէլուիայ։

Փառք ես ե՛ր։ այժմ և միշտ։ ալէ՛։

Ես վասն ամենայն ազգաց հարցի
զքեզ. և տացես ինձ զհեթանոսս
ժառանգութի քո։

Ալէլուիայ, ալէլուիայ, ալէլուիայ։

Փառք ես ե՛ր։ այժմ և միշտ։ ալէ՛։

Տէր ասաց ցիս՝ որդի իմ ես դու.
ես այսօր ծնայ զքեզ։

Ալէլուիայ, ալէլուիայ, ալէլուիայ։

Փառք ես ե՛ր։ այժմ և միշտ։ ալէ՛։

Ես վասն ամենայն ազգաց հարցի
զքեզ. և տացես ինձ զհեթանոսս
ժառանգութի քո։

Ալէլուիայ, ալէլուիայ, ալէլուիայ։

Փառք ես ե՛ր։ այժմ և միշտ։ ալէ՛։

Տէր հովուեացդ զիս. և ինձ
ինչ ոչ պակասեացի։

Թէև ընդ ստուեր մահու երթայց
ոչ երկնչիմ չարեաց. զի դու ես ընդ իս։

Ալէլուիայ, ալէլուիայ, ալէլուիայ։

Պատրաստեցեր առաջի իմ սեղան
ընդդէմ նեղչաց իմոց։

Իւղով օծեր զգլուխ իմ. և բաժակ իմ
խնդրեալ յինէն և առաջ քեզ զիմ՝
թանձրա՛ւ ի ժառանգութի. և իշխանու-
թի քեզ ընդ ամ ծագս երկրի։

Ալէլուիայ, ալէլուիայ, ալէլուիայ։

Փառք ես ե՛ր։ այժմ և միշտ։ ալէ՛։

Տէր ասաց ցիս՝ որդի իմ ես դու.
ես այսօր ծնայ զքեզ։

Ալէլուիայ, ալէլուիայ, ալէլուիայ։

Փառք ես ե՛ր։ այժմ և միշտ։ ալէ՛։

Ես վասն ամենայն ազգաց հարցի
զքեզ. և տացես ինձ զհեթանոսս
ժառանգութի քո։

Ալէլուիայ, ալէլուիայ, ալէլուիայ։

Փառք ես ե՛ր։ այժմ և միշտ։ ալէ՛։

Տէր հովուեացդ զիս. և ինձ
ինչ ոչ պակասեացի։

Թէև ընդ ստուեր մահու երթայց
ոչ երկնչիմ չարեաց. զի դու ես ընդ իս։

Ալէլուիայ, ալէլուիայ, ալէլուիայ։

Պատրաստեցեր առաջի իմ սեղան
ընդդէմ նեղչաց իմոց։

Իւղով օծեր զգլուխ իմ. և բաժակ իմ
խնդրեալ յինէն և առաջ քեզ զիմ՝
թանձրա՛ւ ի ժառանգութի. և իշխանու-
թի քեզ ընդ ամ ծագս երկրի։

Ալէլուիայ, ալէլուիայ, ալէլուիայ։

Փառք ես ե՛ր։ այժմ և միշտ։ ալէ՛։

Տէր ասաց ցիս՝ որդի իմ ես դու.
ես այսօր ծնայ զքեզ։

ՈՒՂՂԱԿԱՆ ՍԱՂՄՈՍ

Ա՛լէ՛լուիա՛յ. ալէլուիա՛յ. ալէլուիա՛յ, փա՛ռք եր՛կնից Աստուծոյ, եւ երկրի՛ վրայ խաղաղութի՛ւն, ի մարդիկ՝ հաճութի՛ւն։ Օրհնե՛մք զքե՛զ, երգե՛մք քեզ, պագանե՛մք քեզ, փառաւորե՛մք զքե՛զ, գոհանա՛մք քեզ վասն մեծի՛ փառացդ։ Տէ՛ր Աստուա՛ծ, թագաւո՛ր երկնաւո՛ր, Հա՛յր ամենակա՛լ։ Տէ՛ր Յիսուս Քրիստո՛ս, Միածի՛ն Որդի՛ Հօրն։ Տէ՛ր Աստուա՛ծ, Գառնո՛ւկ Աստուծոյ, Որդի՛ Հօրն, որ առնո՛ւ զմեղս աշխարհի՛, ողորմի՛ ե՛ւ մեզ։ Որ առնո՛ւ զմեղս աշխարհի՛, ընկա՛լ զաղաչանս մեր։ Որ նստի՛ս յաջմէ՛ Հօր, ողորմի՛ ե՛ւ մեզ։ Զի դո՛ւ միա՛յն սո՛ւրբ ես, դո՛ւ միա՛յն Տէ՛ր ես, դո՛ւ միա՛յն բարձրեա՛լ ես, Յիսուս Քրիստո՛ս, ընդ Հոգւո՛յն Սրբո՛ւ, ի փառս Հօր Աստուծոյ։ Ամէ՛ն։

ՅԱՂԹՈՒԹԻՒՆ ՕՐՈՒԱՆ ՎԱՅ։

Ա՛լէ՛լուիա՛յ. ալէլուիա՛յ. ալէլուիա՛յ, զաղաչանս մեր ընկա՛լ, Տէ՛ր, եւ ներո՛ղ եղիր մեղաւորացդ։ Զի դո՛ւ ես Աստուա՛ծ մեր, եւ մե՛ք ժողովո՛ւրդ քո եւ ոչխա՛ր արօտի՛ քոյ։ Ամէ՛ն։

ՀԱՒԱՏՈՅ ՍԻՄԷՈՆԻ։

Ա՛լէ՛լուիա՛յ. Յարեա՛ւ Տէ՛ր եւ յաղթե՛ցան թշնամիքն նորա։ Ա՛լէ՛լուիա՛յ. Ո՛վ հոգեւո՛ր քերանոյ նո՛ր Տէ՛ր զօրութեա՛ն, որ ընտրեցե՛ր զՀաւատոյ ուղղութեա՛ն, Ողորմութի՛ւն տո՛ւր մեզ եղիր երկիր, եւ ի ժողովո՛ւրդ քո։

ՓԱՌՔ ԵՒ ԵՐ". ՍՅԺՄ ԵՒ". ԱԼԷ" ԵԼԵ".

ի ժողովրդոց,

Թեպէտ ասա պաշտեացն մեծաւոր՝ պագցե՛ս սրմա. եւ պատուարաժո՛ղ զնո՛ սրմա. եւ դուստրը Ծուրայ երկիր՝ Ա՛ս ի՛նքն է որ քո՝ երկիրպագցե՛ս նմա՝ Թագաւոր գերզոյ քոյ։

եւ զառն հօր քոյ՝ զի ցանկացաւ Հեցո՛ զընտիկն քո. մտա՛ գիտողնե՛րդ Ա՛լէ՛լուիա՛յ. Ա՛յր գո՛ւստր եւ տե՛ս, խոնարհ երկրի։

Նուագիւն քեզ բնդ ամ ծագ՝ Թանասս ի ժառանգութի՛ւն. եւ ի՛շխես Ամպրա՛ւ յինէն եւ տաց քե՛զ զՀե՛

Ա. Լերուխայ · ալելուխայ · ալելուխայ ։

Ընդ մէջ իւր եւ ած ։ ‖փառք ի՛ւր ։

Ա. Լե՛ւ ։ Տէր թագաւորեաց զվայել
գեցաւ զգեցաւ ։ զգեցաւ ։ ան զօրութի՛ւն
եւ զարդ ։ եւ ամրացաւ երկիր զի ։

Ա. Լերուխայ · ալելուխայ · ալելուխայ ։

Նաեւ ։ Փախեա՛ն ատեանք նորա
յերեսաց նո՛ր ։

Ա. Լե՛ւ ։ Տէր թագաւորեաց զվայել
գեցաւ զգեցաւ ։ զգեցաւ ։ ան զօրութի՛ւն
եւ զարդ ։ եւ ամրացաւ երկիր զի ։

Ա. Լերուխայ · ալելուխայ · ալելուխայ ։

Յարեաւ ած եւ ցրուեցան ամ թըշ
նամիք նո՛ր ։ Փախեա՛ն ատելիք նորա
յերեսաց նո՛ր ։

Ա. Լե՛ւ ։ Տէր թագաւորեաց զվայել
գեցաւ զգեցաւ ։ զգեցաւ ։ ան զօրութի՛ւն
եւ զարդ ։ եւ ամրացաւ երկիր զի ։

Ա. Լերուխայ · ալելուխայ · ալելուխայ ։

Ծովեր գանկրատուի ժողովրդեան
գո ։ եւ ծածկեցեր զնա մեղս նո՛ր ։
‖փառք ի՛ւ ։

Ա. Լերուխայ · ալելուխայ · ալելուխայ ։

Եւ գարձուցեր զգերուին յակոբայ ։
եւ գարձուցեր զգերուին յիսրայէլ ։

Ա. Լե՛ւ ։ Խոնձեցար ամ ընդ երկիր գո ։
ամ մեծ ի՛ւր ամ երկիր ։

Տէր բարձրեալ եւ ահարկու ։ թագա
ւոր մեծ ի՛ւր ամ երկիր ։

Ա. Լերուխայ · ալելուխայ · ալելուխայ ։

Ձայն ցընծութե՛ ։
զաղակեցէք առ ած ի՛ւ
զաղակեցէք առ ած ի՛ւ ։

Ա. Լերուխայ · ալելուխայ · ալելուխայ ։

Ծափս հարէք ամ հեթանոսք ։ ա
մէն ։ Ալելուխայ ։

Ալ. Աւետարանիչ սուրբ եւ օրհնեալ քահանայապետ
հետեւ մինչեւ յաւիտեան։
Աղիցի անուն տեառն օրհնեալ յայսմհետէ
եւ օրհնեցէ զանունն սուրբ։
Ալ. Օրհնեցէք մանկունք զտէր եւ օրհնեցէք զաստուածն
քո. եւ ծածկեցեր զնամ մեզ ընդ
Ծառայեր զաւետարանին յաղօթից։
Չաճեցար սուր ընդ երկեր քո. եւ զատ
Ալ. Աւետարանիչ սուրբ եւ օրհնեալ քահանայապետ
հետեւ մինչեւ յաւիտեան։
Աղիցի անուն տեառն օրհնեալ յայսմհետէ
եւ օրհնեցէք զանունն սուրբ։
Ալ. Օրհնեցէք մանկունք զտէր եւ օրհնեցէք զաստուածն
քո. եւ ծածկեցեր զնամ մեզ ընդ
Ծառայեր զաւետարանին յաղօթից։
Չաճեցար սուր ընդ երկեր քո. եւ զատ
Ալ. Աւետարանիչ սուրբ եւ օրհնեալ քահանայապետ
քո հիքեզ։ Խաւսք ե՛։
Ալ. Աւետիս աւետիս աւետիս։
Օրհնեցէք մանկունք զտէր եւ օրհնեցէք զաստուածն
քո. եւ ծածկեցեր զնամ մեզ ընդ
Ծառայեր զաւետարանին յաղօթից։
Չաճեցար սուր ընդ երկեր քո. եւ զատ
Ալ. Աւետարանիչ սուրբ եւ օրհնեալ քահանայապետ
հետեւ մինչեւ յաւիտեան։
Աղիցի անուն տեառն օրհնեալ յայսմհետէ
եւ օրհնեցէք զանունն սուրբ։
Ալ. Օրհնեցէք մանկունք զտէր եւ օրհնեցէք զաստուածն
քո. եւ ծածկեցեր զնամ մեզ ընդ
Ծառայեր զաւետարանին յաղօթից։
Չաճեցար սուր ընդ երկեր քո. եւ զատ
Ալ. Աւետարանիչ սուրբ եւ օրհնեալ քահանայապետ
հետեւ մինչեւ յաւիտեան։

||փառք ե՛։

Թագաւոր մեծ ի վեր այս երկրի։
Ծուէ՛։ Ձեր բարձրեա՛ և աճարիտ
աղաղակեցէք առ նա՛ ի ձայն ցնծո՛ղ
Յո՛։ Զնա՛ւիս հարէք այսհետեւոտք
զանդ առնէ զժողովուրդս ընդ ինեւ։
Յո՛ որ խնդրէ զվէմ իմ. և հնա՛
բարձր եղիցի նա՛ փրկութեա՛ իմմ։
Հնդանո՛ւկ և նո՛ր և օրհնել է նա՛։ և
Յերեսպ։ ալելուիայ։ ալելուիայ։
նո՛ր ա՛մ զօրութիւնք նո՛ւ։||փառք։

տատեցա՛ն։ Ա՛ն հոգւո՛ւվ բերանոյ
կիր։ և բանիւ՛ ա՛ն երկինքն հաս՛
Յո՛։ Աղաղակեցէ՛ք ա՛ն յո՛ եղև եր
քեց։ և օրհնեցէ՛ զաւրեա՛ քո՛ յ՛երե՛
քո՛ սիօն։ Ո՛ օրհնեցէ՛ զնիզա՛ դրանց
Հաւատա՛ եղէ՛մ զնո՛ր, և օրհնե՛ զորդ
Յերեսպ։ ալելուիայ։ ալելուիայ։
ընդ ինեւ։||փառք և՛։

և հնազանդ առնէ զժողովուրդս
խնդ։ Յո՛ որ խնդրէ զվէմ իմ.
ա՛ն։ և բարձր եղիցի նա՛ փրկութեա՛ իմմ

յոյսս յամենեսին։ Այս նոսրագոյն ի քօթաֆս,
երջց որ առաջնորդեսս ունի խաչին
Ա. Լե՛ւ։ Այր հովուեցեալ խորհրդով նոյ
մերում։ առակս առացե՛ք թագաւորին
մերում։ առակս առացե՛ք։
Ա. Լեւրուխայ։ ալելուխայ։ ալելուխայ։
Չամբարձա՛ք աչս օրհնութե՛ւ եւ այր մեր
չայնիւր փառաց։ Առակս առացե՛ք այս
Ա. Լեւրուխայ։ ալելուխայ։ ալելուխայ։
մարդիան։ ||փառք եւ։
եւ բաշխեցաց պարգեւս եւ ետու որդւոցն
եւ դերեսայ զգեստուվիչ։ Հատ առաւ
արբեաւ իւրմէ։ Այլ ի բարձունս
հաշտեալ ուղեկից։ եւ այր ի նմա ի սինդ
Ա. Լե՛։ Կա՛ռք այ բիւրապատիկք։
պատերազմին։
զոր զօրութե՛ւ իւրով։ այս կարօղ ի
Այ՛ն ոս թագաւոր փառաց։ այս Տէր
տեսնիցէ եւ մտցե՛ թագաւոր փառաց։
Ա. Լեւրուխայ։ ալելուխայ։ ալելուխայ։
Չամբարձէ՛ք իշխանք զդրունս ձեր
ի վեր։ համբարձցին դրունք յաւի
Ա. Լե՛։ Ո՞ր է սա թագաւոր փառաց։

մարտաւթէ քո։ Պատճառ ոչ դու
ողորմութէ քո • և միւնչև յաւիտ ձգէ
զմեզ։ Ա՛ւ։ Արա՛ծ երկե միւնչև յերկինս
ոչխարի փրկեցելոյդ և մանաւանդ
ի մեր նահատակ ուխտիդ յայտնեցեալ
ողորմութիւն քո։ Հայեաց ոտ ո՛
մեր հովուեցեալ ի քէն լի։ Նայեաց ոտ
ընդ։ ||փառք և։"։

Ա՛լէլուիայ • ալէլուիայ • ալէլուիայ։
և արկեր ի վէր Ջուրց զվէրնայարկս
զօրից • ձգեցեր զերկինս ոտ խորան
տուր զբեցար • արկեալ զի լցու օրհն
Աստուածանութիւն և զմեծ վայել
և շքեղ նա ի վէր Թևոց Հոգմոց։
Ա՛ւ։" Ա՛ դնե յամպս զգնացս իւր։
խեց պարգեա և ետ որդւոցդ մըրկին։
բնաց զերերուկ։ Հաւատ առար և բաշ
Թէ՛ իւրմէ • Ա՛յլ ի բարձուն և դե
ուղեշէզ • և այլ ի նա ի սիրեն սրբու
Ա՛ւ։" Ա՛լէլուիայ • ալէլուիայ • ալէլուիայ։
ինի և մանաւանդ • ||փառք և։"։
յայտնեաց առաջի երիսեաի բեռնիա

Ա՛ղ.

Ա՛ղ. Խոնարհեցո՛ զերկինս ո՛վ
քէ. եւ իջի՛ր. եւ մե՛ռ ի՛ նեղութեան մահուն նո՛ւր.
Ա՛ր ի՛ բռնութենէ եւ ի՛ դատաստանէ վերացա՛ւ.
ո՛վ զհամբարձեալսն ի՛ մեռելոց. եւ զհանգուցեալսն ի՛ գերեզմանի.
հա՛ յիշատակ նորա ո՛չ ի՛ սերնդոց հատանի.
Ա՛ղ. Խոնարհեցո՛ զերկինս ո՛վ
քէ. եւ իջի՛ր. եւ մե՛ռ ի՛ նեղութեան մահուն նո՛ւր.
Ա՛ր ի՛ բռնութենէ եւ ի՛ դատաստանէ վերացա՛ւ.
ո՛վ զհամբարձեալսն ի՛ մեռելոց. եւ զհանգուցեալսն ի՛ գերեզմանի.
հա՛ յիշատակ նորա ո՛չ ի՛ սերնդոց հատանի.
Ա՛ղ. Խոնարհեցո՛ զերկինս ո՛վ
քէ. եւ իջի՛ր. եւ մե՛ռ ի՛ նեղութեան մահուն նո՛ւր.
Ա՛ր ի՛ բռնութենէ եւ ի՛ դատաստանէ վերացա՛ւ.
ո՛վ զհամբարձեալսն ի՛ մեռելոց. եւ զհանգուցեալսն ի՛ գերեզմանի.
հա՛ յիշատակ նորա ո՛չ ի՛ սերնդոց հատանի.
Ա՛ղ. Խոնարհեցո՛ զերկինս ո՛վ
քէ. եւ իջի՛ր. եւ մե՛ռ ի՛ նեղութեան մահուն նո՛ւր.
Ա՛ր ի՛ բռնութենէ եւ ի՛ դատաստանէ վերացա՛ւ.
ո՛վ զհամբարձեալսն ի՛ մեռելոց. եւ զհանգուցեալսն ի՛ գերեզմանի.
հա՛ յիշատակ նորա ո՛չ ի՛ սերնդոց հատանի.

մոս աստուծ։ Խիտք և։

աստուծ թագաւորին մերում սաղ
մոսն աստուծ եայ մերում սաղմոս
և այր մեր Հայնիշ փոդոց։

Ալէ՛ Համբարձաւ ած օրհնութ։
Թոռե։ ալացաւ նա՛ի թեռն հողմոց։
Ի՛նձ ելոց ոտից նր։ Ար՛ի՛ քօթօթ և
Յոնարհեցոյց զերկինս և էջ։ և մէգ
պատճրաղիք։ Խիտք և։

Ալէլուիայ։ ալէլուիայ։ ալէլուիայ։

Հզօր զօրութ իւրով։ որ կարօղ՛ի
Ով է սա թագաւոր փառաց։ տէր
յաւիտենից և մտցէ թագաւոր փառց։
Ընդ ձեր ի՛վեր։ համբարձցին դրունք
զասցի ամենայն երկիր։
Ալէ՛։ Համբարձէք իշխանք ձեր դրու
նեն երկն կուրտացին։ և ինչանեք դո
նեացին։ ճանապարհք որք ի սկզբ
Ի երի՛ նք հալեսցին և անտատ՛ք վատ
մեծամեծ՛ք ի՛մ թուչնոց։
և ոչխար շատուց նր երիթիցն
Ցերեսաց նորա երկնչեն հարուածք։
Ալէլուիայ։ ալէլուիայ։ ալէլուիայ։

Ի՛ւր ողորմութեան ոչ կարի ինչ ասել։

Ա՛ղ. Ալէլուիա՛յ. ալէլուիա՛յ. ալէլուիա՛յ։

Ի՛ւր. Ո՛վ Աստուած իմ, ես ի քէն ոչ հեռացայ,
եւ ոչ ալ ինծի թշնամի եղար։
Ա՛ղ. Ալէլուիա՛յ. ալէլուիա՛յ. ալէլուիա՛յ։

Ի՛ւր. Ինծի օգնութեան համար ինծի հետ եղիր,
Տէր Աստուած իմ եւ իմ փրկութեանս։
Ա՛ղ. Ալէլուիա՛յ. ալէլուիա՛յ. ալէլուիա՛յ։

Ի՛ւր. Ո՛վ Տէր իմ եւ Աստուած իմ, ես ի քէն ոչ հեռացայ,
ինծի հետ եղիր, որովհետեւ նեղութիւնը մօտ է,
եւ ոչ ալ ինծի օգնող կայ

եւր ուրախ եղիցի յարարածս իւր։
Եղիցի՛ ն փառք տէն յաւիտեան ։ ա
նոստ ։ Եւ նորոգեա զերկրս
Ա՛ղէլուիա ։ ալէլուիա ։ ալէլուիա ։
փառք եւ։

Ա՛ն։ "Ուրախ լերուք արդարք ի տէր եւ ըստ
եւր ի վեր նիր ձիւնաւացին իմաստին
ա գումարէ երկնաւորին քրիստո
և թիկնաւոր նր ի գոյն ոսկւոյ ։

Ա՛ն։ "Ուրախ լերուք արդարք ի տէր եւ ըստ
նատ ընտուս ։ Եւ նորոգեա զերկրս
Ա՛ղէլուիա ։ ալէլուիա ։ ալէլուիա ։
փառք եւ։

Ա՛ն։ "Ուրախ լերուք արդարք ի տէր ։ Յայտնութիւն բանիդ քոց
լուսաւորէ ։ եւ իմաստուն առնէ զոր
տրղայս ։ Ո՛ փերան ն իմ բացի եւ ա
ոդի գՀոգի ։ ի պատուիրանս քո մտ
փագործ անձն իմ ։ փառք եւ։

Ա՛ն։ "Ուրախ լերուք արդարք ի տէր եւ ըստ
նատ ընտուս ։ Եւ նորոգեա զերկրս
Ա՛ղէլուիա ։ ալէլուիա ։ ալէլուիա ։
փառք եւ։

Ա՛ն։ "Ուրախ լերուք արդարք ի տէր եւ ըստ
եւր ի վեր նիր ձիւնաւացին իմաստին
ա գումարէ երկնաւորին քրիստո
և թիկնաւոր նր ի գոյն ոսկւոյ ։

գլուտեան սքնոյց զիս։

Նահիցցէ զիս · և ու՛ չուրսն հան-
դի Ո՛չ։ վայրկ դալարաւղ անդ-
լերկրն սիրտն։

Այս ցօղ զի ցօղի ի հերմոնէ ի վէմ
ի՛ջանէ ի գրասիոն զգեստուցն։
մօրուան ահարոնի · և՛ ի մօրուցն
Այոյ երկ զի ի՛ջանէ ի գլուխ և՛ ի
Ո՛ւրուխայ · ալելուխայ · ալելուխայ ·
զիս ի ջուրց բազմաց ։ փրկէ՛ զիս
ի բարձանէ և ընկղմասցե զիս ընկղմասցե
ջրհոսիւ բարկութ զի։ Ո՛տաքեցայ
Ո՛չ։ ա՛ատուկ քումմէ տէր և՛ի շրջն
իրաւունս սիրոյդ անուանդ զոյ ։
Ա՛ստուածդ տուիս և աղաղակեա՛ զնաւ
ի պատուիրանս զո փափագեցայ անձն իմ
ջերմեա՛ն իմ քայլք և առ՛ի ջնդի։
Ո՛ւրուխայ · ալելուխայ · ալելուխայ ·
զանձն իմ։ ։փրկէ՛ զիս։

արդարութ քումբ հանցես ի՛ նեղութ
Ո՛չ ի անուա՛ն զո տէր կեցուսցես զիս
նորոգեսցե՛ քնձ ի յերկիր ուղիղ։
Ո՛չ։ Հոգի զո տէր և քարի՛ տասլ

Ալելուիայ. ալելուիայ. ալելուիայ.

Ի սաստէ քումմէ ամբ ու՝ ի շընջեր-
ման բարկութեան քումմէ։

Ալելուիայ. ալելուիայ. ալելուիայ.

Ողորմեա՛ ինձ Տէր, զի տկա՛ր եմ։ Բժշկեա՛
զիս, Տէր, զի խռովեցան ոսկերք իմ։ Եւ անձն իմ
խռովեցաւ յոյժ։ Եւ դու, Տէր, մինչեւ յե՞րբ։

Ալելուիայ. ալելուիայ. ալելուիայ.

Դարձի՛ր, Տէր, եւ հանեա՛ր անձն իմ. եւ
զիս ապրեցո՛ւսցես վասն ողորմութեան քոյ։
Զի ո՛չ է յիշող զքեզ յերեսաց մահու. յԱրձա-
նի՞ զանձն իմ տա՞ցէ քեզ խոստովանութիւն։

Ալելուիայ. ալելուիայ. ալելուիայ.

Լուա՛ աղաչանս իմ, Տէր, եւ առ ո՛չ
զխնդիրս իմ ի քէն։ Ընդունի՛ր զիս ի խոստո-
վանութիւն սրտի իմոյ, եւ ի քո դատաստանի
քում ողորմեա՛ ինձ։

Ալելուիայ. ալելուիայ. ալելուիայ.

Ի՞նչ-ինչ ասացից, կամ զի՞նչ խոսիցիմ
առաջի Տեառն, եթէ ո՛չ ինքն ետ ինձ զայս։
Զամենայն տարիս իմ ի դառնութեան անձին
իմոյ խոկասցո՛ւ առաջի քո։

Ալելուիայ. ալելուիայ. ալելուիայ.

Ողորմեա՛ ինձ, Տէր, ողորմեա՛ ինձ, զի
ի քեզ յուսացաւ հոգի իմ։ Եւ ի սկզբան ո՛ւղիղ
յոյս ունիցի ի քեզ։ Զի ո՛չ ոք ամաչեցաւ ի քէն։

Ալելուիայ. ալելուիայ. ալելուիայ.

Ի՞նչ-ինչ ասացից, կամ զի՞նչ խոսիցիմ
առաջի Տեառն, եթէ ո՛չ ինքն ետ ինձ զայս։
Զամենայն տարիս իմ ի դառնութեան անձին
իմոյ խոկասցո՛ւ առաջի քո։

Ալելուիայ. ալելուիայ. ալելուիայ.

Ողորմեա՛ ինձ, Տէր, ողորմեա՛ ինձ, զի
ի քեզ յուսացաւ հոգի իմ։ Եւ ի սկզբան ո՛ւղիղ
յոյս ունիցի ի քեզ։ Զի ո՛չ ոք ամաչեցաւ ի քէն։

Ալելուիայ. ալելուիայ. ալելուիայ.

Ողորմեա՛ ինձ, Տէր, զի տկա՛ր եմ։ Բժշկեա՛
զիս, Տէր, զի խռովեցան ոսկերք իմ։ Եւ անձն իմ
խռովեցաւ յոյժ։ Եւ դու, Տէր, մինչեւ յե՞րբ։

Ալելուիայ. ալելուիայ. ալելուիայ.

Դարձի՛ր, Տէր, եւ հանեա՛ր անձն իմ. եւ
զիս ապրեցո՛ւսցես վասն ողորմութեան քոյ։
Զի ո՛չ է յիշող զքեզ յերեսաց մահու. յԱրձա-
նի՞ զանձն իմ տա՞ցէ քեզ խոստովանութիւն։

Ալելուիայ. ալելուիայ. ալելուիայ.

Լուա՛ աղաչանս իմ, Տէր, եւ առ ո՛չ
զխնդիրս իմ ի քէն։ Ընդունի՛ր զիս ի խոստո-
վանութիւն սրտի իմոյ, եւ ի քո դատաստանի
քում ողորմեա՛ ինձ։

Ալելուիայ. ալելուիայ. ալելուիայ.

Ողորմեա՛ ինձ, Տէր, ողորմեա՛ ինձ, զի
ի քեզ յուսացաւ հոգի իմ։ Եւ ի սկզբան ո՛ւղիղ
յոյս ունիցի ի քեզ։ Զի ո՛չ ոք ամաչեցաւ ի քէն։

Ալելուիայ. ալելուիայ. ալելուիայ.

Ի՞նչ-ինչ ասացից, կամ զի՞նչ խոսիցիմ
առաջի Տեառն, եթէ ո՛չ ինքն ետ ինձ զայս։
Զամենայն տարիս իմ ի դառնութեան անձին
իմոյ խոկասցո՛ւ առաջի քո։

Ալելուիայ. ալելուիայ. ալելուիայ.

Ողորմեա՛ ինձ, Տէր, զի տկա՛ր եմ։ Բժշկեա՛
զիս, Տէր, զի խռովեցան ոսկերք իմ։ Եւ անձն իմ
խռովեցաւ յոյժ։ Եւ դու, Տէր, մինչեւ յե՞րբ։

Ալելուիայ. ալելուիայ. ալելուիայ.

Դարձի՛ր, Տէր, եւ հանեա՛ր անձն իմ. եւ
զիս ապրեցո՛ւսցես վասն ողորմութեան քոյ։
Զի ո՛չ է յիշող զքեզ յերեսաց մահու. յԱրձա-
նի՞ զանձն իմ տա՞ցէ քեզ խոստովանութիւն։

Ալելուիայ. ալելուիայ. ալելուիայ.

Լուա՛ աղաչանս իմ, Տէր, եւ առ ո՛չ
զխնդիրս իմ ի քէն։ Ընդունի՛ր զիս ի խոստո-
վանութիւն սրտի իմոյ, եւ ի քո դատաստանի
քում ողորմեա՛ ինձ։

Ալելուիայ. ալելուիայ. ալելուիայ.

Ողորմեա՛ ինձ, Տէր, ողորմեա՛ ինձ, զի
ի քեզ յուսացաւ հոգի իմ։ Եւ ի սկզբան ո՛ւղիղ
յոյս ունիցի ի քեզ։ Զի ո՛չ ոք ամաչեցաւ ի քէն։

Ալելուիայ. ալելուիայ. ալելուիայ.

Ի՞նչ-ինչ ասացից, կամ զի՞նչ խոսիցիմ
առաջի Տեառն, եթէ ո՛չ ինքն ետ ինձ զայս։
Զամենայն տարիս իմ ի դառնութեան անձին
իմոյ խոկասցո՛ւ առաջի քո։

Ալելուիայ. ալելուիայ. ալելուիայ.

Ողորմեա՛ ինձ, Տէր, զի տկա՛ր եմ։ Բժշկեա՛
զիս, Տէր, զի խռովեցան ոսկերք իմ։ Եւ անձն իմ
խռովեցաւ յոյժ։ Եւ դու, Տէր, մինչեւ յե՞րբ։

Ալելուիայ. ալելուիայ. ալելուիայ.

Դարձի՛ր, Տէր, եւ հանեա՛ր անձն իմ. եւ
զիս ապրեցո՛ւսցես վասն ողորմութեան քոյ։
Զի ո՛չ է յիշող զքեզ յերեսաց մահու. յԱրձա-
նի՞ զանձն իմ տա՞ցէ քեզ խոստովանութիւն։

Ալելուիայ. ալելուիայ. ալելուիայ.

Լուա՛ աղաչանս իմ, Տէր, եւ առ ո՛չ
զխնդիրս իմ ի քէն։ Ընդունի՛ր զիս ի խոստո-
վանութիւն սրտի իմոյ, եւ ի քո դատաստանի
քում ողորմեա՛ ինձ։

զի՛ մեզ է։ Ի֊խաւք և"։

Ամէնքն արարի՛ք զայս ամէն. երբ կիրակէ՛ն պատուհանդանի առից ևր ուխտին յահագնայ գոռ արարեր։

Ա՛լ". Պա՛ռ պատրաստեցեր զառ զառնիւն և զիրաւունս. և զարդար աշխարհ քով գոռ արարեր։

Ասպե՛ս փրկեցան սիրելիք քո. կեցո՛ զանոսիկ ապրեցոյին յերեսաց ազգաց։

Ա՛լէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ։

Ա՛լ". Տե՛ր ողորմի ծառայի քոյ. կեցո՛ զորդի աղախնոյ քոյ. և արա առիթ ևրչան քարոզութեան։

Տեսա՛ն ատելիք իմ և ամաչեցան. զի դու ևր օգնեցեր ինձ և մխիթարեցեր զիս։ Փառք և"։

Ա՛լէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ։

Ատե՛ր երկիւղածից քոց նշան. զի ապրեսցին յերեսաց աղեղան։

Ա՛լ". Ողորմի՛ր ինձ ամենակալ Տէր. և ամենայն ոք որ ատէ զիս ի նեղութեան քոյ անկցին ի վերդի՛ն ինեղբոյ քոյ անկցին ի սիրտս թշնամեաց թագաւորին։

Ա՛ն՝ որ քո ևաճ յաւիտեանս յաւիտենից. գաւազան ուղղութե՛ գաւազան արքայութե՛ քո։

Ա՛լ". Տե՛ր ողորմի ծառայի քոյ. կեցո՛ զորդի աղախնոյ քոյ. և արա առիթ ևրչան քարոզութեան։

Տեսա՛ն ատելիք իմ և ամաչեցան. զի դու ևր օգնեցեր ինձ և մխիթարեցեր զիս։ Փառք և"։

Ա՛լէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ։

Ատե՛ր երկիւղածից քոց նշան. զի ապրեսցին յերեսաց աղեղան։

Ասպե՛ս փրկեցան սիրելիք քո. կեցո՛ զանոսիկ ապրեցոյին յերեսաց ազգաց։

Ա՛լէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ

գԼ

զնա՛ւ ի նմանէ • և եղիցի՛ւ ի ձեռին նո՛ր
Հատուածք ողբալի՛ւ ի լուսոյ հատանէ
նուագել նո՛ր լերկացն ամենեցուն։
վայրկենաբիւրն փառաց Նորա • և օրհ
Յայտնեսցե՛ն երկինք ըստ
դանի ոսկից նո՛ր, զի՛ տա՛ւ։
ա՛ւ։ "Ի՛ւ։
ջա՛ւ մեր • երկիրպագե՛մ պատուհա
դու արարիր։ Արձա՛կ արարչ՛ զիմ
զերատուանէ • և զարդարուի յակոբայ
Ո՛ւ պատրաստեցեր զուղղուի՛ւ և
Լ՛ւերուխայ • ալէլուխայ • ալէլուխայ։
ա՛ւ։ "փառք ե՛ւ
մէջ թշնամեաց քոց։ ||
քեզ տո՛ւր ի սիրտ • և տիրեսցես դու՛ի
Վաւաշա՛ւ զօրութի՛ւն առաքեսցե՛
ա պատուհանեան ոսկից քոց։
մէջ իմ՝ • մինչե՛ւ եդից զնշանակ
Ի՛ւ։ "Ա՛ռաց տո՛ւր ցո՛ւր իմ նո՛ւստ ընդ
ինչ և մխիթարեցեր զնա։
և ամաչեսցեն • զի դու տո՛ւր օգնեցեր
նշան բարեաց • Ցեսցե՛ն ատելիք իմ
զօրեա՛ւ աղախնոյ քո • և արա՛ տա՛ւ
Տե՛ր զօրութի՛ւն ծառայի՛ քո • կեցո՛ւ
Լ՛ւերուխայ • ալէլուխայ • ալէլուխայ։

ՄԱՐԿՈՍ

մի մերկութիւնդ ոչ յայտնեսցես քո
ընկերոջդ։ Եւ ես եմ Տէր։ Ոչ
պղծեսցես զերկիր քո, զոր ես տամ
քեզ։ Եւ ոչ մեռանիցի ի մէջ որդւոց
իսրայելի։ Ամենայն որ արկցէ
զանձն իւր ի պղծութիւն, մեռցի
նա։ Ամենայն որ արկցէ զանձն իւր
ի պղծութիւն, մեռցի նա։ Ամենայն
որ արկցէ զանձն իւր ի պղծութիւն,
մեռցի նա

Ցե՛ր Տ

հայր. և բնակեսցին ի գաւիթս տո-
Ա՛ր. Արանք զոր ընտրեցեր և մեր
և զաեղն յարկի փառաց քոց։
Տէր սիրեցի զվայելչութիւն տանդ տո-
պատմել զամ սքանչելիս քո տո-
Ի՛նչ ինչ զձայն օրհնութեան քո տո-
Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ.

Ա՛ր

Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ.
Սլաշանեցար առ մեզ լոյս հրեշտաց
քոց. և եղուր ուրախութիւն սրտի
մերոց. և պտղոյ ցորենոյ դիզոյ
չինիր իւրեանց լցուցեր երկիր։
Ա՛ր. Ահաւասիկ զոր սրեալ են հզօր. և
ժողովուրդք ինձերկրպ քո անկցին
ի սիրտս թշնամեաց թագաւորին։
Ընթա՛ր քո այծ յաւիտեան յաւիտ-
նից. գաւազան ուղղութեան գաւա-
զան արքայու՛թե քո։ փառք և։

Ա՛ր

Ընտրեալ Աւետեաց։

Ա՛ր

Ա՛ր

Պատրաստ սրտերս առաջի քո Ըղ
ձեղան. ակն յանդիմանն ներշաց ի
մոց։ փառք և։

փառք Ե."։ Ժամանակ գլխաւոր ոմն հասուցի ի ժո-
ղովուրդն, ասելով. Վասն յարուցեալ գթութեան ի մեզ սիրոյն,
եւ միշտաւոր ի մեզ ի քեզ ողորմութեան. Վասն որոյ ամենայն
ազգ մարդկան ի քեզ յուսացեալ, ամենայն ոք ի քեզ ապաւինեալ,
ամենայն հոգի ի քեզ ակնկալեալ, ամենայն մարմին ի քեզ
յանձնեալ, ամենայն ծունր ի քեզ ծռեալ, ամենայն լեզու ի քեզ
խոստովանեալ, ամենայն բնութիւն ի քեզ երկիւղածեալ. զի
դու ես ճշմարիտ ուրախութիւն սրտից, եւ ամենայն բարիք
եւ կատարումն ամենայն պարգեւաց, եւ ամենայն ինչ որ
ընդ քեզ է, ամենայն ինչ որ ի քեզ է, ամենայն ինչ որ
քեզ է, ամենայն ինչ որ քո է, ամենայն ինչ որ քեզ
պատշաճի։ Ամենայն ինչ որ ի քեզ ակնկալի, ամենայն ինչ
որ ի քեզ յուսացեալ է, ամենայն ինչ որ ի քեզ ապաւինեալ է,
ամենայն ինչ որ ի քեզ ծռեալ է, ամենայն ինչ որ ի քեզ
խոստովանեալ է, ամենայն ինչ որ ի քեզ երկիւղածեալ է։
Ամենայն ինչ որ ի քեզ է, ամենայն ինչ որ քեզ է, ամենայն
ինչ որ քո է, ամենայն ինչ որ քեզ պատշաճի։ Ամենայն ինչ
որ ի քեզ ակնկալի, ամենայն ինչ որ ի քեզ յուսացեալ է,
ամենայն ինչ որ ի քեզ ապաւինեալ է, ամենայն ինչ որ ի քեզ
ծռեալ է, ամենայն ինչ որ ի քեզ խոստովանեալ է, ամենայն
ինչ որ ի քեզ երկիւղածեալ է։ Ամենայն ինչ որ ի քեզ է,
ամենայն ինչ որ քեզ է, ամենայն ինչ որ քո է, ամենայն
ինչ որ քեզ պատշաճի։ Ամենայն ինչ որ ի քեզ ակնկալի,
ամենայն ինչ որ ի քեզ յուսացեալ է, ամենայն ինչ որ ի քեզ
ապաւինեալ է, ամենայն ինչ որ ի քեզ ծռեալ է, ամենայն
ինչ որ ի քեզ խոստովանեալ է, ամենայն ինչ որ ի քեզ
երկիւղածեալ է։ Ամենայն ինչ որ ի քեզ է, ամենայն ինչ
որ

մեռե՛ք ու ձեր կեանքը Քրիստոսի հետ ծածկուած է Աստուծոյ մէջ։ Երբ Քրիստոս, որ մեր կեանքն է, յայտնուի, այն ատեն դուք ալ անոր հետ պիտի յայտնուիք փառքով։ Ուրեմն սպանեցէ՛ք ձեր անդամները որոնք երկրի վրայ են՝ պոռնկութիւնը, պղծութիւնը, կիրքը, չար ցանկութիւնը եւ ագահութիւնը, որ կուռքեր շինելու նման է։ Ասոնց համար է որ Աստուծոյ բարկութիւնը պիտի գայ անհնազանդութեան որդիներուն վրայ։ Դուք ալ ասոնց մէջ կեանք կ՚անցընէիք, երբ ասոնց մէջ կը գտնուէիք։ Բայց հիմա դուք ալ ամէն բան, բարկութիւն, չարութիւն, չարախօսութիւն եւ ձեր բերնէն ամօթալի խօսքեր հեռացուցէ՛ք։ Մէկզմէկու մի՛ սուտ ըսէք, որովհետեւ հին մարդը իր գործերովը հանած էք եւ նորը հագած էք, որ կը նորոգուի գիտութեան համար՝ իր Արարչին պատկերին պէս։ Հոն չկայ յոյն եւ հրեայ, թլփատութիւն եւ անթլփատութիւն, բարբարոս, սկիւթացի, ստրուկ, ազատ, հապա Քրիստոս ամէնն է եւ ամէնուն մէջ։ Ուրեմն դուք որ Աստուծոյ ընտրեալները, սուրբ եւ սիրելի էք, գթութեան սրտեր, քաղցրութիւն, խոնարհութիւն, հեզութիւն, համբերութիւն հագէ՛ք։ Իրարու հանդուրժեցէ՛ք եւ իրարու ներեցէ՛ք, եթէ մէկուն դէմ դատ մը ունի։ Ինչպէս Քրիստոս ձեզի ներեց, դուք ալ այնպէս ըրէ՛ք։ Ասոնցմէ աւելի՝ սէրը հագէ՛ք, որ կատարեալ կապն է։ Եւ Քրիստոսի խաղաղութիւնը թող ձեր սիրտերուն մէջ տիրէ, որուն համար ալ կանչուեցաք մէկ մարմնի մէջ։ Ու շնորհակալ եղէ՛ք։ Թող Քրիստոսի խօսքը ձեր մէջ առատութեամբ բնակի, իրարու սորվեցնելով եւ յանդիմանելով բոլոր իմաստութեամբ, սաղմոսներով, օրհնութիւններով եւ հոգեւոր երգերով, շնորհքով երգելով ձեր սրտերուն մէջ Տէրոջ։ Ամէն ինչ որ ընէք խօսքով կամ գործով, ամէնը Տէր Յիսուսի անունով ըրէ՛ք, անոր միջոցով Հօր Աստուծոյ շնորհակալութիւն յայտնելով։ Կիներ, հնազանդեցէ՛ք ձեր ամուսիններուն, ինչպէս որ պատշաճ է Տէրոջմով։ Ամուսիններ, սիրեցէ՛ք ձեր կիները եւ դառնացած մի՛ եղէք անոնց վրայ։ Զաւակներ, հնազանդեցէ՛ք ձեր ծնողքին ամէն բանի մէջ, որովհետեւ այս հաճելի է Տէրոջմով։ Հայրեր, մի՛ գրգռէք ձեր զաւակները, որպէսզի չհոգնին։ Ծառաներ, հնազանդեցէ՛ք ձեր մարմնաւոր տէրերուն ամէն բանի մէջ, ոչ թէ միայն աչքակապութեամբ՝ մարդոց հաճոյանալու համար, հապա սրտի պարզութեամբ՝ Տէրոջմէ վախնալով։ Ինչ որ ալ ընէք, սրտանց ըրէ՛ք, ինչպէս Տէրոջ համար եւ ոչ թէ մարդոց համար։ Գիտնալով որ Տէրոջմէ պիտի ստանաք ժառանգութեան վարձքը։ Ձեր Տէրը Քրիստոս է։ Որովհետեւ անիրաւութիւն ընողը իր ըրած անիրաւութեան համար պիտի հատուցանէ, եւ անձնաւորութեան նայուածք չկայ։ Տէրեր, ձեր ծառաներուն արդար եւ հաւասար բան տուէ՛ք, գիտնալով որ դուք ալ երկնքի մէջ Տէր մը ունիք։ Յամառեցէ՛ք աղօթքի մէջ եւ զգաստ եղէ՛ք անոր մէջ՝ շնորհակալութեամբ։ Միաժամանակ աղօթեցէ՛ք նաեւ մեզի համար, որ Աստուած դուռ մը բանայ մեզի խօսքին համար, որպէսզի խօսինք Քրիստոսի գաղտնիքին համար, որուն համար ալ կապուած եմ։ Որպէսզի յայտնեմ զայն, ինչպէս որ պէտք է խօսիլ։ Իմաստութեամբ վարուեցէ՛ք արտաքինները շահագործելով։ Ձեր խօսքը միշտ շնորհալի ըլլայ, համեմուած աղով, որպէսզի գիտնաք ինչպէս պէտք է ամէն մէկուն պատասխանել։ Իմ բոլոր գործերուս մասին Տիքիկոս ձեզի կը պատմէ, որ սիրելի եղբայր է եւ հաւատարիմ սպասաւոր եւ Տէրոջմով ծառայակից։ Զայն ձեզի ղրկեցի նպատակաւ որ ձեր մասին գիտնայ եւ ձեր սիրտերը մխիթարէ։ Ինչպէս նաեւ Ոնեսիմոս, հաւատարիմ եւ սիրելի եղբայր, որ ձեզմէ է։ Անոնք ձեզի պիտի ծանուցանեն ամէն բան, որ հոս կը կատարուի։ Կը ողջունէ ձեզ Արիստարքոս, որ ինծի հետ գերի է, եւ Մարկոս, Բառնաբասի զարմիկը, որուն մասին պատուէր առած էք, եթէ գայ ձեզի մօտ, զայն ընդունեցէ՛ք։ Եւ Յիսուս, որ կը կոչուի Արդար, որոնք թլփատութենէ են։ Ասոնք միայն են Աստուծոյ արքայութեան համար իմ գործակիցներս, որոնք ինծի մխիթարութիւն եղան։ Ձեզ կը ողջունէ Եպափրաս, որ ձեզմէ է, Քրիստոս Յիսուսի ծառան, միշտ աղօթքի մէջ ձեզի համար պայքարելով, որպէսզի կատարեալ եւ լիովին համոզուած կենաք Աստուծոյ ամէն կամքին մէջ։ Վկայ եմ անոր համար, որ շատ կը վշտանայ ձեզի համար եւ անոնց համար որ Լաւոդիկիոյ մէջ են եւ անոնց համար որ Երապոլսի մէջ են, որոնք երբեք չեն տեսած զիս մարմնով։ Որպէսզի անոնց սիրտերը մխիթարուին, սիրով միասին միաւորուելով եւ հարստանալով հասկցողութեան ամբողջ հարստութեամբ, Աստուծոյ գաղտնիքին, Քրիստոսի, որուն մէջ գանձերը եւ գիտութեան ու իմաստութեան բոլոր գանձերը գաղտնի են։ Ասիկա կ՚ըսեմ, որպէսզի ոեւէ մէկը ձեզ չխաբէ համոզիչ խօսքերով։ Որովհետեւ թէեւ մարմնով հեռու եմ, բայց հոգիով ձեզի հետ եմ, ուրախանալով եւ տեսնելով ձեր կարգապահութիւնը եւ ձեր հաւատքին հաստատութիւնը Քրիստոսի մէջ։ Ուրեմն ինչպէս ընդունեցիք Քրիստոս Յիսուս Տէրը, այնպէս անոր մէջ գացէ՛ք, անոր մէջ արմատացած եւ շինուած, հաստատուած հաւատքին մէջ, ինչպէս սորվեցուեցաք, առատութեամբ շնորհակալութիւն յայտնելով։ Զգուշացէ՛ք, որ ոեւէ մէկը չառնէ ձեզ փիլիսոփայութեամբ եւ պարապ խաբէութեամբ, մարդոց աւանդութեան համեմատ, աշխարհի տարրերուն համեմատ, եւ ոչ թէ Քրիստոսի համեմատ։ Որովհետեւ անոր մէջ կը բնակի աստուածութեան բոլոր լիութիւնը մարմնաւոր կերպով։ Եւ դուք անոր մէջ լիացած էք, որ ամէն իշխանութեան եւ պետութեան գլուխն է։ Անոր մէջ ալ թլփատուեցաք ձեռքով չկատարուած թլփատութեամբ, մարմնի մեղքերու հանումով, Քրիստոսի թլփատութեամբ։ Մկրտութեան մէջ անոր հետ թաղուեցաք, անոր հետ ալ յարութիւն առաք՝ Աստուծոյ գործած զօրութեան հաւատքով, որ զայն մեռելներէն յարուցանեց։ Եւ դուք, որ մեռած էիք ձեր յանցանքներուն եւ մարմնի անթլփատութեան մէջ, ձեզ ալ անոր հետ կենդանացուց, մեր բոլոր յանցանքները ներելով, ջնջելով այն ձեռագիրը որ մեր դէմ էր, որ իր հրամաններովը մեզի հակառակ էր, եւ զայն վերցուց մեր միջէն՝ գամելով զայն խաչին վրայ։ Զրկեց իշխանութիւնները եւ պետութիւնները, զանոնք բացայայտօրէն ամօթի ենթարկեց՝ անոնց վրայ յաղթանակ տանելով խաչին միջոցով։ Ուրեմն թող ոեւէ մէկը ձեզ չդատապարտէ ուտելիքի եւ խմելիքի կամ տօնի, նորալուսնի կամ շաբաթուան օրերու մասին։ Որոնք ստուերն են գալիքներուն, բայց մարմինը Քրիստոսինն է։ Թող ոեւէ մէկը ձեզ չզրկէ ձեր վարձքէն՝ խոնարհութեան եւ հրեշտակներու պաշտամունքի կամակորութեամբ, որոնք տեսիլքներուն մէջ մտած են, իզուր ուռեցած՝ իրենց մարմնաւոր մտածումներովը, եւ չեն կառչիր գլուխին, որմէ ամբողջ մարմինը, հոդերով եւ կապերով սնուելով եւ միասին միաւորուելով, կը մեծնայ Աստուծմէ տրուած աճումով։ Եթէ Քրիստոսի հետ մեռած էք աշխարհի տարրերուն համար, ինչո՞ւ կ՚ենթարկուիք աշխարհի տարրերուն պէս, որոնք կ՚ըսեն՝ մի՛ առներ, մի՛ համտեսներ, մի՛ դպներ, որոնք բոլորն ալ գործածութեամբ կը կորսուին, մարդոց պատուէրներուն եւ վարդապետութիւններուն համեմատ։ Որոնք իմաստութիւն ունին ինքնակամ պաշտամունքի, խոնարհութեան եւ մարմինը տանջելու մէջ, բայց մարմնի յագեցման դէմ արժէք չունին։

րուն. և խօսի զՇմարտուն ի սրտին
Ոմն գընայ անբիծ. գործէ զարդարութիւն
կամ ով բնակեսցի ի լեառնն նո՛ր քո.
Ա.Լե՛. Տէր ով կացցէ ի խորանի քումմ.
ուղիի սուրբ մերոց.
և ո՞նդ եղիցի այս. և ո՞ հանգչիցի ի
ծաղկունք և ուրախ եղիցուք ի սմա.
Ա.յսօր է զոր արար նո՛ր. եկայք ցընծ
Ա.լելուիայ. ալելուիայ. ալելուիայ.
գէ
զաւուրն իմում ||փառք և՛.
տի խրատուն. ||փառք և՛.
Ա.լելուիայ. ալելուիայ. ալելուիայ.
Ուրախ եղէ հոս ոչ թէ տաբերն ցինւոյն
նո՛ն երկնիցուք մեք. Չասեա՛ կայքին
ոտք մեր ու դրունս քո երուսաղէմ.
Ա.լե՛. Ո՞ր հինգ զձայն օրհնութե քո.
և պատմել զամ լսելանչելիս քո.
Տէր սիրեցի զվայելչութի տանդ քո. և
զաւեղն յարկին փառացդ քոյ. ||փառք
զգ
Ա.լելուիայ. ալելուիայ. ալելուիայ.
Տէր ով կացցէ ի խորանի քումմ.
կամ ով բնակեսցի ի լեառնն նո՛ր քո.
Ա.լե՛. Տէր ով կացցէ ի խորանի քումմ.
ուղիի սուրբ մերոց.
և ո՞նդ եղիցի այս. և ո՞ հանգչիցի ի
ծաղկունք և ուրախ եղիցուք ի սմա.
Ա.յսօր է զոր արար նո՛ր. եկայք ցընծ
դկ
Ա.լելուիայ. ալելուիայ. ալելուիայ.

Տէր աշխ մեր երեւեցաւ մեզ • ամէնքդ
եկէք երկրպագութիւն անենք նմա։

Ի նոյն տեղւոջ ուխտաւորք ասացին։

Ողջոյն քեզ ուխտ սրբոյ Թադէոսի
առաքելոյ Քրիստոսի, որ ի քեզ հաստատեցաւ
հաւատս ճշմարիտ եւ ճշմարտութիւն
հիմնադրեցաւ։ Ողջոյն քեզ սուրբ տեղի
որ ի քեզ ծնաւ Սուրբ Հոգին զԱստուածային
Սուրբ Հոգին զԱստուածային
Սուրբ Հոգին զԱստուածային։

Ի նոյն տեղւոջ ուխտաւորք ասացին։

Ողջոյն քեզ ուխտ սրբոյ Թադէոսի
առաքելոյ Քրիստոսի, որ ի քեզ հաստատեցաւ
հաւատս ճշմարիտ եւ ճշմարտութիւն
հիմնադրեցաւ։ Ողջոյն քեզ սուրբ տեղի
որ ի քեզ ծնաւ Սուրբ Հոգին զԱստուածային
Սուրբ Հոգին զԱստուածային
Սուրբ Հոգին զԱստուածային։

Ի նոյն տեղւոջ Տաճկական ազգացոյց։

Ի նոյն տեղւոջ ուխտաւորք ասացին։

Ողջոյն քեզ ուխտ սրբոյ Թադէոսի
առաքելոյ Քրիստոսի, որ ի քեզ հաստատեցաւ
հաւատս ճշմարիտ եւ ճշմարտութիւն
հիմնադրեցաւ։ Ողջոյն քեզ սուրբ տեղի
որ ի քեզ ծնաւ Սուրբ Հոգին զԱստուածային
Սուրբ Հոգին զԱստուածային
Սուրբ Հոգին զԱստուածային։

Ի նոյն տեղւոջ ուխտաւորք ասացին։

Ողջոյն քեզ ուխտ սրբոյ Թադէոսի
առաքելոյ Քրիստոսի, որ ի քեզ հաստատեցաւ
հաւատս ճշմարիտ եւ ճշմարտութիւն
հիմնադրեցաւ։ Ողջոյն քեզ սուրբ տեղի
որ ի քեզ ծնաւ Սուրբ Հոգին զԱստուածային
Սուրբ Հոգին զԱստուածային
Սուրբ Հոգին զԱստուածային։

Հանդերձեա սակս Տեառն զարմարեալ
Ալացեալ փշոյ ընդոծմէ քուէմէ ի,
Լերուիայ · ալելուիայ · ալելուիայ։

Հատած է։

Ընդ ձեզ եմ ասէ Տէր · մի՛ երկնչիք եղեա
Ես ի հարուցելոցն · և ի մեռելոցն ես
Ես եմ ողջոյն ձեզ ասէ Տէր · մի՛ երկնչիք։

Ալելուիայ · ալելուիայ · ալելուիայ։

Ի հարուցելոցն · և ի մեռելոցն ես
Ես եմ ողջոյն ձեզ ասէ Տէր · մի՛ երկնչիք։

Ալելուիայ · ալելուիայ · ալելուիայ։

Ընդ ձեզ եմ ասէ Տէր · մի՛ երկնչիք եղեա
Ես ի հարուցելոցն · և ի մեռելոցն ես
Ես եմ ողջոյն ձեզ ասէ Տէր · մի՛ երկնչիք։

Ալելուիայ · ալելուիայ · ալելուիայ։

Հատած է։

Ընդ ձեզ եմ ասէ Տէր · մի՛ երկնչիք եղեա
Ես ի հարուցելոցն · և ի մեռելոցն ես
Ես եմ ողջոյն ձեզ ասէ Տէր · մի՛ երկնչիք։

Ալելուիայ · ալելուիայ · ալելուիայ։

Ընդ ձեզ եմ ասէ Տէր · մի՛ երկնչիք եղեա
Ես ի հարուցելոցն · և ի մեռելոցն ես
Ես եմ ողջոյն ձեզ ասէ Տէր · մի՛ երկնչիք։

Ալելուիայ · ալելուիայ · ալելուիայ։

Հատած է։

Ընդ ձեզ եմ ասէ Տէր · մի՛ երկնչիք եղեա
Ես ի հարուցելոցն · և ի մեռելոցն ես
Ես եմ ողջոյն ձեզ ասէ Տէր · մի՛ երկնչիք։

Ալելուիայ · ալելուիայ · ալելուիայ։

Ընդ ձեզ եմ ասէ Տէր · մի՛ երկնչիք եղեա
Ես ի հարուցելոցն · և ի մեռելոցն ես
Ես եմ ողջոյն ձեզ ասէ Տէր · մի՛ երկնչիք։

Ալելուիայ · ալելուիայ · ալելուիայ։

Հատած է։

շուրջ եղէց զանշնամէ քո սո՛ր։
Ի ծաղկից օրհնութիւն զգեցուս իմ։ և
Ա. լեղուիայ։ ալելուիայ։ ալելուիայ։ ղշ
ածխի՛ն զերկրաւո՛ր ||փառք և՛։
ման իւրեանց։ և զիւ զաս իւրեանց
խոչհեցան։ Ադի՛ն յերկինս զբե՜
Ա՛ւե՛։ Ուսրհեցա՛ն և խօսեցան ըզ ի
նեա զիս և ես հատուցից նոցա։
Ա. յլ դո՛ւ սո՛ր ողորմած ինձ և կանգ
առնել ինձ զնաւակեցութիւն։
Ալ ուսո՛ր ըզ հաց քո, յաշակերտից
Ա. լեղուիայ։ ալելուիայ։ ալելուիայ։ ղշ
արդիւք քո։ ||փառք և՛։
ւորի։ և փոխանակ հարց քոց եղիցին
րախուքի։ և տարցին ի տաճար Թագա
ցեն նմա։ Ընծի՛ն ցնծութի՛ւք և ու
ուանք զհետ նո՛ր։ և զընկերս նո՛ր առ
Ա՛ւե՛։ Տարցին Թագաւորի կուժ ի
կացաւ Թագաւոր զերդոյ քո։
ղուխուդ քո և զսուն հօր քո։ զի ցան
խոնարհեցո՛ զունկն քո։ մոռա՛ զժո
ո՛ւ աշակերտեսցի։ Ընդ դուստր և տես

Եղի՛ ն զնա՛ ի գբի՛ ներքնումն՝ ի խոտ
ւարի և՛ ի սաւե՛ղբըդ մահու։

Ա՛լելուիայ • ալելուիայ • ալելուիայ։
բարձի առ՛ քեզ ըզձեռս իմ՝ փառ՛՝
Աղաղակեցի առ՛ նը զօրհնոյիդ՝ և հան
աչք իմ ակնարկեսցեն յաղթաւո՛ւթի՛։
Ա՛լե՛։ Պատրաստ արարեր առաջի
և զառեղի յարկի փառաց քոց։
Տե՛ր սիրեցի զվայելչութի՛ն տանդ քո
Ա՛լելուիայ • ալելուիայ • ալելուիայ։
ցոյց զնա՝ Փրկի՛չ՝ և՛
բաժակ քո որպէս անապակ արբե՛ր
ջոց իմոց։ Օծեր ի՛ւղով զգլուխ իմ՝
իմ բազմեցան • ակն յանդիմանն հեռ
Ա՛լե՛։ Պատրաստ արարեր առաջի
և զառեղի յարկի փառաց քոց։
Տե՛ր սիրեցի զվայելչութի՛ն տանդ քո
Ա՛լելուիայ • ալելուիայ • ալելուիայ։
պարձից քոց արբեցուցեր զիս ես
ցրուեցեր զերկիր • և դողացուցեր
ի սասակութենէ անձրևի ոչք անցա
նեն ընդ սա՝ Ընդունիդ աղաղակ
գին մեծապէս • լոյս փայլման արա
գականն արգելու • և ծագումն
լուսնին դագաղեցաւ։
Ա՛լե՛։ Ա՛ատանեցայ և՛ ոչ երանեի •
Ա՛լելուիայ • ալելուիայ • ալելուիայ։

մաք ձեռք նորա ըստեղծին։

Ա. Ա՛ն։ Բարձրուի՛ք լերանց նը՛ր են. նը՛ր է ծով և նա՛ւ արար զնա • և զցա՛ծ
ցրնծասցեն։

Ո՛չ հիւսի՛ս և զհարաւ դու արա՛րեր • Թաբոր և Հերմոն յանուն քո ցրնծասցեն։
Դո՛ւ հզաւոյ դու հաստատուե՛ցեր • Ո՛ւնիս ձեռս դու հաստատեցեր •
Ո՛ւնիս երկինք և քո է երկիր • զշ
Ա՛լէլուիայ • ալէլուիայ • ալէլուիայ։

Ա՛ստուած Պատուակալութե՛ան Վրէ • ո
ստ վտրտ՚ա՛ա։

Ա՛մէն։ ա՛մէն։ ա՛մէն։ ի՛սաւք և երգ։

Ա՛ն՝ որ ի գերեզմանին գնաց և՛ ի առ
պանին տրքնեցաւ։ Վաղորդայն նը
մա խնձոր հեղեղատի • և զհետ նորա
ամ մարդ դընացէք։ ի՛սաւք և երգ։

Ա՛ն՝ որ ի գերեզմանին գնաց և՛ ի առ
պանին տրքնեցաւ։ Վաղորդայն նը
մա խնձոր հեղեղատի • և զհետ նորա
ամ մարդ դընացէք։ ի՛սաւք և երգ։

Ա՛ն։ Եղէ՛ք ես ոմն մարդ առանց
զամ զբօսանս քո ածէր՝ ի վը՛ր քմ։
Ծի՛ս հաստատեցա՛ր արամատո՛ւր քո։
Ո՛ստս վերատուս ոմք ննջեցն՝ ի գե
րեզմանին։ ի՛սաւք և երգ։
Ծայր օրինակի է այս։

զիսաւոր նը։ ||իսաւք Ա"։

Նորա • և տեսցեն ամ ժողովուրդք
պատուեացն երկինք զարդարութիւն
յերեսաց ան • յերկոց ան ամ երկիր։
Ա"։ Երկինք ոչ մատ հաշուեացին
ցամաք չեռք նորա ըստեղծին։
Ալ ձեռա նր են ամ սիեղերք երկրի։
և բարձրութիւնք լերանց նորա են։
Ալելուիայ • ալելուիայ • ալելուիայ։

ողղորմեցէ ||իսաւք Ա"։

արդարութիւն • և ժողովուրդս հնա-
դատիլ զերկիր։ Դատաւ զաշխարհս
չիք ան՝ զի դայ • և հատուցանէ ամ ո՛ր
Ա"։ Երկինք ցընծացեն առա-
ոյք կարդան զանունն նր։
ընտրեցիք նր • ասմուկ ընդ այնոսիկ
ըստեղծին։ Ասացէք և ահարօն ի
Ուրախ և ազատք չեռք նր
Նայեցարուք լերանց նր են։ նր է ծով
և նոյն ստամ զինա։ և ցամաքք չեռք նր
Ալելուիայ • ալելուիայ • ալելուիայ։
չին մերոյ ||իսաւք Ա"։
ցուք և լացցուք առաջի ան սրտմ
Արկայք երկրպագցուք նմա • անկ

Երեք մանկունքն ի թոց հնոց ցինս
Եւ հրեշտակ տէր ի միջ նոց ցինս

Սուքիասեանի Հասարակաց Գրքերէն Գրե-
ւոյտա ժամանակ՝ Ալ կարելի է երևիլ Ասդա-
ծայ՝ Ալ երևեցաւ Խոստովանեցան։

ՅԱՂԹ ԱՂՕ ԱՂՕ

տու ազատմունք քոյ · ցնծա-
ցաք և ուրախ եղաք զնո՛
աւուրս կենդանց մերոց։
Ուրախ եղաք փոխանակ աւուրցն
յորս խոնարհ արարեր զմեզ · և ա-
մացն՝ յորս տեսաք զչարչարանս։

Հայեաց՝ որ՛ի ծառայս քո՝ և՛ի գործս
ձեռաց քոց · և առնջնորդեա որդւոց
նոցա · եղիցի լոյս տէր այ՛ի մեզ մեր։
Ո՛չ գործս ձեռաց մերոց ուղի՛ղ սարա

Անօրինեցաք և յանցեաք առաստամբ
առ Ի վէր մեր վա՛ մեղաց մերոց։
Ո՞ր դատաւորք և յիրաւի ածեր զայս
մերոց երեսաւոր Ի վէր մեր, և քաղաքի սուրբ Հարցն
Ի վէր մեր ըստ առաքի • և զոր ինչ ածեր
Վասնասուան արդարութեան ածեր
դատաստանք քո արդար էին։
Չ՛անապարհք քո ուղիղ էին, և առ
դործք քո ճշմարիտ էին։
ընդ մեզ • ոչինչ ես դու սուր՝ և առ
Ցիրաւունս անցուցեր զայս առ
բեսալ անասն քո յաւիտեան։
մերոց • օրհնեալ փառաւոր
Օրհնեալ ես տէր առ աճ Հարցն

Օրհնութիւն Աւետ Աստուածոյ
Գաւանիցի։

Օրհնութի՛ւն և փառք Հօր և Որդւոյ
և Հոգւոյն սրբոյ • այժմ և՛
յաջորդեա մեզ փոյթ և Ո՛ր
Աւետ խաղաղութի՛ւն զոր աղաչէր
ցուք • ընկալ կենդա՛ն և ողորմած։
Օրհնութի՛ւն և փառք Հօր և Որդւոյ
և Հոգւոյն սրբոյ • այժմ և՛

ցուցեր զզաւակ ձեր ուղիս զաւուրս
Իսրայելի ընդ և առաջեր՝ բառնի
հակիայ Ծառայի քո • և ինձ ընդ ձեզ քո
Ա՛ ո՛ աւրհնեսցէ սիրելեաց քոյ • եթա
թիւնս քո՛ ի մէնջ։
և մի՛ ի բացեայ առներ զոգորմու
անուանն քո • մի՛ ցրեր զուխտ քո •
Ա՛յլ մի՛ մատներ զմեզ խոպան՝ վասն
զգեստ Ծառայից քոց և պաշտօնէից։
զբերեալս մեր • զի յամօթ հնազանդեսցին
Ա՛յլ արդ՝ ո՛չ գոյ մեզ ժամ բանալ
քան զայս երկիր մատնեցեր զմեզ։
Ա՛ն ձեռս Թշնամեաց անօրինաց և չարի
ապաստամբողաց։
մեաց մերոց • անօրինաց՝ խոտոց՝ և
Ա՛ատանեցեր զմեզ ի ձեռս Թշնամեաց
տանուս արարչի։
ածեր ի վերայ մեր, արդար դատաս
Ա՛յլ՝ զայս ազգ արարեր և զոր ինչ
բիս գոյացաք մեք ի քէնէն։
պատուիրեցեր դու մեզ • զի զգաս
Ա՛յ պահեցաք և ո՛չ արարաք՝ որպէս
ուխտանաց քոց մեք ո՛չ անցացաք։
լինիլ ի քէնէն • մեղաք յամի՛ և պատ

Ո՛հ արա առ մեզ ըստ հեզութեանդ քումդ
ողորմած սուրբ Աստուածդ մերոյ զմեզ։
Մերովք երկնչիմք յքէն և խնդրեմք
Արա արդ զամէն գործս մեր ըստ կամս քում։
Յամօթ յուսացելոցս յքէն և
տարեալ գոցուք զկնի քո ։ զի կա՛
նայք ընդունելոյ լեզուն պատա՛
գաստից պարարտուց ։
զաւուրց զուարճութեան ։ և որպէս բեւեռաւորս
ցուք մեք որպէս զողջակէզս խոյոց և
գեռովք առաւապանաց՝ ընդունելի լի
Ո՛հ անձամբք խոնարհեալք և հղ
թեամբ գտանել՝ յքէն։
տուցանելոյ առաջի քո և զողորմու
օրինաց ։ և ո՛չ առնի պատարագս մա
չակէզք պատարագաց ։ և ո՛չ խոստնիք
խան ։ մարգարէն և առաքեալդ։ ո՛չ ոզ
Ո՛չ գոյ ի ժամանակի յայսմիկ երէ
երկրի այսօր վս մեղաց մերոց ։
զամ ազգս ։ և ծանք տատապեալ յամ
Ա՛ւ արդ տէր՝ նուաղեցաք մեք քան
առ երգս ծառից։
երկնից բազմութիւն ։ և որպ զառաջ

Օրհնեցէք ամ զործք տեն զտեր։ օրհ
երկինից։ զովեսջ և։
Օրհնեսջե՛ք ամ հրեշտակք տեն զտեր։ օրհ
և հայիս յանդունդս։ զո։
Օրհնեսջե՛ք ամ որ նստիս ի քերովբէ՛
քայսրենեան գտ։ զո։
Օրհնեսջե՛ք ամ ի վերոյ ամենայն տե
բսրենեան գտ։ զո։
Օրհնեսջե՛ք ամ ի տասնորդի փառաց սեր
գոց։ զովեսջ և։
Օրհնեսջե՛ք ամ անուն տեր փառաց
ցեսջ յաւիտեան։
Օրհնեսջե՛ք ամ դուռ տեր տաճ հարցն մե
ծոց։ զովեսջ և առաւել քարձրա
բոյ տամ տիեզերաց։
Օրհնեսջե՛ք ամ դուռ տեր տաճ հարցն մե
մեայն՝ որ փառաւորեալ ես ի վեր
նոցա խորտակեցեն։
Աւ ծանիցեն զի դուռ ես տեր տաճ
ցին բռնութիւք նոց։ և տամ զօրութիւք
էարեն զձառայս գտ։ տամահեցեսջ յի
Յամօթ լինիցին ամենեքեան որք չար
ռաւորեացն անուն գտ յաւիտեան։
զմեզ մեռ զքանչելեացդ գոց տեր։ և փա
և ըստ բազում ողորմութե գոմ։ փրկեա

Օրհնեցեք գազանք և անասունք՝
որք ի ջուրս՝ և թռչունք երկնից։ զ։
Օրհնեցեք կետք և ամ կոյտատք
ջուր ։ օրհ։
Օրհնեցեք աղբիւրք ծովք՝ և գետք
բոյսք երկրի ջուր ։ օրհ։
Օրհնեցեք լերինք բլուրք՝ և ամ
երկիր ջուր ։ օրհ։
Օրհնեցեք ամպք և հովք հողմոցք
խաւարք ջուր ։ օրհ։
Օրհնեցեք տիւք և գիշերք՝ լոյս և
և ձիւն ջուր ։ օրհ։
Օրհնեցեք սառն և տօթք՝ եղեամն
ձիւնք ջուր ։ օրհ։
Օրհնեցեք ցուրտ և ասէք՝ ցօղ և
երկիր ջուր ։ օրհ։
Օրհնեցեք ամ հողմք՝ հուր և ջեր ջ։
երկիր և ցօղք ջուր ։ օրհ։
Օրհնեցեք աստեղք երկնից՝ անձ
գաւն և լուսին ջուր ։ օրհ։
Օրհնեցեք ծովուք թիւնք ամն՝ արե
որ ի վերոյ երկնից ջուր ։ օրհ։
Օրհնեցեք հրեշտակք ամն՝ և զօրք
Օրհնեցեք երկինք ջուր ։ օրհնե։
Օրհնեցեք և բարձր արարէք զնա յաւ։

Ո՛րհնեցեք զիս սրտագին զՅ՛րա-
րիչն արարածոց. զՏէրն տէրանց. զԱծն աս-
տուածոյն. զՀզօրն Յակոբայ. զԱծն աս-
տուածոյն Ո՛րհնեցեք զամէնքեան զաս-
տուածային զաւակունս նորա։

Կանոն սրբոյ Յովսէփ Վարդապետի։

Ալ երկիր յ՛երկուրչ տիեզերագիտ Թա-
գուհի յաւիտենից քերթասաց՝ ։ ժՀ

դաւաճ ուրդ. ար արարիչ ի պաշտօն
Հոգւոյ սրբոյ. ի լուսոյ լոյս ծն-
ծրնեալ միմիայն որդի հարցըն մերոյ
Յիսուս Քրիստոս տէր մեր. զոր ոչ
արարեալ. այլ ի ստուգէ ստուգ
Աստուծոյ. լոյս ի լուսոյ. ստուգ
Աստուած ի ստուգէ Աստուծոյ. ոչ
արարածն ընդ ստեղծուածսն. ոչ
ի նիւթոյ. այլ ի գոյէ հարցն. զոր
վասն մեր մարդկան եւ վասն մերոյ
փրկութեան եկն եւ մարմնացաւ.
եւ լուծեալ ըղձիւք մահու յանցաւոց.
Հանգեալ վիմով ի գերեզմանի.
կենդանի յերկինս համբարձաւ.
նստաւ ընդ աջմէ Հաւր. եւ ընդ
մեզս կամաւորապէս. եւ ըղձայ
մեռոց. Յանձն առեր ըզ ջարչարանս
ըղ խաչիդ փրկութիւնս մեզ
Ա՛ստուածոյ հօր. ի լուսոյ լոյս ծն-
ծրդեալ միմիայն որդի հարցըն մերոյ
Յիսուս Քրիստոս տէր մեր. զոր ոչ
արարեալ. այլ ի ստուգէ ստուգ
Աստուծոյ. լոյս ի լուսոյ լոյս ծն-
ծրդեալ միմիայն որդի հարցըն մերոյ
Յիսուս Քրիստոս տէր մեր. զոր ոչ
արարեալ. այլ ի ստուգէ ստուգ
Աստուծոյ. լոյս ի լուսոյ լոյս ծն-
ծրդեալ միմիայն որդի հարցըն մերոյ
Յիսուս Քրիստոս տէր մեր. զոր ոչ
արարեալ. այլ ի ստուգէ ստուգ
Աստուծոյ. լոյս ի լուսոյ լոյս ծն-

Ալ ըսեմ հոգեղէն բնութիւն մարդոյ
Պօղոս Առաքեալ ։

Ճշմարիտ է՝ մեզի
բարձր արարչութիւնդ գիտելի
պարզ քերականի՝ ամենազնիւն
Աստուածդ մարդեղանալն ։ Քո
մարդկութեան մէջ բնակեցաւ
անմահ աստուածութիւնդ բարձր արա-
րչութիւնդ ։ իշխանութիւնդ ընդունիլ
հայրն երկնաւոր։ Այնուամենայնիւ թող
տուիր քու բարձր արարչութեան
տակ եւ հրեշտակապետը վերին պե-
տութիւնդ բարձր արարչութեան ։ հրեշ
տակներուն գերադասութեան ։ Այլ
ինչ որ օրհնեցիր բարձր արարչ
դեղեցկացրն պատ ։ ընդ քեզ։
բաժանեցիր ի յոգիս կամարհաշ մեզ
ուակից արդարոց հոգիք անարգ ։ որ
ընդ քեզ։ Այնօրէն բարձրանալդ միա
միտաց քոց ըստ մեզ մարդեղացրն զօրա

ՈՒՂՂ

ասց աղաչակերով։ ըզ ալր օրն։

Ծայիս հայրեք եւ ինդեղցիք հետեսող
տրոմս յաւաջագոյն միրկուէ մերոյ
ըզջնայ յաւիտեան։ Ա՝նդ աւետս
Ա՝ղաւս օրհնեցեք բոլորք սիտուք
հե՛ւ ի վերջին ըզդ բան։ օրհ։
կերպատրան երկին գերագոյն հրեշտ
ալն նոցա սրտպատրիարք հոգիդ ըզդ
տեսանել։ յաւաջկանուդայիս մի
գոյնիք լինել ուրուք երբեք գերեզման
դերգուեցեալ։ օրհնեցեք Ա՝ր զանդ
կօգ զանձաւորել խորհուրդ գո մար
յաւաջագոյն քաղմապատիկ օրհնու
մարգարէից։ երբով ծանուցեր
մարգարէից հոգւոց իսրայելի գհոգի
Ա՝ր ընտրեցեր
հա՛ւերգն ըստերց։ օրհնեցեք
լիցես ի վերուստ։ օրհնեցեք ալր
ատեածայիս և գհոգեւոր ըզդ ընտրեա
ուսնիլ գերուելոյ ընդունելոյ գաս
խաղեցեք ըզդ բան։ օրհ։

ա՛ռակից լսեալ հօր եւ հոգւոյն
Աստուծոյ խօսելն առաւելեալ.

յայնմ ժամանակի ասէ. առ
ի՛նքն առաքեցեալ է զիս. եւ
առաքեալն ինձ ոչ թողոյ զիս
միայն. այլ ես միշտ գործեմ
զկամս նորա որ զիս առաքեաց
զորոյ զերկիւղն ես զերկիւղիմ. եւ
զոր ինչ ինձ պատուիրեաց զայն
եմ խօսեալ. այլ յոյժ ինձ
զարհուրելի է զգալ զանձինս
զարհուրեալ. զի ոչ ինչ ինձ
ասի. օրհ. այլ ինքնայիցն
ասի. զի փրկիչ զանմարմնոցն
եւ մարդկանց մի
եւ միշտ հայրական սիրոյ.
տեղի եւ հայր առնելով.
այլ հայիս քաղցրութեամբ յաւելու
ասել.

Ասաց տէրն մեր Յիսուս.

Ա՛ր

տէր Աստուած ամենակալ հարցընէ մեզմէ.
մեռելոց ողորմած և կենդանեաց ամէն.
(Երգեցողութիւն դուռնէ. որ յարեաւդ ի
Կանոն հանդիսի պիղծ եւ Ա՛ն.
ծառայեցին. ընդհանուր երկիր
լայն գիտութիւն ընդհանուր երկիր
կռապաշտութեան վանեցին. եւ ի՛ր
բան ի՛ր ամենա՛ն։ Ա՛ր ի՛ր հաստատ
և նորին ուրացո՛ղ ի հաստատ ըղծութեան
Ա՛ր ընտրեաց վերանելի՛ առաքելոն
բա՛ր ըղձր արարիչ ընդնա յաւիտեան.
ըղ քրիստ. աստ. Ա՛ր օրհնեցիր
դատաստ վերկայից քոյոց բարեբանեալ
ցեսցի՛ն ես յաւիտենից. այսօր ընդ
քրիստ աստ. Ա՛ր առաւել բարձրա
նասին ցնծութեամբ օրհնեալ ըղ
տեր Աստուած ամենակալ հարցընէ մեզմէ.
մեռելոց ողորմած և կենդանեաց ամէն.
Ա՛ր պահեցեր յաղթող ըղ ձգնուն
տեաց աստուածլոյն. այսօր և մեք ընդ
որ ի՛ր երկինից ի՛ երկրաւորն ա
գին մարդկան. աստ հարցընէ մեզմէ.

Ա՛ղ
դեռ մատաղ լոսաց գովիւն. հայրենի
եւ իմ ծաղկեալ ծաղիկ. խոնարհեցայ ի գուն
ջիջեր աւգտե՛ւ ն. Ա՛ղ ձեզ ասի ի քաղցր
ու քաղցրագոյն հայրենեաց օրհնեալ.
հայրենի մերոյ աստեղաց. Ա՛ղ ձեզ ասի
ուր ի մէջ ծովուց ծով լայնատարած
Ա՛ղ ձեզ ասի եւ ուղիղ դաստ-

Աւետ Տէրեան Ասպետեան։

ղիւ ձանուն քո յաւիտեան։

ալ եւ քաղցրագոյն ու քաղցրալի ասմունք. ա՛ղ ձեզ ասի
հայոց ջրհեղեղ. ուր ի մէջ ծովուց ծով լայնատարած
Ա՛ղ ձեզ ասի ուր ի մէջ ծովուց ծով լայնատարած
ղիւ ձանուն քո յաւիտեան։

Աւետ Տէրեան Ասպետեան։

խաբեցուք մեք ի մեղաց եւ ի ցան-
պահեսցի զմիտս մեր, զի մի երբեք
դեսցուց անտի։ Ի տուառուր եւ մեք
Ար էջ փառաք Հօր ի մէջ հնուցին,
եւ փրկեաց զերկիս մանկունսն ի քաղ
զիմն մեր եւ զիրկիչն յոր քոյ
ազաչեսցուք զմիածինն որդին Այ
զկին եւ առաքելական եկեղեցի
Ակեալքս ամենեքեան ի մի բե կամօ

Կ՚ասէ Հին Տուէն։

բարձր արարիք զնա յաւիտեան։

լանդրելով զԱծղուէ մեղաց մերոց։

քրիստոսի աստուծոյ։ Ընդ նոսին

Ա՛սան եւ մեք հայաստացեալքս

ձեցաւ ընտրել հար զինեալսն։ քան

նից եւ հրեղինաց, ի հողեղինայ հո

զնա յաւիտեան։ Ընբաւելին երկ

Ի՛զ ար օրհնեցէք բարձր արարիք

ի՛ց քոց բարեբանեալք։ Հարցըն մե՛։

հիւնից։ այսօր ընդ դաւա վերկայ

Ի՛զ քեզ որ ահաւոր թագաւոր յայ

ՅՈՎՀԱՆ ԱՌԱՔԵԼՈՅ ԱՍՏՎԱԾԱԲԱՆԻՆ ԵՒ ՍՈՒՐԲ ՊԱՒԼՈՍԻ ԱՌԱՔԵԼԻՆ ԵՒ ՍՈՒՐԲ ՅԱԿՈԲՈՍԻ ԱՌԱՔԵԼԻՆ ԵՒ ՍՈՒՐԲ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԱՌԱՔԵԼԻՆ ԵՒ ՍՈՒՐԲ ԹԱԴԷՈՍԻ ԱՌԱՔԵԼԻՆ ԵՒ ՍՈՒՐԲ ՍԻՄՈՆԻ ԶԱՌԱՔԵԼԻՆ ԵՒ ՍՈՒՐԲ ՅՈՒԴԱՅԻ ԶԱՌԱՔԵԼԻՆ ԵՒ ՍՈՒՐԲ ՅԱԿՈԲՈՍԻ ԶՈՐԴՈՅՆ ՏԷՐՈՍ ԵՒ ՍՈՒՐԲ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԶՈՐԴՈՅՆ ՏԷՐՈՍ ԵՒ ՍՈՒՐԲ ՅԱԿՈԲՈՍԻ ԶՈՐԴՈՅՆ ՀԱՂԹԱՅԻ ԵՒ ՍՈՒՐԲ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԶՈՐԴՈՅՆ ՀԱՂԹԱՅԻ ԵՒ ՍՈՒՐԲ ՅՈՒԴԱՅԻ ԶՈՐԴՈՅՆ ՅԱԿՈԲՈՍԻ ԵՒ ՍՈՒՐԲ ՍԻՄՈՆԻ ԶԿԱՆԱՆՍ ԵՒ ՍՈՒՐԲ ԹԱԴԷՈՍԻ ԶՈՐ ԿՈՉԻՆ ԼԵՒԻ ԵՒ ՍՈՒՐԲ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԶՈՐ ԿՈՉԻՆ ՄԱՐԿՈՍ ԵՒ ՍՈՒՐԲ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԶՈՐ ԿՈՉԻՆ ՅԱԿՈԲՈՍ ԵՒ ՍՈՒՐԲ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԶՈՐ ԿՈՉԻՆ ՅՈՎՀԱՆՆԷ

Ընծա Պահոց.

Յօրեա՛ Տէր զյօղ բարերար աղօր
Մուխէ քո ՚ի սիրուցեալ անձինս
Որ. հնձի զբաց հնոցի յանցանաց մե
րոց. և փրկեա զմեզ ՚ի յաւիտեանէ
կան հրոյն. Աւրս սրտիկի ընդ ե
բիս նոր մանկունեան՝ և ընդ երանելի
նոր վկայն օրինել զքրիստ դաւիթ և ասել
Ամէն քաւեա զիս զմեղաւորս.
Ամէն քաւեա զիս զմեղաւորս.
Ամէն քաւեա զիս զմեղաւորս ՚ի մե
ղաց և ի կենցաղս.

Նոր Ամբիծս Ընծային.

Ես ծածկեցից անձն իմ ըստ
սէր. և ընծայեցից հոգի իմ
առաւածով փրկչաւ իմով:
Ոչ սէր ՚ի վեր խոնար
հութիւն աղախնոյ իւրոյ. այսուհետև
երանեսցեն ինձ ամ ազգք.
Ո՞րպէս ընդէս մեծամեծս հզօրն.
և նոքա ՚ի անուն նորա.
Աղերսեցեք զերամ յամպէ յամպէ

Ընդ Հոգեառ Աստուածն մեր, ընդ-
արբանեալ եւ զաւակին նորա
յաւիտեան.

Աղերսեմ զՔո, Տէր Յիսուս Քրիստոս
Որդեդա՛ւ Աստուածոյ, հօտն Քո ի
վերուստ եւ ի ներքուստ գայլոց
ընդդիմակաց պահեա՛ եւ զհովիւսն
նոցա ի ձեռաց ուռհատացն
հերձուածոց խուրց. եւ արար զօրու-
թիւն քաջական խուրմէ։
Յրուեաց զամբարտաւանս ի մտաց
սրտից. եւ քակեաց զիզօրս յանդուց։
Ո՛ խոնարհս բարձրացոյց զկարօտս
հլից բարութիւ՝ եւ զպճծասունս ար
ձակեաց ուրախս։
Պաշտպանեց խորհրդիւն ծառայի իւ-
րոյ՝ ի հնչեալ զղջմունէն իւր։
Ընդ խոսեցաւ առ Տարսոն մեր՝ ընդ-
արբանեալ եւ զաւակին նորա
յաւիտեան.

Աղերսեմ զՔո, Տէր Յիսուս Քրիստոս
Որդեդա՛ւ Աստուածոյ, հօտն Քո ի
վերուստ եւ ի ներքուստ գայլոց
ընդդիմակաց պահեա՛ եւ զհովիւսն
նոցա ի ձեռաց ուռհատացն
հերձուածոց խուրց. եւ արար զօրու-
թիւն քաջական խուրմէ։
Յրուեաց զամբարտաւանս ի մտաց
սրտից. եւ քակեաց զիզօրս յանդուց։
Ո՛ խոնարհս բարձրացոյց զկարօտս
հլից բարութիւ՝ եւ զպճծասունս ար

աւերին աչք իմ զիրկուդ քո՝ զոր պատ
ըսա բանիւ քուռ վ խաղազութիւն. զի
Ա՛րդ՝ արձակեա՛ զծառայս քո տէր,

Ա՛ղջիկ Սիմօնի Նուիրուածն.

խաղաղութեան.

հու. ուղղեր զոտս մեր վ ճանապարհ
տեաք վ խաւարի եվ ստուերս մա
Ա՛ստգեր զայս վ մեր տյսօրիկ, զգ նրա
չանց լուսաւոր առնել զհաւատ մեր.
ուրով երեւեցար մեզ արեգակն վ բար
Ա՛ն ը գիծ նզորմածիդ ան ես մեր
իւրոյ վ Թողութիւն ամ մեղաց մերոց.
Տէր զուիտան փրկուեք ժողովրդեան
ան պատրաստել զճանապարհս նր.
րելոյն կոչեաքեր • գնասցես առաջի
Ա՛ւ գու մանուկ մարգարէ բարձ
աւետիս նոր զամ աւուրս կենաց մերոց.
Պաշտեր զնա արբուբ ե արդարուբ
կիւզի զիրկուն վ Թշնամեաց մերոց.
մաւ հօր մերոյ՝ տալ մեզ առանց երկ
Երկուաս զոր երկուաս ապրեսիա
յիշեր զկտակարանս սրբուբ իւրոյ.
Ա՛ղջիկ զազգմուբ առ հարսն մեր. ե

քեզ Ք[րիստո]ս ամե՛ն։

Մերձենալդ ի փայտիդ կենաց, լի՛նելոյդ ընդ հրեշտակս ուրախ, եւ քեզ Ք[րիստո]ս բանիւն, քեզ Ք[րիստո]ս Կո՛ւսէ հաճեցաւն հոգի մարիամ. տաճար եւ պիտո՛յ դու Աստուածոյ ամենայն արդի՛ եղեր քեզ Ք[րիստո]ս ամենայն աղի՛ եղեր որ քաւիչ[ն] եղեւ մեզ Աստուածն մեր։ Այո՛ եւ կոյս մնացիր քո՛ւյն ստոյգ. [կ]ուզի՛ մզգի մարդկան մի աբանու[թ]իւն մեծ ամենեքեան։

ցուցանե՛ր, Աւետարանիդ քաւիչ մեծ քո՛ւյն ի փրկ[ու]թիւն մարդկան մահուամբ մեծ։ Ընդ նացար ի սրբոյ կուսէն։ Ցնծան[ա]ցեալ ամենայն մարմին քո՛ւյդ եւ մարմ[ի]ն բրնութիւնս բա՛ղդ ա՛ծ՝ եւ մարդ։ Յանձառ փա՛ռաց խոնարհեցա՛ր ի փառ ժողովրդեան քոում ի՛ջեր։

Ո՛ղջ լե՛ր յայտնեցա՛ր հրեշտակաց ։ ո՛ղջ լե՛ր բաւարեցե՛ր առաքի՛ւն ամ ժողովրդոց։

խորհուրդ կուտայ յայտնել ցերմարդ
սա մովսիսի ը մարգարէին . ըզնոր
ցանեմ ըզ։ Ի զքեզ ոչ ի մարմնովդ
ծին կոյս՝ օրհնութիւնս մեծացու
ոք էանց՝ եղիծ այլ ամ մի այն . ամա
զեկիելին ը մարգարէին . ընդ որ ոչ
ի զքեզ երթեալ դուռն սա է
կուսուի կերտ ծիննդեան մինակոյս
անապական . օրհ .

անարատութեան . ծնունդ անարատ . ի
քեզ սեռանի ամա ծին . յերեսուի
որիս խորհուրդս սակայն ի
հոգեղէն վիճակէն քերօքէից . օրհ .
բոլոր զոր ծանեաս գիտէօն . սերօբէ
դուռըն զոր եսեան եզեկիէլ . ևս
ծացուցանեմք . Ի զքեզ երկնայի
օրհնութիւնք ընդ քեզ ամա ծին
տարար զանուանելոյն յամենեցուն .
սրբուհի ևմայր քրի . յարգանդի

ոս ը՝ զ ՝ ընդ ՝ ջ ՝ ց ՝ ս ՝ ր ՝ ն ՝ ղ ՝ ե ՝ ա ՝ ո ՝ ս ՝ ը ՝ ն ՝ ե ՝ ր ՝ ի ՝ կ ՝ ո ՝ ւ

ՀԱՅՐԵՆԻՔ ԱՂՈՒՆՔ

Ա

Հայրենիք աղունք, ո՛վ հայրենիք մեր,
Ո՛վ հարազատիկն ընկալար, ո՛ւրախ
Ա՛ր զաւեւտիս հոգւոյն, ի՛ հրեղէն
Հոտոյգ, զքեզ մեծա՛ ։

Ո՛ր ընդ նրնջեցեալսըն մեր վերբասին
Երեքսըն արեւսյեր ըզքո՛ւ ըզկամըն
Հոտոյգ, զքեզ մե՛ւ Ա՛երթակրողին տի
Ա՛ր զաւեւտիս հոգւոյն, ի՛ հրեղէն
Հոտոյգ, զքեզ մեծա՛ ։

Ա՛ղաւնիք ոսկեթեւք, ո՛ւր ընդ քեզ
Ա՛ղաւնիք ոսկեթեւք, ո՛ւր ընդ քեզ
Ա՛ղաւնիք ոսկեթեւք, ո՛ւր ընդ քեզ
Ա՛ղաւնիք ոսկեթեւք, ո՛ւր ընդ քեզ
Ա՛ղաւնիք ոսկեթեւք, ո՛ւր ընդ քեզ
Ա՛ղաւնիք ոսկեթեւք, ո՛ւր ընդ քեզ

Ա՛ղաւնիք ոսկեթեւք, ո՛ւր ընդ քեզ
Ա՛ղաւնիք ոսկեթեւք, ո՛ւր ընդ քեզ
Ա՛ղաւնիք ոսկեթեւք, ո՛ւր ընդ քեզ
Ա՛ղաւնիք ոսկեթեւք, ո՛ւր ընդ քեզ
Ա՛ղաւնիք ոսկեթեւք, ո՛ւր ընդ քեզ
Ա՛ղաւնիք ոսկեթեւք, ո՛ւր ընդ քեզ

Ա՛ղաւնիք ոսկեթեւք, ո՛ւր ընդ քեզ
Ա՛ղաւնիք ոսկեթեւք, ո՛ւր ընդ քեզ
Ա՛ղաւնիք ոսկեթեւք, ո՛ւր ընդ քեզ
Ա՛ղաւնիք ոսկեթեւք, ո՛ւր ընդ քեզ
Ա՛ղաւնիք ոսկեթեւք, ո՛ւր ընդ քեզ
Ա՛ղաւնիք ոսկեթեւք, ո՛ւր ընդ քեզ

Ընդ հովանեաւ քո ապաստանին մեր քարոզք
խնամուք նոր ածածկին անարատ ծոց
նոցին միածնի որդւոյ քո • և աղաչեսցուք
նոքա քամ սրբոց քոց՝ և որոց պատիւ կ
յիշատակ։ Ա՛ռնր մեզ ևս ողորմած
ներեալ քաւեալ և թո՛ղ զմեզս մեր։
Ընթանալուրեամ գոհութիւք փառաւ
որել զքեզ ընդ Որդւոյ և ընդ Սրբ
Հոգւոյդ։ Ա՛յժմ և միշտ և՛։

Վասն շինի գծոցասցէն ի-բակէդ

Ա՛ն նոր տեղւոյս շինուիք և բարիք
կարգուիք՝ զոր աղաչեացուք։
Ա՛ն ժողովրդեանս որք մտանեն ընդ
դրունս նոր եկեղեցւոյ՝ զոր ա՛։
Ա՛ն ընդունելոյ զպատարագս սուրբ
ըստ մեծի ողորմութիւն քո՛ւոյ, զ՛։
Ա՛ն Հոգւ Տե՛ւ ո՛ն ամն Ողոր՛։

Ա՛ղաւթք։

Վասն եթ զքեզ յաւետնոն յաւետենից
Քո՛ւ մեր Աստ՛ծ ընդ Հօր և
Հոգւոյդ սրբոյ վայելէ փառք՝ բո՛

Աղբ Ա-ստեղծ Ա-ստուածին։

Աղբիւր ա՛ռ նուիրեալդ Տէրդ Քրիստոս զի
օծեր հոգեւ՛ք զինքն ի քահանայապետ
Հրեշտակ մի՛ երեւեցաւ ի քահանայապետի
հրամայեալ զի յանապատ երթայ
Ելիցէ անուն նոր ի քահանայապետէ
Օրհնեցէք մանկունք զՏէր ի
Ելիցէ անուն նոր ի քահանայապետէ
Հրեշտակ մի՛ երեւեցաւ ի քահանայապետի
յարուեալին ոչ՛ էր ի մեռեալս արեւմո՛ւտ
օրհնեա՛ր երկ ա՛նուանդ ասեացեն
զի յայսմհետեւ։

փառք և երկրպագութիւն Հօր
և Որդւոյ և սրբոյ Հոգւոյ Հոգ
գառն կոյս։ Ա՛ստ այժմ և միշտ և յա
հետանոցս յաւիտենից ամէ՛ն։ Ա
Աղբիւր ի յաւիտեան։

Աղբիւր ի յաւիտեան։
զի յայսմհետեւ։

Պատմություն. Նոյե տապանագործ։
Փոյթ քեզ ունի՞ր ապրիլ մեծի։
Ունե՞ս Նոյ-հոտութիւն ու ըստ Ա՞ստղիկոսի։
Ո՞ր ծիածանագոյն ներկ ունի ամպերուն։
Ո՞ր ջրհեղեղ կորզուցած քու։
Աստղաբանութիւն ուզեցողս։
Ալիքները ծափահարեցէք բոլոր։ Ալեկոչ։
Ծովերուն մէջ ամենէն լայն ընդ Տիեզերք։
Օվկիանոս պատկերել կ՚ուզեմ ես։ Ալիքոտ։
Ալիքները ծովուն ինչպէս կ՚ուզեն։
Ալիքներուն վրայ ինչպէս կ՚ուզեն։
Ալիքներուն վրայ կ՚ուզեն։
Ալիքներուն վրայ կ՚ուզեն։

Ա՛ն Ն֊ետուծս ըսա Ա֊ուխէսի
ւ֊երեկոյի շաբաթուն յո֊
րում լուսանայր միաշաբա֊
թին , եկին Մարիամ Մագդա
ղենացի՝ և միւս Մարիամն
տեսանել զգերեզմանն։ Եւ ահա
շարժումն մեծ եղեւ ։ զի հրեշտակ
տէն իջեալ յերկնից՝ մատուցեալ՝ ի
բաց թաւալեցոյց զվէմն ի դրանց ան
տի՝ և նստաւ ի վր նր։ Եւ էր տես
իլն նր իբրև զլայլակն ։ և հանդերձ
նր սպիտակ իբրև զձիւն։ Եւ յահ
անտի նր խռովեցան պահապանքն
և եղեն իբրև զմեռեալս։ Պատաս
խան ետ հրեշտակն և ասէ ցկանայսն՝
մի՛ երկնչիք դուք ։ գիտեմ զի զՅ
զնասեալն խնդրէք։ չէ՛ աստ քանզի
յարեաւ ոյր ասացն։ Ակայք և տե
սէք զտեղին ուր կայր։ Եւ վաղվա
պակի երթայք ասացէք աշակերտացն
նորա թէ յարեաւ։ Եւ ահա յառա
ջանայ քան զձեզ ի գալիլեա ։ անդ
տեսանիցէք զնա՝ ահա ասացի ձեզ։
Եւ ելեալ վազվազակի ի դերեզմա

Եղև ի գալիլեա ի լերան ուր ժամադիր
Նոյն՝ մեռոսաան աշակերտքն գնացին
բառս այս ի հրեից մինչև ցայսօր։
արարին որպէս ուսանին։ Եւ եղ համ
բանացուք։ Եւ նոյ առեալ զարծաթին՝
Ջեսցուք զնա . և զձեզ անհոգս ա
լեցի այդ առ դատաւորն , մեք հա
մինչ մեք ի քուն եմք։ Եւ եթէ լսեր
նորա եկեալ գիշերի գողացան զնա
Եւ ասեն՝ տասնիւք եթէ աշակերտքն
արծաթ յոյժ ետուն զօրականացն։
հանդերձ ծերոքն խորհուրդ առեալ
որ ինչ եղեւն։ Եւ նոքա ժողովեալ
պատուեցին քահանայապետութիւն զամ
զի զօրականացն եկիցէ ի քաղաքէն և
զնա։ Իբրև նոքա գնացին, ահա ոմանք
երթիցեն ի գալիլեա և անդ տեսցեն
երթայք ասացէք եղբարցն իմոց , զի
Յայնժամ ասէ ցնա յի. մի երկնչիք՝
զնա նոքա՝ և երկրպագին նմա։
ողջէք։ Եւ նոքա մատուցեալ կալան
բնթանային պատմել աշակերտացն։
Եւ ահա պատահեցաւ նոցա յիւ և ասէ։
Եւ ես ասեմ քեզ՝ եթէ դու ես Պետրոս՝
Եւ ես ասեմ քեզ՝ եթէ դու ես Պետրոս՝

և կոչեալ առ ինքն զհարուրապետն՝
մատաւ Թէ այնչափ վասն մեռաւ.
զիմաստին չի. Ա՛ստուածոյ զարդ
ամենայն ազգաց ասացեալ՝ զի
ասացեալ էր ոչ ոք ի հրեայից մի
ուրացաւ էր ոչ ոք ի հրեայից մի
խաղար. ոչ և ինքն ինչ ասէ ուսեր
ոչ մեռանի. և կամ ոչ յաւէտ ոչ յա
ոչ մեռանի. և կամ ոչ յաւէտ ոչ յա
Եւ երբեմն երեկոյ եղեւ՝ քանզի
ասէ Ա՛ստուածոյ ընտ Ա՛ստուած մի

Տուտս մինչև ի կիզուած հրի.

ահաւասիկ ես ընդ Ձեզ եմ զամ ես
զամ զոր ինչ պատուիրեցի Ձեզ. և
դուս և Ճոգւոյն սրբոյ. Ա՛ստուցէք նոյ
մկրտեցէք զնա յանուն Հօր և Որ
Հետև աշխարհատեցէք զամ հնդեանաս
և ահա աստուածմ զձեզ. Ա՛նացէք ապատ
ու երկրին. Ալ առաքեաց զնա Հայր
տուաւ ինձ ամ իշխանուի յերկինս
Ես տամատուցել յա խոսեցա ընդ ես ասէ
պատճն նմա. և ամենեք երկուսացան
եղեւ նոյ յա. Ի երթալ առաքեալն զնա, երկիր

մանկ՝ ղեկեցեալ պատմուճան սպիտակ
երիտասարդ մի ղին նստեր ընդ աջմէ կող
մանէն քանզի էր մեծ յոյժ։ Եւ մը
տաղ՝ ի ներքս ի գերեզմանն տեսին
Թաւալեցուցեալ էր վէմն ի գերեզ
ըեզմանին։ Եւ հայեցեալ տեսին զի
ւալեցուսցէ մեզ զվէմն ի բերանց գե
գալէն։ Եւ առեն ցմիմեանս՝ ով Թա
Թուն՝ գան ի գերեզմանն բնդ սրեա
յակոբայ և սողոմէ՝ չգտան պատրաս
մարիամ մագդաղենացի և մարիամ
ռը ագաւ։ Եւ իւրեւ էանց շաբաթն,
յակոբայ և յովսեայ՝ տեսին զտեղին
Լսեք մարիամ մագդաղենացի և մարիամ
լեցոյց վէմ մի ի դուռն գերեզմանին։
պատեաց կուսութիւն և եղ ի գերեզ
աչի գնեաց կուսի՝ և ինքնագիր գնե
հետց գմարմինն՝ յովսեփայ։ Եւ յոյ
գեաց ի հարիւրապետէն անտի, ընդ
չաւ վաղ մեռաւ։ Եւ իւրեւ առաւ
Եհարց գնա և ասէ՝ Թէ արդարև այն

և զարհուրեցան։ Այնուհետև ասէ ցնոսա. մի՛ երկնչիք՝ զի՛ խնդրէք զնազովրեցի որ ի գերեզմանէ յարեաւ։ չէ՛ աստ՝ ահաւադիկ տեղին ուր դրին զնա։ Այլ երթայք ասացէք ցաշակերտսն նորա և ցպետրոս՝ եթէ ահա յառջագոյն երթայ քան զձեզ ի գալիլեա՝ անդ տեսանիցէք զնա ոգի ասացեալ ձեզ։ Այս խրատս լուան՝ երկին և փախեան ի գերեզմանէն. քանզի զահի հարեալ էին և ոչ ումեք ինչ ասացին զի երկնչէին։

Ա՛Ե Ի-ԵՈՏՈՆԱ ԸՍՈ Վ-ՈՒՏՈՒ։

Եւ ահա այր մի անուն յովսէփ՝ որ էր նախարար՝ այր բարի և արդար։ Սա՝ չէր միաբան նեալ ընդ խորհուրդս և ընդ գործս նոցա՝ յարիմաթեայ քաղաքէ հրէից. որ և ինքն էր ակն ունէր արքայութեան նոցա։ Սա մատուցեալ առ պիղատոս՝ խնդրեաց զմարմինն յի։ Եւ իջուցեալ զնա՝ պատեաց պաստառակալաւ և եդ՝ ի կառածոյ գերեզմա նին՝ ուր չէր բնաւ ոք եդեալ։ Եւ

ձեռս մարդոց մեղաւորաց՝ եւ ի խոչ
պարսո՛ց որպէս մարդոյ մատնել ի
ինչ էրն ի գալիլիա։ Եւ ասէր թէ
ցուցէք ինձ դրամ։ Ունի՞ եւ ասէ
ցին՝ Կեսարին։ Նայց ի միա
շաբաթուն վազ քայլ ըստ սուրբն՝
եկին ի գիւղմանն · բերին գետուկան
զոր պատրաստեցին · եւ այլ կանայք
ընդ նմա։ Եւ գային գվէմն թաւալե
ցուցեալ ի գերեզմանէ անտի։
Եւ մտեալ ի նովքա՝ ոչ գտին զմար
մին տն յիւ։ Եւ եղեւ ընդ հիանալն
նոցա վա՛ այնորիկ, եւ ահա արք երկու
հասին առնն ի հնդերձս լուսաւորս։
Եւ երբեւ զահի հարան՝ եւ խոնարհե
ցուցին զերեսս իւրեանց յերկիր,
ասեն ցնա՝ զի՞ խնդրէք զկենդանին
ընդ մեռելս։ Չէ՛ ասա՝ այլ յարեաւ։
Յիշեցէք որպէս խօսեցաւ ընդ ձեզ
մինչ էրն ի գալիլիա։ Եւ ասէր թէ
պարսո՛ց որպէս մարդոյ մատնել ի

ՅԱՅԵ Ի ԵՒՍԵԲԻՈՍ ԵՒ ՅՈՀԱՆՆԱ։

Յայնժամ ասացին ցնա աշակերտքն իւրեանց՝ Տէր, ասա մեզ, զի՞ արդեօք ոչ կարացաք մեք հանել զդեւն։ Եւ նա ասէ ցնոսա՝ վասն անհաւատութեան ձերոյ։ Ամէն ասեմ ձեզ, եթէ ունիցիք հաւատս իբրեւ զհատ մանանխոյ, ասիցէք լերինդ այսմիկ՝ տեղափոխեցարո՛ւ անտի՝ եւ տեղափոխեսցի, եւ ոչինչ ինչ անկարելի լիցի ձեզ։ Եւ այս ազգ ոչ ելանէ, բայց աղաւթիւք եւ պահոմք։

Եւ անտի ելեալ անցանէին ընդ Գալիլեա, եւ ոչ կամէր, զի ոք գիտասցէ։ Վասն զի ուսուցանէր զաշակերտս իւր, եւ ասէր ցնոսա, եթէ Որդի մարդոյ մատնի ի ձեռս մարդկան, եւ սպանանիցեն զնա, եւ սպանեալ յերիս աւուրս յարիցէ։ Եւ նոքա ոչ գիտէին զբանն, եւ երկնչէին հարցանել զնմանէ։

Եւ եկին ի Կափառնայում։ Եւ յորժամ էր ինքն ի տան, զի՞նչ խորհէիք ի ճանապարհի։ Եւ նոքա լռէին, զի ընդ միմեանս խորհէին ի ճանապարհի, թէ ո՞վ մեծ է։ Եւ նստեալ կոչեաց զտասն եւ երկուս, եւ ասէ ցնոսա՝ եթէ Եթէ ոք կամիցի առաջին լինել, եղիցի ամենեցուն վերջին եւ ամենեցուն սպասաւոր։ Եւ առեալ մանուկ մի՝ կացոյց զնա առաջի նոցա, եւ գրկեալ զնա ասէ ցնոսա՝ Որ զայսպիսի մանուկ ընկալցի յանուն իմ, զիս ընկալցի։ Եւ որ զիս ընկալցի, ոչ զիս ընկալցի, այլ զառաքեալն զիմ։ Ասէ ցնա Յովհաննէս՝ Վարդապետ, տեսաք զոմն, որ դիւս հանէր յանուն քո, եւ արգիլեցաք նմա, զի ոչ հետեւի մեզ։ Եւ ասէ Յիսուս՝ Մի արգիլէք նմա, զի չիք ոք որ արասցէ զզօրութիւն յանուն իմ, եւ կարասցէ չարախօսել զիս։ Որ ոչ է հակառակ մեր, մեզ է։ Որ ոչ հակառակ է մեր, մեզ է։ Որ ոչ հակառակ է մեր, մեզ է։ Որ ոչ հակառակ է

նարհնեալ ստանայ զնի հայրն անդ իւր
և անկեալ նախ ի գերեզմանն։ Եւ ետ
ընթացեալ վազագոյն քան զաշակերտն
միւս աշակերտան՝ և գայցէ ի գերեզ
մանն։ Ընդունայնեցեալ երկոքեանն ի միա
սին։ Եւ միւս աշակերտան՝ յառաջէց
առաւել ուժով եղեալ զնայ։ Եւ ի միւս
միւս աշակերտան՝ և գայցէ ի գերեզ
մանն։ Եւ ոչ ինչ ինդերեզմանէ անտի և ոչ գնի
սիրէրն յայն։ Եւ առաջ գնայ՝ բարձեալ
պետրոս՝ և առ միւս աշակերտան զոր
Ի՞նչպա ընդհանայ և դայ առ սիմոն
գերեզմանն անդր։ և տեսանէ զվէրսն
բարձեալ ի դրանց գերեզմանին։
Ընդ վա ուրբաթիւն հրեից՝ զի մօտ
էր գերեզմանն՝ եդին զնա։ Եւ ի միւս
շաբաթիւն մարիամ մադաղանեան
գին՝ գայ առաւօտուն ի արշալոյսն ի
գերեզմանն անդր։ և տեսանէ զվէրսն
բարձեալ ի դրանց գերեզմանին։
Ընդ ա՞յ ընդհանայ և դայ առ սիմոն
պետրոս՝ և առ միւս աշակերտան զոր
սիրէրն յայն։ Եւ առաջ գնայ՝ բարձեալ
գնայն ի գերեզմանէ անտի և ոչ գի
տեմ ուր եդին զնա։ Եւ պետրոս և
միւս աշակերտան՝ և գայցէն ի գերեզ
մանն։ Ընդունայնեցեալ երկոքեանն ի միա
սին։ Եւ միւս աշակերտան՝ յառաջէց
առաւել ուժով եղեալ զնայ։ Եւ ի միւս
գերեզմանն անդր։ և տեսանէ զվէրսն
պարսիկն անդ՝ գերեզմանն նորա։ յոր
յորում խաչեցաւ՝ պարտէր։ Ի՞նչ
էր հրեից պատուիրել։ Եւ երկիր տեղոյն
առաւօտ և իմկիզ հանդերձ։ ոչ օրէն
առնուլ և իմկիզ հանդերձ։ ոչ օրէն
խաւան ընդ հալուճեան երբեմն տեսեալ

զյո զի կայր և ոչ գիտէր թէ յո՞րդ։ դարձաւ ի թիկունս կայս. և տեսանէ ուր եդին զնա։ Օ՜ այս իբրև առաց, ի գերեզմանէ ատեն և ոչ գիտեմ, լաւ։ Այժ ցնծա՛ զի բարձին զնոյն քեզ և ես նորա առեն ցնա. ինչո՞ւ զի ես ի յանուտից ուր կայր մարմինն չիւ ասիմասկ՝ զի նահատին մի՛ ի մտաբից և մի յանուտից ուր կայր մարմինն չիւ մանն. և տեսանէ երիւս հրեշտակս աջակերտքն. Նայց մարիամ կայր առ աղբոյ գերեզմանին և լայր. և մինչ դեռ լայր, խոնարհեցաւ ի գերեզ ի գերեզմանէ ատեն և ոչ գիտեմ, և տեսանէ պետրոս որ գայրն զինէ նոր, և եմուտ ի գերեզմանն. և տեսանէ զկտաւանն զի կայրն անդ։ Եւ վար շամանին որ էր ի գլուխ նոր՝ ոչ ընդ այլ կտաւանն կայր, այլ ուրոյն ծա լեալ ի մի կողմն։ Յայնժամ եմուտ և միւս աշակերտն որ եկեալն էր յա ուաջագոյն ի գերեզմանն՝ ետես և հաւատաց։ Օ՜ ի չէ՛ւս գիտէին զգ գիրս թէ պարտ է նմա ի մեռելոց յառ նել։ Ձոգան դարձեալ առ միմեանս

Ախ ցնա յա՛. կին դու՝ զի՞ լաս՝ զի՞
խնդրես, Աստ այսպէ Թուեցաւ թէ
պարտիզպանն էցե. Ախ ցնա՝ ա՛ր
եթէ դու բարձեր զնա, առա՛ ինձ ո՛ր
եղեր զնա՝ զի ես առից զնա. Ախ
ցնա յա՛ մարիամ, Աբեննա դարձաւ
և ասէ ցնա եբրայեցերէն՝ րաբունի.
որ թարգմանի վարդապետ. Ախ ցնա
յա՛. մի՛ մերձենար յինէ՝ զի՛ չէ՛ ևս ե՛
լեալ եմ առ հայրն իմ. այլ երթ
դու առ եղբարան իմ և ասա ցնա.
ելանեմ առ հայրն իմ՝ և առ հայր
ձեր. և աճմն իմ՝ և աճ ձեր.

Վայ մարիամ մագդաղենացի և պատ
մէ աշակերտացն երթէ ետես նա զտէր
և զայս ինչ ասաց ցնա՝

Արդեաւն կենաց մատեանդ սքան.
ասա մարիամ պատուիր քեզ դինն.
Ճետոյ զուկասէն յարտ թիւն.
յուսկ յովհաննէսեան հնազանդութի.
Քառատկերտեան նբ ասեղ ուին.
առքա նշման ամենեք էին.
Արդ և առիւծ ցուլ և արծուին.
հանգիստ կամաց ետն ատր էին

ԵՂԵ ՔՐԻՍՏՈՍ ԵԼԱՒ ՓԱՐԱՏԱՊԱՆԻՆ ՅԱՅՆ ԴԱՒԱՃԱՒՈՐԻՆ ՅԻՇԵՑԱՒ ԶՈՐՈՅ ԵՐԿՆԱՒՈՐ
ԿԻՆՈՒՅՄ. ՈՒՐԱԽ ԼԻՍՑԻ. ՇՈՒՐ. ՍԻՈՒՆ.

Ո՛ Աստուածայն Տէրութիւն. Հոգւոյ սրբոյ
տաճար, եւ տեւական բնակութիւն.

Աւետ ազատիչ աշխարհի. Երկնից պանծալի
դասուց. Ի ձեռն որոյ մեք ունիմք զյոյս
կենաց յաւիտենից.

Ողջոյն ուրացող բոլոր սուրբը երկնից
Ո՛ւրախացո՛ւ Կիրիոզ նոքայոց ոգին.
Ա՛ստղերը քաւուակ մատնիչն սիրոյ.

Աւե՛տ ազատիչ աշխարհի. Երկնից պանծալի դասուց.

ԵՂԵ ՔՐԻՍՏՈՍ ԵԼԱՒ ՓԱՐԱՏԱՊԱՆԻՆ ՅԱՅՆ ԴԱՒԱՃԱՒՈՐԻՆ ՅԻՇԵՑԱՒ ԶՈՐՈՅ ԵՐԿՆԱՒՈՐ
ԿԻՆՈՒՅՄ. ՈՒՐԱԽ ԼԻՍՑԻ. ՇՈՒՐ. ՍԻՈՒՆ.

Ո՛ Աստուածայն Տէրութիւն. Հոգւոյ սրբոյ
տաճար, եւ տեւական բնակութիւն.

Աւետ ազատիչ աշխարհի. Երկնից պանծալի
դասուց. Ի ձեռն որոյ մեք ունիմք զյոյս
կենաց յաւիտենից.

Ողջոյն ուրացող բոլոր սուրբը երկնից
Ո՛ւրախացո՛ւ Կիրիոզ նոքայոց ոգին.
Ա՛ստղերը քաւուակ մատնիչն սիրոյ.

Աւե՛տ ազատիչ աշխարհի. Երկնից պանծալի դասուց.

Չ՝ պատմուածքի մեջ ի՞նչ հետաքրքիր, ըղձալի դեպք
կարող է պատահել։

Ես ամեն օր ուզում եմ, որ ինձ հետ մի հրաշալի բան պատահի։ Ես ուզում եմ, որ ինձ հետ մի հրաշալի բան պատահի։ Ես ուզում եմ, որ ինձ հետ մի հրաշալի բան պատահի։

Ո՞վ է պատմում։

Աղջիկը։

Ինչպե՞ս է նա պատմում։

Նա պատմում է ինքն իրեն, ինչպես մի երազ։

Ծայրէն խորհէ մտիկ.
Բերն գուշակեաւ մատուցին զէն
Երկու քաջացեալ, ա՛յ մանկունս առաջ
Քարտիզին իյանբանի մըտեր զեմ
Ձիւռ հագել ինդ ընդ կիս վիշտըն
Իւր իվ նման։
Խաչ. Ա՛յսօր եկեր կամաւ տէրն իմ
Մուխտ ու հեղիւսա։
Եւ մեռելոց՝ սար ծանուցին ըզ քեզ
Թըմբուռ ալը։ Ա՛յ կենդանեաց
Եւ առաքեալքն իհայրապետն Հայոցն
Օրհնեա Թաբօխ հերմոնիկ։
Լեզուից բարեմասին։
Հազօք յաղագս մէրդիկան զանազն
Եւ վերնատունն, Ա՛ւ հանգեաւ
Հրաշինեաց զընտրեալսն. անկէ՛ զի
Խրատ հոգւոյն յաւաքեալսն. ու
Մըտանէ՛ վաղօք իվ վառս։
Լուսնըս չէր իվ վէրն, Ա՛յո՛ զմէ

Տիտոս ընդ առաջին.

Վասն առաւելութեան տղայ եւ արբն ծերոյ
Նադիր, առօրինաբար երկն ի նուաճարն
Ան սի ձեօն դերդուհեր գրիծքն. եւ յորինաց կապիչ լուծուցեալ հայցէ ի
ինկեանս աւետարան հեր.

Վասն չինի խաղխելոյ առաքեան եւ էրգոյն
Օ ուշարձացուալքս մեծաւ ուրաշ
խուշ աւետարք յորուշ ան մերոյ
և փրկչին յի քն։ Որ եղև պատուղ
և անդրանիկ ամենայն հնոցելոց։
խորտակեաց զդրունս դժոխոց. և
երոյծ զբռնուխ մահու։ և ետ յոյս
հառատուխ՝ վերըստին հարուցման
կենդանուխ ամ մարդկան։
Անդրեասցուք հաւատով ի գերեզմանն
մերմ յէ քն՝ զի զմեզ օրհնեսցէ արար
ցէ յարուխ իւրոյ կենդարանակից
առնել զմարմին խոնարհուխ մերոյ
ըստ նմանուխ մարմնոյ փառաց իւրոց։
Ո՛ ոչ զի զայս խառնեցաւ՝ զմեզ և զայն
Հաւերխ չնորհս պարգևեաց սիրե-

լեռց խրտոց Աշմարիան ահ յն քն ար
մեր. կեցո և ողորմեաւ
Ամենակեցոյց՝ Աշմարիա՝ որք մեծի
յարուցեն քո ի մերոյ վերելք փառք
հշխանուքն և պատիւ".

Սաղմոս. 50.

Ողորմեա՛ ինձ Աստ՝ ըստ մեծի ողոր
մուն քոյ. ըստ բազում գթուն
քոյ քաւեա զանօրէնութիս իմ։
Լուաւել լսել զիս յանօրէնութէ
իմմէ. և ի մեղաց իմոց սրբ արա զիս։
Զանօրէնութիս իմ ես ինձէն գիտեմ։
և մեղք իմ առաջի իմում յամ ժամ։
Քեզ միայն մեղայ ահ. և զչար ա
ռաջի քո արարի։
Ան արդար եղիցիս ի բանս քո. և
յաղթեսցես ի դատելն քո։
Ընօրէնութէ յղացաւ, և ի մեղս
ծնաւ զիս մայր իմ։
Դու ահ՝ զճշմարտութէն սիրեցեր.
զանյայտս և զծածկեալս՝ իմաստուէ
քոյ յայտնեցեր ինձ։
Ցօղեա՛ վիս մշտիւս և սրբ եղէց.

սէր՝ եւ զՀոգի խոնարհ՝ ասէ ոչ արհա-
մարհէ։ Պատարագ այ՝ Հոգի խոնարհ ։ զսիրտ
կիզս իսկ ոչ հաճեցար։
ասուցանէաք ։ բայց դու ընդ ոգեշա-
թիթ կամեցեալ էիր , պատարագս մա-
րան իմ երգեսցէ զօրհնութիւն քո։
Տէր եթէ զշրթունս իմ բանայս , բե-
բերան իմոյ ։ ցնծասցէ լեզու իմ
յարդարութեան քում։
Փրկեա զիս յարենէ ասէ՝ ասէ փրկու-
քո ։ եւ ամբարիշտք առ քեզ դարձցին։
Ուսուցից անօրինաց զշնանապարհս
դաւալ պետուէ քո հաստատեա զիս։
Տուր ինձ ցնծութիւն սիրելոյ ։ եւ հղ
եւ զՀոգի քո սբ՝ մի հաներ յինէն։
Ած ընկենուր զիս առ յերեսաց քոց ։
դի ուղիղ նորոգեա ՚ի փորձ համառ։
Միրա սբ հաստատեա յիս ած ։ եւ զՀո
զայմ անօրինութիւն իմ քաւեա յինէն։
Գարձո զերեսս քո ՚ի մեղաց իմոց ։ եւ
Հոգի խոնարհ։
զուարճութիւն ։ եւ ցնծասցեն ոսկերք
Լսել ինձ առ զցնծութիւն եւ
լսեա եւ քան զձիւն սպիտակ եղիցի։

ջեմ մարմնով. ոչը եւ ծանուցին մեր
լով Տղեղնեացս ծնկիս թեմակոչեն, ի
ցաս ողորմեա մեզ աստուածած. Ել թուե
ղեր յոգիս ամենայն. ազաչանօք սո
ա հայրական ծածկոյն ըզ շնորհս հո
բանին ի աստուածած. սրով զերկնայն ի
Ել ի հրեղէն զօրաց երկնից փառա
ա արեմբըդ քով ազատեցեր. սու
Ել ի նախնուէնն զանկեալն ի ծառա
ու մահու. պատուհասիան մարմնով
բեւեռելով ըզմահ կոխեցեր. սու
ա ան՝ուանակելն ի խաչափայտին
ած ողորմեա մեզ. Ել արարածոց
ըզմեզ ըզմեզ բռատաներ. սու
ի կուսէն. խոյհեցար կամաւ հօր վա
Լանդ որ ի հօրէ ելիր մարմնացար

հանցեն ի սերոյն ըզ զուարճութիւն.
արդարութիւնդ . ուխտեց պատուարգե
Յայնժամ հաճեցիր ել պատուարգե
եւ շինեացին պարիսպքն Երեմի.
Լաւել սուա ասը կամօք քովք սիօնի.

վերայ վիճի. բարեխոսութեան քո չդադարի յինէն, զի ոչ
չարիս զոր ինձ արարեր շինողդ լինիս, այլ զիս փրկեալ
փոխարէն. քառն. Այր ոմն վիճառու ասաց ընդ հարսն
հիւանդասացն հարսդն սիրելոյ անտոհմ ընդ դուստրդ սիւնդի ղեկեղեցի
ընդ հիւանդասաց քրջ նոտ ժողովուրդ. Այր կոչեցեր մրգիդուիք յառաջադոյն
քան առնել քրիստոս ո ոգեղարձս մեզ. բարեխոսու-
թիւն սուրբ աստուածածնի, զի ոչ ելից
զարիս, ու ոչ կարող իմ նայիցիս ընդ
առաքեցեր յայնկոյս ընդ նոր մեր
ի աւետարանին քում գալըստեանդ
ողորմեա. աղեշա.

Ձեակաս գասուածքն խորհուրդս յերկ-
քին, գիշերի ընդ ամենայնի ընդ ամենայնի
անօրինութեանդ մի ոք աւետարանդ սուրբ
օրինակիցդ. աղեշա. Ի ցնծասցուն
տեառնդ բազմապատիկ ոսկեգործիդ
գարնի ընդ խորհուրդ մի գայր

այժմ զնընջեցեալսն, յիքեզ ուղիղ
տեր պատուիրեցեր զմեզ. ընկալ և
Այր ստեղծմամբ ըստ պատկերի քո
աւազանին զեկեղեցի քո նբ. աղա-
Այր սրբոջ լուսաւորչեցեր մկրտու-
հոգւովդ սրբով ընդ սմա երկիր. աղ-
Այր յիմեներորդ ցաց ըստուերացան շնորհք
լոյց քոյց. աղաչանօք սոցա ողորմեա.
Տէր որ զչքնաւթիւնէդ քո զաւատա
հնազեր յերկնից յի մէջ սրբոց առաքե
զնա ողորմեա և ողորմեա.
Տէր որ դարձուցեր զմ մանաւանդն
յի դիտուխ ճրշմարտուէ. դարձ և
Տէր որ դրթացար յի կինըն քանանացի.
դրթած և մեզ յի մեղաւորս և ողոր
Թող մեզ մեղս մեր և ողորմեա.
զի քեզ ոչինչ զանազան ոչդիեն.
Ոչ մեր բանիւս ողորմ. խոստովանիմք
տէր հոգւոյն. բարեխօս
տեսանօղքըն ծանուցին իմատ
ռաջինն. և գերազարդ վայելչութիւ

ցիտաբա ընդ երկարուն գիշերին
Լուրկրպագեմք քեզ սուրբ աջ մեր, որ
Քաւեալ չինի Աստուծոյն։

մարդասէր փրկիչ • սոցա։
լայ ի գալուստ քո պատճառս
մարմնով ծրագիր զանմարմինն • ոչ
չանդրա մեր • սո։ Օ՜ սրտ հոգւով ու
քիր • ընկեր շիր գերեզմանէդ զատեր
Լուրկրպագեմք առաջի բերմն քո
սոցա բարեխօսութիւք ողորմեա։

Լուսաւորչաբար ի յիշատակ սրբոյն
սուրբ սրբոցն քո ողորմեա։

սէր քո քիր սէրդ • քանզի գիւղին
քո իսր • հանդոյ գիշերի նոցա ընդ
Աստ հաղորդեցան մարմնոյ և արեան
գիս նոց ընկեր մարդասէր • ըստ։
բերդեր • յիշատակի խուրհանց գիշ
Աստ շնորհէ սէր հոգւոյդ լուսաւոր
հետէ • բան մեծիւ քոյ մարմնովդ։

դէ և զնոր Կտակդ։ Ընդ այմ ևս։

գոհունակ փառաւորել զՔեզ և զՄեր
և Թոյլ տալոյս մեզ։ Ընթանալուրեան
աղօթս մեր։ Ո՜վ Հայր, օրհնեցիր և
վիճաւորեցիր։ և զքեզն սէր գոհանալով։
որ արժանի արարեր զանբիծ խաչդ
զուարթ անցուցանել և հասանել ի
ժամ առաւօտուս։ Ընթանալուրեան
զմեզ տէր անձառ խոստմանց քոց։
զոր խոստացար սիրելեաց քոց ձշմա
րիտդ ասդ յիս քեզ սէր մեր։ Կեցո և
ողորմեա։ Ողորմածդ մեզ սէր ասդ մեր
լսատ մեծի ողորմութիւնդ քոյ։ ասաս
ցուք ամէնեան միաբա։

Ընդե Յոյսուէտոն։

Ողորմած՝ գթած՝ չհամարիտ սէր մեծի
յարութեանդն քո՝ սէր մերոյ վայելէ
փառք՝ իշխանութիւն և պատ։

Ընդե Պահք։

Ողորմութեամբ և գթութեամբ քոով լսեր մեզ
սէր և ողորմեա։ Ընդրեա քաւեա
գոհունակ փառաւորել զՔեզ և զՄեր
և Թոյլ տալոյս մեզ։ Ընթանալուրեան

Օրհնեցէք զՅոր յերկիրն վիշապ եւ
նից։ սահման եդ եւ ոչ անցանեն։
Այցելոյ զնա յաւիտեանս յաւիտ-
ան եւ հաստատեցան։

Օ՛ի նա ասաց եւ եղեն։ հրամայեաց
նեցէք զանուն նո՛ն։
Զուարք որ ի վերոյ քան զերկինս օրհ
Օրհնեցէք զերկինք երկնից։ եւ
Օրհնեցէք զնա արեգակն եւ լուսին։
Օրհնեցէք զնա ամ աստղք եւ լոյս։
տիք նո՛ր։ օրհնեցէք զնա ամ զօրու-
Օրհնեցէք զնա ամ հրեշ
օրհնեցէք զնա ի բարձանց։
երկնից զտեր յերկինս։

Ալէլուիա Ալէլուիա։

Հոգեւոյդ այժմ եւ։"
ռաւորել ղքեզ լինել Տէր եւ ընդ նմա
մեր։ Այժանաւորեա զհունաբ ինա
մա՛ն։ Երեւեա քաւեա եւ թող զմեզ
եւ ամ մեզ քոց՝ լուր մեզ նո՛ւ եւ ազատ
մարմրոացեալն որոց այսօր ի յիշատակ
Խաչեհաստատեալ եւ աղօթիւք սրբոց
Ալէլուիա Ա՛մուէտաց։

և բարձր առնէ զհնչեալ ի փրկութենէ։
Հաշէ՛ տեր ընդ ժողովուրդ քո տեր։
և օրհնեա՛ք , նզմոս երդեցողն նման։
Ո՛ անուն նորին օրհնեալ յաղմոսիւք
ասէն քոյին։
որդիք ահոնի ցնծասցեն ի թագա՞
Աւրախասցի խորայէլ յարարիչ իւր։
օրհնասի նմա յեկեղեցիս սբց։
Օրհնեցէք զտէր յօրհնութենէն նոր։
վայն որ մերձ է առ նմա։
սբց նորա յորդւոցն խորայէլի։ ժողո
գեան իւրոց։ օրհնասիցէ նմա յայտ
Բարձր առնէ տէր զեզջիւր ժողովրդ
ասւանուէ նմա յերկինս և յերկրի։
Բարձրացաւ անուն նր միայն։ խոս
ազայք՝ օրհնեցեք զանուն տն։
Արիստասարդք և կուսանք՝ ծերք և
հնչանք և նմ դասատարք երկրի։
Ո՛չ զերկրի և զջրք իւրեանց։
և նմ Թագաւորք Թագաւորաց։
Վաղանք և նմ անասունք՝ սողունք
պտղաբերք՝ և նմ մայրք։
Երկինք և նմ բարձունք։ ծառք
Հոգմ և մրրիկ՝ որք առնէք զբան նր։
Չուր և կարկուտ՝ ձիւն և սառն՝

ամ հոգիք օրհնեցեք զնա։

Օրհնեցեք զնա ի ձայն գոհութեանն։
գովեցեք զնա ի բարեաւ լսելիս։
Օրհնեցեք զնա ի բանս քաղցր
գովեցեք զնա ի բարեխօսութեանն։
Օրհնեցեք զնա ցնծութեամբ։ գովեցեք
զնա սրտիւթեամբ։
օրհնեցեք զնա նուագիւք և օրհնութեամբ։
Օրհնեցեք զնա ի ձայն օրհնութեան։
նեցեք զնա ի բազում ուրախութեան նմին։
Օրհնեցեք զնա ի զօրութեան նմին։ օրհ
զօրութեան նորա։
օրհնեցեք զնա ի սրբութեան նմին։
Օրհնեցեք զնա ի հաստատութեան
և փառք միայն ենն ամ ամէն նմին։
Ընդունել նոյ զաստուածային լսոյ գրոց
երկրեդեզը։
հօր։ զզօրավարս նոցա ձերունակազգօք
ի կապել զԱդամ առաջին նոցա կապան
ի յանդիմանութիւն ամ ժողովրդոց։
նուէր զհատուցումն ի հեթանոսաց։
Սուբ երկայրի եւս ի ձեռս նոյ առ
արատցեն զնա բերանօք խրխնջոց։ և բարձր
ցեն ի հանդիսաս խրխնջոց։ և բարձր
Պարծեսցին ամէնքն փառօք և ցնծա

երկրորդին դառնայ. քահանայն
զօրուիլ. վիճակուն իշխանուիլ.
քարշող տերտերիք. անյագելի
երկրէն. Ատրպուրականի վաստակ
բարեկոյս լերուաք առատ վայրն
երկնից քահանայապետ ազ.
արեւառոց ձայնիւ արօրէք. առաջին
պարծանք քահանայապետ
Վերնամատոյն աշխարհս
կուսի ուխտիցն.

դառնար. առաքեցեր զինն ի փրկիչ
ուարձութեան և տրիւեալ ոգւոյն կին
մահ. Այս հանդիսական քարոզ ասի
երեւան քրիստոսի և խաչելութեան իւր
քարոզած. ի հրեշտակէն երեք տօն
դասից գերեզմանին. և լսելոյ
Այս գոյն իւր վերայն քարոզել. ի
խնդիր ընտանեաց մարդկան.

Ի հոգ լուսոյ վիշապաքանդ և կան
խնդիր և կանայքն ի գերեզմանն. ի

հաստատուած եւ մարգարէից ձեռ
րեն զօրացրէն համայ ձայնեալ՝ ասած
եմ. Յաւուր յայնմիկ ծագեսցէ աղբիւր
օրհնեցեալ ի տանն Դաւթի եւ ի բնակ
չաւորացն Երուսաղէմի. Յաւուր սրբու
թեան վերջին ասի ինձ. Շինեցէ՛ք ի վեր հի
մանն առաքելոց եւ մարգարէից ձեզ.
ուղղեալ եւ ընդդէմ զառաջարկուղին վերտակ
հազուագիւտ յաղերբացն խնդիր կերակ
ղեցիս սրբոց։ Օրհնեցեալ ըստ ոմանց
յաւուրն վերջին, որ է Յաւուր վեր
ջին տօնի. Հրեշտակապետ ասի
ցէ վերջին. Հրեշտակացն զինուորու
թիւնք. Հրեշտակապետ ասի ինձ
Միքայէլ՝ երկրորդումն ի տեսլեան
Դանիէլի. Յաւուր ժողովուրդք ոմանք
երդուին ըստ միմեանց, ի բարձունս
նայցուք ասէ. Ձեզ համայ ձայնեալ
Թիւք, երկրորդումն կերակուր քա
ղեալ ի Գրոց սրբոց։ Ի Յաւուր վեր
ջին տօնի. Ի Յաւուր վերջին տօնի
պէս ասէ. բայ։ Վերջացաւ կիրակ

տեղին ցանդերձեալ մընայ։ Եւ
Աստուածական ակնոյ այրել զ
ուշն չունի պիտոյ անմարելոց զա
նայեալքն եղեն մարմնացել բա
ցուք ըզ աչս։ Աղբ ակնատուփ զ
ասելէ սուգ ամենեցեան օրհնող
յոյժ սիրէ հասանիլ մասին, վարդապե
կոչմամբ ըզ տիեզերս հրաւիրեցին
ի սէր բոլորին Հօր, առաքելական
Աղբ ի սկզբանէ պատուիրէ եղիզ
քում նմա։ քաղցրաւ

յայմ ժամ փառս տայ անուանդ
քաղցրաւ։" Տէր որ ուսուցեր մեզ
հեգեր ողորմելի ազգիս մարդկան,
բնակիլ զաղօթս մեր։ Տէր որ չնոր
նիս, քաղցրութեամբ խոնարհեալ
Տէր որ ի վէր քերօբէից փառաւոր
ըզ փառս ի բարձունս։

ի յիշատակի սուրբ երկնից եւ մեր
գեն սեղ զերծեալ հոգւոյ։ ի ս

օրհնեմք ընդքեզ, Աստուածածին մա-
քրուհի, Թագաւորը ի խնայս վերս
քեզ եդեալ, զոր ոչ այլոք կարէ տեսա-
նել ի ոչ ոք, այլ միայն որ ծնաւ զնա։
Ալէլուիա։ Ուրախ լեր ընդքեզ, բարե-
պաշտ ամենայն ազգաց քրիստոնէից,
որ ի ծոցոյ քումմէ ծագեաց արեգակն
արդարութեան Քրիստոս Աստուած մեր,
որ ջնջեաց զանօրէնութիւն մեղաց մե-
րոց, ընդունելով զի ընդ ամենայն կրե-
լոց մահու, եւ յարութեամբ իւրով ա-
ռաքեաց զմեզ առաքեալս, եւ զամե-
նայն հաւատացեալս ապրեցոյց խոր-
հրդով քրիստոսասիրութեան։ Արդ-
եւ մեք աշխարհի, Աստուածամօր քո
բարեխոսութեամբ ընդունիմք զքեզ
Տէր, զաղաչանս մեր ընկալ, եւ ա-
նուամբ քով ողորմեա մեզ, եւ ան-
կեալ զմեզ ի հրեղէն գեհենէն, եւ
ի կամս չարեաց մի մատնեսցես զմեզ
թշնամեաց մերոց տեսանողաց, այլ
ազատեա զմեզ ի մահուանէ յաւիտե-
նից։ Ալէլուիա։

Ղազարեան

Սուրբ ընդ լսելիս զայս ամենայն
Ամէն պաղատեալ ասեմ առ քեզ
տաղաւարեալ ի մեզ գալոյդ ամենա-
տես։ Ալէլուիա։

ՍՈՂՈՄՈՆԻ ԴՐԱԽՏԻ ՅԻՆ ՅԵՐԿԻՆՏՈ

ցիտալ ի դատաստանն մեծի. ի ժողովել անդ
լսուեցին զամենայն գործս մարդկան. ի գրոց
կենդանեաց որ գրեալ էին ի գործոց իւրեանց.
ըստ գործոց իւրեանց հատուցին. ոմանք
ի նոցանէ ի կենդանութեան իւրեանց. եւ
ոմանք ի մահուանէ յետ մահուան. ի ձայն
հրեշտակին հոգիք
լսեսցեն ձայն որդւոյ աստուծոյ. ի ձայն
մեռելոցն. եւ յարուսցէ ի մեռելոց
զամենայն մարդիկ. ի մի ժամ եւ ակն
ի վայրկեանի. ի փողն յետնում. փողն
բարձրաձայն. առաջ եկայք օրհնեալք
հօր իմոյ. ժառանգեցէք զպատրաստեալ
ձեզ ըստ կամացն ի հանդերձեալ երկ
նիս եւ երկրի. ապա ասիցէ ցձախակողմանսն
ի յաջմէ անտի. ի կրակ յաւիտենից
որ պատրաստեցաւ սատանայի եւ
հրեշտակաց նորա. ի ժողովել անդ
ամենայն ազգս մարդկան. ի սկզբանէ
աշխարհի մինչեւ ի կատարած նորա.
եւ ապա ասիցէ տէր ցհրեշտակսն
որ ի ձախակողմանսն. գնացէք յինէն
անէծքեալք ի կրակն յաւիտենական
որ պատրաստեցաւ սատանայի եւ
հրեշտակաց նորա. ի ժողովել անդ
ամենայն ազգս մարդկան. ի սկզբանէ
աշխարհի մինչեւ ի կատարած նորա.
եւ ապա ասիցէ տէր ցհրեշտակսն
որ ի ձախակողմանսն. գնացէք յինէն
անէծքեալք ի կրակն յաւիտենական

Ա՛մէն։

բարձրացոյ Հօր ու Որդւոյ և Հոգ-
"։ի, փառք պատուի և երկրպագուի ի
հաղորդութիւն քո։

Ողջոյն տամ քեզ Աստուածամօր
որ ծնար զՓրկիչ աշխարհի։ Ողջոյն
տամ քեզ Հրեշտակաց թագուհի, ար-
մատ, դուռն, լոյս, խունկ, անուշա-
հոտութիւն, որ ծնար զՔրիստոս Աս-
տուած մեր։ Ողջոյն տամ քեզ Կոյս
սուրբ, որ ծնար զանեղէն Որդին Աս-
տուծոյ։ Ողջոյն տամ քեզ Կոյս սուրբ,
որ ծնար զանեղէն Որդին Աստուծոյ։
Ողջոյն տամ քեզ Կոյս սուրբ, որ ծնար
զանեղէն Որդին Աստուծոյ։ Ողջոյն
տամ քեզ Կոյս սուրբ, որ ծնար զանե-
ղէն Որդին Աստուծոյ։ Ողջոյն տամ
քեզ Կոյս սուրբ, որ ծնար զանեղէն
Որդին Աստուծոյ։ Ողջոյն տամ քեզ
Կոյս սուրբ, որ ծնար զանեղէն Որդին
Աստուծոյ

թերեաց ՚ի կիւրեղեա։

Եւ
զտուն ըստ մահուանն վերա՛ւ
տուչին ըստ պատգամացն վերա՛ւ
տուչին ՚ի նորոգութիւն տանն Տեառն։

Ա՛ր հայեցարուցց խոհեր և եղե՛ւ ՚ի
ձեռն Յովհաննու քահանայի մեծի։

Եւ ասէ ցնոսա Յովհաննէս քահանայ
մարդկային։

Ա՛ր ոչ ՚ի մարդկան ձեռն ՚ի գործ
եղեալ է տունս Տեառն, եթէ աստ
խոհեմ պարտիմ ա՛ւել ասել ՚ի
ձեռն մարդկան ՚ի գործ եղելոցն։

Ա՛ր ոչ ՚ի մարդկան ձեռն ՚ի գործ եղեալ է տունս Տեառն, եթէ աստ խոհեմ պարտիմ ա՛ւել ասել ՚ի ձեռն մարդկան ՚ի գործ եղելոցն։

Եւ ասէ ցնոսա Յովհաննէս քահանայ մարդկային։

Ա՛ր հայեցարուցց խոհեր և եղե՛ւ ՚ի ձեռն Յովհաննու քահանայի մեծի։

թերեաց ՚ի կիւրեղեա։

Եւ
զտուն ըստ մահուանն վերա՛ւ
տուչին ըստ պատգամացն վերա՛ւ
տուչին ՚ի նորոգութիւն տանն Տեառն։

ՈՒՂՂ ՀԱՅՈՑ ԱՂՔԱՏՔ ՀԱՅ.

ՔԱՀ Հ. ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԿԱՐ ՈՐ ՀԱՅՔ ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԵՆԻՔ ՀԱՅՈՒՍՏԱՆ

Ա՛ռ ասացի՛ տէր ո՛ղորմեա ք՛ո՛ւ՛մ

ա՛մ՛ե՛ն՛. ք՛ա՛ւ՛ա՛ղ ե՛ւ ա՛ղ՛ա՛չ՛ե՛ա՛ց՛ ո՛ղ՛ո՛ր՛մ՛ե՛ա՛ց՛ ե՛ւ ա՛ղ՛ա՛չ՛ե՛ա՛ց՛ ա՛ղ՛ա՛չ՛ե՛ա՛ց՛

ՀՀ

Ա՛ռ ասա՛ ք՛ե՛ր՛ ս՛ո՛ւ՛ր՛ ա՛ղ՛ա՛չ՛ե՛ա՛ց՛ ա՛ղ՛ա՛չ՛ե՛ա՛ց՛ ա՛ղ՛ա՛չ՛ե՛ա՛ց՛

ՀՀ

Ա՛ռ ասացի՛ տէր ո՛ղորմեա ք՛ո՛ւ՛մ

ՀՀ

Ա՛ռ ասացի՛ տէր ո՛ղորմեա ք՛ո՛ւ՛մ

զուտ երբեմն ա՛յնչ ըլլա զերկրա-
կիցս զգերմա՛ն զայրանալով • ու զրե-
ցին զերեսս իւրեանց ի վերա՛ւ զերկիր
ու զաղաղակն ելա՛ւ ի քաղաքէն ի
մէջ ամբոխին • ու ասացին ոչ
կայ Աստուած Մովսէսի • ու
ասացին ոչ կայ Աստուած
Ահարոնի • ու զանոնք
ցրուեցաւ ամբոխն
ի զանազան
տեղիս
ու
ասացին ոչ կայ Աստուած Մովսէսի
եւ Ահարոնի • ու ասացին ոչ կայ
Աստուած Մովսէսի եւ Ահարոնի
եւ Յեսուայ որդւոյ Նաւեայ
եւ Քաղէբայ որդւոյ Յե-
փոնեայ • ու ասացին
ոչ կայ Աստուած
Մովսէսի եւ
Ահարոնի
եւ
Յեսուայ որդւոյ Նաւեայ եւ Քաղէբայ
որդւոյ Յեփոնեայ եւ Սամուէլի
որդւոյ Ելկանայ եւ Յովնանայ
որդւոյ Ամիթայ եւ Յովնանայ
որդւոյ Ամիթայ եւ Յովնանայ
որդւոյ Ամիթ

մեր

Ա՛յդ ինչ ես ասում, ինչպե՞ս կարող է լինել, որ ես ինձ
չսպանեմ, ինչո՞ւ համար ես ինձ ստեղծեցի, որ

ԱՐՏԱՇԵՍ ԱՐՔԱՅ ՈՐԴՈՅ ՀԱՅՈՑ

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅՈՑ ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ ԴԱՐՈՒ ՄԱՍԻՆ։

ԳԼՈՒԽ Ա.

ՅԱՌԱՋԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ։

Ես ի սկզբանէ ոչ կամեցայ գրել զպատմութիւն Հայոց, զի ոչ ինձ ինչ ինչ ի մտի էր ի գրել զայդ, եւ ոչ ինչ ինչ ինձ ի նմա ուրախութիւն ունէի. այլ ի խնդրոյ ոմանց ընկերաց իմոց ստիպեցայ ի գրել զայդ։ Եւ ոչ ինչ ինչ ինձ ի նմա ուրախութիւն ունէի. այլ ի խնդրոյ ոմանց ընկերաց իմոց ստիպեցայ ի գրել զայդ։ Եւ ոչ ինչ ինչ ինձ ի նմա ուրախութիւն ունէի. այլ ի խնդրոյ ոմանց ընկերաց իմոց ստիպեցայ ի գրել զայդ։

ԳԼՈՒԽ Բ.

ՅԱՌԱՋԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ։

Ես ի սկզբանէ ոչ կամեցայ գրել զպատմութիւն Հայոց, զի ոչ ինձ ինչ ինչ ի մտի էր ի գրել զայդ, եւ ոչ ինչ ինչ ինձ ի նմա ուրախութիւն ունէի. այլ ի խնդրոյ ոմանց ընկերաց իմոց ստիպեցայ ի գրել զայդ։ Եւ ոչ ինչ ինչ ինձ ի նմա ուրախութիւն ունէի. այլ ի խնդրոյ ոմանց ընկերաց իմոց ստիպեցայ ի գրել զայդ։ Եւ ոչ ինչ ինչ ինձ ի նմա ուրախութիւն ունէի. այլ ի խնդրոյ ոմանց ընկերաց իմոց ստիպեցայ ի գրել զայդ։

Ա՛ստեղ փիլիսոփայ ոչ սեր ունիլ է քո.
Ոչ ալ ասպետական յորդոր առնուլ ոչ ինչ.
Քանզի ոչ ոք կարէ ասել զայդ ինձ ճշմարտութեամբ.
Որ ես ընդդէմ ոք ինչ ասացի կամ արարի.
Ոչ ինչ ես ոչ ոք ունիմ ասել ընդդէմ քո.
Ոչ ինչ ոչ ոք ունի ասել ընդդէմ ինձ.
Ոչ ինչ ոչ ոք ունի ասել ընդդէմ ինձ.
Ոչ ինչ ոչ ոք ունի ասել ընդդէմ ինձ.
Ոչ ինչ ոչ ոք ունի ասել ընդդէմ ինձ.
Ոչ ինչ ոչ ոք ունի ասել ընդդէմ ինձ.

ՈՒՐԱԽՈՒԹԻՒՆ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՈՒԱԾԱՄԱՅՐԻՆ ՄԵՐ ՅԱՂԹԱՀԱՐ ԵՒ ՓՐԿԱՐԱՐ ՅԻՍՈՒՍԻ ՔՐԻՍՏՈՍԻ

Ո՛վ ամենաբարի Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, որ ի սկզբանէ ստեղծեցեր զերկինս եւ զերկիր, զծով եւ զամենայն որ ի նոսա է, եւ ամենայնի տուեր կեանս եւ շունչ եւ ամենայնի հոգաս, եւ ոչ ոք կայ որ կարող իցէ ասել թէ զի՞նչ առնես. Դու որ ամենայն ինչ գիտես յառաջ քան զլինելն

Ցայդ երբ գիշեր էր, ես մոռացա ասել, որ ես ինքս ևս ներկա էի այդ ընթրիքին, որ տրվեցավ Ֆրանսիայի ծեր դեսպանին, որ ինձ հրավիրել էր իր հետ միասին։ Ես ոչ միայն ներկա էի, այլև ինձ համար պատրաստված էր մի առանձին սեղան, որ դրված էր դեսպանի սեղանի մոտ։ Ես ուրախ էի, որ ինձ հրավիրել էին այդ ընթրիքին, որովհետև ես ուզում էի տեսնել, թե ինչպես են ընթրում դեսպանները։ Ես ուզում էի տեսնել, թե ինչպես են ուտում դեսպանները, որովհետև ես ուզում էի ինքս ևս դեսպան դառնալ։ Ես ուզում էի դեսպան դառնալ, որովհետև ես ուզում էի ինքս ևս ընթրել դեսպանների հետ։ Ես ուզում էի ընթրել դեսպանների հետ, որովհետև ես ուզում էի ինքս ևս ուտել դեսպանների պես։ Ես ուզում էի ուտել դեսպանների պես

ասացուք սակնարքեան միտքս՝
նուքը՝ տէր ողորմեա։

Ո՛վ ի խաղաղութեան սիրոյ եկեղեցի, և հաստատուածք սէրդ եկեղեցւոյ, զիար աղաչեցուք։

Ո՛վ ամ աբ և ուղղափառ հայկազունք պատուոյ, զիար աղաչեա՛։

Ո՛վ ան հայրապետին մերոյ տեառն ազգին կենաց՝ և փրկութեան հոգւոյ ընորին՝ զիար աղա՛։

Ո՛վ ան վարդապետաց՝ քահանայից սարկաւագաց՝ դպրաց՝ և ամ ուխտի մանկանց եկեղեցւոյ, զիար աղա՛։

Ո՛վ ան բարեպաշտ թագաւորաց և ամ իշխանաց՝ զօրավարաց և զօրացն ընոյին, զիար աղա՛։

Ո՛վ զի ամն ամենակալ Տէրդ զամ պատերազմս ցաւոցն աստ՝ ի նոյ զիար պատերազմէ մեզնոյ թշնամեաց՝ զիար աղ՛։

Բաղձալ հարց և եղբարցն մերոց՝ որք ձգեալ իւրեանց ծնողաւք՝ զ՛։

խոսեցաւ Տէր ընդ Մովսէսի մեր ընդ
և յաղիօղ մեզ զվիայոն։ Եւ զմեծ
զՀաւրեալն և զԱրդիւնեան, զարմ
զՀնձոժինն զվիւրեալ և օրհնել մեզ
մեզ կոյսս մեզ զՅօհաննէս մկրտիչն.
մեզ զՍտեփանոս նախավկայն, մեզ
զԱնարեալն և զԱրդիւնեան, զարմ
և յաղիօղ մեզ զվիայոն։ Եւ զմեծ
խոսեցաւ Տէր ընդ Մովսէսի մեր ընդ

ՀՈՒԴԵՂԻՆՈՑ ԵՐԻՆԱՒԱՐ ՊՂՇԻ ՀԱՒԱՏՈՒՄ ՈՒՂՂԱՓԱՌԱԿԱՆ ՈՒ ԱՆԴԱՏԱՐԱՆ ՕՐԻՆԱԲԱՆԱԿԱՆ ՈՒ ԴԱՏԱՒՈՐԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐՈՒ ՎՃՌՈՒ ՄԱՍԻՆ ԵՒ ՄԱՆԱՒԱՆԱՊԷՍ ՀԱՅՐԱՊԱՏԻԺ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՀԱՅՈՑ ՍՈՒՐԲ ԵԿԵՂԵՑՒՈՅ

ՀՐԱՄԱՆ ԱՐՔԱՅԱԿԱՆ

Ա

ՄԵՆԱՅՆ ՀՂՈՐ ԵՒ ՓԱՌԱՏՈՒՐԱՀ ՀԱՆԴԱՐՁԱԿԱՆ ՄԵԾ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՄԵՐՈՑ ՍՈՒՐԲ ԵԿԵՂԵՑՒՈՅ ՀՈՅՈՑ ՈՒՆԻՄՔ ՍՈՒ ՔԱՀ. ԱՂԱՇԵՄՔ ՅԱՅՍ ՄԵԾ ՏՈՆԻՍ ՄԵՐ ՅԻՍՈՒՍԻ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՈՐ ՄԵՐ ՓՐԿՉԱՊԵՍ ԵՒ ՓԱՌԱՒՈՐԱԿԱՆ ՀՈԳԻՈՅ ՄԵՐՈՅ ՀԱՅՐԱՊԱՏԻԺ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՀԱՅՈՑ ՍՈՒՐԲ ԵԿԵՂԵՑՒՈՅ ՀՈՅՈՑ ՀԱՄԱՐ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՆ ՄԵՐ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՆԳՍՏԱՑՈՒՄ ՀԱՄԱՐ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՆ ՄԵՐ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՆԳՍՏԱՑՈՒՄ ՀԱՄԱՐ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՆ ՄԵՐ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՆԳՍՏԱՑՈՒՄ

ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՀԱՅՈՑ ՍՈՒՐԲ ԵԿԵՂԵՑՒՈՅ

ՀՈՅՈՑ ՀԱՄԱՐ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՆ ՄԵՐ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՆԳՍՏԱՑՈՒՄ

ՀՈՅՈՑ ՀԱՄԱՐ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՆ ՄԵՐ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՆԳՍՏԱՑՈՒՄ

ՀՈՅՈՑ ՀԱՄԱՐ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՆ ՄԵՐ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՆԳՍՏԱՑՈՒՄ

ՀԱՅՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ ՍՐԲՈՅ ԳՐԻԳՈՐԻ ԼՈՒՍԱՒՈՐՉԻՆ ՀԱՅՈՑ։

Ա. Հայրապետութիւն սրբոյ Գրիգորի Լուսաւորչին Հայոց։ Եղեալ Տրդատայ երկնաւոր զուարթութեամբ ի հրաշալի ծնունդսն Քրիստոսի, եւ ի հաւատս ճշմարիտ դարձեալ ամենայն ազգին Հայոց, սկսաւ ինքն սրբոյն Գրիգորի տանջել զանձինս իւրեանց տանջանօք զանազանաւք, զոր ոչ ոք ի մարդկանէ կարէ պատմել։ Սրբեցին զանձինս իւրեանց տանջանօք զանազանաւք, զոր ոչ ոք ի մարդկանէ կարէ պատմել։ Եւ զի ոչ ոք ի մարդկանէ կարէ պատմել զտանջանսն զոր կրեցին սուրբքն, զայնքան ի վերայ բազում ամաց ոչ ոք

Ի՛ զաշանօք սբց մարտիրոսացն սուրբ ողբ
ձգնեցան վա՛ն անուանդր քոա՛մ սբց։

Ո՛վ մարդասէրդ Տէր, որ զանձինս սրբոցդ
ի սէր և արդարութի՛ւն տեսիլ ա՛ր.
զի սէր և արդարութի՛ւն ի յերկրի՝ ա՛ն
ցեղ չարակրօնութեանդ թշնամեաց, անկեա՛ս
զև խաղաղացին խռովութիւնք։ դէ՛ր ես
ի մարդասիրէից՝ աղաչեմք։

Ի՛ զաշանօք սբց մարտիրոսացն քարե
տատեալ ի վէմ հիման առաքելոց և
ցեւս հաստատուն սբց զեկեղեցի։ հաս
զև շնորհեսցես աշխարհի
զանշարժ զխաղաղութի՛ւն։ և պահե՛ս
դիւ այ։ զի ընդ հեթանոսս ազգաւորի
բարեխօս ունիմք առ բարերար որ՝

Կարդ Մարդասէր՝ և Ա՛ղնուազգաց։

Ի՛ զաշանօք սբց մարտիրոսացն սուրբ
ձգնեցան վա՛ն անուանդր քոա՛մ սբց։
Ի՛ զաշանօք սբց մարտիրոսացն սուրբ ողբ
ձգնեցան վա՛ն անուանդր քոա՛մ սբց։

Ո՛վ մարդասէրդ Տէր, որ զանձինս սրբոցդ
ի սէր և արդարութի՛ւն տեսիլ ա՛ր.
զի սէր և արդարութի՛ւն ի յերկրի՝ ա՛ն
ցեղ չարակրօնութեանդ թշնամեաց, անկեա՛ս
զև խաղաղացին խռովութիւնք։ դէ՛ր ես
ի մարդասիրէից՝ աղաչեմք։

Ի՛ զաշանօք սբց մարտիրոսացն քարե
տատեալ ի վէմ հիման առաքելոց և
ցեւս հաստատուն սբց զեկեղեցի։ հաս
զև շնորհեսցես աշխարհի
զանշարժ զխաղաղութի՛ւն։ և պահե՛ս
դիւ այ։ զի ընդ հեթանոսս ազգաւորի
բարեխօս ունիմք առ բարերար որ՝

Կարդ Մարդասէր՝ և Ա՛ղնուազգաց։

Ի՛ զաշանօք սբց մարտիրոսացն սուր

Աղաւնոյ պէս։ Ո՛չ այնչափ մեր և զմի՛
հանդրեմք։ Ո՛վ այնչինա մեր և զմի՛
ղեկոյս ընդ ձեռն մեր զանգիտել մեզ
և զերծոյս քարեաց պարզևել մեզ
ի քեզ առաւել զյորդորումն սիրոյ
ի քեզ առնել զայնմանէ՝ ազատեմք։
Ղեկոյս ընդ ձեռն մեր և այլ ամ
պատիս ի սէր ոչնչութեան քո՝ կիշերա
կիշերոյ։ Եւ ամ սէր քո սէր ոչ
թիւրաք սէրն (այս անառ) որոց այսօր է
ընտանութիւն։ Խաղեհասուք և ազօ
տութեան Աստուծոյ և Աստ
ծոյ։ և սէրն Քրիստոսի մերոյ
Յաւիտեանական հաճութիւնն։ Եւ սէր
նիմն և Յօհաննու կարապետին։ Եւ սէր
Խաղեհասուք սրբուհւոյ Կիտած
ւոր պիտոյից մերոց՝ ալ։
քոյր։ առ ի լցուցն լինիլ ամ կարիս
խոսաւն օդ։ և ըզ զուշարգելոյն ըզ
պարգևեա կերակուր զգաստ
սաճառ մաքրութեն հգեալդ քում սէր
վկայիցն սէր՝ օրդ զանձինս քրիստոնց
Ընդհանօք սէրդ սրեմբ հոգատուիլ
ման և քաժին լինդ սէրս ամ։
և չնորհեա մեզդ Թողուլ։ և հան
հայեա կերկրպագութիլ ժողովելոցս

Ասէր ընդ ինքեան Հրեշտակն Տեառն. որ էր Այնն առ յաւիտենից՝ յորովայնի քրոջ կրեցեր. և ցնծութիւն աշխարհի ծնար զբանն մեղք՝ աղաչեմք. Աղաչեա՛ մեր զառ Հիքէն զմարդ նացեալն ած. որ խոնարհեցաւ Ի հայրական ծոցոյ. Եւտ զմարմին քոյ մարդկային բնութես. առնել խաղաղութիւն երկինս և երկրի՝ աղա՛. Աղաչեա՛ Տէրել մեզ՝ անուռս առնել զանցեանս մեր. և առ օգնակա նութիւն ընդ դիմակաց լինել հակառակ կամարութեան Ի պատերազմի՝ աղա՛. Աղաչեա՛ Ո՛վ լուսեղէն պատերազմունք. զազարեացին յարձակմունք թշնամեաց. տկնկեսցի սէր և արդարութիւն Ի յերկրի՝ աղա՛, Աղաչեա՛ Աչեցուցանել յերկրի մեր լոյս զքաղցր բեհուսն ազգեցոյց.

Ո՞վ ես դու։ Ես եմ Ոգին։ Ո՞ր ոգին։ Ոգի
Աստուծոյ։ Ո՞ր Աստուծոյ։ Ոգի Աստուծոյ
Ողորմածից մեզ այր ասաց մեր՝ ըստ մեր։
Ո՞ր Աստուծոյ։ Ոգի Աստուծոյ։ Ո՞ր

Ես եւս միա՛ւ։ Ո՜վ անձկենա՛ւ։ Ոգո՛ւ։
Սրբոյ խաչին մեծ եւ կարօղ զո՛։
Քաւութի՛ւն զիծողութի՛ւն յանցա՛։
Հրեշտակ խաղաղութե՛ւ պահապ՛։
Հաւատով՛ի ունե՛ն խնդրեցուք։
օրս խաղաղութի՛ւն անցուցանե՛լ
Աստուածօսս լուսոյ եւ զաւուրն կոյ
Ա՛մենակալ տէր աճ մեր՝ կե՛։
բարերարութի՛ւն իւրով իշխանութի՛ւն։
իւր աճապին զօրութի՛ւն։ որ ի վե՛ր աճի
եւ պարսպե՛լ պահեցե՛ զմեզ ողորմութի՛ւ
թուե՛ւ սրոցդ անցուցանե՛լ ի մէնջ։
խաղաղութե՛ւ եւ ամ մեզ ողջա
մանե՛, զի զերկարութի՛ւն տուբնջեանն՝
Ո՛ղջեցուք եւ խնդրեցուք ի նո
տութե՛ւ ի գիտութի՛ն ճշմարտութե՛ իւրոյ։
կանութե՛ յանապականութե՛ն։ յանդի
ի լոյս։ ի մահուանե՛ ի կեանս։ յապա
Ա՛ռաքելորդեաց մեզ ի խաւարե
զաղութե՛ ի դիշերիս յայսմիկ։
նալով զնմանե՛ որ պահեաց զմեզ ևս
զկայր ան մերոյ յի՛ք ի՛։ գոհա
փառաւորեցո՛ւք զամենակալն աճ

Ի սրտէ քոց առաքեսցէ • ի շքմամբ զի
զնաղաղութիւնն քո՝ զոր շնորհեցեր
նոր մեր և միրկէն յոյ քէն։ Տուր մեզ
հօրդ առաքեցար միածինն որդի նայ
հաղաղութիւնն մեր և կեանք՝ որ ի

Աստուածութեան Ընդեղեան։

"Յիմ և միշտ և յաւիտեան"։
վտառք՝ իշխանութիւնն և պատիւ։
րոց և միրկէն յի քէն։ Արուամ վայելել
Շ նորհօք և մարդասիրութեան նոն մեր
հայցուք ընդ այս նրան քոյ։

արատցուք • և հանդերձել բարեգո
սաւորեալ մտօք՝ միշտ զշնաչոյս քո
ութիւն այս և յայս ժամանակի։ Այլ զի լու
րուիրանաց քոց ի տուրընչեանս յայս
զանեն և ուսուցեալս ի քէնէ։ Օ օրացոյ և
զանենսեսեանս լուսաւորեցեր զհո
խնամալի լուսով պատուիրանաց քոց
չացուցեր զնամ սրտիս քո։ խակ
որ երևեալ լուսով գոյ գոյ
Վ ոհանայմք զքէն տեր մեր

Լուսով նոր չոն ընէ ։

Ա-ս

Աբ ած · որ մատնեցար մեր մեղ ոգ՛։

Ա-ս-թ-ս-ս յոտնեալ ի գերեզմանի։

Աբ ած · որ եկիր և գալոց ես ոգ՛։

Ա-ս-ս-ս

Աբեաճ • որ երկիր ՚ի մոխուռեաց մօր
քոյ և հուսի՛ ոզ՚։

Փոխան աբ Աչ֊ծնկին։

Աբեաճ • որ յայտնեցար ՚ի Թաբոր
լերինն՝ ոզ՚։

Ա պոստոլոսին։

Աբեաճ • որ երկիր և յանդեցար յա֊
ռաքեալսն՝ ողորմի՛ մեզ։

Ղուկասեան Հոգեւոյն սէր։

Աբեաճ • որ հաստարձար միաոք
առ Հայր՝ ոզ՚։

Համբարձման Քրիստոսի։

Աբեաճ • որ յարեար ՚ի մեռելոց ո՚։

Ո՞ւրախ կայ թագաւորն Ա֊րամիդից։

Աբեաճ • որ Թագեցար վեր մեր՝ ոզ՚։

Ա֊բիմելեք երեսոյին ի շամելեք փիլիպին։

Աբեաճ • որ խաչեցար վե՛ մեր՝ ոզ՚։

Ա֊բիմելեք ճոլոան՝ ի յայ ոսկից արքա֊
խոսէ ի եկեղեցւոյ։ Ալլելուիա։

պահոց։

Ա֊բիմելեք ճոլոան՝ ի յայ ոսկից արքա֊

Աստուած և փրկիչ և տէրդ քոյ յոյսդ կենաց։
Պատո՛ն ինձ։ և նէր ասէից դրուագիտաց
Յաստուա նիւթակիւից ասա ընկերանի Աւե-
նեցիկք զանուն տան։

( ) Օրհնեցիք մանկունք զնոր. և օրհ
փոխ ելանել ընդ ասելոյ սքն ածին։ 260։

Յաստուածընկալ Աղեքսեոսն։

Ո՛յժմ ա՛" Օրհնութիւնն և փառք Հօր և Որ-
դւոյ և Հոգւոյն սրբոյ։ Ա՛մէն։
ամենակալ տէր ած մեր կեցո՛ զանձինս մեր ողորմութեամբ և գթութեամբ քոյով։ Ա՛մէն։

Ա՛ստ լսելի լինելոյ տան այ ձայնի աղաչանաց մերոց բարեխօսութեամբ սրբ ածածնին։ Ա՛ստ ի վեր

Ա՛ստ խաչ-ելեան ջեր ու՛։

վառանդից մերոց։

Կ՛ուզէ։

փրկել զմեզ ի փորձութենէ և յամ

Ա՛մէն։

զաղաչանս մեր որպէս-զի ևս այժ մերոյ։

Ա՛ծածին մարիամ մայր Կ՛ի. մատո

փառաւորել և օրհնել միշտ սբ կոյս

Ա՛ստուածընկալ ասացեալ։

ցաւ դառնութեան նոր ի նմին ժամուն։
եղելոցի քեզ ունայ եւ կասկած։ Այլ շուշիկ
ահ։ ոչ կին դուռ ճաշ ոչն հատատք քո։
Յայնժամ պատասխան տուեալ նմա յն եւ ո
լանալ անկեալ ի սեղանայ տուն իւրմէ։
ար։ քանզի եւ շուրջ կերակրին ի փող
ո արկանել շանց։ Այնոյ ասէ՝ այր
ոչ ի բարձրք առնուլ զկոյտ մանկանց
նեա ինձ։ Պատասխան եւ նմա եւ ասէ։
կերպարանքն նմա եւ ասէ՝ ար օր
տանն էջել։ Այնոյ մատուցեալ եր
քեցայ՝ երեք ոչ՝ առ ոչխարս կորուսեալ
ուսոյնն եւ ասէ։ ոչ ուրեք առա
զի աղաղակէ գիշեր մեր։ Այս պա
էջին գնա եւ ասեին։ արձակեա գնա
Այնմանուցեալ աշակերտացն նոր՝ աղա
հարն։ Այնոյ ոչ կուտնամ պատասխանի
դատիմ։ դուստր իմ յարգելոր այսօր
կեր եւ ասէր։ Աղաչեմ ինձ որ ծրդի
առնեմ ես ի քանանացի՝ ի
Այնոյ կին մի քանանացի
կողմանս տիւրոսի եւ սիդովնի։
Եւ ելեալ անտի՝ գնաց ի

Եւ եղեալ միւսանգամ ի սահման
նացն տիւրոսի և սիդովնի՝ և
եկն ի ծովեզերքն գալիլեացւոց ի
միջ սահմանացն ի դեկապօլիս։
Եւ բերին առ նա խուլ մի և
համր. և աղաչէին՝ զի ձեռն դիցէ
ի վերայ նորա։ Եւ առեալ մեկուսի յամ
բոխէ անտի՝ խորհ զմատունս իւր
ընդ ականջս նորա և թքեալ անդր. և
հպաւ զլեզուի նորա։ Հայեցաւ երկ
նինա՝ յոգւոց հ̇ան և ասէ ցնա՝
եփփաթա՛՝ որ է բացիր։ Եւ նոյն
ժամայն բացան լսելիք նորա • և լու
ծան կապանք լեզուի նորա • և խօսէր
ուղիղ։ Եւ պատուիրեաց նոցա զի մի՛
ումեք ասիցեն։ և որչափ նա պատ
ուիրէր նոցա՝ նոքա աւելի քան
զայնչափ քարոզէին։ Եւ ամենայն
զարհուրեալ էին՝ և ասէին • զլաւ
ամենայնի արար • զի խլիցն
դարձոյց առ • զի խլիցն
նայիցն և ասէին։

Եւ եղև՝ ի վաղիւն՝ մինչ իջանէին
նոքա՝ ի լեռնէ անտի, ընդ ա
ռաջ եղև նմա ժողովուրդ բազում։
Եւ ահա այր մի՝ ի ժողովրդենէ անդ
տի՝ աղաղակեաց և ասէ. վ՛արդա
պետ՝ աղաչեմ զքեզ հայեաց յորդի
իմ զի միամօր է ինձ։ Եւ ահա՝
այս հարկանի՝ ինձմա. և յանկարծ
գոչէ և զարկուցանէ և Թաւալեցու
ցանէ զնա և փրփրեցուցանէ. և հա
զիւ մեկնի՝ ի նմանէ խարտակել ըզ
նա։ Եւ աղաչեցի զաշակերտսն քո
զի հանցեն զնա՝ և ոչ կարացին։
Պատասխանի Յս և ասէ. ո՛վ ազգ
անհաւատ և Թիւր. մինչև յե՞րբ ես
զձեզ ընդ ձեզ և անասցեմ ձեզ.
մատո՛ այսր զորդին քո։ Եւ մինչ
մատուցանէր, զարկոյց զնա դեւն և շարժ
լեաց. Սաստեաց յն ապականն պղծոյ.
և բժշկեաց զմանուկն. և ետ զնա
հ՛հայր իւր։ Եւ զարմանային ամենքն
՛ի վե՛ր մեծամեծացն աստ։

Ա՛ւետարան ըստ Յովհաննու. 4. 46։

Եկն դարձեալ ի կանա գալիլեացւոց՝ ուր արար զջուրն գինի։ Եւ անդ էր թագաւորին մի՛ որոյ որդին հիւանդ կայր ի կափառնայում։ Եւ լուեալ նմա եթէ Յիսուս եկեալ է ի հրեաստանէ ի գալիլեա, եկն առ նա եւ աղաչէր զի իջցէ եւ բժշկիցէ զորդի նո՛ր. քանզի մերձ էր ի մեռանիլ։ Ասէ ցնա Յիսուս. եթէ ոչ զնշանս ինչ եւ զարբեհատս տեսանիք, ոչ հաւատայք։ Ասէ ցնա թագաւորին. Տէր՛ էջ մինչեւ մեռանիցէ իմ որդին քո։ Ասէ ցնա Յիսուս. երթ՝ որդին քո կեաց դանի է։ Հաւատաց այրն բանին զոր ասաց ցնա Յիսուս եւ գնաց։ Եւ մինչդեռ իջանէր, ընդ առ եղեն նմա ծառայքն նո՛ր. աւետիս ետուն եւ ասեն՝ թէ մանուկն քո կենդանի է։ Հարցանէր ցնոսա վո՛ ժամուն յորում սկսաք ինեց. եւ ասեն ցնա՝ երէկ յեօթնեերորդ ժամուն եթող զնա ջերմն։ Գիտաց հայրն նո՛ր եթէ յայնմ ժամու յորում ասաց ցնա Յիսուս թէ որդին քո կենդանի է. եւ հաւատաց ինքն եւ ամ տուն իւր։ Այս դարձեալ

Տէրն ի թաղմանէ՝ փառօք յարեաւ։
յոյժ պահպանութիւն արկին պահեցեալ։

Հարկաւորն ամենայնի, ասէր օրհնեալ Յարութիւն
գայլի. Ընկերք փերեզմանիք ընդ զեղ-
միաշաբաթի, որոց յարուցեալ ոչ ճաշա-
գուռ առանելիս. Ի սոյն ծագեցաւ
լոյսն անուռս իմանալի, մարեալ հղ
կեալ խորհուրդքն ծանիցուք. զի
Պաշտօնեայքն զոյգ զոյգ ընծայ
ջուրեն կիսատակէին. որով յա".
ներ և ծագեցաւ յօրն առալիչն, միա
պատմական, առաց լինիլ լոյս երկին.
բնութիւք ածուն. լոյսն որ անձն
Հերոսուհուիկն անձառելի։
բանիւ, ոթով յաւետ միաստուածն
ասելոս քառից, հակառակաց միա
նանալեցաւ զըմարմնոյ. և ընդունել
և զերկնայինն զօրս անմարմնոց
ի սկզբանէ զերկինս երկնից,
Պարտաւորեալ բանն յանդիմ
խոհեմութեան, ուսոյցին վերջ։

զնարհս խուր արասցե՝ ի վեր մերս Տէրն
Թեամբ՝ ի տնէ՝ զի զպղտրմուքեն
խնդրեսցուք հաւատով մկաբանու

Ռատոյ Ալեքսէէ ս Տէրտանան Տօնէ։

Ջեզելոց կենաց պարտուցեալն Տեր։
Երգեա՛ երդ նոր յարուցեալին՝ Տերն
Ել ընդ առաջ պշնեալ զարմուք՝
Նուբ՝ զայ պրտակէ՞ ըզքեզ փառօք՝
յարուցեալ՝ յաղթեաց մահու խիսա
սոյ տուք աւետիք՝ եթէ փեսայնքո
Այ՛օնք՝ որդիք զարթիք՝ հարսին լու
առնել յօրին վերջին՝ ե՛կայք։
Ժանացո՞ զմեզ ընդ նոսի՞ն՝ զբեզ տե
գալեանց՝ առաքելոց մեռոսանից՝ որ
կենաց ուրախալից՝ ա՛ի լերի՞ն՝ն
Ն՛րեեցար խընկաբերից՝ յոզջոյն
հրեշտակաց քարոզեցար՝ ե՛կայք։
եղաբ՝ ։ այսօր յարեար ա՛ծաբաշ՝ի
նոլին խաչեցար՝ ի գերեզման մահու
կուի մեր մարմնացար՝ ։ նոլին մարմ
Ա՛ղբեր սիրալ խոնարհեցար՝ ի փրը

ՅԻՍՈՒՍ ՈՐ ՄԻ ՂԱՐԱԲԱՏՒ.

Կուգե անձանց մէջտեղ, զնոր աղա՛։
Ա՛յո՛ի վերջուստ խաղաղուե՛ և փրկե
ՅԻՍՈՒՍ ՈՐ ՄԻ ՂԱՐԱԲԱՏՒ.

Ա՛յս ևս խաղաղուե՛ զնոր աղաչե՛ր։
Վասն մեր որ յերկինս ե՛ս։

Հայր մեր որ յերկինս ե՛ս։
Օրհնեա՛լ սուրբ մեր Տէր Քրիստոս, ամէն։
Ձեռն մեր և ընդ ամէն Հոգւոյդ։ այժմ՛։
ուսուցանեմք զօրհնուի՛ և զվառա ընդ
վիրեմք։ Այս է երկնային զօրութիւն մա
զայոլիօղ յարուիդ։ զո օրհնեմք և
կիսպագանեմք։ զնոր և զՏրոշակի և
բանք՝ խոնարհեա՛լ երկիւղիւ եր
անմահացոյց։ Այս մեք հոգւովքն սուրբ
նիս զանմահութիւնի բնակեալդ։ ի լոյս
զօրք հրեշտակաց։ զի զոր միայն ու
թիւդ քո սուրբ մեր՝ երկնիսպագանեն
Այսոմ ամենազօր և հրաշալի յարու

Ընդ։

Աւետ ա՛ռ։ Տէր զօրութեա՛ք։
ամենակալ կեցուսցէ և ողորմեացի։

խոհանոցի եւ պահպանեցի եւնա
խոհանոցի եւ պահպանեցի արեւելեան
կողմ աշխարհին. եւ հայրապետութիւն
հոյոց՝ այս նշանաւ նը Լուսիւր եւ
նը Աստուածատուր եւ աստուած շնոր
հիւր. անուանէ Հօր եւ Որդւոյ եւ
Հոգւոյն սրբոյ. Ա՛յժմ եւ միշտ եւ
յաւիտեանս յաւիտենից.

Ա՛մէն. Ա՛ստուածածին կոյսն մարիամ.

Ա՛մէն. Ա՛ստուածային պատարագ.

Ա՛մէն.

Ա՛ստուածային պատարագ.

Ա՛մէն.

Ա՛ստուածային պատարագ.

Ա՛մէն.

Ամենայնիւ այր ապ մեր կրկ".

Կրցուսցէ շնորհիլ ողորմութիւն խնդրոյ
սոփեա փրկեսցէ զմեզ ի մեղաց. եւ
Ալ յայտիւս աղաչեսցուք զայն՝ զի
Վերջ նաւելոյ եւ խոչ.

Օրհնութիւն եւ փառք Հօր եւ".

Ա- փառաւ Էբէւն եւ սուրբ գոյնեալ.

շավուղղոյ հոսող. այս նշա". Ամէն.
քաղաքս եւ գիւղս. եւ քնակեալ ժո
ին կողմ աշխարհիս. վանքս սուրբ
խախնամեալ պահեցին հիւսխոսոյ
( ) րհնեալ եւ պահպանեալ եղեալ

Ամէն. Ամէն ամէն".

Ա- փառաւ գեղ ի հիւսխոս.

կողմ աշխարհիս. երկիրս անդաստանս
եւ պահպանեալ տարեալս. այս նշա".
խախնամեալ պահեցին հարաւային
( ) րհնեալ եւ պահպանեալ եղեալ

Ամէն. Ամէն ամէն".

Ա- փառաւ գեղ ի հիւսխոս.

կողմ աշխարհիս. Ա- թագաւորող
Թէ քրիստոնեից. այս նշանաւ նաբ".

Պահպանեա զմեզ քո սուրբ մեր ընդ
հովանեաւս աթե և պատսպարական խաչիդ
քո ի խաղաղութեան։ Փրկեա յերեսաց
աներեւոյթ թշնամեացն։ Ա. ժամանակ
բեռն գոհութեան փութասրիչ գործել ընդ
հօր և ընծայել Հոգւոյդ։ Ա. Ամէն։

Օրհնեալ սուրբ մեր յիս քոյ. ամէնն
Հայոց մեր ոգ յերկինսն ե՛։

Ասմունք ընծայի։

Ով Տէր ասացեր մանկտանդ զիարդ. և օրհ
նեցիք զանուն սուրբ։

Արդեօք անուն սուրբ օրհնեալ յայսմ
հետէ մինչև յաւիտեան։

Յարևելից մինչև ի մուտս արևու
օրհնեալ է անուն սուրբ։

Խորհեալ է ի վերայ սմա ազգաց սուր.
և յերկինսն են փառք նոր։

Ամէն ասէ սուրբ մեր ի բարձունս քոյս
կեալ։ և ողորմիսն ասեսցուք յերկինս
և յերկրի։ Յարուցանէ զաղքատս
յերկրէ։ և բարձր առնէ զտնանկեալս

հիւ պիհատրի. բանակը տեղ չունի
բ՚ը կենդանուն. աղ Պայհատրի
կանանցն խեղճութիւն, կենաց քարսը
ձեանն աւետարերք հրամայեցաւ
ապատաւորել տնօրինութիւն. ի ծնընդ
աւետիս. որք իջեալք ընդ միածնին
աեան. խորհրդածութիւք խորացն ա
մեզ ի մեղս. Տեսանէ՞ք այն
րեսիս լերուք առ ար վա քաւուց
նահատակ. աղաչեմք ըզձեզ ի քա
արթր ուրախանալ՝ ի յերկինս երկ
որով լերցեալ զիմէն հարկաւորացեալ.
եկեալ ի խնդիր մեզ մոլորելոցս.
հավիտեան քան զամենայն յերկինս. և
Այրկնաւոր հօտ ընտրեալ. զոր

փառք Հօր և Որ.

խաչիւ. ոսկի մայր որդւով բերկրեալ
Հանակեցուցեալ զամուսին ի տան ուրա
խանալ ժողովրդեան իւրոյ.
Աստուածանէ զնա իշխանաս ընդ իշ

ծիրանեաց։

զալեքէրըն կինոց զարբուցանօղըն
առաստատիս անձրևից։ բարեբոյրս
գիւղ յամպից հոդուցն ջածաւուղիս
ջուր հասատատեալ։ որ և յաւիտեան ոչ
լինի ապականութիւն երկուց որմոց յարմարուեալ։
Ա յաւր ի գլուխըս լերանց տիւն
նիկեան

մարթության. քեզ երդուիմ մի՛ ան-
քո ասոնց լուրջ ալօսր ընդ զօրս ան
Ա՛զ ձրդնուլիւ ձեն սրբոց քոց
պարտին այլ յայտնապէս. քարե.
Ա՛ղէ արժանի եղէք տեառնէ մարթիւսի
բանին կենաց աշխարհի. քարե.
պատուիրեր քարոզել առաքեալդ ըն
առ նոր վճռին մեր. Ա՛ղէ առիք ըն
զերս առաքեալք. քարեխօսեցէք
Ա՛. շակերտք քի. և առ նմա մի
րուք յարուածըս քո. և զմանն
երեքտասներեան տուրն խնայեա քաղ
արբասող համբարձեալ քեզ երդեմք
զի մարդկան. ըզզ. Ա՛նդ սերովբէներն
ի՛ կերկիր. և տըւիր ողորմութ ա
Ա՛ր տեսողդ ես խոնարհից կերկնից
ցուց քո պահեա՛ ի խաղաղութեան.
տուր փառաց. և զմանկունս երկեղ
մարդասիրութեդ քո ընկալ թագա
Ո՛ տառաւօտուն զօրհնեալ

մար
ընդՀանուր՝ ծագեցի առ մեզ գուրխ
ասուած • ոչ զի ի ծագիլ լուսոյ սոր
Ոչ ուսաւուցանէ զմեզ սէր ի ժամ առա
կանս եւ լոյս ծագիցէ յարարածս քո
ուրեմն • որ նայիս ի կատա քրօջեդ
Այլեւս սէր ոչ ածէ մեր՝ հզօր եւ վատա
ՈՂՋԱ։
միաբանութիւն։ Տէր ողորմեա՛ ինձ։
զսէր աղաչեացուք։ Նմանացուք սուրբն
հատուատուէ սէրդ եւկեղեցւոյ ,
Ա ՚ի խաղաղութիւն սամ աշխատիմ՝ եւ

ՎԱՐԴԱՊԵՏԻ ՍԷՐ ԱՐՔԱՅՈՒԵՆՆ։

Հրաշալ կերտած՝ շինեաց Յոր իւր ՚ի
արեանն ՚ի մահ • Աճուրդներն գոլով
Ա ՚ի կերտուածէ ընդ քի՛ հեղմամբ
կատարեալ մարտիկն ՚ի պատերազմի։
ընդ սուրբ • յաղթեաց յոյժ հա
թեան ըզգեստս • Հայաստեայ վառեալ
կացեալ ՚ի ըմարդկեայն տկարու
լուեալ զօրհնաբանութիւնս։ Ա՛ր

Փրկեաց զանձն իմ ի մահուանէ.
զի աւր օգնեաց քեզ
դարձ անձն իմ ի հանդիստ քո,
Ա՛տ խոնարհ եղէ՝ եւ աւր կեցոյց զիս.
աչք մեր. ողորմի՛ եւ պահէ զտղայս աւր.
Ա՛ւր փրկեա՛ զանձն իմ. ողորմած
եւ զանուն աւնդ կարդացի.
Օ՜ ընդունելի՛ եւ զանձկալի դուխ,
եւ վիշտք դժոխոց գտին զիս.
Ե՛ղբեցան զինեւ երկունք մահու.
իմ կարդացի աւնս.
Սիրեցի՝ զի լսէիցէ աւր ձայն ու
ղօթից իմոց. զի խոնարհեցոյց
զունկն իւր առիս. եւ ես յաւուրս
Ա՛յժմ եւ միշտ եւ՛՛.

Սաղմոս. 114.

Օտրոց հանապազ վաստատութիւն դու
զի ամենայնք ՚ի բերդութիւն.
պատաքեր ՚ի անուանդ ծառայից քոց.
տուր նմա խորտակեա ազօթիւք եւ բարեխօս
նըր զնաւաբեւուն ամենի. եւ զբանտարկի
մարգասիրութ քոյ. Հեռացո՛ ՚ի միջոյ
Ա՛յժմ եւ միշտ եւ՛՛.

Օրհնեցեք զտեր սամ աղինք • գովե-
ցեք զնա սամ ժողովուրդք։

Օ՜ աղօթա իմ ես առաջի սամ
ժողովրդեան նոր։ Ի գաւիթս տան
տեառն ի մէջ քո երուսաղէմ։
Օ՜ աղօթա իմ ես առաջ, առաջի սամ
անդ կարդացից։
Ուրախ լերուք ընկալեալք • և զա-
ղաւթակ փրկութեանն ընկալայք։
Նուագ ես կարդացից։
Օ՜ աղօթա իմ ես առաջ, առաջի սամ
ժողովրդեան նոր։
Պատուիրակն է առաջի ես մահ սրբո-
ցաց իւրոց • ո՛ սէր ես ծառայ քո եմ։
Ծառայ և որդի աղախնոյ քոյ։
Չարեր զկապանս իմ • քեզ մատուցից
պատարագս օրհնութեան • և զանուն
անդ կարդացից։
Օ՜ աղօթա իմ ես առաջ, առաջի սամ
անդ կարդացից։
Ի գաւիթս տան տեառն ի մէջ քո երու-
սաղէմ։
Օ՜ աղօթա իմ ես առաջ, առաջի սամ
ժողովրդեան նոր • ի գաւիթս տան
տեառն ի մէջ քո երուսաղէմ։
Օ՜ աղօթա իմ ես առաջ, առաջի սամ
անդ կարդացից։
Ուրախ լերուք ընկալեալք • և զա-
ղաւթակ փրկութեանն ընկալայք։
Նուագ ես կարդացից։
Օ՜ աղօթա իմ ես առաջ, առաջի սամ
ժողովրդեան նոր։
Պատուիրակն է առաջի ես մահ սրբո-
ցաց իւրոց • ո՛ սէր ես ծառայ քո եմ։
Ծառայ և որդի աղախնոյ քոյ։
Չարեր զկապանս իմ • քեզ մատուցից
պատարագս օրհնութեան • և զանուն
տեառն կարդացից։
Օ՜ աղօթա իմ ես առաջ, առաջի սամ
ժողովրդեան նոր։ Ի գաւիթս տան
տեառն ի մէջ քո երուսաղէմ։
Օ՜ աղօթա իմ ես առաջ, առաջի սամ
անդ կարդացից։
Ուրախ լերուք ընկալեալք • և զա-
ղաւթակ փրկութեանն ընկալայք։
Նուագ ես կարդացից։
Օ՜ աղօթա իմ ես առաջ, առաջի սամ
ժողովրդեան նոր։
Պատուիրակն է առաջի ես մահ սրբո-
ցաց իւրոց • ո՛ սէր ես ծառայ քո եմ։
Ծառայ և որդի աղախնոյ քոյ։
Չարեր զկապանս իմ • քեզ մատուցից
պատարագս օրհնութեան • և զանուն
տեառն կարդացից։

Ո՛վ
րեցեր զիս, փառք հօր և՛
զի դուս ար օգնեցեր ինձ և միխիթա
Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչեսցեն.
զարդ աղախնոյ քոյ. և արա առ
նշան բարութեանդ.
Տուր զօրութիւն ծառայի քոյ. կեցո
ԱՀ ի թշնաւիքն իմ եւ տես ակն իմ.
Ցաւմ նեղուչ իմոնէ փրկեցեր զիս.
ուշան քուամ աեր, զի բարի է
տուցից քեզ. և խոստովան եղէց ան
Ա՛ս կամաք իմովք զատատրեցա սա
ի դատաստանէդ զարհուրեալ եմ.
իմ. Ձշմարտութիւք քով սատակեա զնոս.
Ո՛վ հա՛ այծ օգնական իմ. և տեր ընդ
նօր Հոգւոյ իմոյ.
խոնդրեցէք զանձն իմ. և ո՛չ համարե
ցան զքեզ ա՛ծ առաջի իւրեանց.
Օտարք յարեան ի վե՛ր իմ. և հզօրք
բանից բերանոյ իմոյ.
ԱՀ լու՛ր աղօթից իմոց. ունկնդիր
զօրութե քուամ իրա՛ւ իմոյ.
ԱՀ յանուա՛ն քուամ կեցո զիս. և ի
և Ձշմարտուա՛ն ա՛ն Ձասցե յաւիտեան.
Ո՛ օրհասցի ողորմութի՛ն նո՛ր ի վե՛ր մեր.

Վ՛ա՛տ մեր վ՛ա՛ Հայէ քոյ պատուա-
կանի՛ զնաղատուի՛ քո տուր մեզ նո-
Ո՛ ո՛ր որբուհոյ Ի՛ծածնին, և Ց՛ը
հանուս կարապետին, և որբոյն Սա-
փաննաու նախակրօչին՝ զնաղատուի՛
քո տուր մեզ նո։

Ո՛ ո՛ր որբոց քոց Ա՛ռաքելոց, Մարգա-
րէից, ո՛ մարտիրոսաց, Ա՛ռաւելոսաց,
Հայրապետաց, Ա՛ղնաւորաց, Վար-
ուանաց, Ա՛ճանձանց, և Ա՛բրհամային զո
լացն՝ զնաղատուի՛ քո տուր մեզ նո։
Ո՛ ո՛ր որբոյն Գ՛րիգորի մերոյ Լու-
սաւորչին. և Ց՛ակոբոյ արդարոյն,
Ց՛ակոբոյ առաքելոյն. և Ց՛ակոբոյ
մեծաքնոյ Հայրապետին. Ա՛ռաւելի
Ա՛ղնաւորին, և Ա՛ստուածածնի եղիակը
զոսին, և Գ՛ևորգոյ զօրավարին։
Խաչիխոսութի՛ւնք յիշատակաւ և առ
Թիւք որբոյն (այս անուն) որոց այսօր է
յիշատակ։ Ո՛ Հայազատութի՛ւն և զՔ՛ա
զաղութի՛ւնն քո պարգեւեա՛ մեզ
մարդասէր տէր։

վանուբ ի յոյս կենացն յաւիտենից
Ջանն մեր ինքեան ուղղափառ խոստո
բատ օրինակին Նոցին կեալ • և զվախ
Թինամուին • Ը Նորհէա մեզ տէր
մեր • լուսեղէնով յերեսուն եւ եւանդութի
ղազացուցեալ զկենդանատաւարութիւն
աղօթիւք նոցա և բարեխօսութեամբն, խա
ընդ ամ տիեղերս տէրք էրկրն։ Ալ զի
բեխօս առ քեզ ունիմք • որ ասա և
մեր • և հաղորդս արարեր զնա ինչ
լի զվկայեալ քո(ա ասաւ) Ալ Ն
ալ ընտրեցեր և ընկալար զերանե

Հոյսդեղաց և Դեղոցն։

Ն՝ջեր ի տուն Ն՝ասուց և Մարիամի
մեր, կեցո և ողորմեա։
Ն՝ամենակալ տէր Յա
մեզ ողորմեացի։ Ն՝ամենակալ տէր Յա
Ն՝զօրիւք նոյ և բարեխօսութեամբ
անթառամ պսակացն արժանի եղիցն։
հմայեցուցին։ Ի տասնզին և երկնայինն
ալոյ զշարան պատուհասին՝ նեղութեցն
Ալ ձգնաւորացն աղաչեսցուք զնոր

Վհատել Ն՝ասելոց և այլ օգուտ։

մարդասիրութիւնդ, յիշիր զմեզ հաւատոյ
զո անմոռաց գիտութիւնդ եւ անբաժ
նական Խորհրդակցութիւնդ ընդ Հօրդ
եւ ընդ Հոգւոյդ։ Ամէն։

Ողորմեա՛ Տէր եւ պահպանեա՛։

Ողորմեա՛ Տէր եւ ողորմի՛։

Ողորմեա՛ Տէր եւ ողորմի՛։

Ողորմեա՛ Տէր եւ ողորմի

Հայր մեր որ յերկինս ես։
Օրհնեալ լիր մեր յիս քիս ։ ամէն։
Խնդրեցար և բազում ողորմ կիր։
Ընծեա՛ Տէր շուտ։ և այլն։

բեան գոհութիւն մատուցանեմ քեզ Տէր
և քնդ-Տր հոգւոյդ։ այժմ և։

Ընծեա՛ Տէր շուտ։ և այլն։

Ընծեղ Աստուածոյ, և Կատարող։

Պատկէր սրբոց Աստուածոյ որ պատկեր ըզ
սբս քո։ և առնես ողջոյն երկիւղա
ծաց քոց։ և նայիս սիրով և քաղցրու
թեամբ յարարածս քո։ Լուր մեզ
յերկնից ի սրբուէ քումմէ, բարե՛հո
սուէ սէր ածածկին և աղաչանօք սո՛
սբոց քոց։ և ողոյ այսօր և միշտաւոր։
Լուր մեզ տէր և ողորմեա։ Ներեա՛ քա
հանայ հեղինդ զմեղս մեր։ Լուր ժամանա
կաւ քեզ գոհութիւն մատուցանել զքեզ ընդ-Տր

Առնասէին մեղք բազմա ցեալ
Մեղայ բայիւ նա քաւե ցեալ

ամենակալ՝ ած աբրահամ
մու՝ իսահակայ՝ յակոբայ
և զաւակի ձեր արդարոց.
ամենակալ տէր՝ թող զձեզ իմ
Որ արարեր զերկինս և զերկիր՝ և
զամ զարդ նոցա. ամեն՝՝.
Որ կապեցեր զծով բանիւ հրամա
նի քո. փակեցեր զխորս. ինքեցեր ա
հաւոր և փառաբեալ անէսմբ քոյ.ա՝՝.
Որ ամ ինչ սարսի և դողայ յերե
սաց ահի զօրութեան քո. ա՝՝.
Ընդաւ ե մեծ վայելչութիւն փառաց
սրբութեան քո. և սասանի ե բարկու
ապառնալեաց քոց՝ի վէմ մեղաւորաց.
անչափ և անքննին են ողորմութիւնք
աւետեաց քոց. ամե՝՝.
Օ՛ի դու ես տէր բարձրեալ՝ գթած եր
կայնամիտ բազում ողորմ. և զղջանաս
՝ի վերայ չարեաց մարդկան. ամե՝՝.
Դու ած՝ ոչ եղեր զատաշխարուն
մեր սրտիցն աբրհմու իսահակայ
և յակոբայ՝ որք ոչ մեղան քեզ. ա՝՝.

երիցն չափեաք ։ ա ։

Եւ ես եղէ ապաշխարութիւն վասն
իմ մեղաւորիս ։ զի մեղայ առաջի քոյ
զամօթ ծովու ։ եւ բազմացան սուտ
երդնուիմքն իմ ։ ամէնա ։

Ձեմ արժանի հայել և տեսանել զդ
բարձրութիւնս երկնից ի բազմու
թենէ անօրինութե իմոյ ։ ա ։

Կորացեալ եմ ես ի բազում կապանաց
երկաթից՝ և ոչ գոյ ինձ հանգիստ ։ ի ։
Խարկեալ զի ես զամօթ իմ և զայր
տաւջիք քո ապարի ։ կանգնեցից պատ
կեր՝ և բազմացուցից զցաւսատնն այն
չինն իմոյ ։ ամէնա ։

Այս ապրեալ՝ խոնարհիցուցանեմ զդ
ծունկս սրտի իմոյ՝ և հայցեմ ի
քաղցրութէ քումմէ ։ ամէն ։

Ա ողջ ես՝ մեղայ ։ և զանօրինութիւն
իմ ես ինձէն գիտեմ ։ ա ։

Ա ղաչեմ և խընդրեմ ի քէն Թող
ինձ ասէ՝ Թող ինձ ։ և մի կորուս ասներ
զիս ըստ անօրինութե իմոյ ։ ա ։

Ա՛ի յաւիտեան բարկանաս ինձ ։ և
մի յիշեր զպարիսն իմ ։ և մի պատա
ւարեր զիս ըստ իմոյ չարութեան ։
երիցն չափեաք ։ ա ։

Ա՜ւ ողջ ես դեռ անխնայ ընկեր
Ի յերեսին մեզ մեր մեզաւորացս։
Ա՛ւ սիրեր զքեզ բարեխօսեցիր առ Հայր
Ի ձեռին մարիամ. բարեխօսեա առ
որ վասն մեր։
Ա՛ն ինձ օրհնեալ արտուհի և մեղս կոյս
աւոյս. և ողորմիա՛ ինձ քաղմամեղիս։
Ա՛ն ինձ գթած յիս ի մեղուցեալ ծա՜
ի՛մաղայ և կեցո։
Ա՛ւետած՝ քաւեա՛ զիս զմեղաւորս
Խաղաւամ ողորմ առեր՝ ազատեա՛ ինձ։
Թո՛ղ ինձ զմեղս իմ։
Ա՜ղաչեմ և խնդրեմ ՚ի քէն առեր՝
Ա՛յժմ և միշտ և՛։
փառք հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ
յաւիտեանս. Ա՛մէն։
Թո՛ւնք երկնից. և քո՛ւն փառք
Ո՛ քեզ աւր՝ օրհնեն ամ զուարթ
զամ աւուրս կենաց իմոց։ ա՛։
Աչերուացըս զիս լուսաբաշխեա՛ ազոյ
ոչ անարժան եմ։ ա՛։
և չիս ցոյց զբարերարութիւնդ քո
Ո՛ ի գու ամէ ամէ ազաչիսարազաց ձո

թեռնեաւ ոգ զաւուժանեաւ ոգ մեղաց
աշխատելոց • ընդունելոյ զծանրութիւն
պահեստութեան • չնորհելոյ զկենդանեալսն
լինել զաւետիս մեղաւորաց • յոյս ու
ի միրիթս զարտասուս • և առաջ զինքն
յաւիտենական • որ երկիւղ կամաւ հօր
և զիմաստութիւն յանցանաց մերոց։

Ո՛վ հզօր ինքն և նախախնամողն ած
խնդրելով ի նորմանէ զքաւութիւն
որպէսզի ոչ դիցուք ի սիրտս մեր։
խորհուրդ հաւատով զյոյս միածնին
Արհեալքս ի խաստովանութէ ապաշ

Կանոն

աղաչեալ քումդ ես ողորմած մեզ
մեզ ոչ, այլ ինչս զմեզ • յորժամ գաս
Դու մարդասիրութեամբ քումդ միշեա ըստ
անխտուիլ ի տուէդ և ի դիշերի։
թեան քո՝ որ երկիւղ պահեցէ զմեզ
Ընդաքեա ոչ զերեշտակ խաղաղու
պահպանեա զմեզ։
լոր և պատուհասական խաչի քո տէր
Յաղթօղ զօրութիւն ոչ եւ երկնդանոյ
երեսաց անձինք մեր։
զաչաչանս մեր • զի ի քէն են ամա

հանգիստ զօրհնութիւն եւ գնահատ Հօր եւ
Որդւոյ եւ Հոգւոյ Սրբոյ, փառք
յաւիտեանս յաւիտենից։ Ամէն։

Հոգւոյս խոստովանութիւնը եւ տպաւորեալ
ցաւդ քումդ ոգիդ։ Այլ գի առաջուցիր
քոյ։ եւ արա զսուտս անդամս երկիր
խարուեր։ Հաշտեաց մարդասիրութիւնդ
զձառայս քո։ եւ տուր այլ տեղի տպաւո-
րութեան քո։ զի ոչ մեռանիմ, այլ կեցից
մեղաւորիս։ այլ զգուստառ ինձ ի քէն
բանս մարդկան։ որ ոչ կամիս զմահ
բազում ողորմիւք եւ զգիշեսոս ի վեր ջո
մածդ ուս եւ գթած։ երկայնամիտ
Տէր ամենայն ողորմութեան։

Աղեր։

Կալ ար ամէ մեր կեցո՛ եւ ողորմեա՛։

Ընդունելութիւնդ քոյ ի ձեռն Հոգւոյ Սրբոյ
պատուհասիս յանցանաց մերոց բա
րեգութեամբդ։ Ընդունելութիւնդ քոյ ի ձեռն
բոյ։ զի անցուածդ ի միջի զցասուած
եւ լացցուք առաջի աւուր արտքինն մե
անձամբք, բերկիւռ սրտիւք, անկցուք
Ընդ ոգիք ամենեան։ խոնարհեսցուք
յատաշխարհութիւն քոյ։

Ա՛ռ՛ն, ե՛ս

Բանից իմոց ունկնդիր ար. և՛ի
սի՛ա առ զաղաղակ իմ:
Լայեա՛ ՚ի ձայն աղօթից իմոց՝ թա՛
գաւոր իմ և Աստ իմ.
Քա՛ զքե՛զ աղաչեմ ար ընդ առա՛
ւօտս լուի՛ցես ձայնի իմում. ընդ
առաւօտս պատրաստ եղէց յանդի՛
մանս լինել առ քե՛զ:
Ա՛չ թէ դու աստ կամիս զանօրէնութի՛.
և ո՛չ բնակիցէ առ քե՛զ չարք. և անօ
րինք մի՛ բնակեսցին առ՚ի աչաց քոց.
Ատեցեր զամենայն ոյք գործեն զա
նօրէնութի՛ւն. խորտականես զամե
նեսեան ոյք խօսին զսուտ:
Զ՚այր արիւնահեղ և զխէնգաւոր՝
պիղծ առնէա դու տէր. այլ ես ըստ բա
զում ողորմութե՛ քումդ մտից ՚ի տուն
քո. և երկիւղածութե՛ ՚ի տաճար սո՛ր քո
երկիւղիւ՛ քո:
Տէ՛ր առաջնորդեա՛ ինձ յարդարութե՛
քումդ վասն թշնամեաց իմոց. ուղիղ

՚ի մեզ այր. և զգործս ձեռաց մերոց ուղի՛ղ արա
զգործս ձեռաց մերոց ուղի՛ղ արա։ Օ՜
Ընդ. եղիցի լոյս տէր այ՛ի մէջ մեր,
ձեռաց քոց. և աւե՛ղնորդեա որդւոց
Այեւ՛ այր ի՛ծառայս քո՛ և՛ ի գործս
մանկն՝ յորս առեալ զնաշակառնես։
Ուրախ եղեալ ի՛սկանակ աւուրցն,
յորս խոնարհ արարեր զմեզ. և ազ
աւուրս կենաց մերոց։
Ուրախ եղեալ ի՛սկանակ աւուրցն,
ցնծացեալ և ուրախ եղեալ զամ
Լ ցաւք առաւօտուս ողորմութե՛ քոյ։
ուն զհնուհ՛ճե՛ք քոյ պատկերեցեր զմեզ
զո. զի օրհնեացես դու զարդ՛ն այր՝
զարթեացին ի՛քեզ սիրե՛լիք անուա՛ն
ցեն և բնակեացիս դու ի՛նոսա։
Ուրախ լիցին ամբե՛ան ոչ՛ յոտա՛
ցեալ են ի՛քեզ. յաւիտեան ցնծա
ղի դատաստանի՛ն ղքե՛զ։
ամբարշտութե՛ն նոցա՝ մերժե՛ա զնո՛ն.
հերձեա սրտից իւրոցն. ըստ քաջու՛
Վաւա՛ա զնա՛ այծ՝ զի անկցին ի խոր
լերզուա՛զ իւրեանց ներգաւառը եղէն։
Ոչ գերեզմանն բա՛ց են կոխոդ՛ք նոց. և
տուի՛. և սիրուդ նոց նանրեալ լե՛ն։

Հոր
Ո՛վ հայր իմ, Հոգի քո բարի՝ առաջ
Ես աշխ իմ։ Ամեն գիտեմ քո դու
Ամեն ինձ առնել գիտես ազարի։
Փրկիւ զիս ի Թշնամեաց իմոց աւր.
Զի առ քեզ աղաւէն ինձ ապարի։
Ցոյց ինձ ճանապարհ յոր և գնացից.
Զի առ քեզ աւր համբարձի զանձն իմ։
Ա՛ւր ի պահէ առաւօտու՝ յուսացայ
Զի ճանապարհ ես ողորմութի քաղցր.
Ես ի քեզ աղաչեմ զի ինձ ցուսացուս
Ի՛ր ի պահէ առաւօտու՝ յուսացայ
Խորհրդ ի՛ր ի տէր։
Ես ի քեզ աղաչեմ զի ինձ ցուսացուս
Ուր ես գնամ՝ ես փրկուն ի. և ինձ փրը
Կեաց զիս ըստ քում բանի քոյում. ես ի քեզ աղաչեմ
Ես ի քեզ աղաչեմ զի ինձ ցուսացուս
Ի՛ր ի պահէ առաւօտու՝ յուսացայ
Զի ճանապարհ ես ողորմութի քաղցր.
Ես ի քեզ աղաչեմ զի ինձ ցուսացուս
Ի՛ր ի պահէ առաւօտու՝ յուսացայ
Խորհրդ ի՛ր ի տէր։
Ես ի քեզ աղաչեմ զի ինձ ցուսացուս
Ուր ես գնամ՝ ես փրկուն ի. և ինձ փրը
Կեաց զիս ըստ քում բանի քոյում. ես ի քեզ աղաչեմ
Ես ի քեզ աղաչեմ զի ինձ ցուսացուս
Ի՛ր ի պահէ առաւօտու՝ յուսացայ
Զի ճանապարհ ես ողորմութի քաղցր.
Ես ի քեզ աղաչեմ զի ինձ ցուսացուս
Ի՛ր ի պահէ առաւօտու՝ յուսացայ
Խորհրդ ի՛ր ի տէր։
Ես ի քեզ աղաչեմ զի ինձ ցուսացուս
Ուր ես գնամ՝ ես փրկուն ի. և ինձ փրը
Կեաց զիս ըստ քում բանի քոյում. ես ի քեզ աղաչեմ

փառք Հօր և Որ՛՝
Ի Թշնամիս իմ ետես ակն իմ։
Ցաւ ներգուժէ իմմէ փրկեցեր զիս։
Հուշան քում ինր՝ զի բարի է։
Ստուգիւ քեզ։ և խոստովան եղիցի քեզ
Ա՛ն կամք իմովք պատարագս մա՛տ
իմ, ճշմարտութեք քով առատակեա զինս։
Ո՛վ դարձուցանես զչարն ի Թշնամիսն
դուռսող Հոգւոյ իմոյ։
Ո՛հ ած օգնական իմ։ և ինր ընդ
ցան զքեզ ած առաքի իւրեանց։
Խնդրեցէք զանձն իմ։ և ո՛չ համարե
Ո՛ատրք յարեան ի վէր իմ։ և հզօրք
քանիք բերանոյ իմոյ։
Ո՛՛ լուր աղօթիւ իմոց։ ունկնդիր
զօրութե քում իրուե արա ինձ։
Ո՛՛ յանուանէ քում կեցո զիս։ և ի
անձին իմոյ՝ զի ես ծառայ քո եմ։
Թշնամիս իմ։ և կորո զամ ննեղիչս
Աղերսութեք քով առատակեա ած ըղ
ի ննեղութէ զանձն իմ։
զիս։ արդարութեամբ քով հանցես
Ա՛ման անուանդ քո ինր կեցուսցես
նորոգեաց ինձ ի յերկիր ուղիղ։

Այլ նախ զերկիրն՝ և զծովս ի նմանէ,
առեղծ յանէից՝ և զերկինս հաստեայս
Նովա ի հրորդում՝ օրն արտաքս հեղեալ,
եղ բազ տեսաւորն՝ ի հաստատուեալ։

Ելարձակաւ բանին հրաման ՚ի
յերկրորդումն աւուր սկզբ
բան։ ըզջուրան ՚ի չուրցըն
բաժանեց, հաստատուէ պա
րունակեց, որով զՅոյս հոգեղինաց ան
ջրպետեց ՚ի հրեղինաց։ Ջ ննին որդիք
լուսոյ աւուք օրհնէ երրեակ լու՛սաւո՛ յիւ
Լուսամատեայ հոյլք ք ըօքսիդ, երեք
արբեանդ պօքսիդ։ ամօդուք անեղ
ածուերն համագոյ երրորդութեն։
բարեխօս լերուք առ աւր վասըն ման
կանց եկեղեցւոյ։ ընդ նո՚՚։

Գանձարգարն իշխանութիւք՝ և անփո
փոխ միշտ աւրութիւք։ անյաղթելի սէր
զօրութիւք ՚ի յաւարչին փառաւորութիւք։
աղաչեցեք զնէր ողորմած՝ անտես
չառնել զգործս մեղաց։ ընդ՚՚։

Վանք անմարմնացըդ պետութիւնց՝
հրեշտակապետք բարձրութիւնց։
հոգիք հրեղինք և անպատում՝ ըզ հրեշ
տակաց զինուորութիւք։ մաղթեցեք
զնէրըն տերանց՝ վասն մարդկան երկ
րաւորաց։ ընդ՚՚։

Ա Կաոն Երկրորդ Գրոցն

Ընծայ տուր աշխարհիդ. տուիր օրհնութիւն
նուէր իւր ապրուցոյդ, լոյս կենդանի
հոգւոյդ ցամաքուցոյդ. զինչ տուպատ
լսոյդ դարձաւ դարձեալ, զջուրցըն
ու զառուհիդ բղխեցոյդ. խուկ ի յեր
ուս զջուրսըն գտայդ, լոյս ծայրա
ջակից ու համազօր. յերկրորդ

Ընծայն բանին սր ընդ հօր, արար
զամենայն ով հաւատացեալ ի Քրիստոս
եղեւ ինքեան.

Արժան վոն Աստուած տալ Աբրահամեան.
ասա՛ լաւ՝ աստը լոյլ.

Ընդ հոգեւոր լոյդ քոյդ ընդ հօր փառ
հաւ ու յաղթութիւն. ընդ նոսին օրհ
նիր զքո ուրախութիւնդ, զմեզ յօր մեզ
լոյ, ողջ ի յերկինս պաղատանօք. ըն
թերց ու պետուեց. ու ամէն անուանե
րուց՝ օրհնեց ու տրուեց, իշխանու
պան, յայտնի հետե մինչ ի վախճան. ըն
մաքինացոյ, զողջ ու տացես մեզ պիտ
ցի աս քոյդ գրեցած, որ վա մեր ձայն
նաբանիդ քոյ զբարութիւնդ. քաղցրա
ի՛ ուրախութեանդ զօրս հոգւոյդ, սր

Ի՞նչ ծառայեցուցանեմ երկնից երկնի հո-
գւոյ ընկերի՝ ասէ։ Զի ոչ ինչ կարեմ ասել
կենաց, որպէս հոգւոյս ամենակալ
ոսկերիցն՝ նոր գործանեցոյ քոյոց
կենաց։ Ա՞ւ հօրե՛ւ լոյս ծագեցար, մեռեալ բնու-
թեան կենդանարար։ առաքեցեր որ
զՔեզ կենդանասիրաւ

նահատակք աղագի երկրածին՝ տուք օրհ
ի՛ ձեզն մարմնով պարտուն ի՛կ. յոր օրհ
սակն. Ձեզ լոյս սր ոչ բռնվանդակի
գործել հրշտկին՝ ետ զաւետսին կու
ծրնդ. դարուն իսահակ. ի՛ ծրնդ օր
Նահատիկք խորհուրդքն ծանուցան՝
պաշտօնէից։

օրհնի սահեցօղն երից՝ ի՛ քահանայ
և սահեցաց պատս յօրինեալ՝ որով
լուսինն ի՛ ամիս լուսոյ սահեցեալ՝
յարեգակնէ ընդէմ հատեալ՝ լոյս
լոյսն այն պայծառ յօր ծորդոյդին՝
հրաշակերտ յօրն առաջին։

Խաչարան անգոյ և սկզբնածին՝
Ա՛ստուածածնին։

Եւ ընդ երկնաւոր փառս և ընդ սահեցաց
Աստուածածնէ պատուական ծնեալ։

լուսոյ ծրեղ ի՛ թագս փա՛ռս։

դեսցուք ընդ երկնեցին՝ որդւոց
րին՝ հօր ձոյ վերին օրհնանին՝ և եր
նաւոտին՝ զի հետեսող գոլով նոր
ցո՛ լոյսով նորին՝ նեղ և անձուկ ճա
զանիւթեալ ոչ հրշտկին՝ ։ արժանա

Նրան՝ անապակին քոմմ ծընողին՝ ։ յոր։"

Պատասխանեց գերագոյն պատգամաւորն՝ ։ յոր։

Ես կ՚ուզեմ ձեզ տեսնել՝ անցեր ընդ ծով հինգշաղ անկեան ։ Վերադարձեր ձեզ նորոգելոյ ։ յոր։"

Եւ վերջապէս զձեզ նորոգել՝ ։ յոր։"

Ցաղ՝ ։ առաջ արտասուօք զմեղսս Ջընջել՝ ։ յոր։"

Ձայնեց ցաղ՝ ։ Ես ինձ լոյս տուր հնոյ եւ առաջի քոյ անկանիմ՝ ։ աղաչանօք

Ձայնին առ քեզ սէր պատասխանէ՝

Հօր իմ ։ յոր օրհնէ"։

քո միածնին՝ եղիր ներկայ օրհնելոյ

լինիլ մեզ լուսոյ՝ ։ զձայն աւետարուց

յոր լսեցոյց քոյ զաւետիս խընդրուած

յոր հաստատական առ քեզ ջնդիս՝ ։

Հօրան ընծայարար յերկրի յերկինս՝

ցին՝ ։ յոր օրհնէ"։

ծինն՝ Թողուլ ըզ մեզ ողջոյց նոր

կոյս մարիամ՝ ։ աղաչեմ զքո միա

քըն ծրբամանիան՝ քո նոր ծնընդեանդ

ադամըն հին պարսիկ բարձան անէծ

Աւետին նախանձոյ մօրն եւայի՝ յորմէ

Նուիրեալ պըտղոյ կուսութ՚ւն։

Նորագործք սիրեցեալ, ինձ ահաւասիկ
ինձ մեզ պարակից. տայ։"

Ընդ այս ասելովն ի ձեռն առեալ զգաւազանն՝ ընդ
ուղեացն յայն կողմանէ ընդ ձեզ ի տունն մերում
տուեալ սրբոմանկանաց՝ ։ Եւ ահա տարա-
ւաքեաց հայրն փառաց, հրաւիրեալ
ի տարանիկան անապական՝ ։ զձեզ ու
Յիւրախառնեալ Հոգոյն անզբաւական՝
կրթեսցան՝ ասացաք"։
ծով աշխարհական՝ եւ ի հոգին մը
յերկնայինսըն կոչեցան՝ անցեալ ընդ
քեզ՝ ոմք ի ծովէդն տիեզերական՝ ի
Ա՞ւր լսապետ օրինակի՝ առաքելոցըն
անեզ բահ[illegible]ն։
շնց ներգործողին՝ պատիւ եւ փառս
ծոյն խորհրդոյն հին՝ ։ առացաք հրա
րուն հինգ մըկրտութին՝ յամէն եւ ի
թեաւորս օդականաց՝ ։ իսկ ի դա
բղեխել ի ջրոց սեռս կենդանեաց՝ եւ
յոր հինգերորդըն հրամայէ՝ ։ Ա
ւոտակայթեաւ բանն ի հօրէ

ԻՒՐԱՆ ՎԱՆԻ։

Եւ ըստ հինգերորդի գործոյ ։ Եւ ի ոչ Ա՞ս
Լուր ըստ հինգերորդի տեսլեանն ։ Ա՞ս

տի և մեզ յոյս հաստատուն եղե հան
լոց, և կամք ըն դուրժե եղելոց։ ու
դարձոց։ այն ու հանգիստ ալիսատե
ծոց՝ հանգեստ յիւօթն օրն ի
Տիրն յետ ստեղծմանն ար ար
հանգիստն ։։ց

և ի ենթեղծուածն ասաւ Այ.տիշ.ն՝
Արի ի ենթեղծուածն ասաւ Այ.տիշ.ն՝

օրհնեմք յաւիտե՛նից ։։ց

զի համաձայն խաչազգեցիցն՝ ըզքեզ
աւասիկ լուսաւորեաւ նորին լուսով։
միւսանգամ։ զերկրպագուս այժմ հա
զիսաչիզ նըշան՝ ի գալստեան քո
րեալըդ խոլորից՝ ։ յորժամ ծագեա
ի՝ ընդունեցար ի քէն՝ և արա
մահու լուծեր՝ ։ հաշտեաց ընդ։։
էին զմեզ լսապաներ՝ և զդատաւճիռ
էարշարելի բնութե մարդկան՝ ։ ի խո
քոցեալ՝ ։ խոնարհեցար ի էարշարանս՝
Սոսկալիդ սերոբեից՝ և ահաւորելի
թիռ ըզ մեզ ողորմի՛ւթեամբ։

հաշտեաց ընդ մեզ տեր դթութե՛ և
տութե՛ն՝ և կամաւոր խաչելութե՛ն ։

գերատեսությունը շաբաթուն՝ · թէ ատ
գործել զործս այլ՝ անդէն հանդ
էիլ ընդ առաքեալսն։

Լսէքուն ասաքեր վարդապետութիւնք՝ յօրի
նակ աշն խոտաւիմք · որ ի յերկիրսդ
արտչուէն՝ յետ կատարման տօնի
նաւելէն՝ · յետ օրինէրորդ օր հանդերձ
առաքն՝ էիլ մարթնով ի գերեզմանն ·
զկապեալ հոգիսըն վերածէաց՝ զոչ
նանց հանդիսըն պատրաստ առնուցու
Ցօղդ որ ի քոյդ կալէ ցոդել՝ բեր
ժըկնեաց ըսկանդուցեալն · էիցէ
ի հող մահու նոցին՝ և բուսուսցէ
յօրէն վերջին · կենդանարար Հայնիւ
ըդ քո՝ կուշտ զնա ի կեանըս քո · և
դասեցո ընդ արդարոցն՝ երդել քեզ

փառս ընդ զբաս[ա]լմոնացն։

Ի՞նչ ծնեալ զբնութիւնս կենաց ու
նոզ՝ դարձոյց յանցանքն ի մահու
հոդ · խակ անմահիդ վեհերութիւն
շնորհէաց գարձեալ զանմահութիւն ·
զոր ես ընդ քեզ Թագեալ մահուամբ՝
առազանին մկրտուեալ · յարո ընդ

Ա՛ռէք ձեզ հոգի եւ Աստուծոյ ուխտեցէք։

Ձեր քոյրն վատաբ է Հօրդ Էմորհայ
եւ մայրն՝ Քեթուրայ բերդապահ ազգին
Քանանացւոց։ Ձեր հայրն՝ Աբրահամ
ապրեցաւ ի Մամբրէ դաշտին Քանանացւոց,
եւ ինքնիշխանացաւ ազգովքն։ Այր եւ գիշեր
ի բերդ անկան։ Յարն եւ գիշեր արդա-
րութեան մարդիկան՝ որք հաւատով
Քրիստոս մարդկան՝ որք հաւատով
Քրիստոս մարդկան՝ որք հաւատով
Քրիստոս մարդ

Տայր Գր որ յերկինս։

Օրհնեալ ես դու մեր յն քո. ամէն։
Խարեցար և բառնում ողորմ Ն՚Ջ։
Ցեւեաւ Տէր և պղծեա։
Ջեւեաւ Տէր և պղծեա։
Ջեւեաւ Տէր և պղծեա։

Ա՚ղաչեսցուք զամենակալն Աստ՝ զի պահպանեսցէ՝ զժողովուրդս իւր ընդ հովանեաւ թռչ և պատուհասին խաչ էնն Ի՚սուսի Ի՚նաղագուշ։ Ա՚մենայ կալ ասա մեր՝ կեցո և ողորմեա։

Ա՚ղաչեսցուք զամենակալն Աստ՝ զի պահպանեսցէ՝ զժողովուրդս իւր ընդ հովանեաւ թռչ և պատուհասին խաչ էնն Ի՚սուսի Ի՚նաղագուշ։ Ա՚մենայ

Աստուածաբանէ հատարակաց ամենայն Եկեղեցեաց տալ ի ձեռս Տիրոջն զիշխանութիւն ընդ ամենայն Յիսուսէն Քրիստոսէ, եւ ելանել ի միասին աշակերտացն։

Ղեկի անուն ունի օրհնեալ յայս տեղիս. զի յառաջ քան զայս թուի անուն նոր։

Ա՛նա օրհնեցին ամ ազգք երկրի. եւ ամ ազնիք երանեացին նմա։

Օրհնել ուր աճ խոստանի որ առնէ զանազանելոյս միայն. եւ օրհնել ի անուն ձեր փոխ նոր յաւիտեան. լոյսի փա ուազ նոր ամ երկիր. ղեկի ղեկի։

փոխ հիւ խոստոյ ա՛։

մրօրէն, օրհնեցեք միշտ աստուածը
Քրիստոսի հօրեւմայրեսա սիրեկուրդ

Յունուար։

գիտուրեաննեն իւրոյ ի յիսուս։

ու Հոգուսն պեզ։ Ա. յովան։

Օրհնուած ես փառք Հօր ու Որդուց
յաւէտ։ ընկալ կեցոյց ես սոդոմոնա։
Ա՛ւետս խոսազուրեք զիար ազաչեր

օրհնեալ ես դու • մի զի թագաւոր
Յարեւելից մինչեւ ի մուտս արեւու

Կոչումն.

Յարեւելից մինչեւ ի մուտս արեւու
ընդ ամ տեղիս քրիստոնէութիւն
ուր և կարդան զանուն սրբոյն,
սուր աղօթիւք նոյ և բարեխօսութեամբն
մեզ ողորմեացին։ Ալէլուիա։ Ալէլուիա։ Ալէլուիա։
զաչերացուք • զի նա փրկեաց զմեզ ի
մեղաց և ի յանկուածելոնէ աշխարհի։
Ընկալցի զուխտս և զնկատումս ա
սուիծ մերոց • և արժանի սուսցէ ըզ
մեզ հաւատոց և զաւետիս իւրոյն ի ե
րկնից ամէն։

Ա՛ստուածոյ լուսոյ և զառաջինեալ օ՛
օրս խաղաղութեամբ անցուցանել ի
հաւատով ի սէրն խնդրելոցուք։
Ա՛ր եւս մի՛ա՛ օ՛ անչինա։ Ողորմեա։
Ա՛ր եւս մի՛ա՛ օ՛ քաւուն։ օ՛ սէր։
օ՛ հրեշտակ։ օ՛ քաւուն։ օ՛ սէր։

Ա՛շխ։

Յարեւելից մինչեւ ի մուտս արեւու
օրհնեալ ես դու • մի զի թագաւոր

զի նա է աղբ ամբ մեր։

Ամէն ազգինդ ցնծութիւն, ծաներութիւն
ծառայեցէք նմա ուրախութեամբ։
Ողջակէզեցէք առ նմա ամ երկիր.

Փոխ Սաղմոս, 99։

եւ ամենայնիւ հոգւովդ։ Այժմ եւ՝
հաճոյ եւս ամենաբարձր Այնչ ընդ Հօր
յաւիտեանս ժամանակաց բարերար
ոյժ սրբոյ յարարածս քոս։ Այժմ եւ՝
հեղեալ ծաւալեցեր զընծորդս հոգւոյ
շարժեաւորուն ներկիր անչափդ ամբ։ եւ
ամենայն մեզաց մերոց։ Որ միշ մեր ի
ցամբ եւ լուսաւորեցեր զմեզ ի խոշ
որ ի սատորին աշխարհս լոյս ծագեր

Խոստովանութիւն ամենեցուն.

Այնչ մշտնջենաւոր, ամբ յաւիտենից.

երգել զօրհնութիւն եւ զփառս հօր եւ՝
նալ ի պատուիրանսդ քոսմ։ եւ քեզ
անուն քո, Որ միշ արժանի եղիցուք
կարուիս մեր։ եւ ներեցեր ամենայնիւ
իրաւունք յապտարուէ քոսմէ ի տուր
երջանկութիւք մեր առնել քոյ։ եւ երկիցն
ամ սիրելեր։ Քաղցրացոյց սաղմոս
քոզգր եւս։ եւ անուն քո ակնհայ ընդ

Ամատուրի՛ աք ցանկալիք. և օրհնե-
լեսամբ ձերով՝ լիմտիչ խաչին. բա՛".
ցեալք լի՛ կենդանարար չօրէն. ալ՛
ա՛չխատաւ՛կք պանծալիք և սիրե՛
կիսոց ուրիշ՛ զեղցուն՛ց.

բարեխօսեցէք աձ տեր, վասըն մե՛ն
որա՛ տուիք զանձնեցէն քաւուԹիւն.
ալ՛ա՛ա՛ր վախճանակեա՛լներք զանցուա՛
ժառանգո՛ղք երկնի՛ց արքայու՛Թե՛ն.

Ա՛րեւ.

Ձ՛րգնաւո՛ր՛ աք Ա՛ստուա՛ծոյ և՛
ուխտադրո՛ղք Քրիստո՛սի. Ա՛ստուա՛ծ
ընտրեաց զձեզ ի՛ սկզբանէ՛ աշխարհի՛
ընդ ո՛րս և զմեզ ի՛ մեղս ընկղմեալս
Թո՛ղուլո՛ւդք և խաչն արօտիս նո՛ր.
Ա՛տեք ընդ ո՛րս ընդունիս խոստովանու
Թի՛ւն. և օրհնուի՛ւք ի՛ յաւիտ նո՛ր.
Խոստովան եղերո՛ւք նմա. և օրհնե
ցի՛ք զանուն նո՛ր.
Կա՛ղցրե՛ս տէր՝ յաւետն ի՛ աղօրմա՛ւք
նո՛ր. յաղո՛ւթ միտիւ յազգ ի՛ շնմար
տու՛Թիւն նո՛ր.

Ա՛ր թե ոչ՝ ես ինձ ի՞նչ եմ պահում, որ ինձ
ոչ ոք չի սիրում. ես ինձ ի՞նչ եմ պահում, որ
ինձ ոչ ոք չի սիրում. ես ինձ ի՞նչ եմ պահում,
որ ինձ ոչ ոք չի սիրում. ես ինձ ի՞նչ եմ պա-
հում, որ ինձ ոչ ոք չի սիրում. ես ինձ ի՞նչ
եմ պահում, որ ինձ ոչ ոք չի սիրում. ես ինձ
ի՞նչ եմ պահում, որ ինձ ոչ ոք չի սիրում.
ես ինձ ի՞նչ եմ պահում, որ ինձ ոչ ոք չի
սիրում. ես ինձ ի՞նչ եմ պահում, որ ինձ ոչ
ոք չի սիրում. ես ինձ ի՞նչ եմ պահում, որ

և մեր ալ վիայնեբս աղաչեմք զքեզ
Ա՛ջ դու ալ մի՛ դադարիր հանգուցեալ.
Ա՛ղջ.
մեր, կեցո՛ և ողորմեա՛.
Ա՛ղջ.
մեզ ողորմեացի՛. Ա՛ղեղակալ ալ ալծ
Ա՛ղօթիւք նց և բարեխօսութեամբ
անթառամ պսակացն արժանի եղիցո՛.
համբերեցին, Ա ուսուցչին և երկնային
որք զքարան պատուհասին՝ նեղութեանցն
Ա՛ջ ձգնաւորքդն աղաչեսցա՛ք զնոր
Խորհ.
ալ ձգնաւորացն ալ ողորմեա՛.
աղաչեմք ողորմեացի՛. Ա՛ ալ աղօթից
Ա՛զաչեմք ողորմեա՛ զմեզ Տէր ողորմեա՛.
Ա՛ղաչեմք ալ ողորմեա՛ զմեզ Տէր ողորմեա՛.
Ա՛ղաչեմք
և մեզ չեզ պատա՛ կալիր.
կա՛ մանկտեք. Հայցեցեք լինիլ
Ա՛մաւո՛ր ալ պատարա՛գ. Հատա
զաղուհիւն տալ ակնդիեցա՛յ.
ծանք աշխատի՛ք. խընդրեցեք զեռ
Ա՛ղաչեմք վերնոց դասուց. պա՛ր
գա՛յն տալ մեզ ըզ բարի՛ս.

զքեզ յանկուցնէ իմում, ըստ սուտասոտ
ցե զքեզ բերան իմ։ Ո՛վ ի քէն յիշեսէ
անձն իմ. շրթամատիք ցինծութե օրհնեսո
Ոսպես ի ճարպով պատարտուէ լցցի
և յանուն քո համբարձից զձեռս իմ։
Յ՛յայտ օրհնեցից զքեզ ի կեանս իմ։
լաւ է քնիձ ողորմութիք քան զկեանս
զղջութիս քո և պիտաս քո։ Ա՛յ զի
ի սբան երեսեցայց քեզ։ տեսանել ընձ
ոչ գոյ ի նոմա ճանապարհ։ Ն՛յսպես
Ոչ երիկեր անապատ և անջուր՝ ուր
դի իմ. քանի՞ պատիկ է՝ և մարմին իմ։
առնեմ։ Ծարաւեցաւ առ քեզ հո
Ա՛ն իմ, ես առ քեզ առաւօտ
Ոսմո, 62։

Բատերոյր և բազում ողորմ ՝ած"։

Ցեղս՝ Տէր ի ազգս։

խանուէ և պատիւ։ այժմ և"։
ողորմ ՝ած։ և քեզ վայելէ փառք՝ իշ
աղօթիւք սոցին։ զի գու ես բազում
յաղորմուէ քումէ։ այլ կեցո զմեզ
չանգ ՝ամ ՝ սբց քոց՝ մի՛ մերժեր զմեզ
բարեխօսուէ ՝սբ Ա՛ծածնին և ազա

զայս ասէ, զորոգայթ, և ասացին՝ մի առեսանէ
զմեզ. խորհեցան թակաւանել ինձ
ցուցին յանձինս իւրեանց զբանս չա-
ցին՝ ի նմա և մի երկիցեն։ Այլ զմա
զին ի մէնջ անձինս իմ օգնական. ի հովանի թեւոց քոց
և զիս ընկալար աչ քո. խակ նոքա՝ ի
նանիր խնդրեցին զանձն իմ։ Ատուն
ի նեղութեան անդնդոց երկրի. մատնեա
ցին ի ձեռս սրոյ և բաժինք աղուե
աուց եղիցին։ Ոգածաւոր յուսացաւ
ի տէր. գովեացին ամբերան զքէ երդ
նուն նուաւա. խցցին բերանք այնո
ցիկ՝ զի խօսին զանօրէնութիւն.
Ի չուր ած աղօթից իմոց յաղաչել ինձ
առ քեզ. յերկիւղէ թշնամւոյն փրկ
կեա զանձն իմ։ Ծածկեացես զնա ի
ժողովոց չարաց. ի բազմութենէ գոր
ծեն զանօրէնութիւն։ Այք սրեցին ոպ
աուառս զլեզուս խրթեանց. լարեցին
զաղեղունս խըզնոց յերս դառնութ.
Ձգել ի գաղտնիս այնոցիկ՝ զի ու
զիղ են արտիւք. յանկարծակի ձգեա
ցեն ի նա և մի երկիցեն։ Այք զօրա
ցուցին յանձինս իւրեանց զբանս չա
րութ. խորհեցան թակաւանել ինձ
զորոգայթ. և ասացին՝ ոչ առեսանէ

Ոմն. յառաջ քան զարթնուն քո արդար. անձամբ ծրնունդ Քոր ընդ ձեռն ի լուսոյ, ծագումն արեգական զիարդ ես ի մայրենալն.

առաւօտուս ծագիս ի հիւդիմ մեր ղինեալ օրհնեալ. ի ծագէ լուսոյ ծնեալ ի դաստեց լուսոյ բնակեալ ի լոյս անմատոյց

Ի ձայն արարիչ լուսոյ աւետիս լոյս արդարոյ.

Նուէ.

գաւիթացին ամէն այգ ուղիղ ճն դար ի վեր ու յաւասիկ ինձ. նուաճ նը ի միտ առին։ Ուրախ եղիցի ար հայերին ընդ նոս։ Երկեաւ ամ մարդ զուք նոյ. ու խռովեցան ամբեան այգ եղէն վերջ նոյ. տկարացան ի նոս լը ցե ասը ի խորուվեն սրտի խրոյ. ու բարձր եղիցի աս. Նուազ տրեցոց սեցան ի քննել զքննութեն. Ա տաի Վհննեցին զանօրինութեն. պարտաշ

Տաւիտ նը երթայդուիմ։
Մի՝ ծծուիմ։ զքեզ խաստմիսնիմը
Իրիք անձի՝ նը և մի՝ բնուիմ։

Մեզ յայտաստօսուս։

Քաւրութիւն։ Լսեսուլ քոյ լեցու ըշ
Ի՝ Հօրմ քրիստոս Հոգի՝ պալիսը
Ի՝ յանձինս մեր ըզ լոյսդ ողորմուդ։
Շա՝ս։ պարգաւին արդար։ ծագեաս
Պաշտօնէից։ Ի՝ Հօրմ ծագումն ան
Կու։ ընկալ զաղաչանս մեր քոց
Ի՝ Հայոցդ երկրածիններս մի՝ շտ ինա
Նայնոցն երկրածիններս մի՝ շտ ինա
ուաւորեմը։ Ի՝ ծագելդ։
Յարութիւն։
Ի՝ Հոգիդ ամենայ
Ի՝ Հայրե՝ նելի՝ դ Ա՝ն Հոյլը

Աղերսանք.

Ողորմեա՛ քո՛վ Հա՛յր ամենեցուն Աստուա՛ծ, ընդունէ՛ զաղաչանս մեր եւ ներէ՛ մեզ զանցառութիւնս մեր, զի ո՛չ ունիմք ինչ ապաւինեցեալ, բայց միայն զքեզ Աստուա՛ծ մարդասէր։ Ո՛չ ունիմք ինչ ապաւինեցեալ, բայց միայն զքեզ Աստուա՛ծ մարդասէր։ Ո՛չ ունիմք ինչ ապաւինեցեալ, բայց միայն զքեզ Աստուա՛ծ մարդասէր։

Կոչում.

Ո՛վ Աստուա՛ծ մեր, որ ամենայն ինչ կարող ես առնել, եւ ամենայն ինչ ի քեզ հնարաւոր է, ընդունէ՛ զաղաչանս մեր, զոր մատուցանեմք առաջի քո՛ վասն ամենայն կարիքաց մերոց, եւ ողորմեա՛ մեզ։ Ո՛վ Աստուա՛ծ մեր, որ ամենայն ինչ կարող ես առնել, եւ ամենայն ինչ ի քեզ հնարաւոր է, ընդունէ՛ զաղաչանս մեր, զոր մատուցանեմք առաջի քո՛ վասն ամենայն կարիքաց մերոց, եւ ողորմեա՛ մեզ։ Ո՛վ Աստուա՛ծ մեր, որ ամենայն ինչ կարող ես առնել, եւ ամենայն ինչ ի քեզ հնարաւոր է, ընդունէ՛ զաղաչանս մեր, զոր մատուցանեմք առաջի քո՛ վասն ամենայն կարիքաց մերոց, եւ ողորմեա՛ մեզ։

Հաստատութիւն աղաւթից.

Լո՛ւր մեզ Աստուա՛ծ փրկիչ մեր. տո՛ւր մեզ զնահատողութի՛ւն քո՛. եւ ապա առ մեզ զողորմութի՛ւն քո՛ մարդասէր Տէ՛ր։

Վերջ։

Այո՛ եւս խոստովանեցո՛ զքե՛զ ասե՛լ։ Փառաւորեցո՛ զքեզ ասելո՛վ այն որ ծագեաց զլոյս առաւօտու յարդարեաց ծագեցո՛ եւ այժմ զառաւոտ ողորմութի՛ւն քո՛ի մե՛զ փոխադանձաց անուա՛ն քո՛րոյ. Ամե՛ն։

Ո՛վ առաւօտու աղօթիս եւ զբանաստեղծ պաշտօնս՝ ընդէ՞ր աճեցուցեր ամենայն մեծդ ա՛յդ ի քո անապական եւ յերկնից նայեցո՛ խորհուրդ։ Վասդեա՛ առ մեզ զարդարութե՛ւն եւ զիմաստութե՛ւն քո՛ զլոյս. ապա զմեզ որդիս լուսոյ եւ որդիս աղ երկնից։ Այլ զի՞ի գալ առաւօտ եր կիրճդ ամենայն վարեցո՛ զկենս մեր. եւ առանց դալկութե՛ւն կիսերեցո՛ք. զի գու ես օգնական եւ փրկիչ մեր. եւ քեզ վայելէ փառք յէ՛ն։

Տէր հովիւ եւ տանուտէր զիս. եւ ինձ ինչ ոչ պակասեցուսցէ. Ի վայրի դալարոյ անդ բնակեցոյց զիս. եւ առ ջուրս հանգստեան սնոյց զիս. Դարձոյց զանձն իմ առիս. եւ առաջնորդեաց ինձ ի ճանապարհս արդարութեան վասն անուանն իւրոյ. Եթէպէտ եւ գնացից ես ի միջի ստուերաց մահու, ոչ երկեայց ի չարէ. զի դու ես ընդ իս ես. Յուպատ եւ գաւազան, նոքա մխիթարեցին զիս. Պատրաստ արարեր առաջի իմ զսեղան. ակն յանդիմանն նեղչաց իմոց. Օծեր իւղով զգլուխ իմ. բաժակ քո ես ոչ զհետս իմ եկեսցէ զամ աւուրս կենաց իմոց. բնակիլ ինձ ի տան տն ընդ երկայն աւուրս. Յոյց ինձ ճա նապհ յոր եւ գնացից. զի առ քեզ ես համարձակ զանձն իմ. Փրկեա զիս ի թշնամեաց իմոց ես. զի զքեզ ապաւէն ինձ արարի. Ուսո՛ ինձ առնել զկամս քո՝ զի դու ես աստ իմ. Հոգի քո բարի առաջնորդեսցէ ինձ ի յերկիր ուղիղ.

զա

ի ծագաց մինչև ի ծագս երկրի.
հեռատես ի վեր երկրի։ Եհաս զպատճառ
զգործս այլ՝ որ արար զնշանս և զսր
մեր աճ յակոբայ։ Ակնդիք և տեսջիք
ձեր զօրութեց ընդ մեզ. ընդունիջիք
բարձրեալն՝ և խռովեցաւ երկիր։
ցան թագաւորութիք. եհաս զձայն իւր
Խռովեցան հեթանոսք և խոնարհեն
վաղվաղակի մինչև ի վաղվաղեան։
մի սասանեսցին. ազնուացեք նց ամբ ի
բարձրեալն. Ես ի մէջ նց՝ և նոքա
զնա ամենայն ազգք հեթանոսաց։
Կենաց գեհենոյ ուրախ առնեն զքա
զնա այլ. և նոքա արար զյարկս իւր
ձեր ամբ ի զօրութիւն նր։
խռովեցան լերինք ի զօրութենէ նր։
Ծովս՝ տեսին և խռովեցան Յորդ
երկրի. ի փոխիսկ լերանց ի սկզբան
Ա՛ք ոչ երկեցուք մեք ի խռովել
ի վերնահրաւեց ողք գահն զմեզ յայժ։
Ես մեր ապաւէն և զօրութի. օգնական
զնչեա անձին իմոյ՝ զի ես ծառայ քո եմ։
զնչնամիս իմ. և կորուսցես զամ նե
զանձն իմ։ Ողորմեաք քոյ ստիեսցես
արդարութ քոյ հանցես ի նեղութէ
ա՛ ամենայն քո որ կեցուսցես զես։

փառք հօր և որդւոյ և՛։

օգնեցեր ինձ և միխիթարեցեր զիս։
առնում իմ և ամաչեցայն. զի դու տէր
ուխտ նշան բարութեան։ Տեսցեն ու
հեղգ զորդի աղախնոյ քոյ. և ապա ու
նար։ Տուր զօրութիւն ծառայի քոյ.
և փրկիչ իմոյ եղիր դու տէր իմ, մի՛ յաղթ
և անանկ եմ ամօթ օգնեա՛ ինձ. օգնական
սիրեն զփրկութիւն քո։ Այս աղքատ և
ամաչեցին յամբարտաւանութենէ իւրեանց
ամբն՝ այք խնդրեն զքեզ տէր։
Ցնծացեն և ուրախ լեցին ի քեզ
համարձակեսցուք՝ այք ասեին ինձ վայ վայր
հէրն ինձ չար։ Պատճառ ժամանակ
դարձցին յետս և ամչեցացին այք խոր
յամօթ լեցին այք խնդրեին զանձն իմ
կերրել ինձ փուքիա։ Ամաչեցացին և
ձեռ. ընդունօղ է տէր ամէն յակօբայ։
Ամ՝ յօգնել ինձ նայեաց. և տէր լըսն
բացայց ի վէր երկրի։ Ցի զօրութեց ը
բարձր եղեց ի հեթանոսս՝ և բարձ
Աանխեցէք և ծանիրք զիս ես եմ ամէն.
հեաց, և զասպարս այրեաց հրով։
զաղեղունս փշրեաց, զդէնս խորտա

ՆԱՀ.

պարտն է՝ ի կրօնական յարաբերութեան.
առաքելոց ինձ յարդարուէր ձանձ՝
նորածիւս հոգւոյ մերոյ և ամ հատ
խաղաղութեամբ. Եթէ ուղիղ և առաջ
Եթէ ուղիղ զինադա մեր ի ձախ

ԱՌԱՔԻՒՆ.

լուծ քո՛. Հոգեւորին արդարեալ
ձշմարիտ. մայր և երկրորդ առ Հայր
Դասուցին կանոնաց մերոյ Ց. Ա.Ն.Ձ
մերոյ յերկրի՝ ի յերկին նոյ.

ՅՈՒԴԱՍԻ.

Ա՛ծնողաբար բարի Քրիստ և ձրիշ
մարմնաւորեալ. ամաչնորդ հոգեւոյ
Ա՛ծնողաբար բարի Քրիստ և ձրիշ
երկրէ մի՝ շտ լեզ ի ա՛ծոտ.

ՅՈՒԴԱՍԻ.

մրմուռ. Հայ Ցիս ա՛ծոտ. մա՛ծաւոյ կոչ
Դասուցին կանոնաց մերոյ ի՝ ամ հատ
մերոյ յերկրի՝ երկնից ելաներ յեսուսեան
առաքելոց ինձ յարդարուէր ձանձ՝
նորածիւս հոգեւոյ մերոյ և ամ հատ
խաղաղութեամբ. Եթէ ուղիղ և առաջ
Եթէ ուղիղ զինադա մեր ի ձախ

Հայր մեր որ յերկինս ես։
Օրհնեալ լիր մեր յա քա. ամէն։
Ի քէ յա ի սուր մեր։ Աւրաւ վայելէ։
հասանիլ յիւրաքանչիւր բնակութիւն
միաւանդամ խաղաղութիւ և խնդութիւ
խաղաղութիւն։ և առաջնորդեա մեզ
քոյին վերակացութիւն՝ պահելով ի
ամ՝ ձգելդ ուսիկդ լեր ծառայիդ քո
առ քեզ։ Ընդունելի և խնդրուածք իւրքն
ողջ հաւատով և ճշմարտութիւ կոչող
թողութ ի ձեռանէ քոմանէ զայնասիկ
յայտ ժամ ընդ մեզ եղ։ և ոչ երբեք
Օրհնեալ եղ տէր Աստ փրկիչ մեր՝ որ
Ընդէ պահող յոյս ոչն ունի։
օդնկին և փրկիչ մեր։ և քեզ վայե՛
շնորհօք ողորմութե քոյ։ զի դու եղ
տահանդիստն կենաց և փրկութիւն
րութիւ։ և խաղաղութիւ ժամանել ի նո
մեզ գնալ ի ճանապարհս քո արդա
զաղութե քո աստ մեր։ առաջնորդեա
Ընդունելի պատարագ և պարգեւիչ խոս
ղութի։ Ընդունելի տէր՛
ծառայից խնդրոց ի բարի ու ի խաղա
յաջողեալ ուղղեցեր ըղճանապարհս
Ընդունելի զաւանակալն աստ՝ զի

Եւ զաւետեցին ի վերնատունն հնդկտօքեան լեզուիւ,
Ասելով խոստացեալ Հոգին ես ամենեցունց տալոց։

Ապիտաւորութեան հոստոհոց աղաչից Աստուծոյ ժամանակ ժամուն ոյր կատարէ ի դէմս իմման Տ. Գոյն սէրոյ։ Աշխ ի դէմս նախաւօքն ճաշոյ ժամ եւ ապաստանեն Քրիստ։

Օ Տ Ն Ա Ր Ա Ր Հ Ա Պ Ա Ր Ա Կ

աբ Լ՝ ձշմարիտ • ամէն։

Սաղմս • 50։

Ողորմեա՛ ինձ Աստ՝ ըստ մեծ ողոր
մութեդ քումմ։ ըստ բազում գթութե
քումմ ջնջեա զանօրէնութիւն իմ։
Լուա՛ւ լուա զիս յանօրէնութենէ
իմմէ • եւ ի մեղաց իմոց սրբ զիս։
Զանօրէնութիւն իմ ես ինձէն գիտեմ։
եւ մեղք իմ առաջի իմմ են յամէ ժամ։

քո. և ամբարիշտք առ քեզ դարձցին։
Աստուածդ անօրինաց զհանապարհս
դուռ պետուէ քո հաստատեա զիս։
Տուր ինձ ցնծութիւն փրկուէ. և հղ
և զհոգի քո սրբ՝ մի՛ հաներ յինէն։
Ած ընկենուր զիս որ յերեսաց քոց.
դի ուղիղ նորոգեա՛ ի փորի իմում.
Սիրտ սբ հաստատեա յիս ած. և զհա
զամ անօրինութիւն իմ քաւեա յինէն։
Դարձո զերեսս քո՛ի մեղաց իմոց. և
զամ անօրինութիւն իմ քաւեա յինէն։
Ի սկզբ արա ինձ որ զցնծութիւն և
զուրախութիւն. և ցնծասցեն ոսկերք
իմ առաջեալք.
Յօդեա յիս միտիւ և սրբ եղիցի.
լուծ և քան զձիւն սպիտակ եղիցի։
Ցուր զքան զձիւն սպիտակ եղիցի։
Յօդեա յիս միտիւ և սրբ եղիցի.
քուլ յայտնեցեր ինձ.
զան յայտս և զծածկեալս՝ իմաստուէ
Դու որ՝ զչխարտուէի սիրեցեր.
ծնաւ զիս մայր իմ.
Ընօրհնեալ էր յղացեալ, և՛ի ձեղս
յաղթեցեալ՝ ի դաւանէն քո։
Ոչ ոտիտար եղիցիս ի բանս քո. և
ուսչի քո արարիր։
Վրէժ փնայն մեղայ որ. և զչար ա

լուսին ոսկից խոնարհեցաւ՝ ղի զպատ-
ուեցիր մարդ ի պատկեր քո. Զի
բարձեր ձեռօք նիւթի ի հողոյ՝ և ըս-
կիզբն՝ երից եակ ի յանդոյից։ ( )
Ո՛րհնութիւք լոյս քեզ Հայր անըս-
գիտելի։

Ա՛յժմ եկայեր ժամս ասացի՝ շինէ Աստ-
ուած քո՛ զերկինս զքարակոփս։
Հանցեն ի սեղան քեզ զաւետարանս։
արդարոյն՝ յորժամ ուխտեց պսակող
Այնժամ հաձեսցիս ընդ պատարագս
և շինեսցին պարիսպքն Երուսաղ.
Խարխ՛ արա մեր կամաք քումք սիրով։
աշա ոչ արհամարհէ։
սիրտ ստուքբ՝ և հնդիկ խոնարհ՝
Պատարագ այլ՝ հոգի խոնարհ։ ըստ
կէտզ իսկ ոչ հաձեցար։
ստուգանէաք։ բայց դու ընդ աղջ-
Ցաւ կամեցեալ էիր, պատարագս ու
րան իմ երդեսցէ զօրհնութիւն քոյ։
Տէր՝ երէկ զշրթունս իմ բանայ, բե
յարդարութեան քումն։
Փրկեա զիս յարենէ աշ՝ աշ հիրկու
թեան իմոյ։ ցնծասցէ լեզու իմ

Օրհնութիւն և փառք և իմաստութիւն և գոհութիւն և պատիւ և զօրութիւն և զորութիւն Աստուծոյ մերոյ յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Եւ ես խաղաղութեամբ գնեցի ազաչեցի պահեցի զծառայս քո մեծապատիւ տէր։ Զայս ինձ ասացեալ քո մեծապատիւ տէր։ Եւ յոտնակին՝ Յիսուս ազաչանք իմ այս են՝ ի տէր Աստուած ողորմեա՛ ինձ և ներեա՛ մեղս իմ ամենայն։

Ա՛մէն։

Յերկրորդ ժամուս։

Տուն քո ժողովեցաք՝ ջէջ և առ մեզ յոգիս նոցա վերանասցուք։ լուր յա կոտրեսցուք՝ ի վերնասանն առաքելոցն երբեմն լոցն ի վերնասանն առաքելոցն երբեմն ընդ աւետարանին քում խաչակցին՝ որ չին՝ վասն ապաստ նախատեսեցին։ յերրորդ ժամուն խաչեցին զնա։ Ա՛ծ աւետարանի թադաւորաց առաւոտ ժանաց ըղմեզ գրախտէ։ Ա՛ծ աւետարանի թադաւորաց առաւոտ ժանաց ըղմեզ գրախտէ։

Ա՛ծ աւետարանի թադաւորաց առաւոտ ժանաց ըղմեզ գրախտէ։

Ո՜վ Ժամս
հեցյ և ողորմեա։

Ճշմարիտ ասէ քէն զեր մեր.
Ո՜ր խոստացաւ սիրելոցդ իւրոց
աւետական և երկնային խորհուրդն։
Ընդ ամ սուտ ելր • զգենուիլ քեզ յաւի
և զվիճակ ժառանգութեանդ ընկալոյթ
կամաց նոր յայտ աշխարհիս, զոմանց
ճշմարիտ առաքինութեանդ կացուցիչ բոյս
զերս Աստ զի անարատ վարուք և
ամ սրբ • որք ատս և ընդ ամ ա՛իր
ցիկ • ազօթիւք և բարեխօսութեամբ
ծաւծաց և ածային բարութեացն այնո
զամենեսեան՝ արասցէ հաղորդ մեզ
Խնդրեացուք հաւատով զի զքեզ
Հոգւոյն սըբ երանելի առաքելոցն։
և շնորհեաց առաստուցէս զպատրաստ
ժամուս յայսմիկ խոչիւն իւրով։
ծիցն • և երբարձ զմեզս աշխարհի ի
մարդկան ի դատաստանաբուծիւն անել
յետ քան • որ առաստեաց զազգս
զմարգասիրէն սէր և զիւրիկէն մերմ
Ա՛հաւան աւետարանական զոհացարուք
հոգեպատ առաքելոց Յովհաննես Ոսկեբե
Ա՛ուրբ ձեզ պահոցն ի Յովհաննես Ոսկեբե

պաղոյն ՃաշակմանՆշանաւ ամենու
տեղեկին պատուիրանազանցութեանն
ջակիդ ալե Հոգւոյդ. Որ և զնախաս
բանեգ սէր. Եակիդ Հօր՝ և արար

Որ էիր յառաջ քան զյաւիտեանս

Ի ՏԱՂԱՆԱԼՈՒՆ ՊԵՆՏԵԿՈՍՏԷ.

ընդ Որդի Հոգւոյդ. այժմ և միշտ և՝
յաւ քան. որ ես օրհնեալ ընդ Հօր և
զմեզ արժանի արա. Տէր մեր և փրկիչ
առաքելոց բարեացդ Հաղորդս լինել
ընդորմանէ. և խոս
տաւորեալ միացո զմեզ ընդ սմա բա
ես քո Հոգի Հոգւոյդ սրբոյ.
Դու՝ որ յառաջիկայ ժամուս և յա
քեալն զինուրն Հոգեւոյդ սրբոյ.
տուա յայտնիկ հետեր յերանելի առա
ես միշտ տարածող քոյդ. Որ ի՛ժա
Հանգուցեալ ես յաթոռ՝ և այցելու

Որ ինքթզթեական և յանպատում

ՈՂՈՐՄԱԾՔ.

Ար և մի. Ո՛ ծանձինս. Ո՛ղորմած.
Ա՛ր և մի. Ո՛ Հիւրասիրակ. Ո՛ քաւու. Ո՛ տէր.
Ո՛ ժամ և զառաջիկայ օրս խաղաղ.

ի՛նաւատանդիսաւ կինոց և փիլիսո-
ծառայից խաղաղութիւն հաստատիլ
կինոց ի յոյս փիլիսոփէ • որ յայնմ
մեր։ Ա՛ւ զի նա ինքն ի առաջնոր-
առաջս ելեալ ասացեալ էր զայս
խաղաղութիւն ասացեալ էր ընդ
գնացեալ։ այլ զի առաջնորդեցաւ նոյ.
ընդ ջուրն ընդ ջուրն ցամաքն
Հրամայեաց մեզ այժ փիլիսոփայ մեր
Ա՛ստուած։

Նորոգեցաւ մեզ այժ փիլիսոփայ մեր
հոգի • օրհնել այլ զօրհնողսդ առաջ
և նոյ փիլիսոփայ զմեզ։ Տէր այժ օրհ
հանապազ։ Ա՛յ մեր այժ կինոգարդ
Տէր այժ օրհնեալ • օրհնեալ այլ զօր
որ ես օրհնեալ ընդ հօր և։"

Մեզ արժանի ասյս այլ մեր յա՛ քո։
խոստացար։ Արդ մանաւանդ և ըղ
ղուսանի կինոց յուսացելոյ ի՛ծնող
բեւեռեալ կեանք անապական և հոգ
խնդիր • և զանօրինեալս մեր ի՛նձ
երկնաւորեալ ի կինդանութիւն փոխ
յաղթ խաչի քո ի՛ժամուս յայսմիկ

Ա. Ընդ
Աղաչեմ զքեզ տէր , և
ասա մեզ գնալ ի ճանապարհս քո
արդարութեան . զի հայիս ի խաղաղութեան
զկերանս մեր , և զդնացս ի հաճոյս քո .
Ժամանեցին զհոգևոր և զմարմնաւոր
ընթացս ծառայից քոց անպատճառ ձեռ
նապարհատուդ յաւիտենից ի կեանսդ
Ե նորհօք միածնի քոյ՝ ուր մերոյ և
փրկչին յի քէ . որ երկիր մեզ առաջ
նորդ կենաց և յոյս փրկութեան .
Ընդ որում օրհնել ես հայր ամենա
կիր հանդերձ կենդանարար և սուրբ
ոգիդ սքանչելի . Ա յժմ և" .

Ցերեկոյ Տէր ե ողորմեա .

Խաւերտոյ և բազում ողորմ Ա՛ն" .

Սաղմոս , 22 .

Տէր հովիւ ինձ եղիր . և ինձ ինչ ոչ
պակասեսցի .

Ի վայրի դալարոյ անդ բնակեցոյց
զիս . և առ ջուրս հանգստեան սնոյց զիս .
Դարձոյց զանձն իմ առիթս . և առաջ

զանձն իմ։

արդարութիւք քովդ հանգուստ ի նեղութիւն
ես ի անուշան քո սիրո կերցուացես զիս։
Նորոգեսցի՛ ինձ ի լերկիր ուղիղ
ես աչ իմ։ Ծոգի քո բարի՝ առաջ
Ասո՛ ինձ առնել զկամս քո՝ զի դու
զի զքեզ ապաւէն ինձ արարիր։
փրկեա զիս ի թշնամեաց իմոց սիր.
զի առ քեզ սիր համբարձի զանձն իմ։
Յոյց ինձ ճանապարհ յոր եգնացից.
ինձ ի տան ան ընդ երկայն աւուրս։
զնամ աւուրս կենաց իմոց . քնակիլ
Աղերսուի քո սիր զկեա իմ եկեսցէ
ան անապակ արեցցէ զիս։
Օծեր իւղով զլուխ իմ. բաժակ քո
զան . ակն յանդիման նեղչաց իմոց։
պատրաստ արարեր առաջի իմ զսե-
Թարեացեն զիս։
Յուպ քո և գաւազան , նոքա մխի
զի դու սիր ընդ իս ես։
լաց մահու , ոչ երկեայց ի չարե .
Թէպէտ և գնացից ես ի մէջ սուրբ
բուբ վն անուշան իւրոյ։
Նորոգեաց ինձ ի ճանապարհս արդա-

Ալ

Հայր մեր որ յերկինս ես"։

Օրհնեալ սուրբ մեր յիս քոյ. ամէն։

Եւ ընդ որդւովն միածնիւ. այժմ և"։

Ուրախ գոհութեամբ միտրեր զքեզ ընդ հօր

Հոգւոյդ սրբոյ. և լուր մեզ. զի

Հոգւոյդ քոյ. Ներսէս և լուր մեզ. զի

Ասացեալ յանցանաց մերոց բարերար

Մեր Աստուած. որ ի վերոյ քան զամենայն

Ծառայից քոց. շէ ուսնելով զաղաչանս

Եւ զխոնարհութիւնս, մխիթարեա զանձկալեալ

Մարթիս որ ի վերոյ քան զամենայն

Ալաղաղութեամբ քոյով հոգւով սրբով ծածկել

Ալ։

Ողորմեա մեզ Տէր Աստուած մեր

Ողորմեա մեզ Տէր Աստուած մեր

Ողորմեա մեզ Տէր Աստուած մեր

Աստուածածնի հաստատուն ապաւէն ես դու
եղբայրդ ժառանգ։ Ալ ի՞նչ կասկած է մեզ մեր
Ազգիս ի դէմս չարչարանաց եւ խաչելութեան
Որդւոյն սուրբ։

ՕՐՀՆԵԱԼ ՀԱՅՑԻ

տէր Ներսէս Շնորհալի • ամէն։

Սաղմոս • 50։

Ողորմեա՛ ինձ Աստ՝ ըստ մեծի ողորմ
մուրհակ քումդ. ըստ բազում դթութեանդ
քումդ քաւեա զանօրէնութիւնս իմ։

Նոյն վերջերգն ժառանգ։

Խաչարբեցաւ լոյսն արեւուն ի վերայ
երկրիդ ժամ ութերորդ։ Ժանդիցն
զլոյսն եղուկան։ կախեալ լոյս քոյ քեզ
թէ լոյսն արարչական՝ հրեշտակացդ
զլոյսն եղուկան։ կախեալ լոյս քոյ քեզ

Ո՛վ
և Հոգւոյն Սրբոյ. Այժմ և".
Օրհնութի՛ւն և փառք Հօր և Որդւոյ
"Ա՛ն ևս խաղաղութի՛ւն ձեր աղաչ".
"Յետ ժամու ապաշխարք իմ այս են".

Աղեհոն.

Ըզքեզ ընդ հօր փառաւորելով
կաց՝ . որք պարակից մեզ լինելով
կեսցին՝ ըզմեզք բանակիդ Երեշտա-
որ ի ծածուկ՝ . շուրջանակի բանա
գաղտնեց մի՛ խոցիցուք՝ ի խաւարէն
վայելչական աչաց մարմնոյս՝. Նախուք
ցե՛ և զմեզ լուսով քով վառեսցե՛.
փայլակն՝ . մերմե՛ր ի մէնջ հալածեա
սրբոյդ խաչին՝ . ճշմարտութե՛ քոյ
ձառագայթ՝ զառ՝ի յերկնից անկեալ
յոգւոց մեր հերքեացե՛ քոյ նըշանաւ
յայս ժամուս պատերազմի՝ . զօրե՛ զ
մերմե՛ ի խաչին՝ քոյով ստուերաւ ըն
ծածկեին՝ . հերքեա՛ ի մէնջ ըզծան
րութիւն՝ չըլլալով դիւրին մեզ օրհե՛.
Ձանձրութե՛ մարտ այսոյն չարի՝ որ

Ո՛րպէս մոգք և անդգօտ խորհրդ
դուխ կացցուք միաբան յաղօթս ա
ուաջի աւն մերոյ և փրկչին մի՛ քէն։
Հաւատով խընդրեցուք ի նմանէ
զիրեշտակ խաղաղութե պահապան ան
ձանց մերոց. որ երկեալ բանակեսցի
շուրջ զմեզ, և աներկիւղ պահեսցէ
զմեզ յամէն հրեղէն նետից սատկի որ
թռչի ի տուէ. յիրաց խաւարտկին
գնացից՝ ի գայթակղութենէ դիւին
ի հասարակ աւուր։ Զորմէ զգու
շութիւ պահելով ազօթիւք և բարե
խօսութիւ՝ ամ սբց՝ չնորհեսցէ մեզ
մարդասիրն աճ կեալ առաքինու
թի՛ ի փրկութի անձանց մերոց. ի պատիւ
և ի փառս կենդանացուցչի անուան
իւրոյ։ Զոյս հաղորդութիւ ընկալ
ցուք ի յայտնութե մեծին որդւոյն
այ. կերպարանակից առնել զմարմին
խոնարհութե մերոյ՝ ըստ նմանութե
մարմնոյ փառաց իւրոց։ Ո՛ր զի զայս
լիսն աճ յն քն տր մեր. կեցո՛ և ող

ուսուց մեզ առնել զարդարութիւն Քրիստոսի, այլեւս յերկրպագութիւնս մեր եւ
զաւանդ յօգնականութիւն անձանց մերոց։ Ամէն։ Եւ զամուսն զի ամենազօր կայ
առաջի։ Եւ զանուն զի ամենայաղթ կայ ղաւրութեան։ Ո՛վ զի դու ես աշխարհի
լուսոյ։ Ո՛վ զի դու ես աշխարհի ճշմարիտ խաղաղութեան պահպան զանձինս մեր
եւ զանձինս ամենայն հաւատացելոցն քոյ պատրաստութեան։

Խոստովանութիւն Նիւսենոսի։

Ընդ Արիստոտելեայ այժմ ես", ընդ որում մեզ ի պատիւ եւ ի փառս
առաքինութեան կացցուք ի փրկութիւն անձանց մերոց ի պատիւ եւ ի փառս
տացեալ վայելչական առաջնորդեամբ։ Ես զպատուական ընդ ամենայն
ընդդիմ ոգեկայական պատերազմաց։ Եւ զայմ հրեղէն նետս նոր հիմնացեալ
լոյն անկատած լուցաք մերոց խաւար ընդդիմ գնացելոց ի գայթակղութիւն դի
լուծանել զոգեւորս եւ յաղթօղ լինել։ զօրաւոր եւ յաղթօղ լինիմ։ Ո՛վ
դիցի մեզ տէր աշխարհի արդա

Ընծան։

Ես հաս միաւ։ Ո՛վ անձինս Աղոյմաց։ Ո՛վ Ներշապուհ։ Ո՛վ Քաւուկ։ Ո՛վ Տիրէ։
Ո՛վ Յամ եւ զառաջինիկայ օրս խալ։

անդուլիս ի ժողովրդենէ քումմէ վիտատոր զգաչու եւ բժշկիւր զհիւ-
ւանդութիւնս նոցա։

Ա՛ղջիկ։

կեաց քո կայ քո. կեցո՛ւ եւ ողորմած։

Տէր մեր եւ փրկիչ մեր ամենակալ, որ ամենայն հիւանդութիւն եւ ամենայն ցաւ ի մարդկան յանախտ կեանս։ Դու առաքեցար ի տառապեալ զամենայն ի մշանջենաւոր եւ խրոց։ եւ կատարել առողջութիւն հոգւոյ եւ մարմնոյ ծառայից քոց Հոգւոյ եւ մարմնոյ եւ բժշկեանդու եւ բժշկեացդ զսխատս եւ զհիւանդս մեծի ողորմութեանդ քոյ մեծի ողորմութեանդ քոյ, զի ողորմածութիւնդ զփրկիչն մեր քո, զի ողորմած եւ ողորմած մեր վէ անուանեան քոյ։

Կ՚ասէ։

Տէր՝ փրկեա՛ զմեզ եւ ձա՛ զմեզ ի տագնապէ մահու։ Տէր՝ փրկեա՛ զմեզ ի մահուանէ անդրանկաց

զանանկին. յառաւօտ էարկ փրկիչ
զինա տէր։

Աղօթ.

Տրանքի որ խորհի զաղքատն և

Թէնդ. Ա յիմ և միշտ ա՛։

Յիւր՝ Տէր և ողորմ՝

Խարերար և բազում ողորմ ա՛ծ։

տեր ա՛ծ մեր. և շնորհեա ամենեցուն
զկատարեալ առողջութիւն հոգւոյն
ամենայաղթ խաչիդ ո՛ր. որով բար-
ձեր զմեղարութիւն աղդի մարդկան,
և դատապարտեցեր զթշնամին կե-
նաց և փրկութեան մերոյ։ Դու՛ւ ես
կեանք մեր և փրկութիւն՝ բարերար
և բազում ողորմ ա՛ծ. որ միայն կա-
րող ես թողուլ զմեղս, և մերժել
զանաւս և զհիւանդութիւնս ի մէնջ.
որում յայանի են պետք կարեաց մեր
րոյդ։ Պարդևիչդ բարեաց՝ պարդե-
ւեա զառաւո ողորմութիւնդ քո՛ի վը-
արարածոց քոց՝ բաւս իւրաքանչիւր
պետութեց. յորոց հանապազ փառս
տրեալ գոլի ամենասրբ Երրորդու-
թեանդ. Ա յժմ և միշտ և՛։

Ընկերին ի կողմանէ քումմէ հազարք
դառնութիւն դիմելոյն ի հասարակ աւուրս։
Ծիրն որ շրջի ի խաւարի, ի գիշերակ
րի։ եւ ոչ ինեւաւ, որ թռչի ի տուիչ։
Այլ երկիցեւս դու յերկիւղէ գիշեր
տուիչն նորա։
Այլ զգիշն շուրջ եղիցի զքեւ ձշմարտ
եւ ի հովանի թեւոց նր յուսասցիս։
Այլ թիկնոցիչ իւր ընկալցի զքեզ։
զգեն, եւ ի բանիցն ի խոստովանիչ։
Ա, նա փրկեսցէ զնս յորոգայթէ որսո
ապատէն իմ աճ՝ եւ ոչ յուսասմ ի նմա։
Ընասցէ նն ընդ ուսնօք իմ ես դու։
հանպիտից։
Ոչ երկնչիս ի սոսկմանէ գիշերոյն, ընդ հոլանեաւ այ յերկիսնոյ
Ոչ բնակեսցին ի յօգնութիւն քեզ չարք
կեաւ զանձն իմ, ես մեղայ քեզ։
Ես առացի ես ողորմեաւ ինձ։ քժիր
ցանել ի հիւանդութենէ նոյ։
Տէր օգնական ես նմա ի մահիճս ցաւոց
նէ զնա ի ձեռս թշնամեաց նորա։
լի առնէ զնա ի վէր երկրի։ եւ ոչ մատ
Տէր փրկէ զնա եւ կենդանացանէ։ երանե

և բիւրոք ընդ աջմէ քումմէ • և առ
քեզ չինչ ոչ մերձենացին։
Բայց միայն աչօք քովք հայեցցիս
դու • և վճատուցանիս մեղաւորաց
տեացես • զի դու տէր յոյս իմ ես։
Ո՛ բարձրեալն ապաստեր քեզ առար
ես • ոչ հասցեն առ քեզ չարք • և
տանջանք մի՛ մերձենացին ի յտրիկս քո։
Հրեշտակաց իւրոց պատուիրեալ է
վասն քո • ի պահել զքեզ յամ ճանա
պարհս քո։
Ի բազուկս իւրեանց ընկալցին զգ
քեզ՝ զի մի՛ երբեք հարցես զքարի
ղոան քո։
Ի վերայ իժից և քարբից գնասցես
դու • և առ ոտն կոխեսցես զառիւծն
և զվիշապն։
Քանզի յիս յուսացար և փրկեցից
զնա • հովանի եղից նմա՝ զի ծանեաւ
զանուն իմ։
Աղաղակեսցէ առիս և ես լուայց նմա
և առ նմա եղից ի նեղութեան։
Փրկեցից և փառաւոր արարից զնա •
երկայն աւուրբք լցուցից և ցուցից
նմա զփրկութիւն իմ։

Աղօթք.

Տէր մեր որ յերկինս ես՝ օրհնեալ եղիցի անունդ քո. եկեսցէ արքայութիւն քո. եղիցի կամք քո որպէս յերկինս՝ նոյնպէս եւ յերկրի. զհացս մեր հանապազորդ տուր մեզ այսօր. եւ թող մեզ զպարտիս մեր՝ որպէս եւ մեք թողումք մերոց պարտապանաց. եւ մի տանիր զմեզ ի փորձութիւն՝ այլ փրկեա զմեզ ի չարէ. զի քո է արքայութիւն եւ զօրութիւն եւ փառք յաւիտեանս. ամէն։

Նախաբան. կեցցէ և ողորմած.

Աշխ.

Ձայն գթութեց եւ ի՞նչ տամ միխիթար լսելեաց. որ միխիթարես զմեզ յամ նեղութեան մերում. լուր և այժմ ձայնէ պաղատանաց ծառայից քոց, ընդունելով զաղաչանս մեր։

Աղեաւ ի միջի զցաւատանն պատուհասիդ յանցանաց մերոց բարերարութեք քովք. զերեսս եւ լուր մեզ. քաւեա և թող զմեղս մեր. արժանաւորեա գոհութեք փառաւորել զքեզ ընդ որդւոյդ և ընդ Հոգւոյդ. այժմ և միշտ։

Ամէն։

ողորմա-
ծաշունչ յիշողութիւն՝ ի տուչ լրման
երիւք ժամու խաւարելոյ՝ պայծա-
ռաքեալ էիցես՝ քեզ տիր լուսոյ՝
Աղերսագրեալ

Նոյն իսկ ոգեհանգստեան ժամուն

քոյր քաւեա զանօրինութիւնս իմ,
մոռաց քաւեա՝ ըստ բազում գթութե
Ողորմեա՛ ինձ աստ՝ ըստ մեծի ողոր

Գին • 50

Օրհնեալ ՈՐԴԻՔ

աւանդութեան

Այլև մահտես և բռնակոծ հոգեպատ
տրտմի ժամուն մի՛ նուաղիր՝ ի քեզ մեր Աստուած
Աստուածընկալ հատորիկդ ազնիւ Յիսու

մահս ստուգերին։ Չահրդ լուսոյ մի
ծագայծաս՝ աւանդեցեր զհոգիդ
աս տայր։ ահիւ կըցոլդ քեզ՝ ի յեր
կինս՝ ըզմեզ ուղեւս հոգւոյ քոյին։
Սանդարամետոք ասրսեցին զկոպել
հոգիան արձակեցին։ վեր՛ք ի վիմէդ
պատառեցան՝ ի տապանաց մեռեալք
յարեն։ տարեղբ երկրի տատանէին՝
և աշխարհի սիւնք դողային։ բա
մեալս աս քեզ պաղատիցուք՝ զի
ընդ արդարսըն դասիցուք։

Յուցեր յայնժամ ըզքանչելիս՝ և
այժըմ մեզ ողորմեացիս։ ւխուծեալ
բնութիւն քո ողջացաւ՝ հնոցհեան և
մեզ լինել անցաւ։ փոխան մահու քո
կենարար՝ կեցո՛ ըզմեզ տէր բարերար։
քեզ պաղատիմք ընտ աւազակին՝ յի
շեա՛ ըզմեզ յօրն ահագին։

Յամ ժամու ազաչանք իմ այս են՝։
Եւ ես խաղաղութեան ընդ աղ՝։
Օրհնութիւն և փառք հօր և որ՝։

Կատարած Պահոցն։

Սուրբ աստուած և հաստատուն հա

մարդասէրն Աստ զքեզ Հաճոյեան Հուր և
և բարեխօսութիւնն՝ շնորհեսցէ մեզ
ջին թողութեացունց։ Որոց աղօթիւք
ի սկզբանէ հաճոյ եղեն Աստ և փրկիչ
դատաստան։ ողջ միանգամ
վարուց մերոց ունելով զաչս նորա և
ժամանակս ի ձեռս է, գործեսցուք
զբարիս ի կեանս յաւիտենից։ օրինակ
առնական կորուստն։ Ա. յՀ միշտ
զի մի՛ կորնչիցեմք անապաշխար՝ զյաւէ
խնդրել զթողութիւն մեղաց մերոց։
խոստովան լինիլ նմա զմեղս մեր և
մերոց ահիւն այլ։ Ա՛ի յապաղիցուք
ստութեացուք զքզ սրբութիւնն անձանց
Հոգւդս զբանս և զգործս մեր։ կա
ածելով սրբեսցուք ի մեղաց զնոր
կրեաց նա։ Այս մեք գայս ամ զմտաւ
յայսմ ժամու վա մեր մեզաւորացս
արեան նորա։ և զսոցին նմանս՝ որ
խաչին, և զհեզասիրտ ազատեցուցիչ
շնորհս։ զհամբերութիւն կենաստու
Յիշելով զանձամեծս նորա զանչափ
առաջի ան մերոյ և փրկչին յի քին
տաւորէ կացցուք միաբան յաղօթս

ընդ հօր եւ Սուրբ Հոգւոյդ. այժմ եւ
Ա՛ւ գոհանալով փառաւորեմք զքեզ
նայիլն ուրախութեամբ ընդ այս աշխարհս
ժանաւորս լինիլ յաւիտենականին եւերկ
լուր կեաս յայսմ աշխարհիս. եւ որ
ուղիղ հաւատով եւ առաքինութեամբ վա
այժմ զաղաչանս մեր. եւ յայղերա մեզ
հեղմամբ արեան քոյ սըբոյ: Ընկալ եւ
ապականութենէ յազատութիւն փառաց
տուր ազգիս մարդկան. ի ծառայու
մերոյ. ի խաչին. եւ շնորհեցեր ազա
ցեր զմեզ. ի մեռելոցն մեռոց մերոց.
եւ բեւեռեցեր զինեալք զառաւակտուտ
փոխ ի ժամուս յայսմիկ կենդանացու
Տէր ողորմեաց. ողորմեաց.

Ի՛ղեկ.

Ն՛ա՛ւա մի. Ո՛ անձինս. Ողորմեաց.
Ո՛՛՛

ղուխաս քո. և մի՛ ի բացեայ առներ
անուշանդ քումմ սրբոյ. մի՛ ցրներ
զերեսս քո ի քէն. և մի՛ ի բացեայ առներ
զերեսս քո ի քէն. և մի՛ ի բացեայ առներ

Սաղմոս.

Տէր՝ մի՛ մատներ զմեզ խոպան վասն
Ասարեան հոգւոյդ։ Ա. յԺամ՚։
ստրկութեան քոյ. զի մի՛ ասիցեն ազգքն
ուր է Աստուած նոցա. զոր արարեր
զերկիր ի ծնանելն քում. և ի ծնանելն
քում զլերինս. և զբլուրս. և զհովիտս.
և զանդունդս. և զանապատս. և զանդնդոցս
ջրոց. և զգետս. և զծովս. և զամենայն
որ ինչ ի նոսին գոհանալով միաբա-
նեալ ի սիրելիս անուանդ քո սրբոյ. և ի
քեզ յուսացեալ. զպատասխանեալն ի սկզբ
բանէ ՚ի սրբոց քոց զարքայութիւնդ։
Եւ ընդ նոսին գոհանալով միաբա-
նեալ ի սիրելիս անուանդ քո սրբոյ. և ի
քեզ յուսացեալ. զպատասխանեալն ի սկզբ

զողորմութիւն քո ՚ի մէնջ։

Ա՜ստո աբրահամու սիրելոյ քո։
խնահակոյ ծառայի և էլէլ ուրյ քո։
Տէր մի՛ մտաներ զմեզ խոպառ վասն
անուան քո ուրյ։ մի՛ ցրներ զուխաս քո։
և մի՛ ՚ի բացեայ առներ զողորմութ
թիւնս քո ՚ի մէնջ։

Լուե Տէառն ՚Աբրահէմ։

Ա՜հապետին աբրհմու՝ հայցմամբն
ընկալ տեր զաղաչանս։ Լուծ ծա՜
ոային քում սահակայ՝ խընդրուա՜
ծովք ՚ի մեզ գըթած։ Ընտառեսին խա
րայիլի։ Սիրով սըրբոյն ՚ի մեզ խնայ
եա։ Աբրեքսըրբեան երիւք սոցին։
Սըրբեա զհոգի զմիտս և զմարմին։

Հորդ։

Ա՚ղաչեացուք զիւննասուս փրկիչն
մեր քրիստոս որ կամաւոր խաչելութ
իւրով զաղատած փրկեաց ։ և հեղ
մամբ արեան իւրոյ՝ զքաղուխի չնոր
հեաց յուսացելոց իւրոց ։ ամէն։

Ա՚ղեկ։

Ա՚ղեկաւ առաջի քո բարեբար և թա
զում ողորմ աՀ՝ աղաչեմք ամենայն

արտեր մերով և խնդրեմք զԹու-
թի՛ իքեն. ոչ խոստացար Ծառայից
քոց և աստեղն՝ զոր մեր ընչ խնդրի
ցեք հաւատով յանուն Որդւոյ՝ ի
Տէրէ, ասացե՛ք ձեզ. Ը Նորհեա և
այժմ հաւատացեցո՛ ի քեզ և կա-
տարեա՛ ի բարի զինդրուածս մեր.
զի ի քեզ եմք ապաւինեալ։ Այս-
առաւ ազդմանէքդ մխիթարեա՛ զմեզ ի կեանս այսոսիկ. և առաքեսո
դեպ հասո յանձառ երկնից ար-
ուեդ. ի վարձատրանսն և ի պատի-
ւեն՝ Երրորդութեդ. այժմ և՝
Ցեկո՛ Տէր և ողորմի՛.
Բարեբար և բազում ողորմ ած՝

Սաղմ. 114.

Սիրեցի զի լսիցէ Տէր զձայն ա-
ղաչից իմոց. զի խոնարհեցոյց
զունկն իւր առիս. և ես յաւուրս
իմ կարդացի առնու
Ը պրեցան զինեւ երկունք մահու.
և վիշտք դժոխոց գտին զիս.
Ո՛ Նեղութիւն և զանձկութի գտի.

Հատոյց զխոստումն իմ. քեզ զմատուցից
պատ-
Ծառայ և որդի աղախնոյ քո.
զոհ խրատոյ. ո՛ տէր ես ծառայ քո եմ.
Պատռեցեր կապան ս առաջի տէր մեծ
ժողովրդեան նորա։
Ո՛ զաղօթս իմ առ տէր՝ առաջի տէր եմ
զանուն տէր կարդացից։
Բաժակ փրկութեան ընկալայց, և
զոր և ես ինձ։
Ո՛ ինչ տաց տէրեւտուր տան ընդ ամե՛ն
տեմ մարդ սուտ է։
Ես առաջի՛ տարմանալ խնամ, թէ
խոնարհ եղէ յոյժ։
Հատատացի զոր և խօսեցայ. և ես
ի գայթակղուե՛ն. հաձոյ եղիցի առաջ
չի տեր յերկրին կենդանեաց։
փրկեաց զանձն իմ ի մահաբանէ.
զաչս իմ յարտասուէ. և զոտս իմ
Ծառայ և որդի աղախնոյ քո.
զոհ խրատոյ. ո՛ տէր ես ծառայ քո եմ.
Պատռեցեր կապան ս առաջի տէր մեծ
ժողովրդեան նորա։
Ո՛ զաղօթս իմ առ տէր՝ առաջի տէր եմ
զանուն տէր կարդացից։
Բաժակ փրկութեան ընկալայց, և
զոր և ես ինձ։
Ո՛ ինչ տաց տէրեւտուր տան ընդ ամե՛ն
տեմ մարդ սուտ է։
Ես առաջի՛ տարմանալ խնամ, թէ
խոնարհ եղէ յոյժ։
Հատատացի զոր և խօսեցայ. և ես
ի գայթակղուե՛ն. հաձոյ եղիցի առաջ
չի տեր յերկրին կենդանեաց։
փրկեաց զանձն իմ ի մահաբանէ.
զաչս իմ յարտասուէ. և զոտս իմ

պատարագս օրհնութեանց · և զանուն
անդ կարդացից։

Ո՛ ալէլուիա իմ ան ասաց, աստուածն իմ
ժողովրդեան նոր · ի գաւթիս տան
ան , ևս ի մէջ քո երգեսցեմ։
Օրհնեցէք զնա ամ ազինք · զամէն
ցեղք զնա ամ ժողովուրդք։
Ո՛ զի զօրացաւ ողորմութիւն նոր ի վերս մեր·
և ճշմարտութիւն նոր մնացեալ յաւիտեան։
փառք հօր և որ՛՛։

Ընթացք Տէրունեաց և Սուրբերացն

Ով ստեղծմամբ լոյս պատկերով քո
սուրբ պատուհեցեր ընդմեզ · ընկալ
և այժմ ընծայիցեալս ի քեզ ուղիղ
հատատուլ · ըստ մեծի քում ողորմութեան ·
Որ ընտրեցեր սուրբ հոգւովդ լուսաւորիչ
լեցեր · յիշատուսիւ խաբեանց գՀՀ
դիս նոյ ընկալ մարդասէր · լսատ մեզ ·
Որք հաղորդեցան մարմնոյ և արեանն
քո սուրբ · հանդերձ գիմիք սուրբ
պատարագս օրհնութեան մարդասէր ·
Ո՛ ալէլուիա իմ ան ասաց, աստուածն իմ
ժողովրդեան նոր · ի գաւթիս տան
ան , ևս ի մէջ քո երգեսցեմ։
Օրհնեցէք զնա ամ ազինք · զամէն
ցեղք զնա ամ ժողովուրդք։
Ո՛ զի զօրացաւ ողորմութիւն նոր ի վերս մեր·
և ճշմարտութիւն նոր մնացեալ յաւիտեան։
փառք հօր և որ՛՛։

Ալ թողուեց ես տրտում ալբաթ թող
ողորմած աչք մըթնիլ և բարեբար։
Ի գոգ հանգուստին աբրահամու։
Ղազար ամէն ընկալ զամեր ընդունելն
Ալ կոչեցեր առ քեզ ըզ ամէն
Հնեցաւ միտքի երբեմնուէ։
զանձանձուելոյն հօր ծընունդ։ և յայտ
սրբուհի։ ծընար ըզ բանն ալբաթ
մըխիթարիչ ընդառաջ։ ի ան։
Հոգւոյն ըզ քեւ հովանեցեալ միայն
մի անտես առ։ Հոգիդ ալբաթ
մի աչքին յարուքի տիեզերաց։
գիս նիշ ընդ սուրբս քո։ Ողջ դ
Ղարիչ ալբաթ և բառեզիչ աղբ
մարդկան։ մի անտես առներ ըզ
ննջեցեալսն մեր։ այլ հանգո զհոգ
Ալ անդամոց բարեբանեցուք։
հաւի լոյս։ ծընօղ արարչին մերոյ
ի կարեցոյս մայր և աշխ կոյս և իմա
արեան քո երն։ Ա իայն օրհնեալ

բանաւորաց զազգէն նա, առաջի քո
համաւորական մահուամբ քո քն.
Ով լուծեր զիշխանութիւնն մահու
ի վէշ խաչին անարատ ձեռօք. Հան,
ադամայ. մերով բնութիւնք բարձեր
մեր. զառաջինն առեր զյանցանսն
աբերա քո. Ով ինքեր յերկինից վասն
զո ոչնչացելսն մեր ընդ
առ քեզ կարդամբ մարդասէր. Հան
Հաւատարակից ընդ հօր յերկինք.
Ով որդիդ ես և բանդ առաքչաց.
սուտ առեր վասն մերոյ փրկուե՛,
կիզեցաց զքո աբէ զորովայնդ. բերեխո
կիցս աբէ. որ հուր աճուրդն ոչ բոցա
Ցոյս մեր և ապաւէն մայր ես և
սուլ երանաւէտ զընտրելոցն. ոչ
տուր ես սիրելոյդ քո արդ. լուսա
յատիկ և հրաշօր. ոգորու Ով լուսա
ըդ մերում մեր ննջեցեալսդն. կարօղ

ՀԱՆԴԻՍԱԿԱՆ ՀՈՐԻՆԱԿՆ ՅՈՎՍԵՓՈՍԻ ՀՕՐ ԽՈՐ
ՀԱՄԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ.

ԳԼ. Ա. ԱՌ ՓՈՐՁԿԵՐ ԸՆԴ ԴՈՂՈՄԱՐԴՈՒՆ ՄԻ ՄԱՐ
ՍՐԱՆ ՓՈՒԹՈՑՆԻՐ ՄԵՂ ՅԱՐԵՑԻՆ.

ԵՒ ԱՄՍ ԴԱՌ ՆԱԽ, ՀԻՐԸ ՎԱ ԲԱՐԵԽՕՍ
ԴԱՒՈՒԱՑ, ՄՂՄՏԱՆՔԸ ՆԱԽ ԱՃԱՃՆԵՑԻՆ
ՀՈԳՒԻՆ ՃՇՄԱՐԻՒ՝ ՄԵԿԵՒԻՄԱՐԻՒ ԶԱՐ
ԲՈՒԹԻՆ ՄԵՂ ԽՈՍՈՒԱՑԱՒ՝ . ՀԻՇԵՑԻՆ
ՀԻ ՄԻՒԱՆՁԱՅՆ ԳԱԼՈՒԱՒՈՐՆԵՐՆ ՔՈ ՅԱ
ՄԻԱՅՆ ՈՐ ՅԱՐԵԱՒԻ ՀԻ ՄԵԱՒՆԵՑ՝ .
ԵՒ ՀԱՆԴԻՍ ԸՆԴ ՍՈՒՐԲԸ ՔՈՒ. ԱՐԴԻՒՆ
ՀԻՇԵՑԻՆ ԶՆՈՒԳԵՑԻՆԵՑ ՄԵՐՈՑ
ՅԱԶԳԻՒ ՈՐԴԻՑ ՄԱՐԴԿԱՆ՝ . ԱՒԱՐՏԸ
ՅԻՇԵՑԻՆ ՈՐ ԳԼՈՒԽՆԻՑ ՀԻ ՓՐԿՈՒԹԻՒՆ՝ .
ՀԱՅԵՑԻՆ ԶԱՐԵԳԻՒՆ, ՈՐ ԳԼՈՒԽԱՑԱՒ ՀԻ
ԱՐԲՆ ՄԵՐՈՑ ՓՐԿՈՒԹԻՒՆ՝ .

ՀԱՆԴԻՍԱԿԱՆ ՀՈՐԻՆԱԿՆ ՅՈՎՍԵՓՈՍԻ ՀՕՐ ԽՈՐ
ՀԱՄԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ.

ԳԼ. Բ. ՀԱՐՑԱՆՔ ՈՐ ՀԱՐՑԻՆ ՅՈՍԵՓՈՍԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ
ՅԱԿՈԲԱՅ ԶՈՐԱՎԱՐԱՊԵՏԻՆ ՀԱՅՈՑ.

ՀԱՐՑԱՆՔ ՈՐ ՀԱՐՑԻՆ ՅՈՍԵՓՈՍԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ
ՅԱԿՈԲԱՅ ԶՈՐԱՎԱՐԱՊԵՏԻՆ ՀԱՅՈՑ.

ՀԱՐՑԱՆՔ ՈՐ ՀԱՐՑԻՆ ՅՈՍԵՓՈՍԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ
ՅԱԿՈԲԱՅ ԶՈՐԱՎԱՐԱՊԵՏԻՆ ՀԱՅՈՑ.

ծընընդեան՝ , որ մարմնով ծընար
աղա։ Աքսուր և անբիծ կոյս յետ
նուիրեն պարգեւեցեր աշխարհի.
որ երեքօրեայ յարուցեալ զիւնդա-
չեմք զքեզ՝ զննջեցեալըն մեր՝ ի քեզ
ուսիղ հաստատիլ. մի՛ շեա՛ տէր ամ-
յոյժ դա՛ա թագաւորութեդ. քո՛
Ընտիակա՛ քաղցրութե՛ տուի՛ այ՝
հաճեցար բառնալ ըզ մեզ ընդ քո
խոչեւութե՛ն. աղ։ Ամաւորական
մահուա՛մբ քո լուծե՛ր զերկունըն
մահու՝. և արժանի արարեր Թողու-
յանցանաց քոյ՛ զի սրեամբ. աղ։
Ար ինձ ողորմութիւն ընդ մեծ
նիշ յանձն առեր. ինձանե՛լով ի դժո
խա՛ ի բերկրեցեր՝ ի մեղսասէր բանդ
ան ըզ գերեալն. աղ։ Հատեալ
նեմք զանշահի քո՛ զմարդասիրութի՛ն.
ծընընդեան՝ , որ մարմնով ծընար

պատուական ու՞ր խաչիւ քո

և զի՞ս մի՛ անտես առներ այլ ձեռն
ահ՝ ո՛ն. անճառելի քոյին ծնընդեամբ.
ի յերկինից և մարմնացար ի նմա կու
հաճի՛ն աւուրն. որ մի՛ ոչ
տես առներ ըզ մեղուցեալքիս յոյ
թաղմագուշխ ողորմած ներ. մի՛ ա՛ն
պին. աղաչեմք ըզ՝ Նոխակիդ
ուաք ինեանցն ի վերայ լուսեզէն սի
ծածկան զո՛ ներ. ցնծա՛ն զաթք ա
բաղուս ողորմ. Յահաբեկ լուսոյ
ը՛նդ սուրբըս քո՛. որ միայնդ ա
հանգո՛ և ը՛զ մեր ը՛զ ննջեցեալն
փոքմէ. աղաչեմք ըզ քե՛զ փրկիչդ.
րեա՛լ գոզան պարարծք ի յահ
տեա՛ն քո՛ ներ. յայնըժամ զարհու

Յարժամ հարկանիկ փո՛ղ գալըս

ի սպառնալեաց դեհենոյն

խօս լեր ա՛ն անձանց մերոց՝ փրկիչ
զարձակօնն ի կապից մահու՝ բարե

Տէր ողորմեա՛, երեւ-

շնորհեալ ողորմութիւնդ երկրպ. ամէնս՛։

դէկ

Ա՛ր թագաւորդ ես յաւիտենից քո՛ արքդ. ընկալ՛ զ ծառայս քո՛յ զ
քաւիչ. երբ շնորհեա՛ի յիշակորութիւն քոյ մահու եւ կենաց. հանդո՛ր զհոգիս քոյց
ծառայից. երբ։ Յորժամ կարդի աթոռ արուեստիդ քո՛. և հաստատի
աւետեան դասատուութիւն. յայնժամ խը
նայեա՛ի ծառայս քո՛. երբ շն։

Ընծայ ազնիւդ հանապազ։

տիրօրհնեալ աշխարհիդ մարիամ. քերովբէականաթոռ արարչին մերոյ
Ընծայեցեալ աստուածայդ մարիամ. զոր երանեցին

մայր

ողջոյն հանդուցեալոց քոյ աշխ՛ արա
հանգիստ և ողորմի՛. և մեզ մեղաւո
լսացո՛. շնորհեա՛ զթութեանդ յանցանաց։

Աստ խոստովանի զիւր։

քրիստ

Ա՛ ո հանգուցեալ հոգւոցն աղաչեա
ցուք զնիրհիչն մեր քո՛ զի զնա շ ար
դարն դասեսցէ. և զմեզ կեցուսցէ
շնորհիւք ողորմութեանդ երկրպ. ամէնս՛։

Ա՛ղբեր։

Վա՛յ որդի՛ մի՛ անուխակալ և բարե-
գութ. գթա՛ քո սարդիական սիրտդ
ի հոգիս հանգուցեալ ծառայիդ քոյ.
Ցնծեա՛ յաւուր մեծի գալստեան
պարգեւութեանդ քո։ Ա՛րա արժանի ը
զտմուռ քաւեա՛ և թողութ մեղաց։
Ողորմեա՛ պայծառացո՛ ըզ սբա
քո յաջակողման դասուն։
Օ՛ի դու ես տէր և արարիչ ամենայն.
դատաւոր կենդանեաց և մեռելոց.
Ա՛րքեդ վայելէ փառք իշխանութիւն
և պատիւ։ Ա՛յժմ և"։
Օրհնեա՛լ տէր մեր"։ Հայր մեր որ"։

Ա՛ղաւթ։

Օ՛ ամենայն երկուրիս և գաղտնեաց՝
ընկալի՛ մարդասէրն աստ ի հանգոյս
բարերար կամաց ծառայիդ. մեր մեղաց
և յանցանացն թողուլ ընծրհեսցէ.
ի չարեաց փրկեսցէ. ի մեղաց պահեսցէ.
և նման փառաց յաւիտեանս ամէն։
Օրհնեա՛լ թագաւորութիւն Հօր և
Որդւոյ և Հոգւոյն Սրբոյ. այժմ"։

Ա՛յր ի Հօրէ առաքեցար փրկիչ
և մարմնացար ի սէգ կուսէն.
որ վա՛ս մեր՝ ի յերկինից լքեր և
լուսաւորեցեր զմեզ երես.
Ո՛վ խաղաղութի՛ք քո տուր մեզ այր՝ որ
խաղաղութեց ես Թագաւոր. զհաղա-
ղութի՛ւն և զողորմութի՛ւն՝ որ յայնմ ես
դու կարող մարդասէր.

Ա՛ր լսա՛ մեր զմիտս սնգանեալս, զհաղ-
ղութի՛ք քո՝ տո՛ւր մեզ հանապազ՝
զքեզ աղաչեմք.

Ա՛ճապին որդի՛ և բանդ՝ ա՛ծ և ան-
մահ էութի՛ւն, որ յանձն առեր մարմ-
նանալ՝ ի սրբուհւոյ աստուածնէն և՝ ի
միշտ կուսէն. անխտիրեալդ մարդ ե-
ղեր խաչեցար քո՛ւ ա՛ծ մեր. մահուամբ
զմահ հալեցեր. միով՝ ի սէգ երրորդու-
թենէն փառաւորակից ընդ հօր և սուրբ
հոգւոյն, կեցո՛ զմեզ.

Ա՛ճապին անհասանելի՝ զբանն անբա-
կիզեալ յղացար և զաշխարհս անխմանալի
ծնար. զանպարագրելին՝ ի գիրկս քո

սա՛ի գիրկս իւր բարձել համբուրեր
ու՛ր իշխեին նայիլ՛ի յահէզ փութացն,
վերհատոյն • զի որոց թիւրքն սաւառնել
դայր՛ի աջէն՝ երևելով քերովբէիցն
ՀՈՎՈՓ՝ Աիմէօն՝ այսօր Ո՛ւրուհայն

սեա՛ կէցուցանել զանձինս մեր։

մարմացեալն առ՛ի քէն բարեխո՞
առեղծէն յղացեալ ծնող անձառա՛ս •
Թէքն լուսաւորել • որ զամ գոյուեցեալ
վանաւորել և՛ նա՛ հոգւոյն եկաւորու
Ո՛ճածին՝ բարձրելոյն զօրութե՛ն հո
զաւեմք զքեզ՝ նո՛ր կոյս Ա՛րիամ
վիրկուի՝ հե՛ր և կենդ անձնից մերոց։
մնացեալն առ՛իքէն զանձառ զբանն՝ ի
նոր ոսկ զմարդ զածելն թոլորից զմար
զանդի քոմ ոսկ աղախին զիր • և ծը
սերմնապտղ զանապականութե՛ն ի յար
բէքն նայիլ՛ ոչ իշխէին, կրեցեր ան
թնոզ հրանիւթ և վերհեաան սերմ
զի ուր քերովբէքն բազմաշերժք և ա
պագէ եկեղեցի ուղղափառաց • քան

ՀՅ

ՀՅ

ՀՅ

որ գաս ի չարչարանս կամաւ հօր՝ ի
փրկուն անձանց մերոց։

Ոգի

Ա՛րդ՝ և մեք գոչելով առեմք, օրհնել
զքեզ՝ զի յարուցեալ զփրկեալն քո
գեա յաւուրս ասելի։ որ ես ի բեթանիա
զաղաւրս ննջումն՝ որպէս կանխաց
քումբ ի փրկութիւն մեզ Վասն այ
րուեցաւ։ լի են երկինք և երկիր փառաց
գոչեմք առ քեզ այս, սէր սէր սէր ո
կատեցաւ՝ արձակեա զհոգի ի խաղաղու
ի դէպ իւր հայցեր, որ արձակիցէ ես
բարեաւ սիմէոնի զանապարագրելի
նացն կաւորեցեր զարդարուն։ Ո
կիր ի տաճարն քառասնօրեայ, զօրի
սրբուեցոյ և անկարօտ մաքրուեցոյ։ Ո
փակեցար ընդ ժամանակաւ։ սէր սէր
ի կուսէն։ և արարիչդ յաւիտենից
աւուրս յանձն առեր լինիլ մարդ
ի վերջին

Ընկալեալ զանարատ բանդ սոճ։ ի վերջին

ի խաղաղութիւն։

համարձակապէս և զգուշութիւն ունել զմա
նուկ։ և աղերսելով հայցեր արձակիլ

յաւիտեանս Ի՛մին։

մեզ ակնոյս պարգեւեաց։ նման փառք
զմահ կոխեաց։ և յարուցչին խոստով
Ի՛ն յաւիտեան։ մահուամբ

ունի զմեծ զօդորմածին։

նայ օրհնեալ եկիր ի յանուն Տեն։ որ
գասուք։ Ա՛ն մեզ ազդակեսցէ, ովսաննա
զուի ցուցանելով զայ մտանէ յաւուր
Կա՛ն հատեալ ի յաւանակին նորոյ։ հե
գո սիօն։ քանզի ահա թագաւորդ
Ո՞նձա եկմ և զարդարեա զանգաստ
գալոցդ ոչ անուշամբ ետես։

քո։ օրհնեալ ի բարձունս, օրհնեալ որ
սանեմք, ովսաննայ։ օրհնել ճ գալուստ
թագաւորութի քո։ Ա՛նդ նստիս և մեք
երբայեցւոց ոստով օրհնեին զնոմա
րեմանէն կոչեցեր։ Ա՛յ և մանկունք
հնքնոյ զանամահ պարգեւող եւսեր
սիրելոյդ, և ածային ձայնիւդ ի գե
ռաչն ի գերեզմանեն յարեր՝ և նոյն
լով զայրարէ՝ արի ի ոտոտաքս։ Ակ մե
եւսեր ձայնիւդ ազատակերպ տան
կենարարդ ի գերեզմանն զազարուս։ ա
ընդմանն զազարուս։ յորժամ եկիր
կենարարդ ի գերեզմանն զազարուս։ յորժամ եկիր

Տեղը զօրուբէ. այսօր համբարձար մինչ
ցերե. և զհրաշալի գյարութիդ քո ցուցեր
զևաւորհուրդ, յաւէտ և մահու համբերո
բանդ ասծ ի յերկիրն երևեցար Ձեմ
մարմնոցն վերօրհնեա, անհատանելի
Ալ յանդստատամբեաւ նստիս և յան
միաւորք ի միտս ար. միտք քեզ
մեռ գայ յեդեմայ. և երկեալ մեռանի
մեռ՝ ստահակ առեին. ոչխ առ որ ի
սանեալով զքեզ ի հրեղէն կառս բազ
իացան վերնական բազմութիքն ան
ասակալի յարութեդ քո ար
երկնից. Ընդորս գոչելով ասեիք ինք
ուրուիք հրեշտակք և ամ զուարթունք
մարդկանացար օրհնեն անդադար զին
ի հաւետից՝ արարիչ և յարուցիչ ազգի
ի ձեռն հոգւոյ սրբոյ ամէն

պարգևեաց հնարս.

ոչ ամբն խրով զկենդանուե մեզ
խաչի համբերութիով և կամաւոր մահ
անճառաբար մարմնացար ի կուսէն.
մարմնոյ. որ անակիզեն ի հօրէ
ձեռնհասեալ զյարութիդ քո ցուցեր
զևաւորհուրդ, յաւէտ և մահու համբեր
բանդ ասծ ի յերկիրն երևեցար Ձեմ
մարմնոցն վերօրհնեա, անհատանելի
Ալ յանդստատամբեաւ նստիս և յան
միաւորք ի միտս ար. միտք քեզ
մեռ գայ յեդեմայ. և երկեալ մեռանի
մեռ՝ ստահակ առեին. ոչխ առ որ ի
սանեալով զքեզ ի հրեղէն կառս բազ
իացան վերնական բազմութիքն ան
ասակալի յարութեդ քո ար
երկնից. Ընդորս գոչելով ասեիք ինք
ուրուիք հրեշտակք և ամ զուարթունք
մարդկանացար օրհնեն անդադար զին
ի հաւետից՝ արարիչ և յարուցիչ ազգի
ի ձեռն հոգւոյ սրբոյ ամէն

պարգևեաց հնարս.

լինայեա՛ և կեցո՛ զմեզ։

Եղեալց և խաղաղարար աշխարհի,
աՁ , որ ես պատճառ կենդանութեանդ
և այժմ ազաչեմք զքեզ սո՛ր հոգւով
հանդերձ յառաքեալն լուսաւորեալ զնո՛ս.

ՀՇՄ Յօր՝ի հրեղէն լեզուս բաժանեալ
ղակեմք սո՛ր լինայեա՛ և կեցո՛ զմեզ։

Ժանեալ անճառելոջ ցուցո՛ր նոցա. ապա
գիտութեան լցեր՝ և՝ ի հրեղէն լեզուս բա
որ զուիտուն աշակերտացն քաջութեամ
նուիրել եղելոցս և խաղաղարար ՀՈԳ
երկիրպագնեմք. որ ես պատճառ կենդա
Ա՛ՅՍ զքեզ խոստովանիմք զսո՛ր հոգիդ և

ես մարգասէր։

անգամ քո գալստեանդ. ով միայնոդ
և մեզ հնդիսիլ քեզ ամպովք՝ի միւս
որ յամի կարօղ ես և հզօր, ընարհեա
ձեր՝ի վեր և մտցե՛ թ՛ երբեմն Ա՛ՐԴ
մեանս, համբարձեք ի շիանոք ղբրուն
ցե՛լ պետուեց երկնից դոչեին առ մի
ող է սա որ դիմեալ գայ յերկրե՝ ինչ
տեսեալ եասյեաս՝ նախանձայնել սաեր,
հրաշալուածս լուսազարդեցեր զոր
ի յերկինս և վկուսած ինն մարդինդ քո

ԱՅՍ ԵՒ ամեն զՀոգիդ՝ որ սա՛ծ է Տէր Հօր և
է ոյժ ու միասնական խոստովանութեամբ. և
Հայցեմք մեզ՛ի վերնատունէդ զՀոգե
ւոյն սուրբ խաղաղութիւդ. որ փա՛ռք քեզ
Հրեայ որդ այսօր աշակերտացդ՝ ի թա
ղարանական վերինն. և աշակերտեցդ զար
Հուրեալ աղաղակէին ասելով. արա
ցո՛ւք երթս սուրբս՝ մի՛ սոնդ, և մի՛ մո
ռանք և մի՛ եղէայք. Այդ՝ և մեք բանա
ւոր Հօտքս երդեմք է քո ճշմարիտ վիպ
ասք. աւե՛տեաց՝ ի մեզ զայս քո ընտրեալդ
Լուսաւորչապետ գալստեանդ և կեցոյց
ման ամենայաղթ խաչի
քոյ անկընդմիջ երկրպագեալ և խնդրեմք
զթածութե՛ յանցանաց մերոց. քանզի տո
ւաւ բարձեր զդատաստարանէն ազգի
մարդկան. Այժմ վճռ՛ եղեալ աշխարհի
քոյ ընտրեա՛ զերկնայինն զհա
ղաւութիւդ՝ սո՛ւրբ աշխարհին.

ՏԻՐՈՋ և փրկիչ մե՛ր քո՛, որ աղօթեցեր
առ Հա՛յր քո՛ երկնաւոր վասն միաբանու
թեան հաւատացելոցդ՝ զի ամենայն մարդ
կանց ծանեալ լիցի զքեզ՝ զի դու ես միա
կա՛ն ճշմարիտ Աստուած. և զոր առա
քեցեր զՅիսուս Քրիստոս. զոր ընդունե
լով զՀոգին սուրբ՝ զօրացեալ զաշակեր
տացդ՝ ի քարոզութիւն ճշմարիտ հաւա
տոյ. և ի մկրտութիւն ապաշխարութեան
ի թողութիւն մեղաց. և ի յարութիւն մե
ռելոց. և ի կեանս յաւիտենից. զոր և մեք

ոբ

Մի՛ տուր ոտն քո ի շարժումն, եւ զգուշացի՛ր ամենայն ժամ։ Քանզի ոտն շարժեալ՝ ի ճանապարհէ ուղղութեան հեռացուցանէ զանձն։ Եւ ոտն հաստատեալ՝ ի ճանապարհին կեցուցանէ զանձն։

որոյ գերազանցել ի վաստ առաւել
բնութեան Աստ Հոսեցելոյ ի կողէն, և
ըմբռնեն իւր խաղերէ ել փրկական
և ելեալն։ Ձե զմարմնոյ ոսկեայն
լոյս բոլորեր պատկ փախանակ փշոյն
քարանցն ոսկեա զծաղկեկս հատաքե
ի յաթոռ փառաց։ Այր զբազմութի
բանն հօր ի կերպի ադամայ նստեալ
կակերպ տեսլեամբ առեանդր զկերպա
կին զոր միակեաց ադամ։ և հրեշտա
ցեալ հօր։ Այր աղօթիւք բանայր զեր
Աստուածասէր նախասիրայիւն ք զի վկայե
կիր ուղիղ սէր յիշատակ սէյն
Ո՞ւնձա այսօր ցնծա և զուարճացիր
զվերջ զոդորմութիւնն։
նադրեցեր պարգեւել զհատազաղուկ և
բարբառոյ ձայն, զայնմ որում ձեռ
զլուխն Ա՛ն։ Ո՛չ դուս որ յանդուտ
ցե զլուխս որ զնմանցն ձեռնադրեցեր
ուիդ աղջկինն Հաճոյացոյց զի զքոյդ հատ
և բազմելոցն Հերովդեայ զկնաքառս ը
զհոդիսադա անօրինութե բարբարոս
դրախտին արտաքս ընկիզ։ Այ՛ և այժմ
որ ի ձեռըն կինոջն զնախատեցեր
քարանցն ոսկեա զծաղկեկս Հատաքե
ի յաթոռ փառաց։ Այր զբազմութի
բանն հօր ի կերպի ադամայ նստեալ
կակերպ տեսլեամբ առեանդր զկերպա
կին զոր միակեաց ադամ։ և հրեշտա
ցեալ հօր։ Այր աղօթիւք բանայր զեր
Աստուածասէր նախասիրայիւն ք զի վկայե
կիր ուղիղ սէր յիշատակ սէյն
Ո՞ւնձա այսօր ցնծա և զուարճացիր
զվերջ զոդորմութիւնն։
նադրեցեր պարգեւել զհատազաղուկ և
բարբառոյ ձայն, զայնմ որում ձեռ
զլուխն Ա՛ն։ Ո՛չ դուս որ յանդուտ
ցե զլուխս որ զնմանցն ձեռնադրեցեր
ուիդ աղջկինն Հաճոյացոյց զի զքոյդ հատ
և բազմելոցն Հերովդեայ զկնաքառս ը
զհոդիսադա անօրինութե բարբարոս
դրախտին արտաքս ընկիզ։ Այ՛ և այժմ
որ ի ձեռըն կինոջն զնախատեցեր

ցեղ արքայն իւրական զօրօքն ել ուռ
ան համեմատ համբերութեամբ զուսուցա
դիմի նահատակութեամբ փութայիցեն։ Ա
մացուցեր։ որք և գտանեն գտանեն յերկ
նից ի յերկիրն խառնարկել ի տես հան
Ընդրինակ ձգնութեամբ զիւրեանն զար
չարանօքն զուշհարկս ամ հիացուցեր։
Կրկնորիսս։ Ար.քայիւ անուանելի չար
Աստուածորիչ տանս Թոդոսեայ արքա
բազանցելոյ ի հարս նոր Հայրապետս և
սիւ զիանրաւանել յիշելիս զոր ոմն գե
Վկայեցին նոքա, ասացեալ մեծաւ հանդի
Ո՞ն՛դ այսօր ցնծայ և զուարճանայ
մեզ նոր զինծ զո զաղաղմունդ։
Ի ձեռն սորին բարեխօսեն շնորհեա
սեալմի հանդիր սց զայս մեղս Ա՛ոդ
բաձդոզացն աղօթիւր առ Քրիստոս
քարոզութեցն։ որ ի վեր անօրէն զա
խանան։ Վկայ Ճշմարիտ առաքելական
Նոյա, յորովայնէ ընտրեալ սբեն Սահ
Յորովայնէ ընտրեալ սբեն Սահ
վախճանից և զինծ զաղաղմունդ։
վերնատունէն զպարգեւս կենաց ան
քան զամ սբս հայցէ և վե մեր ի

քայտեն, արդ բարեխօս լեր առ նր
լսող ղերբորդուհին, պատկեցար յար
քեղ ակնն ընկալար զաղօտ և զպղտիւ,
լուսիւղեցար ի մէջ ամբց, և զառա
ձագիւտեւ ածեր։ Ել ել և յատկանա
հոյոց նորոգ հոգեւոր ծննդեամբ ի լոյս
նեռայս արարեր։ Ինդ նմին և զաղօտ
տարեցեր և աւետարանին քո պաշտօ
զօթիւքդ զկուրցել միտս նձին լուսոյ
քո ածեն մեր, զի զհիցիս և զձեռնադրդ
ժողովրդենդ պահեսցէ ի խաղաղ
իրկեալով ի հոգեւոր և մարմնաւոր թըշ
նամեաց, զի և մեք միշտ գոհանիցուք զ
կատարելով փութասրտութիւք զհոյր և
դորդի և զնբք հոգին յաւիտեան ամէն։

Վարդապետ նբ քահանայապետ, որ զկո
ւսաւս ուսուցեր և զբանակս ի քրիստոս
հալածեցեր։ Մարդկան ուսուցեր քո
լոզել զերբորդուհին, պատկեցար յար
քայսեն, արդ բարեխօս լեր առ նր
վանն մեր։

երկիր, տանջելին աւեր զոչտիւ երկ
նեցեր. ի խաղաղութե զամս պահեա
ցէք ոմն մարդասէր.

Ո Հրնաւկնն զարդարեցեր աշոտ ի
վիմի հա ւաս, և խարդեցեր ի սմա ո
ւաքեալս և մարդասէս, Տավիթ և վար
դան տաճատա ու ի հաստատուն ա
ռեց. և զՀոգեւոր հայրն զամենայն ե
նուր յորդորեալ կենաց հոչելով, մի
անակն սը երրորդութեն յորդորեցին
երդել զվոտս ի յաւիտեանս ամէն.

Ո յսօր ահաւոր ձայնիդ որոտման հնչե
ցին յերկնից ի երկիր՝ հոչելով յորդո
րութի զմեզ վերնոյն սիօնի. Հաստա
տութիքն հաւատոց և պարծանքն եկե
ղեցւոյ. որք ջողով արեն իւրեանց մաք
րեցին զհինեզերս յանօրէնն կռապաշտու
թե. և միշտ հայցեն ի քէ զքաւութի
ասնողացս անուանց իւրեանց. Ո յոմ
մաղթանօք սը տեր՝ խնայեա ի վերկեալ
քո ժողովրդս որ միայնոյ ես մըեսեր։

Տէր որ հիմնեցուցեր զեկեղեցիդ ի վէ
միի հա ւաս, և խարդեցեր ի սմա ո
ւաքեալս և մարդասէս, Տավիթ և վար
դան տաճատա ու ի հաստատուն ա
ռեց. և զՀոգեւոր հայրն զամենայն ե
նուր յորդորեալ կենաց հոչելով, մի
անակն սը երրորդութեն յորդորեցին
երդել զվոտս ի յաւիտեանս ամէն.

Ո յսօր ահաւոր ձայնիդ որոտման հնչե
ցին յերկնից ի երկիր՝ հոչելով յորդո
րութի զմեզ վերնոյն սիօնի. Հաստա
տութիքն հաւատոց և պարծանքն եկե
ղեցւոյ. որք ջողով արեն իւրեանց մաք
րեցին զհինեզերս յանօրէնն կռապաշտու
թե. և միշտ հայցեն ի քէ զքաւութի
ասնողացս անուանց իւրեանց. Ո յոմ
մաղթանօք սը տեր՝ խնայեա ի վերկեալ
քո ժողովրդս որ միայնոյ ես մըեսեր։

Նիկին Թէոդոս զաստիպաշտն Լիդացի
ընկերց, ոյք ի նորումս յարեցք զնդին
պաշտուհիսն հնոյ Ժողովրդենն ի քաց
կիսա յարեցք ասծ զլեռնէ՝ որ զայմ կոտ
Ալ յիւսասծասէր Թէոդորին ինչ ի՞նչ եղե
ի՞նչ ի քէն զհաշտուի և զմեծ զաղաղմի
սոնեացուած զչիշատակս քո՝ լինդրելով
ի մարգասպաշտ հայհոյուչէ. զի և մեր
եբր Թէոդոր՝ աղաչեա զայր ի փրկել զմեզ
էին Լիդ՝ ով ասծապէզ և ուղղափառ
ել գեմ այնցիկ որք զնաբ հոգին հայհոյ
գեան յարեցք ասծ զլեռնէ նախանձուն վասն
պաշտուհիսն ի քաց ընկնէց, ոյք և զաստե
պաշտն Աստանդիանոս, որ զարիսոի
գմեղուսն խաչահանեաց. և զմեծն Լիդ
կիսա յարեցք ասծ զլեռնէ՝ որ զայմ կոտ
Ալ յիւսասծասէր Թէոդորին ինչ ի՞նչ եղե

Նոտ

Նոտ

ընդ

հաստատեալ և հաստոցելոցս փրկու
թեան ասծոյ. վայ բարեխօսեա առ աս
տուածասէրն Թէոդոր զաստիպաշտն Լիդ
պետութեանդ սերմունք՝ բարեպաշտուն
ալ ասծոյ ի Քրիստոս Յիսուս տեառն
հոսա՝ ծնեալ քէն. ով երիցեալդ ի Տար

Ողբ ծագումն մեզ յարեմտից ունի զա-
հ-ի նեղ զանձինս մեր՝ զձեզ ազատեմք։
ձոխ՝ ի՝ ի՛ջ՝ բարեխոսեցեք կենցա-
տան ի յերկինս • որը ուսիք ոչհամար
խափանեցիք • դասատուեալ ըլ Տրեղ
հատցն Տմբերուցիք և զմեղուի կուռցն
Վ՛դ՝ նուէրք ք՝ կ՝, որը առնլացաց անօրէն
ուն մարդասէր։

ղկենդանութիւն մեր խաղաղացո՛ ա-
ջ՝ էից • բարեխօսեա՛ք մեզ և աղօթի՛ք՝
սիրասոց՝ զձեռս համբառնալով ազա
տ՝ տաճարի սեց և յիշեսկի սեց մա՛
զմեծ զաղտմուխին։

խնդրեսցո՛ք ի քէն զկատարելո՛ն և
լաց • դի և մեք տօնելով զյիշատակ քո՝
զիմեծ զաղտմուխին՝ ի փրկիչ զմեզ յանօրէն բռնու
զնե՛, ի փրկիչ զմեզ յանօրէն բռնու
ղրել և բարեպաշտ սեր թիւր՝ ազատ
ուղղափառ հաւատով։ Ո՛դ՝ ով ա՛ջ ա
հայաստանեցեց • և զարդարեց ձկնկու և
լաց՝ զդիւրամոլ կուսկշտութիւն յՀԱ
ին և զմեծ Տրդատիոս, որ ետես յա
ա՛ջ ա՛ջ ա՛ջ

խնայեա՛ ի մեզ եւ ողորմեա՛։

Ա՛րդ, Ո՛վ Լի՛ց, սո՛ւրբ բարեխօսութի՛ւն
լերո՛ւց մարմնաւորակա՛ն պատեր[ազմ]։
ցեղ եր ցաւ՛ց, ոչ ժուժկա
ցին եւ յաղթօղ գտա՛ն. քո՛ւկդ որոց ատ
տակ՛ն՝ զմո՛ւխ անօրինացն խափանե
լինացո՛ւ պատե՛ր[ազմ]։ Եւակ երանե՛լի նահա
տե՛րազմին ը դիմամարտե՛լ լիներ ա՛նօ
հական ի՛ ձակատմարտին, եւ՛ ի՛ մեծ պա
շխարհին՝ ի՛ ձակատմարտին, յաշխար
քէ զհաշտու՛ի եւ զմե՛ծ զողորմու՛ի,
դատե՛րդ վերին սքո՛նի. խնդրե՛ցէք՝ ի՛
սրանացե՛ր քո՛ երկնա՛ւոր փեսային
նի զանմարմնացն ցուցի՛ք զհանդէս
Թէ ատացայ՛ք զկուսաւութի՛ւն, եւ՝ ի՛ մարմ
ձացե՛ք տոնե՛ եկէ՛ք ըզ. քո՛նզի՝ սրբու
յաղթական ձեր զհանդէս զուար
զմեղաց Թողու՛ի. ո՛ւր մարդասէր ա՛ր,
քաւ զնաղաղու՛ի. եւ անձանց մերոց
սուքն քո՛ւ ա՛ծ՝ պարգեւեա՛ աշխարհի
հաւատով լա՛ծ գիտու՛ե։ Ա՛յց բարեխօս
պաշտու՛ե. եւ լուսաւորեցի՛ն զամ հոգի
նաւեցի՛ն զնաւարան անդիտու՛ե կո՛ս
մայն զաշխարհս հայաստանեա՛ց. ո՛ով
տե՛զակն, եւ լուսաւորեցի՛ն համանդա

ՀԱՐ

ի լոյս սիքոլաց քոց, որ վասդ քեզ։
բնութ՚ի եւ զարդեդբուի ժողովոյս մերոյ
լոյ առ քո։ Ա՚րդ՝ ոչ բարեխօսութ՚քն՝
ձօծ՚ին գանձուցն հոլովից աղտակե
քինաւոր՝ զինչն ըղերծե՚լ ի յանիւ
րիս պահասեցի։ այլ դողալով առա
զի մի՝ լուծել ոք բազանեօք անցաւո
կուբին։ Ոլոր և քՀլաբերին զմիմեանս,
յամօթ ե՚ի քարընկեց յերեսս բռնաւ
ի յերկինս, ի սեբաստեայ նՀատակին՝ ի
քանզի Թշուբեալքն ի քեն դիմեալ
կե եկեղեի քո քո մեծութ պայծառ
Վ՚ոնալով ի՚ւց քոց ի փառս կամ՚ուդի
սեա առ ար վա անձանց մերոց։
զօր նահատակու՚թեան քոյ, բարեխօ
Ա՚րդ՝ ի յաղթօղ պատերազմի տօնից
կուցն և անարդեցեր զպշտամբնա նց։
գուց նց, վա այնորիկ լուցեր զառաջար
ազդեցքն դիտելով զայրեցումն Կո
լեան անօրէնն բռնաւորքն։ Ա՚յլ վերին
փրկիս։ և ոչ ածեր զմտաւ զսպառնա
խանակեցեր զմարմինդ ըստ Կ՚ճւդ՚ քում
Կատակդ քո աբն (Ա՚նդրէաս)։ որ փա
օրհնեան և վկայ Ճշմարիտ՝ քալ նա

երկնաւոր քահանայապետեցդ կատա-
րեալ, զնծայ հրաշափառութիւն
նայապետութեան, զնծայ հրաշափառութիւն

Յաւր երկրաւորս եկեղեցւոյ քահա-
և զմեզ ածումթիւնն.

ցուք զնոյն ամենասէր Երրորդութիւն
Աստուածէր և Հոգեւորէր, և մեք օրհնա-
և Տիրուհիք. Իշխանուհիք և Հեծուհիք,
Հրեշտակ և Հրեշտակապետ. Պետք
Հրեշտակք և Հրեշտակապետք. Պետք
Օ՜ օրհնեալք՝ երկնաւոր նահապետուհիք.

Օ՜ որ օրհնեն անլռելի ձայնիւ քանիլի
փառք յաւիտեանս ամէն.

դու միայն ես բազմագութ աւր՝ քեզ
փրկեա՛ զմեզ՝ ի հրոյն յաւիտենից: Օ՜ ի
հրոյն. ընտիրն և մեք քեզ վերիգոչեմք
բանուի թագուհին և հզիզուհին զորուի
բարերարէ բոցոյն, որք անարգեցին զը
Թագաւո՛ի նբ մանկունսն և փրկեցեր՛ի
բարիք բոլորից, որ մերդասկրանգն գը
բարեր արարիք: Թագաւոր փա՛ռ և ա
չերին երգնոր. Ամ գործք օրհնեցէք և
ի հրոյն բանուէ. Աղը աղաղակելով դո
բոլորն և փրկեցեր զերիս մանկունսն
թասցն հրեղինաց օրհնաբանեսն, իշխեր՛ի

Ար՛ի վէր զ բոլորէցն հանդչիս ա՛ի զո

մարդասէր Տէր։

Նայիլն ողորմութիւ քո պարգեւեա մեզ
սօր ի յիշատակ. զնուազագոյն ի զերկ
ս ոսկ, Աստուած, Հայրեց և Որդւոյ և
Հոգւոյ Ս. Հանճանց, և յոյժ սքանչ
նաւորեց և Աւուսանաց, Ահատակաց
դասուցդ Ս. Աբրեհմայ, Ս. Ներսէսի
ցդ և Ս. Գրիգորի, Հայրապետաց և լու
սաւորչին մերոյ Ս. Ներսէսի, և սքանչ
ելեաւորին, և սքանչ Ս. Ներսէսի
Հայրապետին Հայոց, սքանչ Ս. Ներսէսի
Կիրակոսին, սքանչ Ս. Ներսէսի
Հայրապետին Հայոց, սքանչ Ս. Ներսէսի
Յովհաննու Կիրակոսին, սքանչ Ս. Ներսէսի
Հայրապետին Հայոց, սքանչ Ս. Ներսէսի
Ներսէսի

Ո՜վ տունն հինն ի հովոյ գալոսան՝ այս է
ընդ երկայն աւուրս։ Փառք։
Տան քում վայելէ սրբութիւնն այդ՝
վկայութեց քոց մեզ յայժ հաստացար։
Սքանչելի են դու ար ի բարձունս՝
եղեն զբօսանք ծովու։
Ի ձայնէ ջուրց բազմաց՝ սքանչելի
գետք զձայնս խըրճանց։ և յարիցեն
գետք ի գնացս խըրճանց։
Ի մբարձան գետք ար։ և ամբարձին
ի սկզբանէ։ յաւիտեանս դու ես։
մի առաքեսցի։ պատրաստ է աթոռ քո
իբրեւ ած։ Հաստատեաց զերկիրս՝ ի
ցաւ։ զեցաւ ար զօրութիւն ընդ մէջ
ընթե, Աստէ, Աչնեցոյս ու Աբրահէ
Ընտրեցեր, Ծոմնալարդեն, Հովոց գո
Արճաղաւազէ անձն"։ եւայլն, 186։
ինն է։ Ա՝ արդարութեն, Ա՝ երախտեան, և ու
Աստուածընկալ ծննդեան։
Աստուած Աբեղէ, Ծնանիցեն, Տէր ըս ասա
Օրհնութեն և փառք հօր և որդւոյ"։
ցուք։ ընկալ կերպ և աղերսեա՝
Ար ևս խաղաղութեն զեր աղաչեն
քերդ

ցի՛ք զնա ամ ժողովուրդք։ զուարճ
լինիցի՛ք զնա ամ ազինք։ զուրախ
ճաշա փոխն այս է։

բնդնեաւ ամբոխն եւ ամբոխն յամե պահե լինի՝
Ա ամենայն ազգ ի նմա եւ ամ ազգ ոչ ոչինչ։

Թիւդ հմայ։ եւ այլն ում ի թիւն, 338
Ալիրեցի՝ զի լուիցի ամր զձայն սաղ

զդաստատանա իւր ոչ յայտնեաց նոցա։
Ա՛յ այսպէս արար ամ ազգաց ամր։ եւ
լուծիւն եւ զերաւունս իջուլի։
Պատմէ զբան իւր յակոբայ։ զարդա
ընկերացեն հոգմէ եւ գնասցեն չուրքն։
Ա՛շտէն զբան իւր եւ հայէ գնոսա։
առաջի ցրտոյ նոր ոչ կարէ կենալ։
Ա՛րկանէ զսառն որպէս պատառս։
ում զաւր։ եւ զմէզ ում փուշի ցանեաց։
ընթանան պատգամք նորա։ Ղանի զձիւն
Ա՛ստէն զբան իւր յերկիր։ վազվազ
պարարտութիւբ ցորենոյ լցուցէ զգետն։
Ա՛ւե զսահմանս քո՝ ի խաղաղութիւն։
եւ օրհնեաց զորդիս քո՝ ի քեզ։
ո՛ զորացոյց զնիւթս դրանց քոց։
Ա՛ւր օրհնեա զանձ քո սիօնաստատ։
Վանէա երուսաղէմ զտերաստատ։

ախոնի. սրբ. Ո՛յսօր դասք անմարմ
նոցն որդւոց անդրանկաց՝ վերի՛ն
Երկնայնոց. տօնիւբ զուարճա՛
Ո՛յսօր համաձայնեա՛ք որդիք սիո
ձայնի՛ փառաւորե՛լով զոգ՝ քո՛
վերինն երու՛սաղէմի. սրբ՝ բաւա
քե՛. տօնէ խնդու՛թեամբ զտօ
ուրախացեա՛լ նըւ՛ եկեղե
Ո՛յսօր ուրախացեա՛լ նըւ՛ եկեղեցի
Տէրտէրական։

զմեծ վայելչութի՛ն. միա
խո՛ց խորհուրդ՝ եկեղեցոյ հաւատ
միա. Աւրօրհնեա՛լ ըզդրու՛թիւն դիւ
բանութի՛ւբ երդո՛ւ բարեբանեսցո՛ւք
Որ զոգ Թագաւորն փառաց քրիստոս
Եւ ինքնէն յարեաւ։

Թագաւորըն փառաց քրիստոս ա
որ վասըն մեր մարմնացա՛ւ ի սրբ
կուսէ՛ն և խաչի համբերեցա՛վ. միա

Ո՛յսօր դասք անմարմնոցն որդւոց անդրանկաց՝ վերի՛ն
Երկնայնոց. տօնիւբ զուարճա՛
Ո՛յսօր համաձայնեա՛ք որդիք սիո
ձայնի՛ փառաւորե՛լով զոգ՝ քո՛
վերինն երու՛սաղէմի. սրբ՝ բաւա
քե՛. տօնէ խնդու՛թեամբ զտօ
քե՛. տօնէ խնդու՛թեամբ զտօ

ցեալըն մեր՝ և հանդո ընդ-սբերս փո-
խ՚ալը երկնաւոր՝ . մի՛ շա՛հ ընկնիցէ
փիսաւականութի՛ւն առաքինի՛ք քոյ
ընտիրս ի՛նչ ոգուտ է մարդոյ՝ եթէ
զաշխարհս ամենայն աճապարանօք՝
ընդունիցի՝ և զանձն իւր կորուսանիցէ՝
կամ ի՛նչ տացէ մարդ փո՛խանակ
անձին իւրոյ՝ . Ա՛ստ ասէ՝ զի մի՛
ոք ի մեզ ի՛ մոլորութիւն ածցէ զանձն
իւր՝ . Ոչ ոք կարէ երկուց տանց ծա-
ռայել՝ . կամ՝ Երեւեցա՛ր ամենայն
ծառայութիւնք՝ . կամ՝ Երեւեցա՛ր
ամենայն ծառայութեամբ՝ . զոր ե-
մուտ քանզ ա՛ծ եօթնարիւնն հինե-
ցուցին զնորս՝ զոր տուեալ էր նոցա
նուագ՝ . Ոչ ոք ըզ աւանձ՛ր հաւատոյ
նորոգել՝ առանց հանդերձի՛ արդա-
ցուցեր զանձն մարգարէիցն՝ . կամ՝
ի՛ջանել՝ ի՛ աստրինա ածային տնօրէն
նուագ՝ . Ոչ ոք ըզ աւանձ՛ր հաւատոյ
նորոգել՝ առանց հանդերձի՛ արդա-
ցուցեր զանձն մարգարէիցն՝ . կամ՝
ի՛ջանել՝ ի՛ աստրինա ածային տնօրէն

Ա՛ստ ասէ՝ զի մի՛ ոք ի մեզ ի՛ մոլորութիւն ածցէ զանձն իւր՝ . Ոչ ոք կարէ երկուց տանց ծա-

Ո՛ր եակէ՞դ ես հօր և հիւ՛ր որդի՞ ։
ինձ։ Ո՛ր տեղէ՞ ես հօր
և որդեա՛յ հո՛գւոյ ճշմարիտ։ ինձ։

Հինգերորդ Նոտելա։

Ո՛ր սիրօդդ ես ազատեալ արարա-
ծոց քոց սուրբ առաքեալք։ բայ
լեհաւատեցեք առ նոր վանն մեր։
Ո՛ր քարոզդ ես ընդ հանուր տիե-
զերաց քոյ սուրբ առաքեալք։ բայ
Ո՛ր պրսակդ ես առ եկեղեցեաց
քո սուրբ առաքեալք։ բայ։
Ո՛ր անբասկի՞ զբն յերուն՝ եկիր յալ
խարհ։ մոլորեացար ի կուսէն յազգա-
մերոյ պարսեաց։ հանգո՞յց զնոսն
չեցեալսն մեր։ Ո՛ր ի հօրէ՞ լոյս
այ լոյո ծագեցար մեզ և՛ կեանք։
ամէնայն որդի հօր համագո՛յակից։
հան։ Ո՛ր ի վերդ՞ես քան զամ-
բեաղ և զ՛ոգ խորհուրդս։ և՛ խաչի՞ համբե
րեալ վիրկեցեր զ՛ոգ սիրելեսն։ հան։

Ո՞ր իմ մեղացս ողորմեցար, Տէր, եւ ոչ դարձուցեր զերեսս քո յինէն, եւ ոչ ետուր զիս ի ձեռս թշնամեաց իմոց, այլ ողորմեցար ինձ, Տէր

պանակ կտակարանաց Նորոյ ուխտի՝ որով
Ջաւ կրից զոյ՝ վայ, Աւետանի տա
կրեցեր՝ որով բնուեցա կիրեալ չի
չէ՛ չ հաւր ածուէն իքեզ տարեալ
տաճար և մարենի անկիզելի՝ որ զան
մինչ մեծացուցանէր՝ Նոտպական
ցեր՝ վան որոյ ամենեքեան ըզքեզ
ևնդ՛առեցոյս ի խաւարի լոյս ծագե
վայրագիակ արմոյն կենաց՝ որ եզե՛ր
Նոսոնեածածին խորան լուսոյ ան
զկ

առ բերբերա՛ի Նօրե լո՛սոյ՝ ըզ
մահուան ձե՛րոյ՝ և զպսակս անպչնա
ղջուսեւերամած խաւար կռապաշտու
պօրքն ի՛ջեալ ի պատիւ պատարագի
թեցրն բա՛ր բնիք՝ ըզձեզ Նրկնայի ն
վան ա՛նձա՛ն մերոյ

Կանդն հեզմամբ արեա՛ն ձերոյ
պայծա՛ռայա՛ն ա՛ր և կիրեցիք՝ և
ըզ ձեզ ունիմք բարեխո՛ս առ քրի
մահ յանձն առի՛ք վասրի՛ն ա՛ն՝

աղաղակէր ի տաճարին · արդ արձա-
կեա զիս ի քեզ եւ սիմէօն ցնծայր հոգւովն
սրբով եւ ասէր ցնա ։
յայտնապէս ծանուցանէր ա՛ն ։
բառնէ ի դիրկէ ծերոյն եւ
որ ի ծոց հօր · տղայ քառասնօրեայ
երբ հօրն ընծայեցաւ · ասէ որպէս
հոգանալոյ գոհով · զի զհոգածնեալ
Ա՛րտեալ է օրինաւք · անհրեշտականն
ծնեալ լինէր ա՛ստուածն եւ մարդ ։
դահեկ ՚ի՛վ յորովայնին եւ ընդ հօր
գոհով · եւ սահմանեալ ժամանակաւ
կուսին մարմնոյ զգեցմամբ · բոլոր
կան ՚ի հօրէ · եւ սկիզբն զնաւորեալ ՚ի
Նրբակիրեալն բանին յանբոլորելոյն
տէ՛ր տեառնդ է ընդ քեզ ։
Տեառն ընդ առաջին ։
Ա՛հա ուրախ լեր բերկրութեամբ · քանզի
հրեշտակն աւետարանեալ ըզ ձեզ
մեծացուցանեմք · Ա՛ստուածոյ
Ա՛ն զծածկեալն օրհնութեամբ
Հոգւով նքեզ արտաւորել բանին մեծ
որով ե՛ւս լոյս յերկիր աւետեաց հորդել

Եւ համբարձաւն այսօր Աշխարհն
Հոմիլիա։
զաշխարհս լուսաւորեցաւ. այլ
լոյն ի մեռելոց այլ առ լուսաւոր
երկեցեալ աւն. այլ Յարուցեալ
այլ լուսաւորիչ. Ակայք ժողովուրդք
Յարուցեալ քրիստոսով ի մեռե՛լ
ռատրեացուք։ օրհ
հնչմամբ երգով քաղցր ձայնիւ ա
սեցեալն դառն բաղմութե՛ն. լոյս
Ակայք նոր ժողովուրդք ընդ անմա
ի ծերոց ե՛ւ ի տղայոց փետուրցու. օրհ
ի վե՛ր քաւակերպի՛ն ձեր բաղձ. այսօր
Յառաջ քան զյաւիտեանս որդին, ո
արքայ երկեալ անյաղթելի թագ՛ւո
յաւետական նորոգ նատեալ. օրհնեալ
քերօթեա՛ն ձեր հանգչէ. այսօր ի վե
Հրոսիկիզերն բաներն հօր որ ի վե
Օտանաւոր։
նոր աւետ լո՛վ ուրախ
քեմ ի խաղաղութիւն. զի ընդ հ
կո՛ւ ը՛զ ծառայս քո տէր բաստանի

Ա Ա Ա

ղեռ՝ ի՛նչ-որ առաքելոցն լսե՞ցիր
պայծա՛ռ, ի՛նչ-որ կրկնեցի՞ր ես առաջ ասածի հետ
ՀՀՀ՝ ըղձալ տիրապե՛տ եղբ հոգեկից
յառա՛ջ երթևեկաբ այնհատաբար ի յո
ր ի հարաշարժ ի յաՀՀՀղեբերկն բ

Գոգաթեան

և ազատիչ ա՛զգի մարդկան՝ Տէր
Թագաւո՛ր փառաց՝ փրկիչ հո՛գ
գէին երգ հոր ա՛ստուծոա ինքն ի
պատուիրեցն հրաշակի ձա՛յնիւ՝ եր
Տէր։ Աղանակէն ո՛ն վերնական
մարմնով և սքանչելի՛ զծնո՛ւթէ
ով է սա Թագաւո՛ր փառաց։ Ո՛վ հեծ
նիւ ազատակերպ ո՛ւ առ միմեա՛նս
կան հրեշտակքն և սոսկալի՛ ձա՛յ
գաւո՛ր փա՛ռաց։ Հրեշտա՛կն վերնա
դրունեա ձեր՝ ի՛ վե՛ր և մտցի՛ք թա
ստեղ։ Համբարձեա՛լ ք հրեշտակ ր
կան դարձ՛եցն։ որք ընդ ձեզ՝ ո՞ չ
ստաստատութեա՛մբ ի հրեշտակա
հրեշտակքն ի հայրակա՛ն ի իւ՛րում

ՀԱՅ

Ներքին տարեկան զեկուցումներ վերաբերեալ Հայոց Ազգային Ժողովոյ

Ա. տարեշրջան

Խորհուրդ հերիւնասարէմ. ընդ ընտ։

Ազգ ազգս ասմմ. Զորոյ կենդանութեան երեսք ազգս ասմմ. Զորոյ կենդանութեան երեսք ազգս ասմմ. Զորոյ կենդանութեան երեսք

Ա՛ր ի վերայ չորեքտասան գոյացեալ զանազանութեան. առ անկարգութեան մարմնոյ պիտոյ շնորհաց. ընդ ընտ։ Ա՛ր ի վերայ չորեքտասան գոյացեալ զանազանութեան. առ անկարգութեան մարմնոյ պիտոյ շնորհաց. ընդ ընտ։

Ա՛ր ի վերայ չորեքտասան գոյացեալ զանազանութեան. առ անկարգութեան մարմնոյ պիտոյ շնորհաց. ընդ ընտ։

Ա՛ր ի վերայ չորեքտասան գոյացեալ զանազանութեան. առ անկարգութեան մարմնոյ պիտոյ շնորհաց. ընդ ընտ։

Ա՛ր ի վերայ չորեքտասան գոյացեալ զանազանութեան. առ անկարգութեան մարմնոյ պիտոյ շնորհաց. ընդ ընտ։

Վասիլ Ալիշանի «Ի մարմնին անդ
Նահատակութեան Ս. Գրիգոր Լուսաւորչի» ոտանաւորը

Ի մարմնին անդ ի Գրիգորէ
Ի Լուսաւորչէ Հայոց տեառն
Ի Պարթևաց աշխարհին ի Վաղարշապատ
Ի մայրաքաղաքին ի Հայոց
Ի Տրդատայ թագաւորի
Ի Տրդատայ ի մեծի
Ի Տրդատայ ի հանճարեղի
Ի Տրդատայ ի քաջի
Ի Տրդատայ ի հզօրի
Ի Տրդատայ ի հռչակաւորի
Ի Տրդատայ ի պատուականի
Ի Տրդատայ ի գեղեցկի
Ի Տրդատայ ի հրաշալի
Ի Տրդատայ ի սքանչելի
Ի Տրդատայ ի հրեշտակակերպի
Ի Տրդատայ ի հրեղէնակերպի
Ի Տրդատայ ի հրեղէնակերպի
Ի Տրդատայ ի հրեղէն

փա՛ռքն աստո՛ւծոյ։ Ու զնո՛ւնդ
գնո՛ւն ի սինա՛յ լերինն · լուսաւորեալ
կեաց մովսէս խորանաւն երկնահան
ղոր նախանշակա՛ր տեսչութե՛ն նշանաց
տեցեր զեկեղեցի՛ հօր քոմա՛ստուի՛ ·
ակ Ար՛ի ակղբանե՛ իմաստութե՛ հատուա
ցուք փառք և պատի՛ւ յաւիտեա՛նս։

Տաղոհ։

Ա՛յսօր և մեք տօնեցուք զնաւա՛կա
ոխս նո՛ր խաչին · եւ փր՛կուին մտուս
խաչի՛ · ներմա՛ բղխեա՛ս երգեսցո՛ւք ·
նո՛ր զեկեղեցի՛ · և պր՛ա՛կեաց նո՛
Ար՛ ե՛ն ի լուսաւորե՛ զընտրեա՛ր
որին քի՛ հաւա՛ տացե՛ք ժողովո՛ւրդք ·
գ բարձունս երգեսցո՛ւք · Թագա՛՛ւ
Յաղթո՛ղ և զնո՛ր օրհնուի՛ միշտ ի՛
Խաչէ։

Տ՛ա՛ր խոստո՛վանութի՛՛ւնս զքեզ ըմե՛
քո՛ և աստուա՛ծոյ ըմ՛ե՛ր ըս՛ · բարեխո
վերամխեցա՛ր ըս՛ յայ ըքա՛՛ յիւ՛՛ ո՛ղորմ
ա՛մենից՛՛ վե՛րջ՛ն ակընա՛ յիսո՛՛ւքն
բատր վա՛՛ ըս՛ · այսօր յաւուրե՛՛ցն

Ա՛յսօր երկնայինքն ընդ մեզ՝ ուրա՛խ եղէք.

Ի բերկրութիւնէ ձեզն հնչեաց մեծաց.
Ձմեռ՝ ի վեր մարմնով և արեգնըն ու՛ն.
Դէմն արբեաց ազատնակերպ երեսաց
Ղեմնէ չ մեղաց մերոց։ Ելջեալ կո
տայ ի սանդխ մեղ նորոգութի՛ն. ի՛ թէ
Բաշխե զմարմին իւր և զարիւ՛ն. և
Կանգնեաւ ի սա սեղան սրբ[illegible]
Երգել ի սամ զերգըս հոգևորս։
Որ քաքա՛ղ չ ի վեր առաքելական վիմի.

Ա՛ր հաստատեցե՛ր բանիւ զերկինս
Ա՛ստուածայնոյ
քեզ տե՛ր երգեսցո՛ն մա՛ն[illegible]ուն։
Ա՛ստուածայնոյ
Ա՛ր հաստատեցե՛ր բանիւ զերկինս
Ա՛ստուածայնոյ
քեզ տե՛ր երգեսցո՛ն մա՛ն[illegible]ուն։
Ա՛ստուածայնոյ
Ա՛ր հաստատեցե՛ր բանիւ զերկինս
Ա՛ստուածայնոյ
քեզ տե՛ր երգեսցո՛ն մա՛ն[illegible]ուն։
Ա՛ստուածայնոյ

Ո՛վ Հայրապետն մերոյ Տէր (այս տեսակ
պիսկոպոսաց զիւր աղաչեացդ։
Ո՛վ ամենայն սէր և ուղղափառ հա-
ւատոյ հաստատուէ սէր եկեղեցոյ զիւր ա՛՛
Ո՛վ խաղաղութեանդ տէր աշխարհի. և
այլն ըստ պատշաճի։ Երբեմն կրկնեա՛։

Ա՛ր ես խոստովե՛ տէր ո՛՛։

Ամէն սէր և հզօր սէր և անմահ. և
յաւիտեան։

Քո՛ն երգեն ընդ հասի՛ն զիսուս
զարդարեցան երկնային շնորհո՛՛
շատակ սէր վարդապետա՛ցն. որով
եկեղեցւոյ վերապատուէն զի
սէր յայտնեցին զհարսնուրդ։

Յաւր քահանայքդ և պաշտօնեայքդ
զգեցուսցեն զարդարութիւն և սրբո՛՛
տա՛՛ցն. որք խմասի՛ց նոցին զնո
սեանի՛ց. և յիշատակին սէր վարդապե
դաւաք. տօնակից դոլով դասեր վերին
կացըն դասս վերակացուեցա՛ն։

Յաւր առաքելոյդ և մարգարէի՛ցըն
տա՛ծցն. որք լուսաւորեցին զհաւա
տոյ մանկո՛՛ւնս. և ընդ հրեշտա
խմբեալով զյիշատակ սէր հայրապետ

Ողորմեա՛ մեզ։ Ողորմեա՛ մեզ։ Ո՛վ անձինս մեր։ Ո՛վ հոգւոյն։ Այս ևս միւթեան։ Ո՛վ երանելի Թագաւորդ, և Տէր ամենայնի, զոր արարեր ի սկզբանէ, զերկինս և զերկիր, զծովս և զամենայն որ ինչ ի նոսա է։ Ո՛վ բարեխաչիւ Թագաւորդ, և Տէր ամենայնի, զոր արարեր ի սկզբանէ, զերկինս և զերկիր, զծովս և զամենայն որ ինչ ի նոսա է։ Ո՛վ Տէր ամենակալ, զոր ոչ ոք կարէ ըմբռնել զքեզ, զոր ոչ ոք կարէ տեսանել զքեզ, զոր ոչ ոք կարէ ճանաչել զքեզ, զոր ոչ ոք կարէ հասանել զքեզ, զոր ոչ ոք կարէ հաստատել զքեզ, զոր ոչ ոք կարէ ներել զքեզ, զոր ոչ ոք կարէ ողորմել զքեզ, զոր ոչ ոք կարէ ողորմեցուցանել զքեզ, զոր ոչ ոք կարէ ուսուցանել զքեզ, զոր ոչ ոք կարէ խրատել զքեզ, զոր ոչ ոք կարէ խորհրդակից լինել քեզ, զոր ոչ ոք կարէ ասել զքեզ, զոր ոչ ոք կարէ ասել զքեզ, զոր ոչ ոք կարէ ասել զք

Ամենեքեան զայս առ նա. որում և զաջ
ընծան է՝ի մարգարէս գրեալ է.

Հաւատացեալ ամէն՝ որ ինչ յնմ
կինակէս պաշտեմ զհայրենի աջն
ընդունելոյ՝ի գթոյ առաքելոյն։

Ընկերք՝ի գործոյ տեառն։

Ի երկիրս յոյժ համբարձանն։

Աշխանք ժողովրդոց ժողովեցան առ
աջն աբրահամու. զի այ զօրութիւք
նորա նստաւ յաթոռ սրբութե իւրոյ,
թագաւորեաց աջ՝ի վէր հեթանոսաց.
սաղմոս ասացէք նմա խնամուտութե.
թագաւոր մեծ՝ի վէր ամ երկրի աջ է.
սաղմոս ասացէք.

Սաղմոս ասացէք այ մերում. սաղ
մոս ասացէք թագաւորին մերում.
որ մեր ձայնիւ վոդոյ.

Ամենայն ազգք ծափս տուք. և
չամբարձաւ աջ օրհնութեամբ. և
զնեղեցկութիւնն յակոբայ զոր սիրեց.
ընտրեաց զմեզ իւր՝ի ժառանգութի.
և զհեթանոսս՝ի նէրքոյ ոտից մերոց.
հնազանդ արար զժողովուրդս մեզ.
թագաւոր մեծ՝ի վէր ամ երկրի.
օ՛ի տէր քարձրեաւ և ահարկու.
զակնցեալ առ աջ՝ի ձայն ցնծութե.

Ընկնէ արտեւանաց իմոց. կամ հանդչի
թէ ոչ առց քուն աչաց իմոց. կամ
ելից յանկողինս մահճաց իմոց.
թէ ոչ մտից ի յարկս առն իմոյ. թէ ոչ
ետից քնոյ աչաց իմոց.

Ողորմեա ինձ Տէր, զի տկար եմ. բժշկեա զիս Տէր, զի
սաստկացան ոսկերք իմ. եւ անձն իմ խռովեցաւ յոյժ.
Իսկ դու, Տէր, մինչեւ յե՞րբ. դարձիր, Տէր, եւ հան
զանձն իմ. եւ փրկեա զիս վասն ողորմութեան քոյ.
Զի ոչ է յիշեալ ի մահու զքեզ. եւ ի դժոխս ո՞ խոստովանեսցի քեզ.
Վաստակեցայ ի հեծութեան իմում. լուայց ամ ամէն
անկանել անկողին իմ. արտասուաւք իմովք մահիճս իմ
հալեցից.

Տէր, մի՛ ի բարկութեան քում յանդիմանես զիս. եւ ոչ ի
սրտմտութեան քում խրատու զիս.

Ողորմեա ինձ, Տէր, զի տկար եմ. բժշկեա զիս, Տէր, զի
սաստկացան ոսկերք իմ. եւ անձն իմ խռովեցաւ յոյժ.
Իսկ դու, Տէր, մինչեւ յե՞րբ. դարձիր, Տէր, եւ հան
զանձն իմ. եւ փրկեա զիս վասն ողորմութեան քոյ.
Զի ոչ է յիշեալ ի մահու զքեզ. եւ ի դժոխս ո՞ խոստովանեսցի քեզ.
Վաստակեցայ ի հեծութեան իմում. լուայց ամ ամէն
անկանել անկողին իմ. արտասուաւք իմովք մահիճս իմ
հալեցից.

Տէր, մի՛ ի բարկութեան քում յանդիմանես զիս. եւ ոչ ի
սրտմտութեան քում խրատու զիս.

Լուսոցից Հայկի՛ Լոյս.
օրհնելով օրհնեցից. և զազգատոհմ սրբոյ
ցայգ՝ զի Հաշեցայ ընդ քո. Ո՛ մայրդ սո
իմ յաւիտեան յաւիտենից. ի տան քոյին
բնակիլ ի՛նձեա. ասէ՝ այս է Հանգիստ
Հաշեցաւ որ ընդ սիօն և ընտրեաց
ւիտենից յաթոռ քո։
Ոդիւք նոյն նստուցին յաւիտեան յա
և զվկայութիւս իմ զոր ուսուցից նոյ
թե պահեացեն որդիք քո զօրէնս իմ
նի՛ նստուցանեմ յաթոռ նո՛ր.
և ա՛յ ասեաց Նմա. ի պտղոյ որովայնի
Երդուաւ տէր դաւթի ճշմարտութ
ցաներ զերեսս քո յօծեալդ քոմէ՛.
Ի դաւթի սիրելւոյ քո՝ մի դարձու
և տէր քո ցնծալով ցնծասցեն.
Աչերգուհք քո զգեցցին զարդարութի՛.
տապանակ կտակի սրբուհ քո։
Լո՛ւր տէր ի Հանգիստ քո. դու և
ի տեղւոջ՝ ուր կացեալ են ոտք նո՛ր.
Ոտքս ի յարկս նո՛ր. երկիրպագցեմ
և դասք զնա ի դաշտս մայրեաց.
Ա՞հա լուաք զնմանէ յեփրաթայ.
տեղի յարկի տան սոյ յակոբայ.
դիտաւ երանեաց իմաց՝ միտէ զտից ըղ

Երեցանց սէր զգեցուցից զվերկուսի.
և սէրք սէր ցնծալով ցնծասցեն.
Ընդ ծափեցից եղջիւր ի դաւթի.
պատրաստ արարից ճրագ օծելոյ իմոյ:
Թագաւորաց սէր զգեցուցից զամօթի.
այլ ի վերայ նոր ծաղկեսցի սրբութիւն իմ:
Ա՛ սրբալուսին ճաշա սաղ՛:

Տէր՝ ով կացցէ ի խորանի քումմ. կամ
ով բնակեսցի ի լերանն սրբ քո:
Որ գնայ ամբիծ, գործէ զարդարութիւն,
խօսի ճշմարտութիւն ի սրտի իւրում:
Որ ոչ նենգաւորեաց լեզուաւ իւր
ով. և չար ընկերի իւրում ոչ արար:
Նախատինս ի մերձաւորաց ոչ առ
նու. արհամարհեալ է առաջի նր
չարագործն:
Զի երկիւղածս տէն փառաւորէ. որ
երդնու ընկերի իւրում և ոչ ստէ:
Զարծաթ իւր ի վարձու ոչ տայ. և
կաշառս ի վերայ անմեղաց ոչ առնու. որ զայս
արասցէ՝ նա մի՛ սասանեսցի յաւիտեան:
Ա՛ երեխոյան ճաշոցին ճաշա սաղ՛:
Ա՛րի տեր ի հանգիստ քո. դու և
տապան՛: և այլն ունի ի թիւրքն, 383:

Ա՛ն քո ողորմութեանդ զի ի քաղաքի այդ մերում
զքո ան ղօրութեդ ի քաղաքի այդ մերում։
Ա՛ն ի կարգել խնամ լո՛։ եւ այլն, 479։

Ա՛ն ի տալ ճաշա՛ սո՛։

Ա՛ն ի տալ ճաշա՛ սո՛։

Ա՛ն ի տալ ճաշա՛ սո՛

ցեն մեզաւորք յերկնաց այլ։
ոյլ հալէ մոմ առաջի հրոյ, այնպէս կորիր
Ել պակասի ծուխն՝ պակասեսցին.
յերկնաց նորա։
Յարիցէ աստ և ցրուեսցին ամ թըշ
նամիք նր. փախիցեն առեւրիք նր
զօրութիւք բազմաւ։
Տէր տացէ զբան՝ ոչք աւետարանեն

Ա՛ւետեաց աճապնին՝ ճաղա սող՝։

և աւա՛ հովիւ՛ներդ զմեզ միշտ յաւետս։
Այ՛ն աճ՝ աճ մեր յաւետնա յաւետնից.
մեղ կարասիք յաղագ յայլ.
բաժանեցէք զամուրս նր՝ զի պատ
Դուք զսիրտս ձեր՝ ի մէջ զօրուեցէք նր.
ցէք զնա. և պատմեցէք զաշխարհս նր։
Շ զջէցարուք զսիօնիւ և պաշարե-
տանց քոց տէր։
ծացեն դատեցը յուսոյ վասն իրա
Աւրախ եղիցի լեռնն սիօն . և ցընծ
և արդարութիւն լի՛ ի ում քոյ։
օրհնութիւնն քո ընդ տամ սիրելւոյ.
Ըստ անուանդ քումդ աճ՝ այնպէս և
տողմըդուեան քոյ։
ընկալեսցէ աճ զողորմութիւն քո՝ ի մէջ
Ա՛ն զհիմունս երկիր նման յաւիտեան.

Պատրաստ արարեր քաղցրութիւն քո հո-
գոյ • և դարձեր զա բնակութիւն ի նմա
դացաւ , սակայն դու հաստատեցեր
Ընձերև կամաց պատրաստեցեր այծ
ժառանգութիւն քում Թէպէտ և հիւծա-
ցեալ էր անուն նոր • ձանապարհ արարեր
այնմիկ՝ որ նաեւ ընդ արեւմուտս • և
ոչ է անուն նոր • Ցնծասցեն առաջի
նոր • և խռովեսցին յերեսաց նո՛ր •
Ո՛ր հայրն է որբոց և դատաւոր այրեաց
այծ՝ ի սուրբ սրբութեան քում •
Ո՛վ բնակեցուցանէ զմիակրօնս ի
տան • և հանէ զկապեալս քաջութիւն
իւրով • այլոքն և զդառնացօղն՝ որք
բնակեալ են ի գերեզմանս
Ո՛վ՝ ընդ երանելին քո առաջի ժողո-
վուրեան քո • ընդ անցանելին քո յա-
նապատ երկիր շարժեցար •
Վանդն և երկինք ցօղեցին յերե-
սաց այ սինայի առաջի այ իսրայելի
Ընձերև կամաց պատրաստեցեր այծ
ժառանգութիւն քում Թէպէտ և հիւծա-
ցեալ էր անուն նոր • ձանապարհ արարեր
այնմիկ՝ որ նաեւ ընդ արեւմուտս • և
ոչ է անուն նոր • Ցնծասցեն առաջի
նոր • և խռովեսցին յերեսաց նո՛ր •
Ո՛ր հայրն է որբոց և դատաւոր այրեաց
այծ՝ ի սուրբ սրբութեան քում •
Ո՛վ բնակեցուցանէ զմիակրօնս ի
տան • և հանէ զկապեալս քաջութիւն
իւրով • այլոքն և զդառնացօղն՝ որք
բնակեալ են ի գերեզմանս
Ո՛վ՝ ընդ երանելին քո առաջի ժողո-
վուրեան քո • ընդ անցանելին քո յա-
նապատ երկիր շարժեցար •
Վանդն և երկինք ցօղեցին յերե-
սաց այ սինայի առաջի այ իսրայելի

աղբատի՝ ած · որ առցե զբան՝ զբ
առետրանեն զօրուբ բաղմաւ։
Ա֊Ե֊ր զօրուեց սկրելոյ · զեղեց
կուի տան քո բաժանեալ՝ աւարն ·
Թէպետ և ննջեսջիք՝ի մէջ վիճակաց։
Թևք աղաւնոյ արծաթաթաղաւո · եւ
Թիկունաւքն նո՛ւ՝ի գոյն ոսկւոյ։
՚ի դուսմարել երկնաւորին զի՞ գերս
՚ի վե՛ր նո՛ւ՝ ձիւնասպիտն՝ի սաղմոն։
Լեառն այ՝ լեառն պարարտ · լեառն
մածեալ՝ լեառն պարարտ · և զինչ
կարծեք լերինք հպարտացեալք։
Լեառն ընդ որ հաճեցաւ ած բնակ
կիլ՝ի նմա · քանզի և տէր իսկ բնակեա
ցի՝ի նմա իսպառ։
Վասն այ բիւրապատիկք · հազարք ու
ղեղդ · և տէր՝ի նո՛ւ՝ի սինէ սրբեաւ իւրոյ
Ել՝ի բարձունս՝ և գերեաց զգերու
թի · Հաւ աւար · բաշխեաց պարգեւս
և եհաս որդոց մարդկան · քանզի Թէրա
հաւատից ևս բնակել եղիցին՝ի նմա։
Տէր ած օրհնեալ՝ օրհնեալ տէր զօրհա
նապազ · առաջնորդեացէ՛ մեզ ած
փրկիչ մեր։ Աջ մեր ած կենարար · և
՚ի տնէ են ելք մահու։

Ասաւծոյն այնոքիկ ոչ ընտրեալ
զամէն զբարեկից և՛ի գաւառս երկրին
Ասաւուր՝ ի գազան երեգան . ի ժո-
ռովացն Թագաւորք զոյաստուրեան
Ի տաճարէ քուրմէն յոչխէ՝ քեզ մո-
ցի զայս՝ զոր հաստատեցեր ի մեղ
Հրամայեա՛ ասէ զօրուբ քոյ . զօրա-
և իշխանք հեթիաղիմայ .
աւաջնորդք նոր . իշխանք գաբաւոլոնի
տալայուբ զարմանալի . իշխանք յուդա
աղաբերացին էջ լի . Այնդ բեռնիամին
Եկեկիբեցիս օրհնեցէք զնա՛ . և զնո
ի մեջ կուսանաց և գողիցաց .
Ականեցին իշխանք հանել զօրհնուի
այ Թագաւորին մերոյ աբէլ .
Երեւեցան դնացք քո աջ . գնացք
շանց քոց յարենէ Թշնամեաց քոց .
Ա՛ք Թագըի ոսկ քո յարեն . և լեզուք
գուրս կորզեցից .
Ձուցից . և՛ի մէջ ժանեաց՝ զայն ի
Ասաց ասր ի խորհուրդ անդնդոց դա-
վին՝ զբ գնան յանօրէնութե իւրեանց
Թշնամեաց մերոց . և զհերն կարձնո
Ասաւծոյ ի գազան երեգան . ի ժո-

են արձակել. զրուեցան զհնութեանսս
զոք կալեալ ընդ պատերազմ.
Նիկեացիքն հրեշտակք յեղիսպատէ.
հնդիկք յառաջագոյն ձեռնասու
լինելն առ ած.
Թագաւորութիւնք երկրի օրհնեցեալ
գան ած. և առնեսցեն ասացեալ ան.
Անապատն ուրախ եղիցի՝ որ ընդ
սմա յերկինից երկինսն ընդ արեւելս.
Ո՛վ տայցէ զձայն իւր՝ ի ձայն զօ
րութեան. և տուք զվառս ան.
Ի վեր ելից մեծ վայելչութիւն նր. և
զօրութիւն նր ամենեւ յամպս երկնից.
Սքանչելի է ած ի վերայ սրբոց իւրոց
ած իսրայէլի.
Նա տացէ զօրութիւն հաստատուն
ժողովրդեան իւրոյ. օրհնեալ է ած.

Ծանօթութիւն Ուխտ. ճաշու սաղ՚.

Տէր առաց ցիս որպէս իմ ես գրոս. և
ես այսօր ծնայ զքեզ.
Խնդրեր խոստովցան ինձ ազգս
ժողովրդոց իսրայէլի. և ես ետու
զանապատ զերկիր
զիանդիման երկիր թագաւորք երկ
րի. և իշխանք ժողովեցան ի միասին
ընդ ազգսն աբրահամու. զի աստուածք
երկրի ի տեառնէ յոյժ բարձրացան.

Աղեսացուք զկապանս նոյ և ընկեր-
ցուք ի միջնէ զոյժ նոցա։
Անակեաւն յերկինս ծիծաղեսցի ըս-
նդրօք. և աւր արհամարհեսցէ զնո-
յայնժամ խօսեսցին ընդ նա բարկու-
թեամբ. և սրտմտութեամբ խռովե-
ցուսցէ զնա։ Ահա կացի Թագաւոր ի
նմանէ ի վէր երկրին ահաւոր որբոյ նո՛
ի պատմել ինձ զհրամանս տո՛ն։
Տէր առաց ցիս որպէս եմ ես դու.
և ես այսօր ծնայ զքեզ։
Խնդրեա յինէն և տաց քեզ հեթա
նոսս ի ժառանգութիւն. և իշխել
նուաի քեզ ընդ ամ ծագս երկրի։
Կոտրեսցես զնա գաւազանաւ երկա
թեաւ. և ունի զանօթ բրտի՝ փշրեսցես
զնոսա։ Արդ Թագաւորք զայս ի
միտ առէք. և խրատուեցարուք ամենե
քեան՝ որք դատէք զերկիր։
Ծառայեցէք տեն երկիւղիւ. և ցն
ծացէք առաջի նր դողութիւ։
Ընկալարուք զխրատս նորա՝ զի մի
բարկասցի տեր. և կորնչիցիք ի ճա
նապարհացն արդարոյ։

Աստուածդի ծով լուիր խուռն · ասէ
աղաղակեցէք առաջի Թագաւորին տեն։
նուբ ցնծուբ · և՛ ձայն եղջեր փողոյ՝
նուբ · օրհնուբ և՛ ձայն սաղմոսաց։
ցէք · Սաղմոս ասացէք ալ մերոյ օրհ
օրհնեցէք՝ ցնծացէք՝ և սաղմոս ասա
Աղաղակեցէք առ տեր համ երկիր ·
այ մերոյ։
և տեսին համ ծագք երկրի զփրկուն
Ճշմարտութիբ խուռն զտուհան ի՛ն։
Ճիշեաց ողորմութիբ խուռն զյակոբ ·
ազգաց յայտնեաց զարդարուն խուռ ·
Հոգոյ տեր զփրկութիբ խուռ · առաջի
տուրբ խուռ ։
փրկեաց զնա աչ խուռ · և բազում
զի պատմելիս արար ։
( ) րհնեցէք զտեր յօրհնութիւն նոր՝
Գեսին համ ծագք երկրի զփրկու
թիւն այ մերոյ ։

Վասուանբեաց գլասթեոն Վեի ծալ։

Ի ժամնակի յորժամ բորբոքեսցի բարկուի նը։ Ի բանի սանենեցուն զբ յաւտացեալ են ի տեր։

ծագաց երկրի՝ եւ որ ի ծով հեռի
Ի նոր մեզ այծ փրկիչ մեր. յոյժ սա
տաճար քո ազանչելի արդարութ.
Յղութ մեզ ի բարուէ ատան քո. սիրէ
եւ բնակեացին ի գաւիթս քո.
Արանի՝ զոր ընտրեցեր եւ ընկալար.
եւ զամբարշտութիս մեր գուբաւեացես.
Լուանք անօրինաց զօրացան ի վէմ մեր.
մեծացոյ մարգին եկեսցէ.
Ի նոր աղօթիւց խնդ՝ զի առ քեզ ա
եւ քեզ առացին աղօթք յիմ.
Վիճակ վայելէ օրհնութի այծ ի տիրոջ.
Էաստուած Կիւրականէ՝ ճաշօ առ՚.
եւ այլեւ ոչ ի վերայ.
Օրհնեցեալ զար յօրհնութիւն նոր.
գայ. զի հասեալ է ատր ի դա՚.
Երկինք ցնծացեն առաջի տն՝ զի
Ա՚ե՛ւ աղբիւրան որ է ծագիլոբէն՝ ճոլ՚
ձիւռոյսվուրդս իւր ուղղութեամբ.
Ա՚ոտիւ՝ զաշխարհս արդարութբ. և
զի հասեալ է ատր ի դատել զերկիր.
Երկինք ցնծացեն առաջի տն՝ զի գայ
ծախս հարցին ի միասին ձեռամբ.
զերկրք և տամ բնակիչք նորա. և գետք

Ո՛ տէր զիրշեակ իւր յոդիս։ Ո՛ տէր
ազատակեացն եւ օրհնեացն։
Հրէշտակապետից ճաշա սուրբ։
Հաւիտեան բառնամ տրտմեան զցաւոտեան
զսգեցին խոյք մաքեաց,
Կնքուրք գնծութիւն զսգեցին. ա
խոտասցին դեղեցկուհիք անապատի,
Կաշտք քո լցին պարարտուէ. ատ
օրհնեացի պատկ տարուց քոյոյ։
Ի ցօղել նր զուարթ եղիցի բոյս նր.
զուարթ արարեր զարմանս նր։
Օ՛ պատ նորա արբեցուցեր. և քան
պես է պատրաստութիւն։
արարեր զկերակուր նորա. զի այս
Պետն ես լի՛ եղև չուրջ. պատրաստ
ժեծութիւն նորա։
ցուցեր զնա. և բազում արարեր զՀ
արձացին. Հայեցար յերկիր՝ արբեր
Ցնծա առաւօտս ընդ երեկոյս զուր
բնակիչք երկրի ի նշանաց քոց։
Հառաջագին հնթանուած և երկիցեն
ւու. և զծայն ալեացն ցածուցանէ։
Ա՛ խառնեցուցանէ զմեծուն ծո
իւրում և զբեցեալ է զօրութիւ։
Ա՛ պատրաստեր զպղերինս զօրութիւ

և սպասուհանեայս իւր ի հուր կիզելոյ։
(ըհնեաւ անձն իմ զայր։ այր ած իմ
մեծ եղեր յոյժ։
Խոստովանուի և գեղեցիկ վայելչութիւն
զգեցար։ արիեալ զոյս ոսպ զօթոց։
ձգեցեր զերկինս ոսպ զվարան։ և որ
կեր ի վեր չուրց գվերնայարկս նո-
ա՛ դնէ յամպս զգնացս իւր։ և շրջի
նա ի վերայ թևոց հողմոց։
ո՛ արար զհրեշտակս իւր յոգիս։ և զըս
պասուհանեայս իւր ի հուր կիզելոյ։
Հաստատեաց զերկիր ի վէմ հաստատուն
թէ իւրոյ՝ գլխ մի սասանեսցի յաւիտեան։
Խորք ոսպ զգեաստ վերարկուս ես նո՛ր։
ի վերայ լերանց կացցեն չուրք։
ի սաստ քումմէ փախիցեն ։ ևի
ձայնէ որոտման քումմէ սարսիցին։
Ելանեն լեառնանան և իջանեն դաշ
տանան ։ ի տեղի յոր հաստատեցեր զնո՛
Սահման եդեր և ոչ անցանեն։ և ոչ
ևս դառնան ի ծածկել զերկիր։
Ընդ աղբերս զաղբիւրս ի ծորս տա-
ի միջոյ լերանց գնասցեն չուրք։
Ըմպեսցեն զամ դաշտանս վայրի։

յ՚ի ծագել արեւու մինչեւ ի մուտս նորա
իւրոց։ յ՚ի պատուական մարմնոյ իւրոց
Աղաչեմք զքեզ տէր մի՛ զրկեր զմեզ ի
Ա՛նդ թագաւորութենէդ երկնից քանզի
դու ես մեր Աստուած։ եւ մենք ժողովուրդ
քո եւ ոչխարք արօտից քոց։ եւ ամենայն
ազգք երկրի եւ բնակիչք նորա։ ոչ գիտեն
զանուն քո սուրբ եւ զճշմարիտ հաւատս
քո։ եւ ոչ ճանաչեն զքեզ զարարիչ իւրեանց
Ա՛նդ թագաւորութիւնդ երկնից ամենայն
ինչ կարող է։ եւ քեզ ոչ ոք կարէ ընդդի
մանալ։ զի դու ես տէր ամենեցուն։
Ա՛ռաքեա զհոգի քո սուրբ ի վերուստ
եւ արա զերկիր զայս ամենայն ի նոր
ծնունդ։ եւ ի մի հաւատ ճշմարիտ։
Կորիւնք առիւծուց մռնչեն եւ յա
փշտակեն։ եւ խնդրեն յայ զկերակուր
կուռս իւրեանց։
Ա՛ռաւուցեր զհոտ անասնոց՝ զդալա
րի՛ ի ծառայութիւն մարդկան։
Հաներ զհայ յերկրէ։ գինի ուրախա
առնէ՝ իւղ զուարթ։ եւ հաց հաստատ
ուէ՛ զսիրտ մարդոյ։
Յաղեսցին ծառք անտառի։ եւ մայրի
քն լիբանանու զորս դու տնկեցեր։
Ա՛նդ թագաւորութիւնդ երկնից ձեռս հան
ցեն։ եւ բոյն արարէլի ապաւէնէ նոցա։
Ի երինք բարձուն են եղջերուաց։
եւ վէմք ապաւէնք նապաստակաց։
Ա՛րարեր զլուսին վասն ժամանակի։ արե
գակն ծանեաւ զժամ մտանելոյ իւրոյ։
Ա՛րարեր զխաւար՝ եւ եղեւ գիշեր։ ի
նմա գնան ամենայն գազանք անտառի։
Կորիւնք առիւծուց մռնչեն եւ յա
փշտակեն։ եւ խնդրեն յայ զկերակուր
կուռս իւրեանց։

Եւ ի մորին թերեւանց դադարին։
Ելանէ մարգ ի գործս իւր. եւ ի վաս
տակս ձեռաց իւրոց մինչեւ յերեկոյ։
Արդեօք զի մեծ են գործք քո Տէր.
զամենեցուն իմաստութեամբ արարեր. և լցաւ
երկիր ստեղծուածովք քովք։
Այս ծովս մեծ և անդորր. ի սմա են
սողունք՝ որոց ոչ գոյ թիւ. գազանք
մեծամեծք եւ մանուածք. ի սմա և
նաւք գնան. վիշապն զոր ստեղծեր
խաղալ նովաւ։
Ամենեքեան քեզ սպասեն. և դու
տաս զկերակուր նոցա ի ժամու։
Տաս գու նոցա և կերակրին. բանայ
զձեռն քո և կերակրես զամենեսեան
կամօք քովք։
Դարձուցանես զերեսս քո ի նոցայ
նէ՝ և խռովին. հանես զոգի ի նոցայ
նէ, դադարին և ի հող դառնան։
Առաքես զոգի քո և ստեղծանին.
և նորոգես զերեսս երկրի։
Աղեցին փառք նոն յաւիտեան. և
Տէր ուրախ եղիցի յարարածս իւր։
Ո՛հայէ յերկիր և տայ դողալ սա-

իւրմէ • եւ ցնծայ նա որպէս հսկայ
որպ փեսայ՝ դի երանէ յառաջասաց
Յարուցո էհար զնորան իւր • եւ ինքն
Ընդ ամ երկիր եւ բարբառ նոյ •
եւ մինչեւ ի ծագս երի են խօսք նոյ
Լերինք պատմեն զփառս այ • եւ
զարարածս ձեռաց նորա՝ պատմէ
հաստատութիւնն •
Օր աւուր բղխէ զբան • եւ գիշերը
գիշերի ցուցանէ զգիտութիւն •
Ալ են բանք եւ ոչ են խօսք՝ որոց ոչ
լսին ձայնք նոց •
Ընդ ամ երկիր եւ բարբառ նոց •
եւ մինչեւ ի ծագս երի են խօսք նոց •

Ի սուրբ եւ Աստուածէն ճաշա սով՝

Ընդ ամ երկիր եւ բարբառ նոց • եւ
մինչեւ ի ծագս երի են խօսք նոց •
Լերինք պատմեն զփառս այ • եւ
զարարածս ձեռաց նորա՝ պատմէ
հաստատութիւնն •
Օր աւուր բղխէ զբան • եւ գիշերը
գիշերի ցուցանէ զգիտութիւն •
Ալ են բանք եւ ոչ են խօսք՝ որոց ոչ
լսին ձայնք նոց •
Յաղագս եղիցի նմա օրհնութիւն իմ •
եւ ես ուրախ եղէց ի տէր •
Պահասեացին մեղաւորք յերկրէ •
եւ անբարիշտք մի՛ եւս գոցին ի նմա •
օրհնեա՛ անձն իմ զտէր •

Աղերսեմ քեզ Հաշտ բանիք բերանոյ
անբիծ եղիցի և աւրէն եղիցի ինեղուայ մերոյ
Ընդ այս ինչ ոչ տիրէ ազգն քրիստ, յայնժամ
աւրհնեա՛ զնա։ Օրհնեալ ես դու Տէր Աստուած
ի մէնջ։ Ի դաղտնեաց իմոց մի՛ արա զիս
Օ՛ անցուո՛ածոյ իւր ոչ կարէ առնուլ
ի պահել նմա Հաստուցումն բազումն
Վհանգի ծառայ քո պահեսցէ զայս
քաղցր է նա քան զմեղուս խորիսխս
զականս պատուհասիանս բազումս ։
Ցանկալի է նա քան զոսկի ։ և քան
դար է ի նոյն։
Վասասատան ոն ճշմարիտ է և արդ
կիւղ ոն սէր է և մնայ յաւիտեան։
Ընդ արարուիք ոն ուղիղք են և ու
քան առնէն գնիրոս ։ պատուիրանք
ոն լոյս են և լոյս տան աչաց ։ եր
Ընդարարուիք ոն ուղիղք են և ու
տարիմ է և խնաստուն առնէ զտղայս
ցանկեն զհոգիս ։ վկայուի ոն հաստ
Օրինաք ոն անբիծք են՝ և դարձու
ոչ ոք ելցէ որ թագիցէ ի տապոյ նո
գիտուն նո մինչև ի ծագս նորուն ։ և
ի ծագաց երկնից են և ելք նո։ և հան
Լինեցանաք զձանապարհս իւր ։

ՀՈ.

ծին առաքեաց յաշխարհ · զի երկե-
սերքս միայ ի մեզ, զի զորդին խոր-
ճեալ սիրէ · Եւ զի յայսմ երևեցաւ
սէր մեր ի մեզ · Եւ զի ունիցիմք
յոյս ի ծնեալ և ճանաչել զնոյն ·
որ ոչն սիրէ՝ ոչ ճանաչէ զնոյն · զի
Սէր կատարեալ՝ սիրեացն՝ զմիմեանս ·

աւելին ընդհատեալ ընթերցուածս։ 4.7

Յովհաննա առաքելոյն ի խոնարհութեան ե

նոյն ի թիւրն, 339։

Չարաբաստիկ զոր և խօսեցայ։ և այլն
ռայ և որդի ապականդ քո ։
խրոց ։ ո՛ այր երս ծառայ քո եմ ։ ծա
Պատուհասիկն է առաջի այն մահ պէտ

Հմուխեն Ա՛ստուածոց ճշմարիտ աստ՛։

նոյն ի թիւրն, 383։

Ինչ այն զդաւթիկ և զամ հերոսի
Քահանայք քո զգեցցին զարդա՛։
Յոյսդ ես Ի՛ստուածոց շո՛։

զի որպէս նայեն ի հոգնակիս եւ մեք երեք
ունիցիմք յաւուրսն պատասխանի։
սէր նոր ի մեզ , զի հաստատեսցէ
նոր ի մեզ կատարեալ ։ Այսմիկ կատարեալ
բնակիմք , եւ նա ի մեզ ։ Եւ ասէ ի սէրն՝ բնակեալ է յաջ ։ եւ ասէ ի
ունի առ մեզ։ Ոչ սէրն ։ եւ որ կայ
ուսցէ եւ ծանեսցէ զսէրն որ զոր
բնակին եւնա յաջ ։ Եւ մեք հաւատ
զի երեք յայն որդիք այր , ասէ ի նմա
երեք միմեանս ։ Որ ոք խոստովանեսցի
կայցեմք զի Հայր առաքեաց զորդին
մէ եւս մեզ։ Եւ մեք տեսաք եւ վկայեմք
երեք մեք ի նմա բնակեալ
դիտեմք երեք մեք ի նմա բնակեալ
նոր ի մեզ կատարեալ է ։ Այսմիկ
զիմիաւանա , ասէ ի մեզ բնակիմք , եւ սէր
բէրք չիք տեսեալ ։ երեք սիրեսցուք
զիմիաւանա սիրել ։ Ո՞ ասէ ուրուք եր
բնեցաք զմեզ , ասա եւ մեք պարտիմք
լսել ։ Այրեկիք՝ երեք ասէ այնպէս որ
զորդին իւր ի քաւութիւն մերոց ա
սէրն ։ ոչ դի մեք սիրեցաք զնա , այլ
զի նա սիրեաց զմեզ ։ եւ առաքեաց
ցուք նասլաւ կինդանիք ։ Այսմ է

Տէր ի սիօն մեծ է, եւ բարձր է ի վեր
ամենեցունց ազգաց երկիր:
Տուր թագաւորեաց՝ բարեացան ժո-
ղովուրդք, որ նստիս ի քերովբէ՝
դող լիցի երկիր:
Կիսոյաժդէք պատուհադանեն ասեց
Բարձր արարիք զնա ամ մեր, երկ-
չոտեալ եղէմ, եւ այլն ի թիւրն 367:

Ա եսեղիկ ճարտ չինանցն շինի գործոցն.
ի չարէ շահեցուցեն անտ:

սիրէ՝ նա եւ զերազայր խուր:
Նիմք առ ի նմանել. զի որ սիրէ զամ
րեցեր սիրելոյ: Այս զայս պատասխէր ու
նի՝ զամ զոր ոչն եառեա զի մրդ կա
որ չէ սիրէ զերազայր խուր զոր տեսա
զամ եւ զերազայր խուր ատիցէ, սուտ է
ցուք զամ՝ մի զի նախ նա սիրեաց
զմեզ: Այնժէ ոք ասիցէ եթէ սիրեմ
հատարեալ ի սէրն: Այս մեք սիրեա
ի ատանջանաց է: Իսկ որ երկնչի չէ
բայց մերժէ զերկիւղ զի երկիւղ
գոյ ի սէր • այլ սէրն կատարեալ ի
յաշխարհի յայսմիկ: Երկիւղ ոչ

Աստուածդ երկիցուք անուանդ քում մեծի՝ զի ահաւոր և պատիւ թագաւորի զիրաւունս սիրէ։
Դու պատրաստեցեր զուղղութիւն. զիրաւունս և զարդարութիւն յակոբայ դու արարեր։
Բարձր արարէք զտէր Աստ մեր. երկիրպագէք պատուհանդանի ոտից նորա զի սուրբ է։
Մովսէս և Ահարօն երիցունք նո՛ր. սամուէլ ընդ այնոսիկ՝ որ կարդան զանունն նորա։
Ակդայինն առ նոսա՝ և նոքա լսէր նոցա. ի սիւնն ամպոյ խօսէր ընդ նոսա։
Պահէին զվկայութիւնս նորա և զհրամանսն զոր ետ նոցա։
Տէր Աստ մե՛ր դու լսէիր նոցա. Աստ դու քաւիչ լինէիր նոցա. և վրէժխնդիր ի վերայ ամ գործոց նոցա։
Բարձր արարէք զտէր Աստ մեր. երկիր պագէք ի լերինն սրբ նորա զի սուրբ է Տէր Աստ մեր։

Ես՝ Ոսկան Երեցի, ի Թիւին, 393, Յունուար 1։

Բանից լմոց ուն, և այլն՝ ի թիւն 278
կենցեր զմեզ։
Տէր ոմն զքնու հաշուեցեր քոյ պատ
և այլն ոմն ՚ի վերոյ։
Վասն վայելե օրհնութիւն ած՚ի սիօն, և այլն ոմն ՚ի թիւն, 278։
Վասն վայելե օրհնուիս, և այլն ոմն ՚ի երկիցն ամ ծագք երկրի։
Ընդ մեր օրհնեսցե զմեզ. և՚ի նմանէ զմեզ ած ած մեր։
Աշխարհ եւս զպտուղ իւր. և օրհնեաց զմեզ ած ած մեր։
Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ած. խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ամ։
Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ած. խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ամ։
Ուրախ եղիցին և ցընծասցեն ազգք. զի դու դատես զժողովուրդս յուղղութեան. և ազգաց երկրի դու առաջնորդես։
Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ած. խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ամ։
Ամենայն երկիր զշանապարհս քո. յաղին ամ զիւրովքեւիս քո։
Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ած. խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ամ։
Ա՛նաւէտ յերկրի զշանապարհս քո. ելեցուք զբեռսաքո՚իմէ և աղօրմեա՛մեզ

Ա

զնա յերկիր։ Եւ ասաց Տէր ցՄովսէս եւ ցՀարոն
զնա ընդ առաջ Մովսիսի յանապատ։ Եւ նա գնաց
եւ հասեալ ի լեառնն Աստուծոյ՝ համբուրեաց զնա։
Եւ պատմեաց Մովսէս Ահարոնի զամենայն բանս Տեառն
զորս առաքեաց զնա, եւ զամենայն նշանս զորս պատուի-
րեաց նմա։ Եւ գնացեալ Մովսէս եւ Ահարոն ժողովեցին
զամենայն երէցս որդւոցն Իսրայէլի։ Եւ խօսեցաւ Ահա-
րոն զամենայն բանս զոր խօսեցաւ Տէր ցՄովսէս, եւ
արար նշանս առաջի ժողովրդեանն։ Եւ հաւատացին
որդիքն Իսրայէլի, եւ լուան զի այցելու եղեւ Տէր զոր-
դիս Իսրայէլի եւ զտառապանս նոցա, եւ խոնարհեցան
եւ երկրպագին։

Եւ ապա մտին Մովսէս եւ Ահարոն առ Փարաւոն
եւ ասեն ցնա. Այսպէս ասէ Տէր Աստուած Իսրայէլի.
Արձակեա զժողովուրդս իմ, զի տօնեսցեն ինձ յանա-
պատի։ Եւ ասէ Փարաւոն. Ո՞վ է Տէր զի լուիցեմ ձայ-
նի նորա եւ արձակեցից զԻսրայէլ. ոչ գիտեմ զՏէր,
եւ զԻսրայէլ ոչ արձակեմ։ Եւ ասեն. Աստուած Եբրա-
ցւոց կոչեցաւ ի վերայ մեր, երթիցուք ճանապարհ
երից աւուրց յանապատ եւ զոհեսցուք Տեառն Աստուծոյ
մերում, զի մի հարցէ զմեզ ժանտութեամբ եւ նետիւ։
Եւ ասէ ցնոսա թագաւորն Եգիպտոսի. Մովսէս եւ Ահա-
րոն ընդէ՞ր խափանէք զգործս ժողովրդեանն ի գործոց
իւրեանց։ Գնացէք ի բեռնատեղի ձերում։ Եւ ասէ Փա-
րաւոն. Ահա բազում են ազգք երկրի, եւ դուք խափա-
նէք զնոսա ի գործոցն իւրեանց։ Եւ հրամայեաց Փարաւոն
յաւուրն յայնմիկ պատուիրանս ասելով. Ոչ տաք ետ-
եւս ծղոտ ժողովրդեանն շինել զաղիւր որպէս յառաջ
քան զայս, այլ գնասցեն եւ ժողովեսցեն իւրեանց ծղոտ։
Եւ զչափ աղիւրոցն զոր յառաջ քան զայս շինէին ոչ
նուազեսցեն ի նոցանէ, զի ծոյլ են եւ ընդ այն աղա-
ղակեն առաջի իմ ասելով. Երթիցուք եւ զոհեսցուք
Տեառն Աստուծոյ մերում։ Ծանրասցին գործք ժողովր-
դեանն եւ գործեսցեն զնոսա, եւ մի՛ հայեսցին ի բանս
սուտս։ Եւ ելին գործակալքն ժողովրդեանն եւ դպիրքն
նոցա, եւ խօսեցան ցժողովուրդն ասելով. Այսպէս ասէ
Փարաւոն. Ոչ տամ ձեզ ծղոտ։ Դուք գնասջիք եւ ինքե-
ան ժողովեսջիք ծղոտ ուր գտանիցէք, զի ոչ նուազեսցի
ինչ ի գործոցդ։ Եւ ժողովեցան ժողովուրդն ամենայն
ի ծղոտ ի ամենայն երկրին Եգիպտոսի, զի հատանիցեն
զծղոտ։ Եւ գործակալքն ժողովրդեանն հարկանէին զնո-
սա ասելով. Կատարեցէք զգործս ձեր զամենայն աւուր
զհանապազորդ գործս ձեր, որպէս էին յաւուրսն յորս
ծղոտ էր տրեալ ձեզ։ Եւ ածին զդպիրսն որդւոցն Իսրա-
յէլի զոր կացուցին վերակացուք ի վերայ նոցա գործա-
կալքն Փարաւոնի ասելով. Ընդէ՞ր ոչ կատարեցէք զհա-
մարս աղիւրոցն որպէս յառաջ քան զայս, ոչ երէկ եւ
ոչ այսօր։ Եւ գնացեալ դպիրքն որդւոցն Իսրայէլի աղա-
ղակեցին առ Փարաւոն ասելով. Ընդէ՞ր այսպէս առնես
ծառայիցդ։ Ծղոտ ոչ տրի ծառայիցդ, եւ աղիւր ասեն
մեզ արարէք։ Եւ ահա ծեծք տրեալ են ծառայիցդ, եւ
մեղանչեցեալ է ժողովուրդ քո։ Եւ ասէ Փարաւոն. Ծոյլ
էք դուք, ծոյլ էք դուք, ասէք. Երթիցուք եւ զոհեսցուք
Տեառն։ Երթայք եւ գործեցէք, ծղոտ ոչ տրի ձեզ, եւ
զչափ աղիւրոցն տացէք։ Եւ տեսին զանձինս դպիրքն
որդւոցն Իսրայէլի ի չարի, զի ասացաւ ցնոսա. Մի՛
նուազեսցի ինչ ի չափոյ աղիւրոցդ յաւուր ի յաւուր։
Եւ ելեալ ի տանէ Փարաւոնի հանդիպեցան Մովսէսի եւ
Ահարոնի, որ կային ընդ առաջ նոցա։ Եւ ասեն ցնոսա.
Տեսցէ Տէր զձեզ եւ դատեսցէ, զի գարշեցուցէք զմեզ
առաջի Փարաւոնի եւ առաջի ծառայից նորա, եւ տուաք
սուր ի ձեռս նոցա սպանանել զմեզ։ Եւ դարձեալ Մով-
սէս առ Տէր ասաց. Տէր, ընդէ՞ր չարչարեցեր զժողով-
ուրդդ զայդ, եւ ընդէ՞ր առաքեցեր զիս։ Եւ յորժամ
գնացի առ Փարաւոն խօսել ընդ քեզ, չարչարեաց զժո-
ղովուրդդ զայդ, եւ դու ոչ փրկեցեր զժողովուրդդ քո։
Եւ ասէ Տէր ցՄովսէս. Արդ տեսցես զոր ինչ արարից
Փարաւոնի, զի ձեռամբ զօրաւոր արձակեսցէ զնոսա, եւ
ձեռամբ զօրաւոր հալածեսցէ զնոսա յերկրէ իւրմէ։

Եւ խօսեցաւ Տէր ցՄովսէս եւ ասէ ցնա. Ես եմ Տէր։
Եւ երեւեցայ Աբրահամու եւ Իսահակայ եւ Յակոբայ
Աստուած Ամենակալ, եւ անուն իմ Տէր ոչ յայտնե-
ցի նոցա։ Եւ հաստատեցի զուխտ իմ ընդ նոսա տալ
նոցա զերկիրն Քանանացւոց, զերկիրն յորում բնակե-
ցան, եւ զի լուայ զհառաչանս որդւոցն Իսրայէլի, զոր
ինչ գործեցին զնոսա Եգիպտացիք, եւ յիշեցի զուխտ
իմ։ Արդ ասա ցորդիսն Իսրայէլի. Ես եմ Տէր, եւ հա-
նից զձեզ ի տանջանաց Եգիպտացւոց, եւ փրկեցից զձեզ
ի ծառայութենէ նոցա, եւ փրկեցից զձեզ ձեռամբ բա-
զուկ եւ դատաստանաւ մեծաւ։ Եւ առնում զձեզ ինձ
ժողովուրդ, եւ եղէց ձեզ Աստուած, եւ գիտասջիք զի
ես եմ Տէր Աստուած ձեր, որ հանից զձեզ ի տանջա-
նաց Եգիպտացւոց։ Եւ տարից զձեզ յերկիրն զոր երդ-
ուայ տալ զնա Աբրահամու եւ Իսահակայ եւ Յակոբայ,
եւ տացեմ զնա ձեզ ի ժառանգութիւն։ Ես եմ Տէր։
Եւ խօսեցաւ Մովսէս առ որդիսն Իսրայէլի, եւ ոչ լուան
Մովսիսի ի նեղութենէ հոգւոյ եւ ի ծանրութենէ գոր-
ծոցն։ Եւ խօսեցաւ Տէր ցՄովսէս եւ ասէ. Մուտ արա
եւ խօսեա ցՓարաւոն թագաւոր Եգիպտոսի, զի արձա-
կեսցէ զորդիսն Իսրայէլի յերկրէ իւրմէ։ Եւ ասէ Մով-
սէս առաջի Տեառն. Ահա որդիքն Իսրայէլի ոչ լուան
ինձ, եւ զիա՞րդ լուիցէ ինձ Փարաւոն, եւ ես անդամ
անթլփատ շրթամբ։ Եւ խօսեցաւ Տէր ցՄովսէս եւ ցԱհա-
րոն, եւ պատուիրեաց նոցա առ որդիսն Իսրայէլի եւ
առ Փարաւոն թագաւոր Եգիպտոսի, հանել զորդիսն Իս-
րայէլի յերկրէ Եգիպտացւոց։

Եւ էին գլխաւորք տանց հարցն նոցա. որդիք Ռուբէ-
նի անդրանկի Իսրայէլի, Ենովք եւ Փաղու, Եսրոն եւ
Քարմի, սոքա ազգք Ռուբէնի։ Եւ որդիք Սիմէոնի, Յե-
մուէլ եւ Յամին, Ահովդ եւ Յաքին, Սոհար եւ Սավուղ
որդի քանանացւոյ կնոջ, սոքա ազգք Սիմէոնի։ Եւ
սոքա անուանք որդւոցն Ղեւի ըստ ազգաց նոցա, Գեր-
սոն եւ Կահաթ եւ Մարարի, եւ ամք կենաց Ղեւի հարիւր
երեսուն եւ եօթն։ Եւ որդիք Գերսոնի, Լեբենի եւ Սե-
մեի ըստ ազգաց նոցա։ Եւ որդիք Կահաթայ, Ամբրամ
եւ Յասուբ եւ Հեբրոն եւ Ոզիէլ, եւ ամք կենաց Կահաթայ
հարիւր երեսուն եւ երեք։ Եւ որդիք Մարարի, Մոլի
եւ Մուսի, սոքա ազգք Ղեւի ըստ ազգաց նոցա։ Եւ
առ Ամբրամ կին զՅովքաբեդ զքոյր հօր իւրոյ, եւ ծնաւ
նմա զԱհարոն եւ զՄովսէս, եւ ամք կենաց Ամբրամայ
հարիւր երեսուն եւ եօթն։ Եւ որդիք Յասուբայ, Կորե
եւ Նեփեկ եւ Զեքրի։ Եւ որդիք Ոզիէլի, Միսայէլ եւ
Եղեսափան եւ Սեթրի։ Եւ առ Ահարոն կին զԵղիսաբեթ
զդուստր Ամինադաբայ քոյր Նաասոնի, եւ ծնաւ նմա
զՆադաբ եւ զԱբիուդ, զԵղիազար եւ զԻթամար։ Եւ
որդիք Կորեայ, Ասիր եւ Եղկանա եւ Աբիասափ, սոքա
ազգք Կորեայ։ Եւ Եղիազար որդի Ահարոնի առ կին
զդուստր Փուտիէլի, եւ ծնաւ նմա զՓենեհէս։ Սոքա
գլխաւորք տանց հարցն Ղեւեցւոց ըստ ազգաց նոցա։
Սոքա են Ահարոն եւ Մովսէս, որոց ասաց Տէր. Հա-
նէք զորդիսն Իսրայէլի յերկրէ Եգիպտացւոց ըստ զօրս
նոցա։ Սոքա խօսեցան ցՓարաւոն թագաւոր Եգիպտոսի
հանել զորդիսն Իսրայէլի յԵգիպտոսէ, սոքա են Մով-
սէս եւ Ահարոն։ Եւ յաւուրն յորում խօսեցաւ Տէր
ցՄովսէս յերկրին Եգիպտացւոց, եւ ասաց Տէր ցՄովսէս
եւ ասէ. Ես եմ Տէր, խօսեա ցՓարաւոն թագաւոր Եգիպ-
տոսի զամենայն զոր ինչ խօսիմ ընդ քեզ։ Եւ ասէ Մով-
սէս առաջի Տեառն. Ահա ես անթլփատ շրթամբ, եւ
զիա՞րդ լուիցէ ինձ Փարաւոն։ Եւ ասէ Տէր ցՄովսէս.
Տեսցես զոր ինչ արարից Փարաւոնի, զի ձեռամբ զօրա-
ւոր արձակեսցէ զնոսա, եւ ձեռամբ զօրաւոր հալածե-
սցէ զնոսա յերկրէ իւրմէ։ Եւ խօսեցաւ Տէր ցՄովսէս
եւ ասէ ցնա. Ես եմ Տէր։ Խօսեա ցՓարաւոն թագաւոր
Եգիպտոսի զամենայն զոր ինչ խօսիմ ընդ քեզ։ Եւ ասէ
Մովսէս առաջի Տեառն. Ահա ես անթլփատ շրթամբ,
եւ զիա՞րդ լուիցէ ինձ Փարաւոն։ Եւ ասէ Տէր ցՄովսէս
եւ ցԱհարոն, եւ պատուիրեաց նոցա առ որդիսն Իսրա-
յէլի եւ առ Փարաւոն թագաւոր Եգիպտոսի, հանել զոր-
դիսն Իսր

ոքանչելիս ատաւ.

Օրհնեցէք զնոր օրհնութիւն նոր, զի
հրաշս արար։

Տեսին ամենայն ծագք երկրի զփրկու-
թիւն Աստուծոյ մերոյ։

Ցնծացեք երկիր, զուարճացարուք, բարբա-
ջեցէք և սաղմոսեցէք։

Տէր թագաւորեաց, բարձրացաւ փառս
նմա զի սքանչելագործ է։

Կիրսպազիք պատանեցանգանն ատեց
ձախակողմն զօրհնանապատ։

Ալեաքն բնձ սար՝ զի առ քեզ ազա
յութեան։

Վերակացուք իւրեանց զի ճշմարիտ
է։

Պարծեսցին ի քեզ սիրելիք անուանդ
երկիւղիդ քո սուրբ։

Երկիւղածութիւն ի տաճար սուրբ քո՝ ի
երկար աւուրս։

Պատրաստեցաւ ի ամենայն ժամ ելա-
նելոյ քոյ։ Հաստատեսցի սիր քոյին բանս
առնելոց։ և սիրեսցի քո յոտնէ մինչև
յերկայնութիւն աւուրց։

Ընդ այսմ ի քեզ պարծեսցի ամ յաւի
տեան։

Ամենայն ճաշա շնորհացոյց նուի տան
չեւէրն։

կեցո զիս։

ողորմութե քումմ. և յիրաւունս քո
քո ար։ ըլ բանի քումմ համաստուն արա
զիս։ Զայնի համառ լսէր տէր ըստ
Ան երկեացին ինդրուածք իմ առ քէ
ու
կեա զիս և ատրեցո զիս։
յաւիտեան. յարգարութե քումմ փրկ
Ան ինքզ ար յուսացայ՝ մի ամաչեցից
փ
մի՛ թողուր զիս։
ծերութե. ՚ի պակասել զօրութե իմոյ
Ան ընկենուր զիս ար ՚ի ժամանակի
հշ
Տէր առաջի քո է ամ ցանկութի իմ
փ
յօդնել ինձ ար փրկութե իմոյ։
՚ի բացեայ առնիր յինէն. Հայեաց
Ան թողութե զիս ար ամ իմ. և մի՛
դշ
երանի ե քեզ և բարի եղիցիս։
Ո՛վ վաստակս ձեռաց քոց կերիցես,
փ
առնէ և գնան ՚ի ճանապարհս նոր։
Երանի ամենեցուն որ երկնչին ՚ի
դշ
քում, քաւեա զանօրէնութիւն իմ
մութե քում. ըստ բազում գթութե
Ողորմեա ինձ Ած՝ ըստ մեծի ողոր
փ
զամ անօրէնութիւս իմ քաւեա յինէն։
Գարձո զիս ար ՚ի մեզանց իմոց. և
շրի

Ղազար հարէք ամ հնթանոյք • ազա
ասցէք Թէրլին մերում ազգ ասցէք։
Ամէնս աւցէք այ մերում ասմէս
այ մերոյ քաղցր եղիցի օրհնութիւն։
Օրհնեցէք զնր ղի բարի է սաղմոս
նր խնասուէ նր ոչ գոյ բաւ։
Ամէն է այր մեր • և մեծ է զօրութիւն
զօրհանասցաղ։
Ցէր աշ օրհնեալ • օրհնեալ է այր
սաղմոս ասացէք սէն այ։
Օրհնեցէք զնծ մեր • օրհնեցէք և
ցէք զնր և օրհնեցէք զանուն նր։
Օրհնեցէք զնր ամ երկիր • օրհնե
Օրհնեցէք զնր յօրհնութիւն նոր։
օրհնութիւն նր ի բերան իմ։
Օրհնեցէք զնր յամ ժամ յամ ժամ
ասացուք զանուն նր ի միասին։
Մեծ մնիւք զնր աշ մեր • և բարձր
տուք զփառս օրհնուէ նր։
սաղմոս ասացէք անուշան նորա • և
Աղաւնեցէք առ աշ ամ երկիր
և սազմոս ասացէք քեզ։
Ամէնայն երկիր երկնրպադեն քեզ
Սուրբ Ծնունդ Յիսուսեան։

զակեցի՛ք առ ինձ ի ձայն ցնծութեան։
Եբ ի տաճար քո սրբութեան արդարութեամբ։
Վարդ վայելէ օրհնութիւն ինձ ի սեաւ.
և քեզ տացին տղոյիք յէմ.
Ես յօր ի զոր արար ինձ. եկայք ցրն
ծասցուք և ուրախ եղիցուք ի նմա։
Խոստովան եղերուք տեն զի բարի է.
զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

Ա՛նտէր Աշտեն Աւետիսեան։

Ո՛վհատ դիք և ի՛տրեցի՛ք տեն այ մե՛".
Յայտնի է ի հրեշտաստանի տեն. և յիշ
մեծ է տնուն նորա։

Ասպետ գեղ Աւետեան ճաշակ.

Ա՛ստղիկ Ասլան, 34.

Յարեան ի վե՛ր իմ վիայք չարաց. և
զոր ինչ ո՛չ գիտեի՝ հարցանէին ցիս։
Դառնա՛ տեր զանտոսի՝ այք գառնն
զիս. մարմի՛ր ընդ տնտոսի՝ այք մար
տընչէին ընդ իս։

Աբելյան ասլան, 37.

Ես ի տանջանս պատրաստ եմ. և
ցաւք իմ առաջի իմում յամէ ժամ.
Տէ՛ր մի՛ արամաբանէ զոմ յանդիմաներ
զիս. և մի՛ բարկութեք զոմ խրատեր զիս։

Ասլան Ասլան, 40.

Ամանէր տեսանել զնաներութիւն.
խօսէր ի սրտի իւրում. և ժողովէր
զանօրէնութիւնս յանձն իւր.
Երանի որ խորհի զաղքատն և զտար
նանին. յաւուր չարի փրկէ զնա Տէր։

Զսղմոս Սաղմոս, 21.

Բաժանեցին զհանդերձս իմ՝ ի մէջ
իւրեանց. և ի վերայ պատմուճանի
իմոյ վիճակս արկանէին։

Ի՞նչ աճ իմ նայեւածց առիս՝ ընդէր
թողեր զիս. հեռի եղէ ի փրկութենէ
իմմէ զբանից յանցանաց իմոց։

Հինգերորդ Սաղմոս, 30.

Ի ձեռս քո յանձն առնեմ զհոգի իմ.
Ի քեզ Տէր յուսացայ՝ մի՛ ամաչեցից
յաւիտեան յարդարութեան քում
փրկեա զիս և ապրեցո զիս։

Վեցերորդ Սաղմոս, 68.

Աստուն ի կերակուր բնաւ լերկի. և ի
ծարաւ իմ արբուցին բնաւ քացախ։
Կեցո զիս աճ ըմի հասին ջուրք յանձն
իմ. ընկղմեայ ես ի խորս անդնդոց
ուր ոչ ոչ ինչ հանգիստ։

Երկրորդ Սաղմոս, 87.

անշափ։ Ուրք մանաւանդ խնդիրս
Հայել յառաստիւրն՝ ի տասմանիւրն
ոմանց չլինիլ օտարատմունս. և չէր
մակերեսնիս. զի պատուէր տացես
զքեզ կալ յերիւնաստ՝ մինչ երթայի ի
ողորմածի խաղաղութիւն չոյլ հօրն և
ի նոնէ մերմէ չէ քէն։ Ոյլ աղաչեցի
քեզ մի յուսոյն մերոյ։ Տիմոթեայ
հրամանիւ փրկչին մերոյ Ա՛յ և
Պօղոս առաքեալ Ցէ՛ սիրէ ըստ
ներ զերեսս քո յինէն։

Տէր լուր աղօթից իմոց • աղաղակ
իմ առ քեզ եկեսցէ • և մի՛ դարձուցա
մանեցայ ես հաւատալոյն անսպատիւ։
Ցե՛ն ասէ Սաղմոս, ՃՀ։
ա-ԹԷՆԷԶԷՐ Սաղմոս, ՃՀ։
դացի և գիշերի առաջի քո։
Տէր աճ փրկութե իմոյ • ի տուէ կար
նի • և ի մեռեալս ազատ։
Տէր ես ունի մարդ առանց օգնակա

Ի՞նչ օգուտ քո բարկ աստ՝ ջնարդեցուցչ բոլոր
ընտ խոչնդ։
Ի՞նչ ուրախութիւն ծոցոտ ասուած ծոմդ։ ուր տակն
առնուլդ։

Ո՛վ հոգի՛ իմ ով հաւատարիմ։
աւետարանին վիճաւոր երանելեացն ասդ։
ողջամիտ վարդապետութեան՝ որ ըստ
մանդ։ Ա՛ր ուրդ այլ ինչ ի՞նչ հակիրճ
ասաց։ մարդելոյ ասաց։ արուեստից
մարդասպանաց։ պատնիչաց։ արուեստից
ծուծ։ գիմայր և գիմայր անարգասցես։
ասաց և մեղաւորաց։ անարժան և պիղծ
լինաց և անչնաղանդից։ ամբարշտ
դատաց օրինաւ չէ կան։ այլ ի վեր քան
Խաչեց զայս գիտասցես՝ զի ի վեր քան
օրինաւ։ ուրդ ոչ գինա օրինաւքն կրեսցէ
տեղին երեւ։ Ա՛յսուհետև՝ ուրդ թարուած երեւ
մանան գինչ խօսին։ և ոչ վեր պըղ
վարդապետութ օրինաց։ Ինքեանք ոչ ի
յուշայնուն բանից։ Ասացին լինիլ
Շորոց ամանք վերիպեցան խոստացեալ
ըրաց՝ և յանկիւնգծաւոր հաւատոց
նին ոչ ի՛ր։ Ի՛ ինք սրամբ՝ ու ի մտաց բան
տասուիք։ Ա՛նգիտ գլուխ պատուիրա
յուշին։ և ոչ զանուանուշին ոչ հա

Ա՛ստ

Ո՜վ Տէր մանկուե՛ք իմոյ, ունի՛լ ի վէրոյ,
Հեռաց քշոյ մի՛ անտես առներ,
Տէր՝ ողբմած քո յաւետն, զգուրծս
քո, զի քաղցր և ուղիղ ես։
Բան ողբմած քոյոյ վա՛ն քաղցրութ
տուե՛ մի՛ ինձեր, այլ ինձա զիս ըն
Ո՜վ Տէր մանկուե՛ք իմոյ և զանգի
մուխիս քո որք են յաւիտենից։
Ընձեա՛ ինձ զգթութիւն քո և զողոր
ասկերդք իմ։
Ողորմեա՛ ինձ ըր զի հիւանդ եմ ես
բժշկեա՛ զանձն իմ զի խռովեցան
ոսկերք իմ։
Ա՛ն անուն քո ըր քաւեա՛ զմեղս
իմ զի բազում եղեն յոյժ։
Ցո՛ զիս ըր բան ողորմութե՛ քոյոյ։
Դարձ ըր՝ և փրկեա՛ զանձն իմ. կե
մահու անկա՛ ի վը իմ։
Ակռա իմ խռովեցա՛ յինս. և երկիւղ
քում. և մի՛ տիրեսցեն ինձ ամ մեղք։
Ա՛ն գնացս իմ առ զի՛ զ սրա ինձ ը բանի
զիս. և մի՛ բարկութե՛ քով խրատեր զիս։
Տէր մի՛ որտմտութե՛ քով յանդիմաներ
կեցուացես զիս. սրդ արուե՛ք քով՝
ի յերկիր ուզիղ։ Ա՛ն անուն քո ըր

սեռալ ի ժամ։ Ա
սիրոյն • ժամանակ գթալոյ նոր հա
ղաւ յարուցեալ գթութեամբ իւ վե
րայ մեր Յիսուսէ Քրիստոսէ տեառն մերոյ։

Ո՛ խոհ էութեան ասա
Ա՛ստ՛ք առաջի նոր ցնծութեա՛ն • ա՛ա՛։
Ծառայեցէ՛ք ա՛ն ուրախութե՛ա՛ն։
Ա՛ղաչակեցէ՛ք առ ա՛ր ա՛մ երկիր։
Ա՛ռնուա՛ւ, Ա՛ռնուա Ա՛ւետումն։
Եմ եւ իւղով սրբով իւղով օծի զնա։
վերդինն իմմէ • զոր զդաւթի ծա՛ռ
Խորհր ազատիցի զընտրեալն իւ ժողո
բարձր ազատիք զանազն նմա։
Երգեցէ՛ք ա՛ն երդ նոր • երգեցէ՛ք
ա՛ն ա՛մ երկիր • երգեցէ՛ք ա՛ն ե՛ւ
կնացուք առ աջ մերկիչ մեր։
Ակայք ցնծացուք իւ ա՛ր • ազաղա
նէ՝ ւիւթեանն ասա՛։
դւ ւիւն՝ շուտով ասա՛։ Ասի ինչ յայլ կո
Ա՛ւետումն ընտանեաց։ Ա՛ւետ ընտանի
գնեցուք ասա՛։

Ա՛ղաչակեցէ՛ք ասա ա՛ր ա՛մ երկիր
դաւ ես յայս ա՛ւետ բաժանին իմ յերկիրն
հնդուանեաց։

Հասեալ կայցեն ոտք մեր առ դրունս
քո երուսաղէմ։

Ո՛ ոտիկն։

Երուսաղէմ նո՛ր,
շինեսցի նորա • ինքեանն առաքեալ նո՛ր
Յարեաւ աճ և ցրուեցան ամ թըշ-
դե, և դարձուցեր զերեսս յակոբայ,
մարգիկն • Ձաճեցար ասր ընդ երկիր
ահեղ են ինորհրդովքան զամ ոդիս
Ակայք և տեսէք զգործս այ, ասէ ել
սիօնի՝ ցնծասցեն ի ծիր խուրանայ,
Ուրախ եղիւ ինչ յոյսիդ խոր ոդիք
ուիկ ի լարձունս դարձ ասր։

դուց շուրջ եղիցին զքեզ։ վա՛ այսո-
պատուիրեցեր • և ժողովք ժողովուր
Ասր ասր աճ իմ ի հրամանս քո զոր
ժողովուրդք քո ուրախ եղիցի ի քեզ։
Ա՛ դու դարձիր կեցուսացես վաղ։ և
զպիեցի՛ք առ աճ ի ձայն ցնծութեե։
Ա՛ոխս հարէք ամ հնեթանոսք ազա-
օրհնութիե նմա յերկնեզեցիս սրբոց։
Օրհնեցէք զայր յօրհնութիե նոր։
առմնա ասացէք նմա իմաստուբ։
Ա՛ե՛ւ մեծ ի վե՛ ամ երկրի աճ և։

յաւերժական երեսաց քոց.

յաւերժենից. և ուրախ արասցես զնոսա
Տացես զնոսա յօրհնութիւն յաւիտենական
պիտոյս ի վերայ նոցա.
Ահաւադիկ վասն ի վիրկութեան
քոյոյ. զվասուս և զմեծ վայելչութիւն
սուրանս յաւիտենից.
Նման լինի երկայն աւուրս յաւէտ
Հառաջս ինդրեաց ի քէն. և առաւ
պատկ ի քարւէ պատուհականէ.
քաղցրասուէ քո. և եղեր ի գլուխ նոր
ժամանակս արարեր զնոս յօրհնութիւն
զեղեր ի նմանէ.
նման. և զկնայս շրթանցն նորա ոչ պա-
ցանկութիւնն սրտին նոր հառաւ
ցինծացեր յոյժ.
Թագաւորն ի փրկութիւնդ քոյոյ
Տէր ի զօրութեդ քոյոյ ուրախ եղեցի
Փառաւորես և այլն ասէ ի վերոյ
սիրոյն. և այլն ասէ ի Թիւրն, 367
Վասիլեա երեսաց քոց զօրհնեսցէ զամէն
հատ ի ներքոյ։

Ի՛ն

Տէր թաղաւորեաց՝ վայելուչութիւն զգեցաւ եւ այլն տես ի Թիւրն, 394.

Տէր զօրութեամբ զգեցաւ եւ այլն տես ի Թիւրն, 384.

Տէր՝ ըմբռնեցաք ի խորանին քոում. եւ այլն տես ի Թիւրն, 364.

Վարդ վայելէ օրհնաւէտ ցօղ ի սիրոյ Թեան քոում.

օրհնեցից զՔեզ եւ սաղմոս ասացից զօրութեան քում.

Խնդրեր լերս սուրբ ի զօրութիւն քոում. եւ շաբաթ օր. Լսատացեալ զինս հալածեալս ի ձեռաց հասատատելոյ

ցան զխորհուրդս զոր իւր կատացեն Խոստացան ի քէն չարութիւն. խորհուրդ չարակ նց յորդւոց ի մարդկանէ.

Պատռեմ նց յերկրէ կորնչեն. եւ զաշ ինս եւ հուր կերկեզ զնս.

Տէր քարկուբ խուռով խաւարեցուսցէ նակին երեսաց քոց.

Վերկեա զնս ամէ հնոց հրոյ ի ժամա ու եւ ցի զգեստ զնս ամաւորեաց քոց.

Տէր ըմբռնեցաք ի մէջ թիկնամարտից քոց. Թագաւոր յուսացաւ ի սէր. յոյսդ

քան զի՝ ո՛չ ելից զքո։ երկիւղն եղիցի առ քեզ՝ քանզի
ամենայն ոք որ ինչ ունի զքեզ ունի։ եւ ոչ ոք ունի զքեզ
զոր ոչ ունիցի երկիւղն առ քեզ։ Ա՛մէն։

Ո՛վ ամենակալ տէր Աստուած հարցն մերոց Աբրահամու
եւ Իսահակայ եւ Յակոբայ։ որ ամենայն արարածս
ստեղծեր բանիւ քով։ եւ զմարդն իմաստութեամբ քով
կազմեր։ եւ պատուիրեցեր նմա պահել զպատուիրանս
քո։ զի ապրեսցի եւ ոչ մեղանչեսցէ առաջի քո։ եւ
զանհնազանդութեան նորա մահ ի նմանէ ի բնութիւն
ազգի մարդկան եղեալ է։ եւ ի նմանէ ցանկացեալ
ամենայն ազգ մարդկան ի մեղս մահու։ եւ ի մահ
մեղաց։ եւ ոչ ոք կարէ ի մեղացն ելանել եւ ազատել
զանձինս իւրեանց զանհնազանդութենէ նորա։ եւ
ոչ ոք կարէ ի մահուանէ ելանել եւ ազատել զանձինս
իւրեանց։ եթէ ոչ միայն զքեզ Տէր Աստուած մեր։
որ ոչ կամիս զմահ մեղաւորին։ այլ զի դարձեալ
եւ կեցցէ։ եւ ոչ ոք կարէ ի մահուանէ ելանել եւ
ազատել զանձինս իւրեանց։ եթէ ոչ միայն զքեզ Տէր
Աստուած մեր։ որ ոչ կամիս զմահ մեղաւորին։ այլ
զի դարձեալ եւ կեցցէ։ եւ ոչ ոք կարէ ի մահուանէ
ելանել եւ ազատել զանձինս իւրեանց։ եթէ ոչ միայն
զքեզ Տէր Աստուած մեր։ որ ոչ կամիս զմահ մեղաւորին։
այլ

Համբարձեք իշխանք զդրունս"։

տանեցի և մտցե Թագաւոր փառաց։
Համբարձեք իշխանք զդրունս քոյ
և մտցե Թագաւոր փառաց։

Ո՞վ է Թագաւորն փառաց։

Տէր զօրութեանց նա է Թագաւորն փառաց։

Ընթերցուած ի Գործս Առաքելոց։

Ա. Գլուխ։

Զառաջին բանն արարի ես, ով Թէոփիլոս, վասն ամենայնի որ սկսաւ Յիսուս առնել և ուսուցանել, մինչև յաւուրն յորում առեալ էր զնա, հրամայեալ առաքելոցն սրբոց զոր ընտրեաց, որոց և ցուցեալ էր զանձն իւր կենդանի յետ չարչարանացն իւրոց, երևելով նոցա քառասուն աւուրս, և խօսելով ընդ նոսա զարքայութենէ Աստուծոյ։ Եւ ժողովեալ նոցա հրամայեաց նոցա ի Երուսաղէմ չելանել, այլ սպասել զխոստումն Հաւրն, զոր լուարուք, ասէ, ի բերանոյ իմմէ։ Զի Յովհաննէս մկրտեաց զջրով, դուք ապա մկրտեսջիք զՍուրբ Հոգւով ոչ յետ բազում աւուրց այսոցիկ։ Եւ նոքա ժողովեալ հարցանէին զնա՝ ասելով։ Տէր, արդեօք յայսմ ժամանակի դարձուցանես զարքայութիւնդ Իսրայէլի։ Եւ նա ասէ ցնոսա։ Ոչ է ձեր գիտել զժամանակս կամ զաւուրս զոր Հայր եդ ի սահմանի իւրում իշխանութեան։ Այլ առնուցուք զզօրութիւն Հոգւոյն Սրբոյ որ գայ ի վերայ ձեր, և եղիջիք ինձ վկայք ի Երուսաղէմ և յամենայն Հրէաստան և մինչև ի ծագս երկրի։ Եւ զայս ասացեալ՝ ի վերայ ամպոյ վերացաւ յաչս նոցա, և ոչ ետես զնա աչք նոցա։ Եւ մինչդեռ նոքա հայէին յերկինս յերթալն նորա, ահա երկու արք կային առ նոսա հանդերձեալք սպիտակազգեստք։ Որ և ասացին նոցա։ Արք Գալիլեացիք, զի՞ կայք հայեցեալ յերկինս։ Այս Յիսուս որ վերացաւ յերկինս ի մէջ ձերում, այսպէս եկեսցէ որպէս տեսէք զնա երթեալ յերկինս։ Յայնժամ դարձան առ նա յԵրուսաղէմ ի լերինն որ կոչի Ձիթենեաց, որ է մերձ յԵրուսաղէմ, ի հեռաւորութիւն ճանապարհի մի շաբաթու։ Եւ մտեալ ի տունն՝ ելին ի վերնատունն ուր կային Պետրոս և Յակոբոս, Յովհաննէս և Անդրէաս, Փիլիպպոս և Թովմաս, Բարթողիմէոս և Մատթէոս, Յակոբոս Ալփեայ և Սիմոն Նախանձաւոր, և Յուդա Յակոբայ։ Սոքա ամենեքեան էին հաստատակամ ի միասին աղաւթս և ի պաղատանս ընդ կանայս և ընդ Մարիամ մայր Յիսուսի, և ընդ եղբարս նորա։ Եւ յաւուրսդ յայսոսիկ յարեաւ Պետրոս ի մէջ աշակերտացն և ասէ։ Էր բազմութիւն անուանց ի միասին մօտ հարիւր և քսան։ Արք եղբարք, պարտ էր լնուլ զգրոցն զայն զոր ասաց Հոգին Սուրբ առաջի բերանոյ Դաւթի զՅուդայէ որ եղև առաջնորդ այնոցիկ որ բռնեցին զՅիսուս։ Զի էր համարեալ ընդ մեզ և ընկալաւ զբաժին պաշտաման այսորիկ։ Եւ նա ձեռնտու եղև ագարակի ի վարձու անիրաւութեան, և անկեալ ի վայր՝ պատառեցաւ ընդ մէջ և թափեցան ամենայն ընդերք նորա։ Եւ եղև յայտնի ամենեցուն որ բնակեալ էին յԵրուսաղէմ, մինչև կոչեցաւ ագարակն այն յազգի նոցա Աքէլդամա, այսինքն ագարակ արեան։ Զի գրեալ է ի գրքի Սաղմոսաց։ Եղիցի աւան նոցա անբնակ, և մի եղիցի որ բնակեսցէ ի նմա։ Եւ զպաշտաման նորա առցէ ուրեք։ Արդ պարտ է ի մարդկանցդ որ եկին ընդ մեզ յամենայն ժամանակի յորում մտանէր և ելանէր ընդ մեզ Տէր Յիսուս, սկսեալ ի մկրտութենէ Յովհաննու մինչև յաւուրն յորում վերացաւ ի մէնջ, մի ոք ի սոցանէ եղիցի ընդ մեզ վկայ յարութեան նորա։ Եւ կացուցին զերկուս՝ զՅովսէփ որ կոչեցաւ Բարսաբաս, որ էր մականուն նորա Արդար, և զՄատաթիա։ Եւ ասացին։ Դու Տէր որ գիտես զսիրտս ամենայն մարդկան, ցո զոր ընտրեցեր յերկուսս սոսկանց զայսոսիկ, առնուլ զբաժին պաշտաման այսորիկ և առաքելութեան, յորմէ անկաւ Յուդա գնալ ի տեղի իւր։ Եւ ետուն վիճակս նոցա, և ել վիճակն ի վերայ Մատաթիայի, և համարեցաւ ընդ տասն և մի առաքեալսն։

Ա. Կորնթ. ԺԵ. Ա.

Ա. Կորնթ. ԺԵ. Ա.

٥ أَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ إِذَا قُمْتُمْ إِلَى ٱلصَّلَوٰةِ فَٱغْسِلُوا۟ وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى ٱلْمَرَافِقِ وَٱمْسَحُوا۟ بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى ٱلْكَعْبَيْنِ ۚ وَإِن كُنتُمْ جُنُبًا فَٱطَّهَّرُوا۟ ۚ وَإِن كُنتُم مَّرْضَىٰٓ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَآءَ أَحَدٌ مِّنكُم مِّنَ ٱلْغَآئِطِ أَوْ لَٰمَسْتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَلَمْ تَجِدُوا۟ مَآءً فَتَيَمَّمُوا۟ صَعِيدًا طَيِّبًا فَٱمْسَحُوا۟ بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُم مِّنْهُ ۚ مَا يُرِيدُ ٱللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُم مِّنْ حَرَجٍ وَلَٰكِن يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُۥ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

١ إِذَا قُمْتُمْ إِلَى ٱلصَّلَوٰةِ ... ٢ وَإِن كُنتُمْ جُنُبًا ... ٣ وَإِن كُنتُم مَّرْضَىٰٓ ... ٤ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ ... ٥ أَوْ جَآءَ أَحَدٌ مِّنكُم مِّنَ ٱلْغَآئِطِ ... ٦ أَوْ لَٰمَسْتُمُ ٱلنِّسَآءَ ... ٧ فَلَمْ تَجِدُوا۟ مَآءً ... ٨ فَتَيَمَّمُوا۟ صَعِيدًا طَيِّبًا ... ٩ فَٱمْسَحُوا۟ بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُم مِّنْهُ ... ١٠ مَا يُرِيدُ ٱللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُم مِّنْ حَرَجٍ ... ١١ وَلَٰكِن يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ ... ١٢ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُۥ عَلَيْكُمْ ... ١٣ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ...

նակիլ չինամ. ասէ, այս ի հանդիստ
Արուաց այր զսիրօն և ընտրեցաց իւ
և Աւետեաց։
Աստուած ամենակալ Տէր
զերկինս, և զերկիր, զծով և զհեղեղս յանուն քո ցինծասցին,
հիւսիս և զնգարան դու ստուգեր. Թա
լերիւ իւրով դու հաստատեցեր. ըղ
Կռն են երկինք և քո է երկիր. զշտ
աստղի սուն տարածեն մերոյ.
պատցուք նոմա. անկցուք և լացցուք
ձեռք նորա ստեղծին. ելիցէ երկիր
ծուլ և նուա տարա պնա. և զգամաք
Խաչեցուք լերանց նորա սուն. նըչ
որդիք իմ սիրելի ընդ որ հաճեցայ.
Ձայն երգև յամպոյն որ ասե, դու ի
Ընդ լուսաւոր հովանի լինիր նոյ.
ու նովի մարգոյա։
Աստուած ճաշա պատուիրանան ին.
տագանակ կուակին արբուեր քո։
Ընդ այր ի հանդիստ քո. դու և
Աստուած Տապանին.
յաղագրացն խորհրդին.
Շնորհեցիր օրհնեցիք զայծ. և զայր

Ար գնայ ան"։

Հայ ոյլ բնակեցաւն ի լեռան նոր քու-
Տէր՝ ոյլ կացցէ ի խորանին քում։ ԵԿԴ
Հանապազ կատարեցայ նոր։

Փառաւորեալն խոստացաւ վասն քո ԵԿԴ
քան զամ յարկսն յակոբայ։
սիրէ տէր զդրունս սիոնի՝ առաւել
Հիմանէք նորա ի լերանն նոր նորա ։ ԵԿԴ
աջմով քով և լուր մեզ։

Ալպէտ փրկեցան սիրելիք քո։ կեցո շաբ
ցնծասցէ առ աւծ կենդանի։ ՈՒՐ
Աստուր երկիւղածաց քոց նշան"։
ի գաւխթս քո։ սիրա իմ և մարմին իմ
Լեզ։ ցանկայ և փափաղի անձն իմ ԵՉ
Ան սիրելիք են յարկք քո տէր զօրու-
և զտեղի յարկի փառաց քոց։
Տէր՝ սիրեցի զվայելչուն տան քո։ ԳՇ
Սիրեաց տէր զդիսն։ և ընտրեաց զն"։ ԳՇ
ապրեացին յերեսաց աղեղան։
Աստուր երկիւղածաց քոց նշան։ զի ԲՇ
բառնալեն։
զի աղաղնոյ քո։ և ատիս տալիս զնշան ԿԻԲ
Տուր զօրուն ծառայի քո։ կեցո զոր
բնակեցայց՝ զի հաճեցայ ընդ սա։
իմ յաւիտեան յաւիտենից։ ի սմա

Հաշուով պիտի զօրացեալ պիտի առնուին
զայրոյթդ քո ի վերայ մեր. եւ զասելդ
քո ի բարկութեան քում մեզ. եւ զօրութեամբ
քո պատրաստեսցես զիմն ի վերայ մեր։ Ա.
յսօր ծնաւ ոմն ի քաղաքի դաւթի
որ է քրիստոս տէր։ Ա.
Ի ստեփանոսի նահատակի եւ առաջին
նշանակաւոր վկայի քրիստոսի։

Ո՛վ ստեփանոս նահատակ առաջին
վկայ քրիստոսի. դու
ես որ տեսեր զերկինս բացեալս եւ
զորդին մարդոյ կանգնեալ
զի ընկալցի զհոգի քո եւ զվարձս
քո տացէ քեզ։ Ա.
Ի ստեփանոսի նահատակի եւ առաջին
նշանակաւոր վկայի քրիստոսի։

Ո՛վ ստեփանոս նահատակ առաջին
վկայ քրիստոսի. դու
ես որ տեսեր զերկինս բացեալս եւ
զորդին մարդոյ կանգնեալ
զի ընկալցի զհոգի քո եւ զվարձս
քո տացէ քեզ։ Ա.
Ի ստեփանոսի նահատակի եւ առաջին
նշանակաւոր վկայի քրիստոսի։

Ա՛ւրախ լեր բերդի՛կ, ու այլն ոնգի՛լ վերոյ.
նը՝ հաստատացներ յաջող նը։
Եւ ՚ի առեղծ նման՝ ի ոտից սուրբ յիշատակ
Հրեշտա՛ւ սուրբ գաւթի՛կ չշմարտաւէ
ընդ ամէն գործմէ։
Հարդ՚ին մէջ կիսեդիկ • ևաւ
Վա՛ւ ձա՛ ձեհանայ յաւերման ըստ
վիճի զտաս քեմ. և տաղերց զպնացա քեմ.
հաւտ ևի տղմէց. հաստատեաց ևի վէր
Ի՛հան զեռ ևի գեղեց առաւտագնաց ևի.
բռատեր զչանատագործս նը։
Հոչեցիր. գնացար առաջի սրն գոտ
Վա՛ւ մանուկ՝ մարգարէ բարձրելոյն
Ա՛ւրախ լեր բերդի՛կ, ու այլն ոնգի՛լ վերոյ.
նոյ զմեզս աշխարհի։
Կէր առելով, տէր գոտն ևյ որ բառ
և լուրեաւ զահաւոր զձայնն, առաքեա
պաղեր. սպասաւոր երդե բանիդ ևյ.
բերայ ի յորովայնի յորովայն երիկոր
Աւրագործս յոյժ հանդիսիս զարհուր
ի՛ժդ ընկալար զուարթութեան զգասկ
վիայ. սիրող և առաքեր առաքեցոյն
նոտ. և ընտրեր յորովայնիկ. ձշմարիտ

Ընդ
քնդ. ամ աղուս աղջաց.
նայն երկիր. և յիշեացի անուն փ
Աստուածոյս զնա իշխանս ընդ ամե
Ա՛նգնաց Ա՛ստեղծող.
ար՝ յաղեբերացն ինչիւ.
Ցբհկեղեցիս օրհնեցիք զնա. և ըզ
Հ՛այոյն Ա՛ստուծոյ.
Ցբհկեղեցիս Վաւխտանգ.
Ա՛ստուածոյս յուիհանն". ուր՝ ի վերոյ.
Ցբհկեղեցիս Ա՛ստուածոյ.
Դաս մանուկ մարգա". ուր՝ ի վերոյ.
Ցբհկեղեցիս Ա՛ստուածոյն.
գաւառ բերանոյ նոր ամ զօրութիւք նոց.
նիւթ ան երկինք հաստատեցան. և հո
Ոդորմութիւն լի՛ երկիր. և բա
Ա՛ստուածոյ հոգւոյ Հրեշտակապետի.
յանկիւնս սեղանոյ.
տօնս ուրախութիւն կանխաւ ինձէն
Տ՛ր ամբ մեր երևեցաւ մեզ. արարիք
Ա՛ստուածոյ հոգւոյն.
յերկինս յաշխարհ իւրում.
Տ՛էր ի տաճարի սուրբ իւրում. որ
տեառն Աբէ ի տաճարն.
Ա՛ստուածոյ հոգւոյ Աստուածածնոյ գալուս

նր. և զընկերս նր առցեն նմա։
Տարցին թագաւորի կուսանք զհրեշտ
րեսաւ և պատմեցին
հանդերձս ոսկեհուռս զարդեա
ևս չկայ ընդ քումդ
Ասացե դշխոյ ընդ ոքեւ քումդ
Ասաեաց։
օրհնեսցեն զքեզ։
սան ևս ։ յաւիտեան յաւիտենից
Երանելի են որք բընակեալ են ի
Ալէլուիա։
և մեզ զի ցնծալով ցնծասցեն։
Կենդանի զի զուցցին զարդարութի
Ալէլուիա։
Համբերելով համբերի տէր ։ և նոյե
ցաւ առիս և լուար ազօթից իմոց։
Վասն երկիւղի քոյ ։ տեառն։
Պատմէ զբան իւր յակոբայ ։ զարդա
րսւթիւն և զիրաւունս իսրայէլի։
Ալէլուիա։
Ցիշեա տէր զդաւիթ և զամ հեզու
թիւն նորա։
Պատուի ես Յովսէփ։
միհղէ ի ծագս ձեր ես խօսք նց։
Ընդ ամ երկիր հղ բարեաւ նց ։ և

Ոսկի

աթոռից հղիւ աւետարանիւն.

Ի դայ ծադումն արդարոց • ուղղութիւն
արտացոլն զայծ բերանոջ իւրոյոյն.
ցերն ի հանդիսում ներսնոյց • և լսարդ
Պարծեսցին սրտքն միտօք • և ցնծասո
ցու ի ծանոնակու ներգուէ.
փրկուէ արդարոց ի տանէ է • մերսակա
տուէն զինս.
Տէր սիրէ զդրատուսն և ոչ ընդ վայր
Ընծայ, ձայն Աստուածոյ.
ուսուսոյս հոգեկի ուրախութիւնն.
Ընդ երեկոյս հանգիստն լուիք • ո
Ոչ.
զան • ակն յանդիման ներգոյց իմոց.
Պատրաստ արարեր առաջի իմ ընծ
Աստուած հինգշաբթի.
և հաներ զմեզ ի հանգիստ.
Ընցաք մեք ընդ հուր և ընդ ջուր •
Ոսկան, և ներսո էնսուցն.
ցնծասցեն յոյժ.
Թագաւորն • ի միրուքեան քոյ
Տէր ի զօրութեանդ քոյ ուրախ եղիցի

Ոսկի

ՀԵ

Նեղ զինք և ասէր. Աղբանիկ աղքատութիւն
Ձեր բացեալ զբերան իւր՝ ուտուցանէր
մատեանն առնոյ աշակերտացն Տեր.
Ի լեառն. և իջեալ նստաւ անդ.
Եւ տեսեալ զժողովուրդսն՝ եղ
Ա-եթոպն ըստ Ա-ստաքիոսէ։ 5 ։ 10։

Նա ընկեանկի տեսութիւն ըստ պատշգի.
եւ յետոյ ասի Հանդիսին Աւետեաց.

Ա՛ն զերծ ի նոցանէ ոչ կորիցէ։
կերտանիցէ. և մի՛ ինոցանէ ոչ կորիցէ։
յետոյ փրկէ զնոսա որ. և պահէ զնոսա
Ա-ղաւթամ Տեառն փրկիչ երկ արգարոյ.
բաղուածք եղիցին։
կեացին. ասէ զմայրան լերանատա-
Ա-րդարքն ասէ զարմանալիսիկ ծառ
Ծառոցն և բնակեացին դու ի նոսա
սացեալ էին ի քեզ. յաւիտեան ցքեզ
Ա-ւրհա լեցին ամենեքեան որք յոս
Համարեցաք ասէ զոչխար ի սպանուած.
Ա՛ն զո մատանիսիկ զօրհնութեան.
փրկեաց զնոսա։
Ցուբաս նոցա. յայտ նեղութենէ նոց
Ա-րգացին արդարքն առ տէր՝ և տէր ըմ
Պատճառացին սրբքն իմ՝". ասէ ի վերայ

հոգւոյն զինչ է պէտութիւն երկնից։
Արանի սպասուոց՝ զի նոքա միթէ
բեռցին։ Արանի հեզոց՝ զի նոքա ժա-
ռանգեացեն զերկիր։ Արանի որք քաղ
ցեալք և ծարաւիք եցեն արդարու-
զի նոքա յագեացին։ Արանի ողոր
մածաց՝ զի նոքա ողորմութիւն գտցեն։
Արանի այնոցիկ որք սրբք են սրտիւք՝
զի նոքա զԱստուած տեսցեն։ Արանի խաղաղ
բարոց՝ զի նոքա որդիք իւր կոչեսցին։
Արանի որք հալածեալք եցեն վասն
արդարութեան՝ զի նոցա է պէտութիւն
երկնից։ Արանի ե ձեզ՝ յորժամ նա
խատիցեն զձեզ և հալածեսցեն. և
ասիցեն զամ բան չար զձէնջ սուտ
վասն իմ։ Ցնծացէք և ուրախ լերուք
զի վարձք ձեր բազումք են յերկինս։
զի այսպէս հալածեցին զմարգարէսն
որք յառաջ քան զձեզ եկին։

Ընթերցած ըստ Մատթէոս. 3. ԽՀ.

Եւ նանէ՝ ի լեառն և կոչէ առ ինքն
զորս ինքն կամեցաւ. և եղեն
առ նմա։ Եւ արար երկոտասանս՝ զի
եղեն

կուրծս զաղբատս և զկնեզս և զկաղս
ժամ առնիցես ընդառնելոյ ինձ,
լինիցի քեզ հատուցումն։ Ա. Յոր
ասէ Տէր Տեառնցուսիմ։ Եթէ
և ոչխարիս կոչիցին զքեզ և
զուցախօս քո։ և մի՛ զանձամբս քո մի՛
թաղա քո։ և մի՛ զասպնջականս քո։ և մի՛
մի՛ կոչեր զբարեկամս քո։ և մի՛ ուրեք
առնիցես ճաշ կամ ընթրիս,
ա՛ե և դիմեսցեն ։ յորժամ
Ա. Ընթերցուած ըստ Ղուկասու։ 14։12։

խակարիօտացի։ որ և մատնեաց զնա։
և զՍիմոն կանանացի։ Եւ զՅուդա
զՅակոբոս սրինակ։ և զԹադէոս։
Թիես մաքսաւորն։ և զՅակոբոս Ալփէոս
լիպպոս։ և զԲարթուղիմէոս։ զՄատ
որոսանն։ Եւ զՄնդրէաս։ և զփի
նաւ եղբօրն յակոբայ։ եւ նոցա ե
նաւ եղբօրն յակոբայ եւ Յովհան
Եւ Յակոբոս զեբեդեայ եւ Յովհան
Եւ եւս զանուն սիմոնի Պետրոս։
թիւիւրոյ զդուռս և կանուխ զդուռս։
քարոզել Եւ ունել իշխանութիւն
զդուռնոյն քո։ և մի՛ զանձամբս քո։ և
և նոքա մխիթարէն կոչիցեն զքեզ և
լինիցի քեզ հատուցումն։ Ա. յոր
ժամ առնիցես ընդառնելոյ ինձ,
կուրծս զաղբատս և զկնեզս և զկաղս

ցեղն. և եղիցին մի հօտ և մի հովիւ.
Ա Ի Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ե Ա Ց Ի Ն Ե Ր Ե Ք

կամաւդ ի ժամուս յայսմիկ համբե-
բարեխոսութեամբ քոյ։ Որ գու քոյին
ողորմութեամբ եւ առատ պարգեւօք
Տէր մեր եւ փրկիչ յիշխ։ որ մեծդ եւ
ողորմածդ մեզ։

Այո՛ Տէր։ Այո՛ ամէն։ Այո՛ եղիցի։ Այո՛ հրեշտակ խա-
յեղ խա՛։ Այո՛ ժամս եւ պատուիրակ օրս խաղ՝։
Այո՛ ժամս եւ պատուիրակ օրս խաղ՝։
Այո՛ հեգուսաց եւ ողորմածդ։
Այո՛ զի զողորմութեանդ զինորին
բարեաց։ Այո՛ զի զողորմութեանդ զինորին
եւս արդարութեանդ վաստակիլ ի գործս
մոցէ առաջի մեծի սրուելեան նոր։
Այո՛ նա տացէ մեզ միաբան միամիտ հա
Ընդունել մեր եւ խնդրուածք յամ ժամ
զյանցանս մեր։ ողորմեացի ի վերս մեր։
զինդրեալ ածս սրտից մերոց։ Թողցէ
ձայնիւ աղաչանաց մերոց։ Ընկալցի
դունելութեամբ ապաւէն։ լսելիցէ նոր
ման եւ ազօթից։ Այո՛ ի արժանի ընդ
էին մերմէ յէ քէ ի ժամուս պաշտա
խնդրեացուք ի նմանէ այ եւ ի փրկիչ
Այո՛ եւս խաղաղութեանդ զնոր ազա՝։

փառս այ հօր։ Ամէն։

Ամէն յոր։ միայն սուրբ։ ՅՍ ՔՌՍ ի
Հայր մեր որ յերկինս ես"։
օրհնեսցե զամենեսեան։ ամէն։
Օրհնեալ Տէր մեր ՅՍ ՔՌՍ Տէր
և պատիւ։ այժմ"։
դատել վայելէն փառք՝ իշխանութիւն
գանէն։ Ա՛ր զի ամենայնի երկրի
գալ և ճշմարտութիւն քեզ երկիրպա-
ճշմարիտ երկրպագուս քո։ որք հո-
յամ ջարդ։ Հաւատարիմ զմեզ ընդ
ամրացո զմեզ և աներկիւղ պահէ
որ ի վերն ես քան զամ միտս և զբանս։
Խաղաղութիւն քոյ Քրիստոս մեր։
Խաղաղութիւն Աստուածոյ։
հոգւոյդ։ այժմ և"։
փառաւորել զքեզ ընդ հօր և ընդ սուրբ
Ա՛ր զի արժանաւորէր եղիցուք գոհանալ
մեզաց և ընդունելութիւն հոգւոյդ սրբոյ,
զքեզ ամենայն պարգեւացդ Թողութիւն
Հաղորդես ասա և զմեզ սուրբ աղաչեմք
գոյդ սուրբ երանելի առաքելոցն։
դեւերք առաստապէս զպարգեւս հո
յաղագս մեղաց մերոց։ Ա՛ր պար-
երեցք չարչարանաց խաչին և մահու

Օրհնեալ Հայր սբ՝ ի՛նչ ճշմարիտ։
Ամէն.
Օրհնեալ Որդի սբ՝ ի՛նչ ճշմարիտ։
Ամէն.
Օրհնեալ Հոգի սբ՝ ի՛նչ ճշմարիտ։
Ամէն.

Օրհնուի՛ն և փառք Հօր և Որդւոյ
և Հոգւոյն սբոյ։ այժմ և՛".
Հայր սբ։ Որդի սբ։ Հոգի սբ։
Օրհնուելի՛ Հօր և Որդւոյ և սբոյ
Հոգւոյն։ այժմ և՛".
Աղեցի՛ անուն ամէն օրհնել յայսմ հետ
ամէ միշտ յաւիտեան։ Ամէն։ Ալէլուիա՛։

Ալաւարուամ օրինաց և մարգարէից
դու ես քո՛ աշխ փրկիչ մեր։ որ լցեր
զամ հայրապետամ տնօրէնուիս քո։ լի՛ց
և զմեզ հոգեւորիւ քով սբով։
Օրհնեցից զնո՛ր յամ ժամ։ յամ ժամ
օրհնուի՛ նո՛ր ի բերան իմ։
Օրհնաբա՛ք եղերուք ի՛ շնորհաց սբո
բոյ Հոգւոյն։ երկնչի՛ք խոստացուք։
և Տէր եղիցի ընդ ձեզ և ընդ ամէ
նեսեան։ Ամէն։

Ո՛վ ՀԱՅՐԱՊԵՏ ԲԱԶՈՒՄ ՔԱՂՑՐՈՒԵ ԴԻ
ՀԱՄԵՄԱՏՈՒԹԻՆ ԴԻ ՊԱՏՄԵՑԱՑՆՈՒ.
Ո՛վ ՀԱՂՈՐԴՈՒԹԻՒՆ ԱՀԻ ԴԻ ՈՒՈՒՑԱՑՆՈՒ. Ո՛վ
ՄԵԾ ՎԱՅԵԼՉՈՒԹԻՒՆ ՄԻՇՏ ՍՐՈՒԵԴ ԴԻ ՀՈ
ՈՒՑԱՑՆՈՒ. ԵՒ ԶԱՐՆՉԵԼԻՆ ԴԻ ՊԱՏՄԵՑԱՑՆՈՒ
ՀՈՂ ԵՒ ԱԶԳ ԴՈՒԼԵՑԱՑՆ ԶԱՐՄԱՆԱՔ ԴԻ.
ՄԵԾ Է ՍԻՐ ԵՒ ՕՐՀՆԵԼԻ Է ՅԱՅՔ. ԵՒ
ԴՈՒԼԵՑԻՑ ՊԱՆՈՒՆ ՔՈ ՅԱՒԻՏԵԱՆ ԵՒ
ՅԱՒԻՏԵԱՆԱՆ ՅԱՒԻՏԵՆԻՑ։
Ո՛Վ ՕՐՀՆԱԿԱՊԱԶ ՕՐՀՆԵՑԻՑ ԶՔԵԶ. ԵՒ
ԴՈՒԼԵՑԻՑ ՊԱՆՈՒՆ ՔՈ ՅԱՒԻՏԵԱՆ ԵՒ
ՅԱՒԻՏԵԱՆԱՆ ՅԱՒԻՏԵՆԻՑ։
ՓԱՌՔ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՈՒԱԾՈՅ ՅՈՒՍԱՆ. ԵՒ ԴՈՒ
ՍՈՒՍ ԿԵՐԱԿՈՒՐ ՆՑ ԻՒ ԺԱՄՈՒՆ։
ՔԱՐՁՔ ՍՈՒՆԵՄ ԶՔԵԶ ՍԱԾ ԻՄ ԵՒ ԹԱ
ԴԱՍՈՒՈՐ ԻՄ ԵՒ ՕՐՀՆԵՄ ՊԱՆՈՒՆ ՔՈ ՅԱ
ՀԻՍԵԱՆ ԵՒ ՅԱՒԻՏԵԱՆԱՆ ՅԱՒԻՏՆԻՑ։
ՅՈՒՂՔ ԱՄԱՆՆ ԻՒՐՔՈՂ ՅՈՒՍԱՆ. ԵՒ ԴՈՒ
ՍՈՒՍ ԿԵՐԱԿՈՒՐ ՆՑ ԻՒ ԺԱՄՈՒՆ։
ՈՅՆ, ԵՒ ՍՈՂՈՄՈՆ ՀՅՈՒԺ.
ՂԵՒ ԽՈՒՈՒՆ. ԵՒ ԿՈՅ ԻՂԻԱՆՈՒՈՔՆ, ԻՄ ՓԱՀՈ
ՀԵՐՈՒՑՈՒ. ԵՒ ԿՈՆԴԵՑԵՆ ԽՈՐՈՒՆՂԻՒՐՈՒ Ի ՈՒ
ՊԱՌԱՔԱՈՒԵՆ ՂԱՆԴԱՆՆ ՀՈՅԻՉ, ԵՒ ՀՈՒՀԱՐԻՆ
ԴՈՅ, ԵՒ ՀՈՒԴԵՒԻՈՅ։
Օ՛ՐՀՆԵԼ ՍԻՐՈՅ ՀՈՍԱՆ ՄՈՒՆԱՈՐ ՀԵՐԻՒ

և նա է յաւէտ գործս իւր.

Ա՛րարիր է նա եւ յաւէտ շնորհիւն իւր.
միտեսուածն քաղցրութիւն կամաց քոյոց.
Բանասա զչերուն քո եւ լսուցանեսս զա
ստա միտեսուր նոյ ի ժամու.

Ո՛չ ամպցուն ի քեզ յուսացեալ. և դու
Հաստատուն՝ ասա զնա գայթակղեալս.
և կանգնեա զնա զլուրեալս.
և արդար է յաւէտ գործս իւր.
Հաստատուն՝ ասա զնա գայթակղեալս.
և սրտուն քո յաղագ միմիայն յաղագ:
Ա՛րարչութիւն քո արքայութիւն ամ յաւիտից
թագաւոր քո. և գիտասս մեծ վայելչու
Ա՛նանձիւր ազգաւոց մարդկան զգեստու
և զգեստուիւիս քո պատմեացեն.
Ո՛ գիտասս արքայութիւն քո ասասցեն.
գործոց քո. և զօրութիւն քո ասասցեն զքեզ
Յաստատեան երկիրն ասա քեզ ասր ամ
նոր ի վեր ամ ստասածոց ձեռաց.
Վաղցր է սոր ասա ամեն. և գիտուի
երկայնամիտ և բազում ողորմ.
ծասցեն. Վկնած ողորմած է սոր.
բղխեասցեն. և զարդարութիւն քոյ ցրն

Տուր ինձ զկերակուրս և զըմպելիս
Օրհնեա՛ քո՛ւ մեր հոգևոր օրհ

Քահանայ։

Ա՛ղաչեցուք զամենակալն Աստ՝ զի
պարգևեսցէ մեզ կերակուր ուրախ
խոստնեալ և լցուսցէ զսիրտս մեր՝ի լի
ուրախութենէ սրտառատոց իւրոց։ ամե՛ն։

Քահանայ։

Օրհնեա՛ քո՛ւ Աստ մեր հոգևոր օրհ
դան առնես ճշմարտութեամբ։
Ա՛ստուած երկնաւոր իւրոց առնէ
ար։ աղօթից նոցա լսէ և կերակրեսցէ զնո
Պահէ տէր զամեն ոչ սիրեն զնա։
և զամ մեղաւորս առատակէ տէր։
Օ՛ օրհնութիւն տէն խոսեացի բերուն իմ։
օրհնեացէ տամ մարմին զանուն տեր նր
յաւետն և յաւետնոյ յաւետնից։
փառք հօր և որդւոյ և՛"։

Քահանայ։

Աղերսանք գթած է տէր ։ կերակուր
տայ երկնաւոր իւրոց։

Սարկաւագն Քարոզէ։

Ո՛ղջ եա՛ խաղաղութիւնք զտէր աղ"։

Քահանայ։

Ծառայից քոց. և շնորհեա առատապէս
հոգւոյ և մարմնոյ. Այլ զի կրօնաւո-
րական պարկեշտութիւնք վայելելով՝ ի
մարմնաւոր պիտոյիցս՝ անանց բա-
րեացդ և երկնից արքայութեանդ
հաղորդս լիցուք ընդ ամ՝ սբս քոյ:
Այս գոհութիւն մատուսցուք զքեզ ընդ
հօր և աստուածաբեր հոգւոյդ. այժմ՝
Հայր մեր որ յերկինս ես՝:
Այս օրհնէ սեղանոյն կողմն կանգնած՝ և ա-
ռեալ գիտցն բերնէն ընդ ոտոտածածկոցն,
որ ա-ընդեր կան. կամ գիտօ այնորիկ որ պատ
բաժանէ ճաշէն. և նոյա առ անդենատուն. և
ասէ: Աշակերտիդ խաղաղութիւնամբ:
Առնուին ի ճաշէ.
Կամ երբէք վանականք էջեն, կամ անապատաբոյէ,
նստին ինեան քովերը ի բուխարիսն պեղոյ,
և առեալ ընթերանոցաց գիրքն ածուին. Ան-
գիտեան առնին դէպքն ընթերցանն՝ անդր
առնէ ճաշկիսմէ: Այս երբէք ոք խնդրեսցէ
շնածոյն ինչ պատուաստոց, շնածոյն որ
կուտիցն էջեն. և զատիկ ճաշեացին լսելեաց,
և ոչ աղաղակաւ: Այս յետ ցասնելոյ ի սե
ղանոյ, զատիկ կացցեն ի սեղնոյ էջեւոյ.
Այս աստուած ողորմեսցի:

(Երկնաւոր Հօ սէր ամէն մարդ, որ կերակ
ուշ։
"Աստուած մեզի, Աստուածակա՛ն սէր։
ցին մեր իւրաքանչիւր մէջ ունեցած ան
ձնական եւ պաշտպան մեր է։
Աստուածային սէրը զմեզ կ՚ընդգրկէ
եւ կերակրէ զմեզ իւր սովոր։
Փրկիչ Յիսուսէն զանձինս ենք։
եւ այդ յուսան յոյսերուն ներ։
Աստուածային սէրը մեզ իւրաքանչիւրս
Տիրոջ ամէն մէկ մարդոյ։
Տէր Յիսուս ըսած է իւրաքանչիւրիս մասին
քեզ։ լսուցանող քո գիշեր ցերեկ։
Աստուածային սէրը մեզ կերակրէ եւ ուրախարար ներ փառք
յուսացած իւրեզ փառք"։
Աստուածային սէրը մեզ ոգեւորէ եւ յանուն նոր յուսացուք։
Աստուածային սէրը մեզ կ՚ուրախացնէ։
Աստուածային սէրը մեզ համբերութեամբ տան ։ղի
Աստուածային սէրը մեզ կերակրէ զմեզ իւր սովոր։
Փրկիչ Յիսուսէն զանձինս ենք։
եւ այդ յուսան յոյսերուն ներ։
Աստուածային սէրը մեզ իւրաքանչիւրս
Տիրոջ ամէն մէկ մարդոյ։
Տէր Յիսուս ըսած է իւրաքանչիւրիս մասին

տեառնս ամէն։

Եւ
ըրեաց ու լուացոյց՝ նոյն միտք յաւէր
զնամանեանդ։ Ինչ որ զմեզ կերակրէ
տաւարեաց պարդևեաց։ ու օրհնեսցէ
տարցէ ու երախտաւորացէ վարձս
Ո՞ կերտողդ որ օրհնեցի։ սպասող
էիւղ ձէր ու յերկինս ես։"
Օրհնեալ սիր միր քո քէն։ ամէն։
իւր։ ու քեզ վայելէ միտք խրհել։"
տուցանես իւրաքանչիւր ըստ գործս
ու մի՝ ամաչեցնէք։ զի դու դառ ու հա
ոլոգ զի գոցուք. առաջի քո հաշտեաց
լոյս ու այժմ զմեզ հոգեւորեալ քոյ սիրով։
լեսուէ ամենաբաւական ողորմութեամբ։
ուրախութ ու լցուցեր զսիրտս միոյ։ի
փառաց։ որ եառուր մեզ կերակուր
փառաք քեզ տէր՝ փառաք քեզ թագաւոր
Աստուածածին Աղօթք։
փառաք իշխանութիւն ու պա"։
Աստ վայելէ
ձիւր քո տէր միր։ Աստ վայելէ
առաքեալք ի գործս բարութեան
զի զամ քաւականութիւն ունիցիմք ու
եւ բերկրութեամբ զսիրտս միր։ Ալ
կուր ամ մեղեցնաց։ լոյս ուրախութ
րեա զմեզ ի մանկուէ եւ առաս կերա

Աղաւնի՝ իկոյս գերեզման նիւ,
փրկեց զնախնիս՝ ծննդովք քա րիւ

Աւրհնեալ է Տէր Աստուած Իսրայէլ յաշխարհէ յայսմանէ մինչեւ յաշխարհս յայլս։ Եւ ամենայն ժողովուրդ ասասցէ՝ եղիցի, եղիցի։

ՍԱՂՄՈՍ ԱՍՄԱՆ ԿԱՐԳԱՑԻՆ

Եւ ահա լսեաւ ինձ յերեւելոյն՝ ի վաղորդայն՝ եւ ի հասարակ աւուրս։

Պատրաստ այ իմոյ եւ ակն ունիմ կեանս յաւարտին որ սիրէ զծառայս իւր եւ կենդանանիմ։

Փառք Հօր եւ Որդւոյ։

Այս ես խոստովանիմ ըստ ս՛։

Օրհնութիւն եւ փառք Հօր եւ որդւոյ։

Խոստովանութեան Աղեղեցոյն

Խոնարհեցայ մեր զուսկին քո և
լուր ինձ ։ զի աղքատ և տըր
նանիկ եմ ես։
Պահեա զանձն իմ որ՝ սէր ։ և փրկեա
զծառայ քո որ յիմէ ինքեզ յուսացեալ։
Ողորմեա ինձ տէր՝ զի առ քեզ աղա
չեցի զօրհնութիւնդ ։ ուրախ արա
զանձն ծառայիդ քո՝ զի առ քեզ տէր
համբարձի զանձն իմ։
Դո՛ ի դու տէր քաղցր և ուղիղ ես ։
բազում ողորմ առ ամենեսեան՝ որք
կարդան առ քեզ։
Ա՛նկնդիր տէր աղօթից իմոց ։ և նայ
ես՝ ի ձայն խնդրուածոց իմոց։
Յաւուր նեղութեանց իմոց կարդացի
առ քեզ և լուար ինձ։
Ա՛յ որ ի նման քեզ յաստուածս տէր ։
և ո՛չ որ ի սայ գործս քո։
Ա՛մ ազգս որ արարեր՝ երկիցեն
և երկիրպագցեն առաջի քո տէր ։ և
փառաւորասցեն զանուն քո յաւիտեան։
Մեծ ես դու տէր և առնես սքանչե
լիս և դու միայն ես Աստ։

Ա՛ռաջնորդեա՛ ինձ ՚ի ճանապարհի քումմ. և գնացից ՚ի ճշմարտութեան քումմ. և ուրախ եղիցի սիրտ իմ երկնչել յանուանէ քումմէ։

Խոստովան եղէց առ քեզ Տէր Աստուած իմ բոլորով սրտիւ իմով. և փառաւորեցից զանուն քո յաւիտեան։

Ա՛ստ եղե՛ւ ինձ ողորմութիւն քո. և փրկեցեր զանձն իմ ՚ի դժոխոց ներքինոց։ Այ՛ անօրինիք յարեան ՚ի վե՛ր իմ. և ժողովք հզօրաց խնդրեցին զանձն իմ. և ո՛չ համարեցան ՚ի քեզ առաջի իւրեանց։

Ա՛յլ դու՛ Տէր Աստուած իմ գթած ես և ողորմած. երկայնամի՛տ՝ բազում ողորմ և ճշմարտութեան։ Նայեա՛ առ ինձ և ողորմեա՛ ինձ։ Տո՛ւր զօրութի՛ւն քո. կեցո՛ զորդի աղախնոյ քոյ. և արա՛ առ ինձ նշան բարութեան։ Տեսցեն առեւլիք իմ և ամաչեսցեն. զի դու՛ Տէր օգնեցեր ինձ և մխիթարեցեր զիս։ Փա՛ռք հօր և՛ որդւոյ և՛ սուրբ հոգւոյ։ Որպէս էր յառաջի՛ն և այժմ և միշտ և յաւիտեանս անվախճան ամէն։

Օրհնութի՛ւն և փառք և իմաստութի՛ւն
և գոհութի՛ւն տա՛յ։ Ա՛մէն և ա՛մէն։

Խոստովանութի՛ւն Ընծայեա՛ն։

Սաղմոս ՃԼԶ։

Ա՛պրեցո՛ զիս տէր ի՛ մարդոյ չարէ.
յառնէ անիրաւէ փրկեա՛ զիս
Խորհեցա՛ն զանօրէնութի՛ւն ի սիրտս իւր
եանց զօր ամ պատերազմ՛ ի պատգամ։
Սրեցի՛ն զլեզուս իւրեանց ո՛ւղղ զօձի.
և թո՛յնք իժից ի՛ նեղոցս շրթանց նո՛ց։
Պահեա՛ զիս տէր ի՛ ձեռաց մեղաւորի.
և ի՛ մարդոյ չարէ փրկեա՛ զիս։
Խորհեցա՛ն խափանել ընթացս իմ. թա
քուցի՛ն ամբարիշտք որոգայթ ինձ.
և պո՛ւռ ձգեցի՛ն որոգայթ ոտից իմոց.
շուրջ զշաւղօք իմովք՝ եդի՛ն ինձ
զգայթակղութի՛ւն։
Ասացի՛ տէր աստ իմ ես դու. ունկն
դիր տէր ձայնի աղօթից իմոց.
Տէր տէր զօրութի՛ւն փրկութե՛ն իմոյ. հովա
նի՛ զլուխ իմ յաւուր պատերազմի։
Մի՛ մատներ զիս տէր ի՛ ցանկութի՛ն
մեղաւորաց. զքէ խորհեցա՛ն վա՛ւ իմ
ընդ վայր հարկանել զիս։

խոստովանեցի սիրտ իմ բանիւբ ընդունել. և դուռն ամենայն շրջմանց իմոց. զի մի՛ ինչ պատահեսցի ինձ ի չարէ. ես ի սիրել զարդարութիւն քո. և ոչ ի ստանալ զանօրէնութիւն.

Ի
ընեղուցից իմ առաջի նոր պատուհասից։
Ա փրկեցից առաջի սուր զաղօթս իմ. և
Ձայնիւ իմով առ տէր կարդացի.
Ձայնիւ իմով առ տէր աղաչեցի։
Զայնիւ իմով զնա աղաչեցի։
Ընկճեցին ի ցանցս նորս ինձ պատրաստեալ.
Ծուղին զանօրէնութիւն։
Ցաւ ինձ ի դայլայկութենէ զոր
Պահեա զիս յորոգայթէ որ թակա-
յուսացայ մի՛ հնձեր զհոգի յընկէն.
Նա քեզ աեր աեր ունի աչք իմ. ի քեզ
նոցա մերձ ի դժոխս։
ի վերայ երկրի. ցրուեացին ոսկերք
Ա՛ն թանձրուկ հոգով զի սփռեա՛ ի
և քաղցրացոյցն։
Ա՛ երգեցան մերձ առ վիմին դատա-
րէի մի օծցի զգեստիս իմ. այլ աղօթք
և յանդիմանս սրասցէ. իսկ մերձա-
Խրատեացէ զիս արդարն ողորմեալ
և ո՛չ եղիցի կցարուք ընտրելոցն։
մարդս այդ գործեն զանօրէնութիւն.
Ա՛պատեաճաւոր զպատեաճաւս մերոց
ի

Ողջոյն քեզ, լույս երկրի կյանքում,
Աստղ առաւօտեան, մեղմանուագ արեգակ
Քո ճառագայթներդ ոսկեհուռն ցոլում
Ամպերի միջից ծիրանի ալիքով։
Ես ուրախանում եմ քեզ տեսնելով,
Ես ուրախանում եմ քո ծագելով,
Ես ուրախանում եմ քո ժպտալով
Ամպերի միջից ոսկեհուռն ալիքով։

Ողջոյն քեզ, լույս երկրի կյանքում,
Աստղ առաւօտեան, մեղմանուագ արեգակ
Քո ճառագայթներդ ոսկեհուռն ցոլում
Ամպերի միջից ծիրանի ալիքով։
Ես ուրախանում եմ քեզ տեսնելով,
Ես ուրախանում եմ քո ծագելով,
Ես ուրախանում եմ քո ժպտալով
Ամպերի միջից ոսկեհուռն ալիքով։

Ողջոյն քեզ, լույս երկրի կյանքում,
Աստղ առաւօտեան, մեղմանուագ արեգակ
Քո ճառագայթներդ ոսկեհուռն ցոլում
Ամպերի միջից ծիրանի ալիքով։
Ես ուրախանում եմ քեզ տեսնելով,
Ես ուրախանում եմ քո ծագելով,
Ես ուրախանում եմ քո ժպտալով
Ամպերի միջից ոսկեհուռն ալիքով։

Ա. ՔԱՂԱՔԱՑԻ Ա. ՔԱՂԱՔԱՑԻՈՅ.

Հատուածներ. «Խաղ հօր իմ»։

Ա՜խ քեզ սպասեն ապագայքն պիտի
Նաեւ զանուշանք քո մանկի.
Տէր հոգւոյ իմ բանաւոր զանձն իմ. գոհա
Իմոց, զի հոգւոյդ եղիցին քոյն զիս։
Եղէ յոյժ. ապրեցո զիս ի հալածչէն
Այսր ամ յաղօթս իմ զի ոչ խոնարհ
Հիւանդանոցաց։
Ա՜զգակիցդ ասա քեզ ալ եւ ասացի,
Իմ եւ ոչ գաւառ խնդրօղ անձին իմոյ։
Նայէր զիս. Իմոյ ուրախ ամենայն
Հայեցաւ ի ինձ ոչ ոք ի մարդկանէ
Ես ուրախանում եմ քեզ տեսնելով,
Ես ուրախանում եմ քո ծագելով,
Ես ուրախանում եմ քո ժպտալով
Ամպերի միջից ոսկեհուռն ալիքով։

Ողջոյն քեզ, լույս երկրի կյանքում,
Աստղ առաւօտեան, մեղմանուագ արեգակ
Քո ճառագայթներդ ոսկեհուռն ցոլում
Ամպերի միջից ծիրանի ալիքով։
Ես ուրախանում եմ քեզ տեսնելով,
Ես ուրախանում եմ քո ծագելով,
Ես ուրախանում եմ քո ժպտալով
Ամպերի միջից ոսկեհուռն ալիքով։

Ողջոյն քեզ, լույս երկրի կյանքում,
Աստղ առաւօտեան, մեղմանուագ արեգակ
Քո ճառագայթներդ ոսկեհուռն ցոլում
Ամպերի միջից ծիրանի ալիքով։
Ես ուրախանում եմ քեզ տեսնելով,
Ես ուրախանում եմ քո ծագելով,
Ես ուրախանում եմ քո ժպտալով
Ամպերի միջից ոսկեհուռն ալիքով։

Ա՛ոտիանոս.

Օրհնեալ ասէ զնա քահանայապետ նա՝ ի բաժակ
ձեռնէ. և օրհնեալ ասէ միաբան ամենայն
ծառայ քո. զի հաստատեցեր զկարգս տա
ղաւթի քոյում. յերկինից զկայս ծա
ղիցեր ընդ մեզ ամէնեցուն. Ո՛րպարիսպ զա
րիւնդ քո եղեալ ամենեցուն. զկնի
նոյն և զաստեղս՝ լուսաւորս ծագիցեր
ինչպէս և զարեգակն՝ լուսաւորս ծագիցեր
ամենայն լուսաւորաց տուիչդ հանդերձ
և զկոյս Հրեշտակ. զոր ես լոյս գտանէի.
ասէ և աւետիչն լոյսն. Ի ձեզ միանալ խոս
տաս. և զկոյս զոր կենդանի՝ ասէ ծա
գիչ՝ ի սիրտս մեր. Նա մեզ միաբան
առաքեաց զհոգին սուրբ. և անուն ասէ միաց
քան զամենայն ազգս. Ո՛ր ասէ զիւրաքանչիւր
ոք ի մեզ յիմ ժամ օրհնել ձայնիւ երգով
զանուն միաց ամենեսեան երրորդութեանդ
և աշխատիմք ընդ քեզ փառաւորիլ.

Ա՛ոտիանոս.

Ո՛ր սայ զիւրնդհանուրքդ. վասն որոյ
միաբան հօր և որդւոյ և հոգւոյդ սրբոյ.
քեզ. և քեզ երգիմք զօրհնութիւն և ըն
առաքեալդ օրհնել ի անուն ասէ միաց
գիր՝ ի սիրտս մեր. Նա մեզ միաբան
ւարն. և զկոյս զոր կենդանի՝ ասէ ծա
ասէ և աւետիչն լոյսն. Ի ձեզ միանալ խոս
և զկոյս Հրեշտակ. զոր ես լոյս գտանէի.
մինն և զաստեղս՝ լուսաւորս ծագիցեր
ընդ քեզ փառաւորիլ.

ժ՚ղովուրդք խոհչեցան ի մոտոյն.
Ընդեր խռովիցան հեթանոսք. ՚ի ա
և ոչ այսօր ծնայ գլուխ.
Չէ՞ ասաց ցիս՝ սուրգ իմ ես դու.
և ես այսօր ածի զքեզ.

Ա նուիրէ Դաւիթ Քրիստոս. Ի. ու ասեցաւ
և վերափոխումն . և այլ ոչինչ աշակերտին.

Ընդ՚ամ և ցիշս ու".

Չհայր և զՄարդ և զՅոգի և զՅուդէ.
Հերձուածոյն անպատուական փոսատուրեանց
Չասուածոյ ի ժամ երեկոյին, ասէր
ասուածոյ ք.
առասպելք սնոտիական վիպասանութեանց.
ՅԱ
ՅՄ
ՅՄ
ՅՄ

զերծաց. հասո և սատանեցաւ երկիր։
Երրեցան փայլատակունք նր սոխ
ուրախ եղիցին կղզիք բազումք։
Տէր թագաւորեաց ցնծասցէ երկիր.
առաք զգործս իմ թագաւորի։
Ամպ և մէգ շուրջ նմա զբաղն քաւիչ և
շուրջ զնովաւ սիրտ իմ զբաղն քաւիչ.
Լերինք որպէս մոմ հալեցան յերեսաց
Տեառն ի երկիր լերկրի իւրում. ա
խարհ և ամ բնակիչք նր։
Լծեցաւ քո ամբ յաւիտեանս յաւիտենից
նիզ. գաւազան ուղղութեան գաւ
ազան արքայութեան քո։
Ամենեցուն սիրող իմ զբաղն քաւիչ և
ատեմ զգործս իմ թագաւորի։
Տէր թագաւորեաց ցնծասցէ երկիր.
ուրախ եղիցին կղզիք բազումք։
Երրեցան փայլատակունք նր սոխ
զերծաց. հասո և սատանեցաւ երկիր։

Աւետիս Ցարութեան։

և զաղթասուքիս քո սրտից մերոց Թագուհի։
Ան զերկրաւորսս քո սրբոցն սուրբ։
ոսկի ցօղ զի ցօղէ յերկինս։
Լիցի ուշ զանձրև ի վէր գերմանս.
նիցեն քինձ ամազս։
Նոյ իւրոյ . ասկի յայսմ հետե երջ
ի հայեցաւ ի սատանայոնս սպասս
ծառայէ հոգի իմ ամ ի երկնատաւ իմում։
Սրճասցուասցէ անձն իմ զնր. և ցղն

Տէր ամէն մեր երեւեցաւ մեզ. արա-
օրհնեալ որ գայ յանուն տեառն.
Օրհնեալ որ գայ թագաւոր
արեւու.
Ցերեկն ստուերագործ սիներէ ի մեռա-
ջերոց գերկիրն.
Ամ առաւօտուց սուր խօսեցաւ. եւ կո-
առաջնորդեա ամպ խաշին յաւիտեան.
Ով հովիւ Իսրայէլի նայեցիր. որ
լսացուցեր զհօտ
քո ի վերայ սրդուտոյ մարգոյ. զոր զո
Աղեցիր ձեռն քո ի վերայ առն. ազ
յակոբայ ի ժողովրդենէ այլազգեաց.
Ցերանեալն ինքն յերգիպտոսէ առանն
զոր ինչ կամեցաւ եւ ապար.
Ամ մեր յերկինս եւ յերկրի. զամ
ի վեր ներգուեաց որք գտին զմեզ յոյժ.
Ամ մեր ապաւէն եւ զօրութի օգնական
զիշխանս եւ զարմուհասս ի վեր երկրին.
Ակնյք եւ սեռեալք զպարծանս այլ ազգ
Ամեք առաջի նոր ցնծութիւնամբ.
ծաներ[illegible]ք ղնա ի սուր ածմեր.
Ամեք առաջի նոր ցնծութիւնամբ.
ծառայեցէք տէն ուրախութիւնբ.
Ներգնեցէք տէն երգ նոր ամ երկիր.

որ ատար զերկինս և զերկիր։

Օգնութիւն ինձ ի տանէ եկեսցէ
զօրհնանապատ։

Տէր ած օրհնեալ · օրհնեալ է տէր
ած խոստացեալ։

Աքանչելի է ած ի մէջ սրբոց նորոց
ցո՛ւ է նոյ ի ժամանակս նեղութեան։

Փրկութի արդարոց ի տանէ է · վերակա
հարկանէ զնեցս իւր։

Տէր սիրէ զերաւունս և ոչ լինդ վայր
վկայէլե օրհնութիւն։

Ցնծացէք արդարք ի տէր · ուղղոց
ուի յաւետացաք ի քէզ։

Լուսեցոյց ողորմութի քո ի վերայ մեր
Ա՛ստուածածին Մարիամ։

և ես յաւուրս իմ հարդացի առնեմ։
Ո՛ ի խոնարհեցոյց զանձին իւր առնիս
Թիւց իմոց։

Սերեցի՛ զի լուիցէ տէր ձայն աղօ
Ա կայք ի տան տն ի գաւիթս տ մերոյ
Ա՛տա օրհնեցէք տամ ծունկք տն զնեու
զօրհնանապատ։

Օգնութիւն ինձ ի տանէ եկեսցէ
ած ատար զերկինս և զերկիր։

Ա՛ւ

երկնաւոր մերոյ Յաղկեացին։

Տնկեալ եղեցին ի տան Տն. և ի դա-
բահս Աստուծոյ մերոյ ծաղկեացին։

Ա՛ղբիւր կենդանի որ հոսիս ի լերանէ
կեցուցին. ունկն դմայրան լիբանանոյ
կեցուցին. ուղի զմայրան ելիցես ծաղ
ի՛ւրդ ուղի զարմանալիս ի ծաղ
գեաւցանէ զնաւս։

Ո՛ հաս երկիւղածից ի՛ւրոց առ-
նէ սէր. աղօթից նոցա լսէ և կե՛
նաց նոցա յուսացուսանէ զնոսա։

Ո՛ւր է ո՛ւր ես սիրելի իմ ո՛ւր ես
ապաւէն իմ. եղջիւր փրկուե
թեան իմոյ ընդունելի իմ։

Ա՛ւր է ո՛ւր ես աւետարանեալ՝ որդի
կարդեան աւետա. աւետարանեա՛ն
ոյժ կարդեան աւետա ձչմարտութե՛ն։

Ո՛ւր ես ո՛ւր ես աւետարանեալ՝ որդի
կարդեան աւետա. աւետարանեա՛ն
ոյժ կարդեան աւետա ձչմարտութե՛ն։

Ո՛ւր ես ո՛ւր ես աւետարանեալ՝ որդի
կարդեան աւետա. աւետարանեա՛ն
ոյժ կարդեան աւետա ձչմարտութե՛ն։

Ո՛ւր ես ո՛ւր ես աւետարանեալ՝ որդի
կարդեան աւետա. աւետարանեա՛ն
ոյժ կարդեան աւետա ձչմարտութե՛ն։

Ո՛ւր ես ո՛ւր ես աւետարանեալ՝ որդի
կարդեան աւետա. աւետարանեա՛ն
ոյժ կարդեան աւետա ձչմարտութե՛ն։

Ա նանդէ ազգիտալէ.

Տէր լուեցե՛ւ ինձ՝ ի հրդեհալ իմում առնա
Ի հրդեհալ իմում լուե՛ւս ինձ ած
ըստ ողորմութեա՛ն քո.

Ա՛յ ասասցե՛ւ թշնամին իմ թէ յաղ
թեցի նմա. կամ նեղիչք իմ ցնծասցե՛ն
ցեն թէ ես սասանեցայց.

Ա՛ինչէ յերդ դարձուցանես զերեսս
քո յինէն. մինչէ յերդ բարձրանայ
թշնամին՝ ի վե՛ր իմ. նայեա՛ և լուր
ինձ աղ ած իմ.

Ներքան արդարոյ խորհի զնամաստուն
և լեզուն նո՛ր խօսեսցի զերաւունս.
Ա՛յ նախանձիր ընդ չարս. և մի՛ ընդ
այնոսիկ որ գործեն զանօրէնութի՛ւն.
Վասզրուեցի՛ արարեր ընդ ծառայի
քո՛ւմ աղ, լաստ բանի՛ քո՛ւմ.
Վասզրո՛ւ ես դու աղ. և քասզրուեցի
քո՛ւմ խորհուրդ զիս.
Լայեա՛ և լուր ինձ աղ ած իմ.
Ա՛ինչէ յերդ աղ մոռանաս զիս հե
պատ. մինչէ յերդ դարձուցանես
զերեսս քո յինէն.
Վիճակք քո շատ են աղ. ըստ բրա
նաց քոց կենդ զիս.

ՀԼՎ

զի ամպրոպքն յերկուսաց զօրեղ ձեղջան.
Հատուր երկիւղածից քոց նշան.

Ի ժողովրդենէ Իսրայէլի.

Ի հաստուցումն եւ ի զաշխատելոյն
Ճշմարիտն աւետիք նց առնէիր յոյժ
Ծարաւս իմ ատելոցդ քոց քացախ
Հատուն ի կենդանութեան քում լեզուի. ու ի

զառնի յարկի փառաց քոց.

Տէր ամենայն զիւայրկուսի տան դո. ու
Շուրջ նորին զօրեղ զօրականօք քոով սուր
Ուսանիցէ արդարութիւն զձեռս իմ. ու
ի դէպ ելիցէ.

ի բազմէ ոչ քո զարծունն զանօրէնութիւն.
Ճաճկեացս զիս ի ժողովոյ հատուց.
Մոյն փրկիւս զանձն իմ.
Քանզ առ քեզ. յերկիւղէ թշնամւոյ
Ուր աչ աղօթիցն իմոց՝ յաղաչել
մեր լեցին ողբ խնդրելոյն զանձն իմ:
րել քնձ փուքթ. Ի մահէ ազատեցն ու յաղ
Ի յօշնել քնձ նայեցոյց. ու աղ յընկէ
զի զօրինն ես առ ոչ մոռացայ.
Տէս զխոնարհուքի իմ ու փրկեա զիս.

Ձեռաց մերոց, պատեալ երկնային
խաւնկի առաւօթի մեր. Ամէն։
Աղերս եղեցին առաքելոցն մերոց
սուրբ ուրբաթ։

Ձեռաց մերոց։
մեր ընկալ սուր. ու զառատաձեռնութիւն
առաւօտի մեր։ O երկնային առաքեալ
Աղերս եղեցին առաքելոցն մերոց
Ա՛ւ գՀ՝ Հինգշաբթի։

յաղագսակիր իմոյ առ քեզ։
Լայեա՛ ի ձայն խնդրուածոց իմոց
Աղերս եղեցին առաքելոցն մերոց
ուռց իմոց, պատասխանեա երկնային։
առաւօտի մեր սուր։ Համբարձումն ձեր
Աղերս եղեցին առաքելոցն մերոց
Ա՛ւ գՀ՝ Չորեքշաբթի։

ուռց իմոց, պատասխանեա երկնային։
առաւօտի մեր սուր։ Համբարձումն ձեր
Աղերս եղեցին առաքելոցն մերոց
Ա՛ւ գՀ՝ Երեքշաբթի։

Ձեռաց մերոց։
մեր ընկալ սուր. ու զառատաձեռնութիւն
առաւօտի մեր։ O երկնային առաքեալ
Աղերս եղեցին առաքելոցն մերոց
Ա՛ւ գՀ՝ Երկուշաբթի։

Ո՜վ երեկո մարգեալ՝ եւ զաւուրիկ
աւետական կենցաղոյդ եւ ազատմանցդ,
նամբոյն խորտակեցար զ՚ի մէնջ։ Ընդ
հեծեծ։ Եւ զնա մի՛ տատրակն ինդ
վախ, զբօսանքդ ուրախ, զմարդակերդ
խոր, ո՜վ պիծառ գաւառաւոյ, զբօսեալ
վախն մարձ ալբ եւ սիրատր անուանդ
խաղաղարարս առաքեցեք առ մեզ.
ցի մեզ ալր ալծ մեր. եւ զլծաւորսդ
ո՜վ զբաւեսմ ամս խաղաղութ ասէ
եւ տատրեալեան եղիցուց։
եւ վասն միայնոյ տուրբ կամեսղիկ
խաղաղութ. յաղագս խաղաղութ.
հայր ալն մերոյ մի՛ զի՛ զլծաւորսդ
ալ՚ ընդեացեալ զաւետիսիկն ալծ ընդ
Եւ ալդ ալս խաղաղութ գնալ ալ։
"Կարող է ոմն ալեայ ե գոհալ։
Եւ այլ ալս ալսպէս, 236.
եւ խաղաղութ ալս աշխատիկ"։
ալս ողորմութ։
Ալ՚ սատցաւք աւետիսիկն միաբանութ
"Կարողիկոսիկոսդ" եւ զալ սատալ պէտ։

Ո՛վ դուք երկնաբնակքս երկրի որդիք Աստուծոյ
խոստովանութեան վկայութեան եւ ընծայ հոգւոյն. այժմ հաւ
լուի խոստովանութեան վկայ եւ ընծայ հոգւոյն
զինուորս եւ զաղտնարարս սիրոյ. եւ գտանել ի միջի
աղաչեր զքեզ սէր. եւ զտանել ի միջի
հրաշալեաց Աստուծոյ. եւ մի հոգևոյ կենդանի
հրաշալիս. եւ մի հոգևոյ կենդանի
հրաշալիս. եւ մի հոգևոյ կենդանի
հրաշալիս

Նոյն վերոնշեալ մեռոց.

Խրկեր զմեզ ի փորձութիւն եւ յամէն
Ա. Պետրոս.

Սարեակն գոյացաւ ի թիւրն, 1487
Ոչ զկնի զիմաստո՝
Ոչ ոգիդ զիմաստութեան մարմնոյ մերոյ
խաչեցաւ մեզ մեր ապրումն մեզ.
Ալ ամէն ինչ եւ հզօր ինչ եւ անմահ որ
Ա՛ն ամէն ինչ ըսած պատմիչն.

Նաեւ սիրուեցիք քանի ամէն մեր։ Ի յիմ".
Ի մեր ամէն ինչ ըսած պատմիչն.
միշտ ի բարձունս առաքինութեան ամէն
եւ զմեծ վայելչական փոխարէնին
ընդունելով ի քեզնէ զհայցուածս մեր
եւ անձանց մերոց զնիրկութիւն։ Այլ զի
կերեցուց քեզմ սէգ զհաստատուն.
լոյս զնաղաղուն ամ աշխարհի։ ու ոչ
պատուիրանաւորեցեր քո Խոնդրո
նոյ ի հաւատս, ի յոյս, ի սէր, ու ի
անցուցանելոյ Հաստատուն կամ։ ու մէջ
մերոց ու առանց գայթակղութեան
թեկու ու զառաջնիկայ դէղերս առանց
Տուր մեզ այս առաջնիկ զքեզ զ զո-
զաղաղութեամբ անցուցանելով ի մէջ
մեր զոհանամբ զքեզնէ յաղագս խոշ

Տէր պահեսցէ զմուտս եւ զելս քո յայսմ
հետէ մինչեւ յաւիտեան։ Փսաւք։

Տէր պահեսցէ զքեզ յամէն չարէ.
պահեսցէ զանձն քո։

Տէր պահեսցէ զքեզ ի գիշերի.
եւ մի՛ լուսինն ի գիշերի։

Արեգակն ի տուէ քեզ մի՛ մեղիցէ.
աջոյ ձեռամբն իւրմով։

Տէր պահեսցէ զքեզ. եւ սուր ընկալցի
պահապանն խորհրդով։

Այլ ոչ ննջէ եւ ոչ ի քուն երթայ
եւ մի՛ ննջեսցէ պահապան քո։

Մի՛ տար ի սասանութիւն զոտն քո.
որ արար զերկինս եւ զերկիր։

Օգնութիւն քոյին ի յանէ եկեսցէ՝
ուստի եկեսցէ քոյին օգնութիւն։

Յամբարձի զաչս իմ ի լերինս՝ ուստի
Օգնութիւն եւ փառք Հօր և Որ։

Յաղագս Պետրոսի։

Ա՛ման լսելի լինելոյ ասէ այ ձայնի
աղաչանաց մերոց՝ թարեխասուբ սր
ածածկին։ Աւետիսելոյ ի վեր մեր
ողորմութեամբ և գթութեամբ նայ։ Ալմեհա
կալ սուր ածմեր կեցոյ և ողորմեաւ։

Ա

Ո՛վ Հայր մեր հարավաստանացի, որ երկնքում ես, սուրբ
լինի քո անունը, թող գա քո արքայությունը, կատարվի քո
կամքը, ինչպես երկնքում, այնպես էլ երկրի վրա։ Մեր
հանապազորդյա հացը տուր մեզ այսօր, և ներիր մեզ մեր
պարտքերը, ինչպես որ մենք ներում ենք մեր պարտապան-
ներին, և մի տանիր մեզ փորձության մեջ, այլ փրկիր մեզ
չարից։ Ամեն։

Բ

Ո՛վ Հայր մեր հարավաստանացի, որ երկնքում ես, սուրբ
լինի քո անունը, թող գա քո արքայությունը, կատարվի քո
կամքը, ինչպես երկնքում, այնպես էլ երկրի վրա։ Մեր
հանապազորդյա հացը տուր մեզ այսօր, և ներիր մեզ մեր
պարտքերը, ինչպես որ մենք ներում ենք մեր պարտապան-
ներին, և մի տանիր մեզ փորձության մեջ, այլ փրկիր մեզ
չարից։ Ամեն։

ՀԱՅՐ ՄԵՐ ՅԱՐԱՏԵԼԻԴ ՕՐՀՆԵՄՔ ՄԵՂ
ՈՒՐԽ ԻՒ ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ։

Ի խորան միաւոյց քոյդ. պահէսջ անխո
նեբ Աղերսագիրէդ դ. և զապաւէնիդ
նէդ. Ի հաւատոցէդ ժողովուրդդ
զյարուկ յուսոյ կենացդն յաւիտե
գաւառս ամենայնէ Աղերսագիրէդ.
բանիթասնեակ պարգեւեա երկրքեպ
լապտերդն։ Սրբբուհուց ասծածնին
Յուցանէդ զարուեստակն և զանաղտ
խնդրեր ըզգլուխ մարգարէին. չի
հեղուածիդայ. Ի պարգեւէ մահին
Յանօրէն գիշխարքուատրն մոլեգնել
պարկ Թագաւորին յաւիտենից.
ասծային օրհնացն. Հրեղէր ձգնա
յաւաջընթաց կարապետ և պատմող
գարձ ևձեռնադրող որդուոյն այ.
կանն պրգատուէ. Ալելմարիա մար
ան ին. ըզ ձագումերն լուսոյ արեգա
գէր յանապատի ազդ ապրող քաղա

ու ի յերկինից վայր անկեալ։

Առաքեալքն զարհուրեալ թէ չնամուխ կայ
բանացն։ Ի ձեզ լոյս տեղի անկելոյն
լոյս ։ Ժառանգութիւն երկնից խոս
վհատեալ։ առ երկայն օրհնելոյն հոգ
քի ազդեալն այլ։ Ձայն ի յերկնից
ծացեալ բերկրին ընդոստաձ տեառ ։
Ա յոյս մարտիրոսաց դաշերն, ցըն
նալ անմահ թագաւորն։

Աբաշխ, սուրբ երկրին։

յարեալ ի ազատութիւն ի մեղաց։
Հեցոյր վասըն մեղաւորեալ ր երկ
փայլ ոգի յարուցեալ ես այս։ Ո՛ր հոգ
տակացն երդեալ մի երանելոյն
Ա՛ռեալ ի միր զօրհնութիւնըս հրեշ
բառալ։ առաքեալ։

դիր բերանով։ անհանդիստ բար
գալիս քերթողիքն։ առաքեալ։ Ա՛նդ
քի։ Ո՛ր օրհնեն աերթողիքն։ ի
գաներ։ առաքեալքն աեր միաբ

ՀՕ. Ի գիրս Հոգեւոցն Հանդուցեալոցն

գրեալ, խոստովանողացն առաքինասէր
առացելոյ, Շնորհատուիսդաւոյ, Նաւասարդեցւոյ
վերջին գրուածս մեծ։ Կիրճանդաւոյ, վերջ
Աղուանից սուրբ ուխտ աշխարհին, ու եկեղ
գիւղ եպիսկոպոսութեան գոյ։

առատ ու առանձնութեան, զարթ-
ծառայից գոյց ի փառս երրեկեցիս։ ոս
սուրբ ուխտիս գոյ։ ընկեր զրկատուսոյ
Ի գիր գլուխ եպիսկոպոսի, սրտարիչ

Ի ՆՇԽԱ։

առաջնորդութ։ առաջնութ առ։
հայասատուլիս սեզ եկեղեցւոյ, զնոր
ու խոստանալիս ի սիմ աշխարհին ու

Ի ՆՇԽԱ։

ծիլնոցի գոյ։ ու առաւ։

առօրեայ մեր ընկերիս եպիսկոպոսութ
Ի գիր գլուխ գոյ։ ու առաւ։ Ի գրեկոյն
ի գրեկոյն զայ ալ գոյ ալ ի վեր առեղծ
զօգնուիր ի լեռնին սրբոյ գոյսիդ։
առեալ գոյ։ ու առաքեալ ի սեզ սեխ
Ա՛լուցին ազօթիք իմ սեր ի առաջ

զորուեր քում երբէք արա հնազ.
Ա՛ն յանուանէ քում կեցցէ զիս. և՛ի
արհամարհանաց ամբարտաւանից.
խառնոցք որք նախատէին զմեզ. և
հաստանաք որք նախատէին զմեզ. և
Եւ առաւել լցան անձինք մեր նա
զի բազում լցաք արհամարհանաց:
Ազգաձաց մեզ տէր, ազգաձաց մեզ.
մեր՝ մինչև ազգաձաց ի վեր մեր:
Ա՛յնպէ ճն աչք մեր առ քեզ աւր ամ
աչք ազախնայ ի ձեռն տիկնոջ իւրոյ,
Այպ աչք ծնողի ի ձեռն սեն իւրոյ, և այպ
բնակեալդ ես ի յերկինս:
Ա՛ւա քեզ աւր համբարձի զաչս իմ որ
և այլն այպ ի Լիւրն, 328.
Ալ բնակեալն ի յօգնութիւն բարձ".
այլ առաջ, ալ բնակեալն. Ալ յիսուսեան փոխ:
Ցաղագիցէն ասէ Տէր ամենակալն և իւր տէրն
և աղջիկն յառաջագոյն ծառան փոխեաւ [illegible]
վայրկեան միաբք ի՛ր".
ընդ Աստուծոյ և ամենայնիւ Հոգւոյդ
զայր խնդրելոյ և իմանալոյ: և քեզ
պէտս մեր և զկարիս՝ առաւել քան
Ո՛ի դուն ամենակալ՝ դիտես ըզ

բանուբ. Տ՚ր ող՚. գ.

Ա՛ր մեք միաբան զղջումն՚ի՝ ան
խնդրելով, առաւցուք այնքան մի

Հաւուշ.

ցին ի յարկս մեր.

Ո՛ մեզ ապաւէն՝ զի ոչ հասցեն առ
մեզ չարք. և առանձնանք մի՛ մերձենալ
Օ՜ բարձրեալն զԻն արասցուք

Ա՛ղեռնս.

փառք հօր և որ՚:

Ա՛ի Թշնամին իմ հետս ակն իմ:
Յետ նեղուչ իմոյ միրկեցեր զիս.
ուրան քում տեր՝ զի բարի է
ողորմութիւն քո յաւիտեան եղիցի ան
տուժից քոյդ. և խաւտուան եղիցի ան
Ամո կամաք իմովք պատարագս մատ
ցան զքեզ ընծայ առաջի երեսաց.
Ոտարք յարեան՝ ի վե՛ր իմ և հզօրք
խնդրեցին զանձն իմ. և ոչ համարե
Ա՛ստ ես օգնական իմ. և ես ընդու
նող հոգւոյ իմոյ.
՚Ի դարձուցանել զչարն՝ ի Թշնամին
իմ, ճշմարտութեա՛ք քով սատակեա զնոսա:
բանից բերանոյ իմոյ.
Ա՛ղ լուր աղօթից իմոց. ունկնդիր

ստեղծող քեզ։
Ո՜վ
սրտիւ խմով. առաջի հրեշտակաց
Խոստովան եղէց քեզ տէր թագաւոր
արար զերկինս և զերկիր.

Օրհնեցից զքեզ տէր ի սիօնէ. որ
չեր ի սրբութեան և օրհնեցիք զտէր։
մերոյ. Ի դիշերին համբարձէք զձեռս
ո կայք ի տանն տեառն ի գաւթիս տե
Նայտ օրհնեցէք տամ ծունգք տեղ զտէր.

փոխ Ալելուիա։

Հոյժ ես ի յերկինս եմ։
Խորհրդարար և բազում ողորմ ած".
Շիտակ ճշմ և ողջիմ։
ուրոյ զքեզ չէ հօր և ընդ սմին հօ".
մեր։ արժանաւորեա զոհասէր միտս
մեա։ ներուած քաւեա և լծոյ զմեզս
սամ տէրց քոց։ Այնր մեզ տէր և ողոր
սութեամբ տէր ամենակալ և աղաչանօք
ամեա մեր ի ժամերգութիւնս բարեխօ
ծաց Քրիս Այծ մեր. ընկալ զպաղատ
ւէրէ մեզաց՝ և կատարէլ խնդրուա
Ցայս կիրակաց՝ ընդունելոյ աղօթից՝ ա

Այլեւս։

Ո՜վ լուսատու ճշմարիտ, որ ի ծագել քո ի
երկինս ոչ մայր ունիս եւ ոչ մայրանաս, եւ
ոչ ի ծագել քո ունիս զկնի եւ ոչ զկնանաս.
այլ միշտ ի միում կարգի եւ ի միում ընթացս
լինիս. Ո՜վ արարիչ ամենայնի, որ ի ծագել
քո զամենայն արարածս ի գոյացութիւն
հանեցեր. Ո՜վ ամենակալ, որ ի ծագել քո
զամենայն ազգս մարդկան ի կենդանութիւն
հանեցեր. Ո՜վ ամենայնի տէր, որ ի ծագել
քո զամենայն ազգս մարդկան ի կենդանու-
թիւն հանեցեր. Ո՜վ ամենայնի տէր, որ ի
ծագել քո զամենայն ազգս մարդկան ի կեն-
դանութիւն հանեցեր. Ո՜վ ամենայնի տէր,
որ ի ծագել քո զամենայն ազգս մարդկան ի
կենդ

զքեզ ընդ հօր և ընդ մեծ հոգ".

Ա.Ընդ հանապազ պահեա զժողովուրդս քո ընդ հովանեաւ սրբ և պատուական խաչի քո՝ ի խաղաղութենէ. փրկեա յերեւելի և յաներեւոյթ թշնամւոյն։ Ա.Ընդ հանապազ պարապել պահեա զժողովուրդս քո ընդ հովանեաւ սրբ և պատուական խաչի քո՝ ի խաղաղութենէ. փրկեա յերեւելի և յաներեւոյթ թշնամւոյն։ Ա.Ընդ հանապազ պատուիրեա զհրեշտակսն քո սուրբս՝ զի պահեսցեն զքեզ ի բոլոր ճանապարհս քոց։

Ղ.Ամենակալ տէր աճ մեր՝ կամ".

Ա.Ընդ հանապազ պահեա զժողովուրդս քո ընդ հովանեաւ սրբ և պատուական խաչի քո՝ ի խաղաղութենէ. փրկեա յերեւելի և յաներեւոյթ թշնամւոյն։ Ա.Ընդ հանապազ պատուիրեա զհրեշտակսն քո սուրբս՝ զի պահեսցեն զքեզ ընդ հօր և ընդ մեծ հոգ".

Ա՛ր. ՚Ի՛մ փառք հօր եւ
ընծեր գիս. փառք հօր եւ
զի դու՝ որ օգնեցեր ինձ եւ միխի-
Ցնացեն առեւտիք քո եւ ամաչեսցեն.
Նշան բարութեան.
զորդի աղախնոյ քոյ. եւ արա առ-
Ցո՛ւր զօրութիւն ծառայի քոյ. կեց-
այ մերոյ Յիսուսի զբարութի՛ւն քո՛ն.
ցոյ գնասաղարթի. վա՛ր քո եւ վա՛ր տան տո-
Ա՛ր եղբարց եւ ընկերաց իմոց խօսե-
եւ շինուի յաշտարակս յաղուրս քո.
Աղեղի խաղաղութի՛ւ զօրուսն քում.
զշինուածեանն այդ օրհնեալ գնա.
Հարցէք զողջունէ երուսաղէմի. եւ
աթոռս արկեալ են՝ ի տան դաւթի.
Այնդ արկեալ են աթոռք դատաստանի.
ուի՛ իջէլ. խոսացիր լինիլ անուշան տան
Այնդ երանելին աղուք՝ աղուք տո՛ն վիկոյ
եւ բնակութիւն իւր շուրջ գնասա՛ւ.
Ո՛ երուսաղէմ շինեա՛լ ոպէ քաղաք.
տուն տո՛ն երթիցուք մեք. Հասել
կայքին ոտք մեր ստ դրունս քո երկ.
Ա՛րթաս երգ ես այդ ասելին ձիս՝ ի
Ստեփ վոսն երկրպագութեան ուխտի-

Ա. Ջրհեղեղ։ "Ահա Ես ինձ ամեն կենդանի մարմնոյ, որ կայ երկրի վրայ, ջրհեղեղ պիտի բերեմ, որ ամեն մարմին, որ երկնքի տակ կենդանութիւն ունի, ոչնչացնէ. ամեն ինչ որ երկրի վրայ է, պիտի մեռնի։ Բայց քեզ հետ ուխտ պիտի հաստատեմ, եւ դուն տապանին մէջ պիտի մտնես, դուն եւ քու որդիքդ, կինդ եւ որդւոցդ կիները քեզ հետ։ Եւ ամեն կենդանիներէ, ամեն մարմնաւորներէ երկուքական, արու եւ էգ, տապանին մէջ պիտի մտցնես, որ քեզ հետ կենդանի մնան։ Թռչուններէ իրենց տեսակներովը, անասուններէ իրենց տեսակներովը, ամեն սողուններէ երկրի վրայ իրենց տեսակներովը, երկուքական պիտի գան քեզ մօտ, որ կենդանի մնան։ Եւ դուն ամեն կերակուր, որ կերուելու է, առ քեզի մօտ եւ հաւաքէ, որ քեզի եւ անոնց կերակուր ըլլայ։" Եւ Նոյ ամեն ինչ որ Աստուած պատուիրեց անոր, այնպէս ըրաւ։

Վ. Եւ Տէրը Նոյի ըսաւ. "Տապանին մէջ մտիր դուն եւ քու ամբողջ տունդ, որովհետեւ քու առջեւդ այս ազգին մէջ միայն արդար տեսայ զիս։ Ամեն անասուններէ, որ մաքուր են, եօթը եօթը արու եւ էգ առ քեզի հետ, եւ անասուններէ, որ մաքուր չեն, երկուքական, արու եւ էգ, եւ երկնքի թռչուններէ եօթը եօթը արու եւ էգ, որ սերունդ ամբողջ երկրի երեսին վրայ պահուի։ Վասն զի եօթ օրէն ես ալ երկրի վրայ քառասուն օր եւ քառասուն գիշեր պիտի անձրեւեցնեմ, եւ ամեն կեցուածք, որ ըրի, երկրի երեսէն պիտի ջնջեմ։" Եւ Նոյ ամեն ինչ որ Տէրը պատուիրեց անոր, այնպէս ըրաւ։

Վ. Եւ Նոյ իր որդիքներովը, կնոջովը եւ որդւոցը կիներովը տապանին մէջ մտաւ ջրհեղեղին երեսէն։ Մաքուր անասուններէ, եւ անասուններէ, որ մաքուր չեն, եւ թռչուններէ, եւ ամեն սողուններէ, որ երկրի վրայ կը սողան, երկուքական, արու եւ էգ, Նոյի մօտ տապանին մէջ մտան, ինչպէս Աստուած Նոյի պատուիրեց։ Եւ եօթ օրէն ջրհեղեղը երկրի վրայ եղաւ։

Վ. Նոյի կեանքին վեց հարիւրերորդ տարին, երկրորդ ամսուն, ամսուան տասնեւեօթներորդ օրը, այդ օրը բոլոր անդունդին աղբիւրները պատռտուեցան, եւ երկնքի պատուհանները բացուեցան։ Եւ քառասուն օր եւ քառասուն գիշեր անձրեւ եկաւ երկրի վրայ։ Եւ ջուրերը շատցան եւ տապանը վերցուց, եւ երկրէն վեր բարձրացաւ։ Եւ ջուրերը շատցան եւ երկրի վրայ շատ բազմացան, եւ տապանը ջուրերուն երեսին վրայ գնաց։ Եւ ջուրերը երկրի վրայ հազար հարիւր հիսուն օր շատցան։

Վ. Եւ Աստուած Նոյը եւ անոր հետ տապանին մէջ եղող բոլոր անասունները եւ բոլոր գազանները յիշեց, եւ Աստուած հով մը երկրի վրայ բերաւ, եւ ջուրերը դադրեցան։ Անդունդին աղբիւրները եւ երկնքի պատուհանները գոցուեցան, եւ անձրեւը երկնքէն դադրեցաւ։ Եւ ջուրերը երկրի վրայ հարիւր հիսուն օր պակսեցան։ Եւ եօթներորդ ամսուն, ամսուան տասնեւեօթներորդ օրը տապանը Արարատ լերանց վրայ կեցաւ։ Եւ ջուրերը կը պակսէին մինչեւ տասներորդ ամիսը։ Տասներորդ ամսուն, ամսուան առաջին օրը լերանց գագաթները երեւցան։

Վ. Եւ եղաւ քառասուն օրէն, որ Նոյ բացաւ տապանին պատուհանը, զոր շինած էր, եւ ագռաւը արձակեց, որ դուրս ելլէր եւ դէս ու դէն երթար, մինչեւ որ ջուրերը երկրի երեսէն չորցան։ Ինքն ալ իր մօտէն աղաւնին արձակեց, որ տեսնէ թէ ջուրերը երկրի երեսէն պակսեցա՞ն։ Բայց աղաւնին իր ոտքին հանգստարան չգտաւ, եւ դարձեալ տապանին մէջ անոր մօտ դարձաւ, վասն զի ամբողջ երկրի երեսին վրայ ջուրեր կային։ Եւ ձեռքը երկնցուց, եւ զայն առաւ եւ իր մօտ տապանին մէջ մտցուց։ Եւ եօթ օր ուրիշ սպասեց, եւ դարձեալ աղաւնին տապանէն արձակեց։ Եւ աղաւնին իրեկուն անոր մօտ դարձաւ, եւ ահա իր բերանը ձիթենիի թարմ տերեւ մը կար, եւ Նոյ գիտցաւ, որ ջուրերը երկրի երեսէն պակսեցան։ Եւ դարձեալ եօթ ուրիշ օր սպասեց, եւ աղաւնին արձակեց, եւ ան այլեւս անոր մօտ չդարձաւ։

Վ. Եւ եղաւ վեց հարիւր մէկ տարուան մէջ, առաջին ամսուն, ամսուան առաջին օրը, որ ջուրերը երկրի երեսէն չորցան։ Եւ Նոյ տապանին ծածկոյթը վերցուց, եւ նայեցաւ, եւ ահա երկրի երեսը չորցեր էր։ Եւ երկրորդ ամսուն, ամսուան քսանեւհինգերորդ օրը երկիրը բոլորովին չորցեր էր։

Վ. Եւ Աստուած Նոյի խօսեցաւ եւ ըսաւ. "Տապանէն ելիր դուն եւ քու կինդ եւ որդիքդ եւ որդւոցդ կիները քեզ հետ։ Ամեն կենդանիներ, որ քեզ հետ կան, ամեն մարմնաւորներէ, թռչուններէ եւ անասուններէ եւ ամեն սողուններէ, որ երկրի վրայ կը սողան, քեզ հետ հանէ դուրս, որ երկրի վրայ շատ բազմանան եւ պտղաբերեն եւ երկրի վրայ շատնան։" Եւ Նոյ ելաւ, եւ իր որդիքը եւ կինը եւ որդւոցը կիները անոր հետ։ Ամեն գազաններ, ամեն սողուններ, ամեն թռչուններ, ամեն որ երկրի վրայ կը շարժին, իրենց տեսակներովը տապանէն ելան։

Վ. Եւ Նոյ Տէրոջ համար սեղան մը շինեց, եւ ամեն մաքուր անասուններէ եւ ամեն մաքուր թռչուններէ առաւ, եւ սեղանին վրայ ողջակէզներ մատուցանեց։ Եւ Տէրը հոտ մը քաղցրահոտութեան հոտեցաւ, եւ Տէրը իր սրտին մէջ ըսաւ. "Մարդուն համար այլեւս երկրի չեմ անիծեր, վասն զի մարդուն սրտին խորհուրդը իր մանկութենէն չարութեան կը հակի, եւ ես ալ ինչպէս ըրի, ամեն կենդանի բան այլեւս չեմ ոչնչացներ։ Երկրի երեսին վրայ ամեն օր սերմ եւ հունձք, ցուրտ եւ տաքութիւն, ամառ եւ ձմեռ, գիշեր եւ ցերեկ չեն դադրիր։"

Վ. Եւ Աստուած Նոյն եւ անոր որդիքը օրհնեց, եւ ըսաւ անոնց. "Պտղաբերեցէք եւ շատցէք եւ երկիրը լեցուցէք։ Եւ ձեր երկիւղը եւ ձեր սարսափը ամեն գազաններու, երկրի ամեն թռչուններու, երկրի վրայ ամեն սողուններու եւ ծովուն ամեն ձուկերու վրայ պիտի ըլլայ։ Ձեռքերուդ տրուած են։ Ամեն սողուն, որ կենդանի է, ձեզի կերակուր ըլլայ։ Ինչպէս կանաչ խոտերը, ամեն բան ձեզի տուի։ Բայց միսը անոր արեան հետ, որ անոր կեանքն է, չուտէք։ Ձեր արիւնին համար ալ, որ ձեր կեանքերն են, պահանջ պիտի ընեմ։ Ամեն գազանէ պահանջ պիտի ընեմ զայն, եւ մարդուն ձեռքէն, ամեն մարդու ձեռքէն, որ իր եղբօրը կեանքը պահանջ պիտի ընեմ։ Ով որ մարդու արիւն թափէ, մարդու ձեռքով անոր արիւնը պիտի թափուի, վասն զի Աստուած մարդը իր պատկերին պէս ըրաւ։ Դուք պտղաբերեցէք եւ շատցէք, երկրի վրայ բազմացէք եւ անոր մէջ շատցէք։"

Վ. Եւ Աստուած Նոյի եւ անոր հետ անոր որդիքներուն խօսեցաւ, եւ ըսաւ. "Ես ահա ձեզի հետ եւ ձեր ետեւէ եկող սերունդին հետ ուխտ կը հաստատեմ, եւ ձեզի հետ եղող ամեն կենդանի էակներուն հետ, թռչուններուն, անասուններուն եւ երկրի ամեն գազաններուն հետ, որ ձեզի հետ տապանէն ելան, երկրի ամեն գազաններուն հետ։ Ձեզի հետ ուխտ կը հաստատեմ, որ ամեն մարմին ջրհեղեղի ջուրերով այլեւս չոչնչացուի, եւ ջրհեղեղ այլեւս չըլլայ, որ երկիրը աւերէ։" Եւ Աստուած ըսաւ. "Ուխտին նշանը, զոր ես ձեզի հետ եւ ամեն կենդանի էակներուն հետ, որ ձեզի հետ են, յաւիտենական սերունդներու համար կը հաստատեմ, ահա կը դնեմ իմ ամպերուս մէջ ծիածանը, որ ուխտին նշան ըլլայ ինծի եւ երկրի հետ։ Եւ երբ որ երկրի վրայ ամպեր բերեմ, ամպերուն մէջ ծիածանը պիտի երեւնայ։ Եւ ես կը յիշեմ ուխտս, որ ձեզի հետ եւ ամեն կենդանի էակներուն հետ, որ մարմնաւորներ են, հաստատեցի, եւ ջուրերը այլեւս ջրհեղեղ չեն ըլլար, որ ամեն մարմին ոչնչացնէ։ Ամպերուն մէջ ծիածանը պիտի ըլլայ, եւ զայն պիտի տեսնեմ, որ յաւիտենական ուխտը յիշեմ, որ Աստուած եւ երկրի վրայ եղող ամեն մարմնաւոր էակներուն հետ հաստատեց։" Եւ Աստուած Նոյի ըսաւ. "Ուխտին նշանը, զոր ես հաստատեցի ինծի եւ երկրի վրայ եղող ամեն մարմնաւորներուն հետ, ասիկա է։"

Վ. Եւ Նոյի որդիքը, որ տապանէն ելան, Սեմ, Քամ եւ Յեդեթ էին։ Եւ Քամ Քանանի հայրն է։ Նոյի այս երեք որդիքը եղան, եւ ասոնցմէ ամբողջ երկիրը բազմացաւ։

Վ. Եւ Նոյ հողագործ մարդ սկսաւ ըլլալ, եւ խաղող տնկեց։ Եւ գինիէն խմեց եւ հարբեցաւ, եւ իր վրանին մէջ մերկացաւ։ Եւ Քամ, Քանանի հայրը, իր հօրը մերկութիւնը տեսաւ, եւ դուրս գնաց, եւ իր երկու եղբայրներուն պատմեց։ Եւ Սեմ եւ Յեդեթ հագուստ մը առին, եւ ուսերնին դրին, եւ ետ ետեւ գացին, եւ հօրը մերկութիւնը ծածկեցին։ Եւ իրենց երեսները ետ դարձուցած էին, եւ հօրը մերկութիւնը չտեսան։

Վ. Եւ Նոյ գինիէն սթափեցաւ, եւ գիտցաւ, թէ իր կրտսեր որդին ինչ ըրեր էր իրեն։ Եւ ըսաւ. "Անիծեալ Քանան, ծառաներու ծառայ ըլլայ իր եղբայրներուն։" Եւ ըսաւ. "Օրհնեալ Տէր Սեմի Աստուածը, եւ Քանան անոր ծառայ ըլլայ։ Աստուած Յեդեթ ընդարձակէ, եւ Սեմի վրաններուն մէջ բնակի, եւ Քանան անոր ծառայ ըլլայ։"

Վ. Եւ Նոյ ջրհեղեղէն յետոյ երեք հարիւր հիսուն տարի ապրեցաւ։ Եւ Նոյի բոլոր օրերը ինն հարիւր հիսուն տարի եղան, եւ մեռաւ։

յաւիտեան։

Ա. Յիմ և միշտ և
ընդ Հօր և ընդ Սրբ Հոգւոյդ։

մասուցանեմք զօրհնութիւն և գնահատութիւն զօրհնեմք և գնահատեմք զքեզ և երկրպագանեմք զքեզ և փառաւորեմք զքեզ և գոհանամք քեզ վասն քո մեծի փառացդ։ Տէր Աստուած Հայր ամենակալ Աստուած երկնաւոր թագաւոր Աստուած Հայր ամենակալ որդի միածին Յիսուս Քրիստոս և Սուրբ Հոգի։ Տէր Աստուած Գառն Աստուծոյ Որդի Հօր որ վերցուցանես զմեղս աշխարհի ողորմեա մեզ։ որ վերցուցանես զմեղս աշխարհի ընդունի զաղաչանս մեր։ որ նստիս յաջմէ Հօր ողորմեա մեզ։ զի դու միայն սուրբ ես դու միայն տէր ես դու միայն բարձրեալ ես Յիսուս Քրիստոս ընդ Սրբոյ Հոգւոյ ի փառս Աստուծոյ Հօր։ ամէն։

Ա. Ընդ Հոգւոյդ քո։

Ա. Ամէն։ Տէր ընդ ձեզ։

Ժ. Եւ ընդ քում հոգւոյդ։

Ա. Վերասին սրբութիւնք ի մեծ տեղւոջ փառաւորութեան։ հրեշտակաց ընտրելոց և մարդկան քաւարանին։ և աստղի նշանացդ և աստղ խորանացդ և աստղի նշանացդ և աստղ խորանացդ երկիրս երկիրս երկնից և զերկրաշարժ երկրի և զկարգաւորութիւն զօրացդ և զգեղեցկութիւն փառացդ։ զոր ընդունեալ զնոսա Տէր Աստուած մեր ի մեծ և ի սքանչելի գործս իւր։ զի ամենայն ինչ ստեղծեալ ի քէն ի քեզ կայ և ի քո կամս։ և ի քեզ մատուցեալ զոհ ընդունելի ի քեզ։ զի ամենայն ինչ ստեղծեալ ի քէն ի քեզ կայ և ի քո կամս։ և ի քեզ մատուցեալ զոհ ընդունելի

Աւրհնութիւն Ջուրց Հոգեւոյն։

Օրհնեցիր զջուրս յայմ ժամ . յայմ ժամ օրհ
նութեան նոր ի բերան քո
ի սէր պարծեցար անձն քո . լուծիր
զկնի հնդեք եւ ուրախ եղիցին։
Սուրբ արարիչք զնոր հինեւ . եւ բարձր
պատացուք զանուն նոր ի վերստին։
Խնդրեցին ի տանէ եւ լուաւ հինձ . յայմ
ներուէ քեմմէ միրկեաց զնա։

Ա՜ա

Ա տաւիք առ նոր և առէք զլոյս. և երթ
ցուրք ձեր մի՛ տամբեցուն։
Ո՛յր տղքատս կարդաց առ տէր՝ և
նոր լուսաւ տայ. յայմ ևս զուրկ մի
փրկեաց զնոս։
Լանջակք հրեշտակաց նոցա շուրջ են զեր
կիւազածովք իւրովք և պահեն զնոս։
փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն Սրբոյ։
Ա՛յժմ և միշտ և"։
Ա՛ստ խոստովանեան ղմէդ ամ"։
Օրհնութի՛ւն և փառք Հօր և Որդ"։
Այժ Ա՛ստուածոյ։
Ո՛վ Ա՛ստուածոյ, խնամ եղ առ նոր կար-
գացն, և լուաւ քենէ. տէր փրկեաց
զանձն իմ՝ ի շրջանաց ննջեցեալոց
և՝ ի լերանէ չարէ.
Ո՛վ կանգնեաց քեզ հայր ղինջ յաւեր
ժի լերան ննջեցեալոց։
Ո՛վ կանգնեաց քեզ հայր ղինջ յաւեր
ժի լերան ննջեցեալոց։
Ո՛վ կանգնեաց քեզ հայր ղինջ յաւեր
ժի լերան ննջեցեալոց։

Ամեն ազգերք իմ առաջի քո են որ խոնարհեսցի ոտնին քո՝ ի հանդուրժս իմ փառք հօր և որ՝"։

Եւ ես խաղաղութիւն զձեր ասէ՝"։ Օրհնութիւն և փառք և իմաստութիւն։

Ա Կորնթ. ԺԴ, 40։

Ի կարդալ իմում լուար ինձ ասէ. ըստ արդարութեան՝ ի նեղուէ ինձ անդորր արարեր՝ ողորմեա՛ ինձ և լուր աղօթից իմոց։

Ա՛րդիք մարդկան՝ մինչև յերբ եք խստասիրտք՝ ընդէր սիրէք զնանրութիւն և խնդրէք զստութիւն։

Դանեերուք՝ զի սքանչելեաց սրտի տէր ես՝ ինձ խաւրեա՛. և ես լուիցեմ ինձ՝ ի կարդալ իմում առ նա։

Յարկանայք և մի՛ մեղանչէք՝ զոր ինչ ասէք՝ ի սիրտս ձեր՝ յանկողինս ձեր զղջացարուք։

Ասասցեն պատարագս արդարութեան՝ և յուսացարուք՝ ի տէր։

Յաղթեսցէ ասէին թէ ո՞ ցուցցէ մեզ

Ա՛ւ բաց կացէք յերկին աւանդքեան.
Մաշեցայ եւ՛ի վեր ամ թշնամեաց իմոց,
Խաւարեցաւ՝ ի սրտմտութէ աչք իմ. Ա
տասնօրք իմովք զանկոպիկնս իմ թացի
Լռեցից զնամ գիշեր զմշխեցա իմ. Ա
Ա՛ տատակեցայ եւ՛ի հեծծութէ իմմէ.
Կամ ի դժոխս խաւարչին առնիցի տեղի
Ո՛վ քո՛ղ որ ես որ՛ի մահս յիշչի զքե՛զ.
ցո՛ զիս եր ըստ ողորմութէ քումմ.
Ա՛ծուձ եր եւ սիրեեա զանձն իմ. Ա՛ե
եւ դու եր միսիթար լեր.
Ընձեն իմ յոյժ խռովեցաւ
հեղգք իմ. Ընձեն իմ զի խռովեցաւ ոս
բժշկեա զանձն իմ զի խռովեցան ոս
Ղորմեա ինձ եր՝ զի հիւանդ եմ ես.
զիս. Եւ մի՛ բարկութէ քումմ խրատեր զիս.
Տէր՝ մի՛ սրտմտութէ քումմ յանդիմաներ
անձին յուսով քովմ բնակեցեալը զմեզ.
զարթիցուք. զի դու եր միայն աս
Խաղաղութէ յայս ա՛ի ասն ննջեսցուք
ըեանց լցուցեր զինս.
Ա՛ պաղեայ ցորենոյ գինոյ ձիթոյ իւ
խութիւն սրտից մերոց.
լոյս երեսաց քոց. Եւ եղեսուր ուրախ
զբարութի՛ն սեւ. Նշանեցաւ սա մեզ

յաւուցայ • ասացի ես՝ տէր իմ ողորմեա՛ ինձ
Պահեա զիս որ չափ իմ զի ես ոչ ի՛նչ եղէ
օրհնեցից զքեզ զաւուրս իմ։
և ցնծութեամբ սիրտ իմ ի միրուէ քումմ.
ու յուսասցայ.
թէ ես ասասնեցայց։
ցի նման • կամ նեղիչք իմ ցնծասցեն
Ա՛ր ասասցե թշնամին թէ յաղթե
քեզ ննջեցից ի մահ։
Ա՛յս տուր այս աշաց իմոց՝ զի մի՛ երբ
ի մէջ իմ։նայեա՛ և լո՛ր ինձ այս աչք իմ։
Ա՛ինչէ ցիրկ բարձրանայ թշնամին
իմ. և ցաւք սրտի իմոյ զաւուրս։
Ա՛ինչէ կիրկ դնեմ զխորհուրդս յանձն
զերեսս քո յինէն։
Ա՛ինչէ կիրկ դարձուցանես
պատ • մինչէ կիրկ
Ա՛ինչէ կիրկ որ մոռանաս զիս իւ
ցեն յոյժ վաղվաղակի և խոռվեսցին։
թշնամիք իմ. դու ըզձցին յերես և ամչեսցեն
Լմայեսցին և խոռվեսցին յոյժ ամ
ուսածս իմ ընկոլաս։
սիր աղօթիւդ իմոյ • և այր զինդ
Լուա այր ձայնի լալոյ իմոյ • լուա
սիք զարթնէք զանօրէնութիւն։

դու. և բարիք իմ ինձ ի քէն են։
Սէր քոյ որք են յերկիրի քում, ազան
էիլն արարեր զամ կամս իմ ի նոսա։
Յաճախեացին հիւանդութիք նոց. յետ
այսորիկ ապա վազվազեացին։
Ոչ ժղվեցայց ի ժողովս նոց արենց. և
ոչ սիրեցից զանուանս նոց ի շրթունս իմ։
Տէր բաժին ժառանգութեան իմոյ և
բաժակի իմոյ. դու ես որ այսորիկն դար
ձուցանես զժառանգութի իմ ինձ։
Ո՛վ ինձակք եղեն ինձ ընդ ընտիրս. և
ժառանգութի իմ հաճոյ եղև ինձ։
Օրհնեցից զտէր որ խրատուն արար
ինձ. մինչ ի գիշերի ևս խրատեցին
ինձ երիկամունք իմ։
Յառաջագոյն առեսանէի զտէր առ
ինձ իմ յամ ժամ. զի ե ընդ աջմէ
իմմէ զի մի սասանեցայց։
Ո՛ ես այսորիկ ուրախ եղև սիրտ իմ.
և ցնծացաւ լեզու իմ. ևս և մարմին
իմ իմ բնակեացի յոյսով։
Զի ո՛չ ի ձգես զանձն իմ ի դժ
ժոխս. և ո՛չ տացես սրբոյ քումմէ
տեսանել զապականութի[ւն]։

Ես

կատակ կան աշխ քու։

ցեալ էն ի քեզ յայնցանէ այժ հա՞
քո։ ո՛րկեռ ցայնոսիկ այք յատաճ
Ամբանջելի արարեր զայսմանէ հետո
քո՝ եւ լսեր բանից իմոց։

ինձ ասծ • խոնարհեցո՛ սուխ զունկն
Այս առ քեզ ասր կարդացի՝ զի լսե՛ար
քամ. զի մի գայթակղեսցին գնացք իմ
Չառատառեա զշաւիղս իմ ի ձնայրէն
քոյ՝ եւս պահեցից զձայրէս խոտոս։
քոյ մարդկան • վա՛ բանից շրթանց
Ամէ խօսեացի բերան իմ զբարիս որ
չես անհոտոտէ։

դիշերի • փորձեցեր զիս՝ եւ ո՛չ գտաւ
փորձեցեր զսիրտ իմ և քննեցեր ի
և աչք իմ տեսցեն զուղղութիւնս։
Յերեսաց քոյ հրաւանդ ինձ եղիցի
իմոյ՝ զի ո՛չ շրթամբք նենգաւորեաց
խնդրուածս իմ • ունկն դի՛ր աղօթից
Ի՛մ ար արդարութեանդ եւ նայեա՛ ի
աչս քոյ միշտ խոտոտ։
քոյ ի՛ բաղդատութիւն վայրկենական
Ցուցեր ինձ զճանապարհս կենաց •

Պահեա զիս ունի բերբերական. ընդ հո
վանեաւ Թևոց քոց ծածկեացես զիս
յերեսաց ամբարշտաց որք ուռուա
պեցուցին զիս։
Ոչնամիք դանձն իմ պաշարեցին և՛ի
ձորպս իւրենց արգելին. և բերանք
նոցա խօսեցան զամբարտաւանու
Սերժեցին զիս՝ և այժմ դարձեալ
պատեցան զիննև. աչս եդին խոնարհ
հեցուցանել զիս յերկիր։
Նմանութեան ինձ որպէս առիւծ զի
պատրաստի յորս. և ոչ իւրեանն առիւ
ծու զի նստի դարանեալ։
Արի՛ տէր ժամանեա՛ նոյ և խափանեա՛
զնա. փրկեա՛ զանձն իմ յամբարշտաց.
՛ի սրոյ և՛ի ձեռաց թշնամեացն։
Տէր կորո՛ զնա յերկիր. բաժանեա՛ և
խափանեա՛ զնա՛ի կեանս իւրեանց,
Ազատանեօք քովք լցան որովայնք
նոյ. յագեցան կերակրօք և թողին
զմնացուածս տղայոց իւրեանց։
Եւ արդարութեք երևեցայց երեսաց
քոց. և յագեցայց յերևիլ փառաց քոց։
Վասն արա ինձ ամէն և իրաւ արա ինձ
՛ի դատաստանի իմում։

Ցնծասցեն և ուրախ լեցին ի քեզ
որք սեր քեն ընդ վայր վայր։
Պարձցին առ ժամայն ամաչեցեալ
ամաչեսցեն այք խորհեին ինձ չար։
Ի մաչեսցեն և յամօթ լինիցին այք ինդ
րեին զանձն իմ. դարձցին յետս և
յընկերութիւն ինձ վատթին։
Ո՜վ յօգնել ինձ Տայեաց. և տէր
սաց իմոց աշխ։
աշխ. խոստովանեա՛ Նմա. փրկիչ երե
կամ ընդէր խոստովանեա զինս. յուսայ առ
Ն՛րդ՝ ընդէր արտասուս ես անձն իմ.
աշխ աշխ իմ։
Խոստովան եղիցի քեզ օրհնութիւն
որ ուրախ առնէ զմանկութիւն իմ։
Ա՛տից առաջի սեղանոյ Քո առ աշխ՝
ցեն զինս ի լեառն սրբ և ի յարկս քո։
քո. զի առաքինորդեացեն ինձ և հան
Ա՛սաքեա՛ սէր զկոյս քո և զձկմարտութիւն
ես ինեալ թշնամոց իմոյ։
ասցեն զինս. ընդէրթ արտասուս դնամ
Վա՛ս աշխ հզօրիւ իմ ես՝ ընդէր մո
տորե ենենգասորե փրկեա՛ զինս։
Յաղագ որ ոչ ես աշխ ի մարդոյ սեղա

ժամ Աստուածդ ի մեզ այր ըզ զօրութիւն
Տիրոջն ի քէն և պահեսցէ զմեզ յամէն
չարէ ի մէջ։ Աշխեսցէ առ մեզ այր պա
տերազմ ի վերուստ ընդ թշնամիսն մեր։
խոստացեալ ես մեզ ի ձեռն մարգարէիդ
քոյ։ Աստուածդ աղօթք իմ առաջի քո
եղիցի։ խոնարհեացի ունկն քո ի խնդրո
ւածս իմ։ Աշխեսցէ առ մեզ այր պա
տերազմ ի վերուստ ընդ թշնամիսն մեր
նաեւ ինձ։ օգնական և փրկիչ եմ ես
գու այր իմ մի յամենայն։
Ցնծաց զօրութիւն ծառայի քո։ կեցո
զորդի աղախնոյ քո։ և արա առ
նշան բարութեան։
Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչեսցեն.
զի դու այր օգնեցեր ինձ և մխիթա
րեցեր զիս։ Փառք Հօր"։

Լուծ։

Տնորհեա մեզ սէր ի դիշերի
զերկնային ըղնաղաղուի քո։ և
պահեա զմեզ ի պատրանաց թըշ
նամւոյն ամենայնիվ զօրութիւբ՝ որ
խաչի քոյ։ Տէր ամէն վերուստ ինձ ի
տուէ կարպացն և դիշերի առաջի
քոյ։ Աստուածդ աղօթք իմ առաջի քո
եղիցի։ խոնարհեացի ունկն քո ի խնդրո
ւածս իմ։ Աշխեսցէ առ մեզ այր պա
տերազմ ի վերուստ ընդ թշնամիսն մեր
նաեւ ինձ։ օգնական և փրկիչ եմ ես
գու այր իմ մի յամենայն։
Ցնծաց զօրութիւն ծառայի քո։ կեցո
զորդի աղախնոյ քո։ և արա առ
նշան բարութեան։
Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչեսցեն.
զի դու այր օգնեցեր ինձ և մխիթա
րեցեր զիս։ Փառք Հօր"։

ասիկ ես ամանկումք իմ զոր ետ ինձ
եղեցի մեզ ի սիրուն։ զի։ Այս տա
յուստացեալ եղեցուք մեք ի նոա եւ նոա
եղեցի մեզ ի սրբուն։ զի։ Այս
յուստացեալ եղեցուք մեք ի նոա
ցուք եւ նոա եղեցի մեզ յերկին։ զ։
Այս զայս ամ մեր վասաւոր արար
մեք ոչ երկիցուք եւ ոչ խռովիցուք։ զ։
Այս զբան զոր խօսիք մի՛ ասացէ աս
ձեզ։ զի։ Այս քանզի յերկինս ձերմէ
հօրդն զոր խորհիք խաւսանի ասր։ զ։
Այս զանձն զոր խօսիք մի՛ ասացէ աս
ի պատասուն մասնեալիք։ զ։ Այս զհոգ
թիւնա եւ զարձել զօրանայք դարձել
ցեալդ պարտեցարուք։ զի։ Այս զի
ի ծագս երկրի։ զի ամ։ Այս հզօրա
ւորեալ զայս ի ծագաց միննէ
ամ։ Այս զի ամ զնդ մեզ է։
տեցարուք։ զի ամ զնդ մեզ է։
այր ամ զ խաւսելիք հետեանոսք եւ պատ
մեզ պահելով զմեզ։ Այնպ մեզ
զիւրեանս զայս խաղաղուն եւ առանց
անցս ըզմեզ։ Այժանաւորեա ասր
ժամ։ Այ ժանեա ասր ասր զերկիս
ասէ խաչին որ պահեսցէ զմեզ յամ
```
```

դառ արքայութ քոյ և ողորմած մեզ
էհացուք՝ յիշեա զմեզ տէր յորժամ
յողորմուէ քո։ Եւ մեք միաբան զո
մերոց ծածկադիտիդ այ ։ յուսալով
ծուլ՝ ի յանկողինս մեր զղջանալով,
զձեռս մեր ի սրբութիւն. զոր ինչ մեզաք
այսօր խորհրդով բանիւ կամ գործ

մղ

ի մերձենալ երեկոյին՝ համբառնեմք
Աջ և Ահեղ և Անողորմ սրբոյ։
Ա. յամ և միշտ և"։

առնալով։ Ը նորհեա՛ և մեզ տո՛ր այս
ժառանգել մեղօք՝ Հանգիստ նոյ խոս
ձայնիւ զծանրաբեռնեալսն և զտա
տեւողն ։ և կոչեցեր առ քեզ քաղցր
Հանդիստն առաք ինոլթեամբ աշխա
քով պատրաստեցեր զյոյս իսկականի
Տէր բարերար որ մեծաւ գթութեամբ
Աղօթեցէք մեզ"։

"Ամէն։ Այս ևս միա՛"։ "Ո՛չ"։ "Ո՛չ
"Ո՛չ հրեշտակ խա՛"։ "Ո՛չ քառաթեւ"։
"Ո՛չ Հանգիստ գիշերիս խաղաղու՛"։
Տէրն ամենակալ կեցցա՛"։

ռաջնորդել հասուսցէ յիւր բարու
թեամբ Հանգիստն ։ զոր խոստացաւ ա
րելեաց իւրոց ճշմարիտն ասէ յս քե
ղաքին

Եւ յումմէ դոզացայց։ Տէր լոյս իմ եւ կեանք իմ, ես յումմէ երկեայց։ Տէր ապաւէն կենաց իմոց՝ եւ յումմէ դողացայց։

Սաղմոս, 26։

Ա՛ր ընդ նոսին դոհանալով մի՛ բերէր զոգի իմ եւ զկեանս իմ՝ ի մարդասէրսն զոր մտրուս ունիցիս ի ակռայսն նոցա, եւ ընդ երկնից սրբայուք քո։ Զոր պատրաստ առաքինութեամբ յանցաւոր կենցաղոյս՝ ժամանեացուք յաւիտենական ի Քրիստոս Յիսուս Տեառնէ մերում։ Որ ընդ հօր եւ ընդ Հոգւոյդ սրբոյ՝ ամենայնիւ հոգւոյդ։ Ա՛ր զոհանալով վիճակաւորեացուք զքեզ ընդ հօր եւ ամենայնիւ հոգւոյդ։ Ա՛յժմ եւ միշտ եւ։

Խոստովանութիւն Ա՛ղեքսեայ։

Պարգեւատուդ բարեաց եւ աղբիւր խաղաղութեան արա՛ծ մեր յայմ սատա՛ նայական խռովութենէ խաղաղացո՛ զմիտս մեր եւ զխորհուրդս՝ ի գիշերիս յայսմիկ եւ յամ ժամանակին։ Որ զի առաքինութեամբ յանցաւոր կենցաղոյս՝ ժամանեացուք յաւիտենական ի Քրիստոս Յիսուս Տեառնէ մերում։ Որ ընդ հօր եւ ընդ Հոգւոյդ սրբոյ՝ ամենայնիւ հոգւոյդ։ Ա՛յժմ եւ միշտ եւ։

քեզ անասց սիրտ իմ. և համբուրեցին զ-
առքեզ. ողորմեա՛ ինձ և լսե՛ր ինձ՝ զի
ո՛ւր ես ձայնի իմում զի կարդացի
օրհնեցից և սաղմոս առացից ա-
նո՛ւն նորա պատարագ օրհնութեան.
Շ ուրջ եղեց և մատուցից ի խորա
նի նորա զոհս զուարթութեան.
երգեցից և սաղմոսասից տեառն.
լ՚ի վերայ արարեր զիս. և այժմ
զիս ի ծածկոյթի խորանի խրտում.
յաւուր չարի. ընդ յարկաւ արար
Ծածկեաց զիս ի խորանի խրտում
և հրամայ տալ ի տաճարի նմա.
Տեսանել ինձ զվայելչութիւն աստ,
աւուրս կենաց իմոց.
զաչեմ, քննակիլ ինձ ի տան նմա զամ
ո՞վ իմոյ ուրեցի ի տանէ և զսոյն ո
կայն և այսուհիկ ի քեզ աղաղակեցից
ընկեր ի վէր իմ Ճակատամարտ, ա-
քաղաք, ուր երկիցես սիրտ իմ. և թէ յա-
ն պատրաստեսցի ի վէր իմ պատե-
իմ. նոքա ակարացան և անկան.
զմարմին իմ. նեղչեաք իմ և թշնամիք
լ՚ի մերձենալ առնս չարաց՝ ուտել

ուաց՝ • և լըզբանակս հրեշտա-
ի՛ քո առեղծեալ գործըս ձէ՛
այեա՛ սիրով հայրըդ գըթած

Արէ Տէառն Աբեսախ

Համբեր տաս։ փառք հօր՛՛։

և քալաերեաց • զօրացայ սիրտ քո և
յերկրին կենդանեաց • համբեր տաս
առեցին ինձ յանօրէնսն իւրեանց։
Հաւատացի առեանել զբարութի՛ տն
Յարեան ի՛ վէր իմ վիպաք մեղաց • և
զիս ի՛ ձեռս նեղչաց իմոց։
Վ՛ աստ թշնամեաց իմոց մի՛ մատներ
ի՛ շահիլս քո ուղիղս։
Օրէնսդի՛ս տուր զիս տէր ի՛ ճանա-
պարհի քում • և առաջնորդեա՛ ինձ
տէր ընկալաւ զիս։
Հայր իմ և մայր իմ թողին զիս • և
և ա՛ի թողուր զիս տէ՛ փրկիչ իմ։
Օդնական իմ լեր տէր և մի՛ անարգեր զիս
ծառայի՛ քումմէ։
Ա՛ի դարձուցաներ զերեսս քո յի՛ն-
նէն • և ա՛ի խոտորիր բարկութի՛ ի՛
բեսք իմ զերեսս քո տէր խնդրեցին։

նա
ար՝ ի գիշերին՝ ըզշատագայթս լամ-
զուիշեր բաժանեցեր։ Ծագեա՛ մեզ
Արեւելի լոյս ըստեղծեր զարիւ և
մին՝ ըզփոխս երից նրկանակին։ զի։
կոյնի։ տուր ըզհայցուած բարեկա
գաւառի՝ հանգչել ընդ քեզ՝ ի յայն
թի։ Հնարհեա՛ ընդ մանկանցն ոտա
դուի՝ ըզ մեզ մաքրեա՛ քեզ բնակու
նել։ զի։ Աստուածդ արդոց երբոր
կանխել՝ ընդ հրեղինացն օրհնաբա
արբոյից մերոց։ ի գիշերոյց առ քեզ
քնութենէդ մարմնոյ՝ լոյս տուր աչաց
բաշխօղ շնորհաց։ ի վակիլ ուրանց
գաւազ բանաւորաց՝ աղբիւր լուսոյ
մեզ լուսաւորեա՛։ զի։ Տաբուն հզ
ջերմ աչաց մարմնոյ՝ արթուն լինել
գիշեր՝ ի հանդիստ քնոյ։ տուր ի նըմն
որ արարեր ըզ տիւ գործոյ՝ և ըզ
բան՝ ծընունդ անձառ արդի և բան՝։
անլռեալ։ Լոյս անեզ անբակըզ
ջեան և գիշերի՝ տացուք քեզ փառս
տարի շրջոյ գիւոյ։ զի՝ ի տուընն
վրկեա՛ զանձինս ի փորձանաց՝ ի նա
կաց՝ տուր պահապան մեզ տուիւրացս։

զի նրընչեացուք անխտուվաբար՝ ։ ո՛վ
Հոլմանի՛, օվե՛ա առ մեզ խաղաղարար
պատգ խորհի՛զ անձանց մերոց լեր
յօգնութիւն նայեա՛ հայցեմք՝ պահ
Լսաբաշ քո զգեցիր սուր ազաչեմք՝ մեզ
կալ, և տուր զղջմանդ քո ի հոգիս
զքեզ դաւանիմք, դիջ և առ մեզ երթ
թօմայի առ քեզ գոչեմք՝ ասր և մեր
կեցին՝ երեւեցար մեռանանին՝ ընդ
առաջի՝ որ վախեալ դէտմէք յերե
ցոյ անըստուերի՝ պատրաստօք կամք
րին նեղութեանք՝ զի՝ Տ՝ նոր լու
չեա արթուն բնաւին՝ հերքեա զնա
և նրընչեցեր ի տապանի՝ առ մեզ նրն
լոյս՝ որ վասն մեր եղեալ ի գերի
ամամատոյց՝ ի զգայական ծածկեալ
ուեցիր՝ զի՝ Ո՛վ քեզ նայիմք լոյս
զարթուսցէ՝ զմիտս բոցոյ քո վա
քո փայլեսցէ՝ ի քնոյ մահու զմեզ
մեր մաքրեսցէ՝ զոյս գիտութեան
ի հոգիս մեր ։ զնարհատուչ սրբութ
հուր սրեւեալ յերկիր՝ բոլորեսցէ
պատոզ աշ քո հոգեղէն՝ զի՝ Սիրոյ քո
հնալի՝ ։ տուր յայմ ժամանակի՝ զպահ

զիս։ Եւ մի Թողուր զիս ած փրկիչ իմ
օձնական իմ լեր։ Չի մի անարգեր
նէն։ Չի բարերար ասացեր զքեզ
Տէր մի դարձուցաներ զերեսս քո ի
Ա աղեսն։

աքանչելի վարդն խորհիք։
որ հոտիւ երկրն զինէ. ա՛մենազօր և
մարիամ՝ որ ծրնար զիւր աստուած
Խաբեխօսեա վասն մեր ած ածիւն
նուիրեան զքո ժառանգութեանս։
ոյժ զազանն՝ և մի՛ ոտ յատակել
չի քոյ՝ զընդ-դիմամարտս և զաներես
Չալածեա՛ զ՚ի մէնչ տէր ընդ շանտաւ խա
հոգեւոր մրոցիք զ՚ի փառս։
վերայիդ զ՚ի յատագաստս հարուածիք
խմաստուն հինդ կուսանաց՝ զի ընդ
անշէջ վառեալ ջահս լուսաւորեալ քոյս
ժանիք՝ և յօդակոպիս օրհնաց դասի։
նուագն գինւերի։ լսեալ արս զձեզ ար
Վոչման փողոյն գաբրիէլն ար՚ի վեր

խաբեանց խնդրեացեն զնա։

զվկայութիւնս նոր • բոլորով սրտիւ
տեառն։ Արանի այլ քննեն
պարհի • և այլ գնան յօրէնս

բանեալ ունն անբիծք ի ճանա-

Սաղմ. 118։

յաւիտեան եւ ի յաւիտեան։ Ամէն։

յաւիտեան Աստուածդ մեր ի հայր և
յամենայնէ Աղբատութենէ ի հայր և
և չնորհեսցէ մեզ Տէրս ապաւինիլ
բանից բանասարկուին պահել զմեզ
և զնաւարային խորհուրդս ի պատ
րաստեալ յանձանց մերոց զազգամղին
անմահ ՝ որ • աղաչեմք զքեզ ով՝
Ընդհատող բարեաց յամի առաս

Աղօթք։

վատրեալ Յիսուսի ամաց մերոց ամէն։
լուծ մեռոյն և զմարմին մեր միանգամ ի
ի դիւահան խռովութենէ ամբողջ պահէ
հեսցէ զմեզ յերկիւղական դիշերոյ
պերեշտակ խաղաղութենէ որ եկեսցէ պա

բեսցուք ի նմանէ զի առաքեսցէ

Ա. զաչեացուք զամենակալն Աստ և խնդ
Ա. զաչեացուք զամենակալն Աստ և խնդ

Ղ. Ի պատուիրանս քո հոգացայ. ողորմեա՛ ինձ ըստ
բանի քում. ընդունի՛ զբարեհաճութիւն բերանոյ իմոյ,
եւ զդատաստանս քո ուսո՛ զիս. Ի ձեռս քո միշտ եղէ
անձն իմ, եւ զաւրէնից քոց ո՛չ մոռացայ. Մատուցին
ինձ մեղաւորքն որոգայթս, եւ ես ի պատուիրանս քո
ո՛չ շեղեցայ. Ժառանգեցի զվկայութիւնս քո յաւիտեան,
զի ուրախութիւն սրտի իմոյ են. Խոնարհեցուցի զսիրտ
իմ առնել զարդարութիւնս քո յաւիտեան, վասն
պսակի. Զանազանեալքն ատեցի, եւ զաւրէնս քո
սիրեցի. Օգնական եւ պաշտպան իմ ես դու, եւ ի
բանս քո յուսացայ. Հեռացարո՛ ինձ ոք չարագործս,
եւ քննեցից զպատուիրանս Աստուծոյ իմոյ. Ընկալ
զիս ըստ բանի քում, եւ կեցից, եւ մի՛ ամաչեցուցանես
զիս յուսոյ իմմէ. Զաւրացո՛ զիս, եւ փրկեցայց, եւ
խոկասցի՛ միշտ արդարութիւնք քո. Արհամարհեցեր
զամենայն որ լքանին ի դատաստանաց քոց, զի
անիրաւութիւն է խորհուրդ նոցա. Իբրեւ զանիծս
համարեցայ զամենայն մեղաւորս երկրի, սիրեցի
զվկայութիւնս քո. Ջնջեա՛ զիս ըստ խնդրուածոյ
ողորմութեան քոյ, եւ պահեցից զվկայութիւնս
բերանոյ քո. Ընդունի՛ զխնդրուածս իմ, Տէր, ըստ
բանի քում, եւ կեցո՛ զիս ըստ դատաստանաց քոց.
Խնդրեցից զքեզ, զի զիս կեցուսցես ըստ
պատուիրանաց քոց. Ես եղէ ծառայ քո, եւ
պատուիրանս քո ուսուցանես ինձ. Ծանեայ զվկայութիւնս
քո, զի ի յաւիտեան հաստատեցեր զսոսա. Ժամանեցին
ինձ ամենայն որ ատեն զիս անիրաւութեամբ, եւ
զպատուիրանս քո ո՛չ ընկալան. Զամենայն կատարած
տեսի ես զսահմանս, եւ զպատուիրանդ քո ընդարձակ
գիտեմ. Ո՛վ Տէր, զի՞նչ հասարակ զքեզ ոչ
ատեցին, եւ զիս ոչ ատեցին. Ես ատեցի զանիրաւսն,
եւ զաւրէնս քո սիրեցի. Ընդունարան եւ վահան իմ ես
դու, եւ ի բանս քո յուսացայ. Հեռացարո՛ ինձ ոք
չարագործս, եւ քննեցից զպատուիրանս Աստուծոյ իմոյ.
Ընկալ զիս ըստ բանի քում, եւ կեցո՛ զիս, եւ մի՛
ամաչեցուցանես զիս յուսոյ իմմէ. Զաւրացո՛ զիս, եւ
փրկեցայց, եւ խոկասցի՛ միշտ արդարութիւնք քո.
Արհամարհեցեր զամենայն որ լքանին ի դատաստանաց
քոց, զի անիրաւութիւն է խորհուրդ նոցա. Իբրեւ
զանիծս համարեցայ զամենայն մեղաւորս երկրի,
սիրեցի զվկայութիւնս քո. Ջնջեա՛ զիս ըստ

ի՛ ճանապարհս արդարութեց քոյ
ինձ. ուսո՛ ինձ զարդարութիւնս քո:
Ճա՞շրկս իմ ուսումեցի քեզ և լուր
ինձ զի ես եմ քոյ ծառայ:
Աւերեցար անձն իմ ի կաղ. տէր,
ու խոհտուրիւք իմ յարդարուն քո:
Ո՞ ի վկայութիւնք քո խօսք իմ կին
քո՝ խորհեր յիրաւունս քո:
Եւ չարախօսեին զինեն. այլ ծառայ
խնդրեցի. Վասնզի նաստան իշխանք
չարհամարհանս. զի զվկայութիւնս քո
ի քոյ ատ կինեն զինախաւոնս և
խոստութեան ի պատուիչանաց քոյ:
տեցեր ամբարտաւանից. անկծեալ են
ինձ յիրաւունս քո յայմ ժամ: Սա
փափագեաց անձն իմ ի ցանկալ
քում ցանկեր կինեն զպատուիչս քոյ:
Պանդուխտ եմ ես յերկրի. մի թա
ի ազանչելիս օրինաց քոյ:
Ո՞ սրտմտիլ զաչս իմ և նայեցայց
քո, զի կեցից և պահեցից զբանս
ուացայ զբանս քո: Ճաստ ծառայէ
իրաւունս քո խօսեցայ. և ո՛չ մո
զգուշացայ ի ճանապարհս քո:

թաւայի քեզ՝ զբան քո յերկիւղ քո.
պարկա քո կեցց զիս։ Հաստատեա
զիս ի ճանապարհի քում զբան քո
յերկիւղ քո։ Ի ճանապարհի պատուիրանաց քոց
ընթացայ. զի անդուլն արարեր սիրտ
իմ։ Օրհնեալ ես տէր. ուսո՛ զիս
զարդարութիւնս քո. և պահեցից զնոա բերանով
իմով։ Աչօք ամենայնիւ եղէ՛ ի
շահեալ պատուիրանաց քոց տէր. զի
բնութիւն հաճեցայ։ Ամենայն ըղ
սիրտ իմ՝ ի վկայութիւնս քո տէր՝ և
մի՛ յամաչեցուցանես զիս։ Վազեցի զճանա
պարհ պատուիրանաց քոց
զի ընդարձակեր սիրտ իմ։

խնդրեցից զնոա յամենայն

Ուսո՛ զիս տէր զճանապարհ արդարութեանց քոց
և խնդրեցից զնոա միշտ։ Հանդերձեա
զիս ի ճանապարհի պատուիրանաց քոց
զի նոքա կամիցին ինձ։ Հաստատեա
զսիրտ իմ ի վկայութիւնս քո
և մի՛ ամաչեցուցանես զիս։ Վազեցի
զճանապարհ պատուիրանաց քոց
յորժամ ընդարձակեր զսիրտ իմ։
Օրէնսդիր ինձ զճանապարհ արդարութեանց
քոց տէր՝ և խնդրեցից զնոա
միշտ։ Հանդերձեա զիս ի ճանապարհի
պատուիրանաց քոց զի նոքա կամիցին
ինձ։ Հաստատեա զիս ի բանս
քո և ի ճանճրոյնալ. հաստատեա զիս ի բանս
քո։ Ճանապարհս մեղաց ի բաց
արա յինէն. և յօրէնս քո ողորմեա
ինձ։ Ճանապարհս ճշմարտութեան
քո ընտրեցի. և զկրաւունս քո ես ոչ
մոռացայ։ Ընկեցայ ես ի վկայու
թիւս քո տէր. մի՛ յամօթ առներ զիս։
ի ճանապարհս պատուիրանաց քոց
ընթացայ. զի անդուլն արարեր սիրտ
իմ։ Օրհնեալ ես տէր՝ ուսո՛ զիս
զարդարութիւնս քո. և պատմեցից զնոա
շրթամբ իմով։ Ի ճանապարհի
վկայութեանց քոց ես
ուրախացայ իբրև ի
ամենայն հարստութեան։

Ո՛չ

զի զնա քո կեցոյց զնա։

Ո՛չ ես ի հոնտիտութեան իմում. զի զնա յուսացուցեր զնա։ Այ մխիթարեա զիս ի ծերութեան իմում. Ընդէ՞ր զբանն Դաւթի քո, յոր ես ծերացեալ եւ խարխիլ յարդարութեանդ քոյ զնա մի՛ թողուր զիս։ Մինչեւ պատմեցից զգործս քո ամենայն ազգի որ գալոց է։ Զի զարդարութիւն քո մեծ մինչեւ ի բարձունս, որ արարեր զմեծամեծս։ Ո՛վ Աստուած նման քեզ։ Որ ցուցեր զիս զչարչարանս բազումս եւ զանհնարինս, եւ դարձեալ կենդանացուցանես զիս։ Եւ ի վերուստ հանեալ զիս ի խորս երկրի։ Եւ ի պատուի զիս մեծացուցեր, եւ մխիթարեցեր զիս։ Ես ալ զքեզ գովեցից ի նուագի զճշմարտութիւնդ քո, Աստուած իմ։ Ես ալ զքեզ գովեցից ի քնարի, զսուրբ Իսրայէլ։ Ես ալ զքեզ գովեցից ի հարիւրամեայ ծերութեան իմում։ Ես ալ զքեզ գովեցից ի ծերութեան իմում։ Ես ալ զքեզ գովեցից ի ծերութեան իմում։ Ես ալ զքեզ գովեցից ի

Ո՛վ ամէն գիշերուն յաւիտենից խոստովան լե՛ր
այլ զօրինա քո ես ոչ մոռացայ։
Տուուն ինձ մեղաց պատեցան զինե.
պահեցի զպատուիրանս քո։
Պատրաստեցայ ես ոչ խոտորեցայ · զի
ձուցին զոտս իմ ի վիպասելս քո։
Խորհեցայ ի ճանապարհս իմ · և դար
իմոյ · ուղղեաց ինձ ըստ բանին քում։
զերծուս քո բոլորով սրտիւ
պահել զօրինա քո։ Ականեցի
աչերն իմ ես դու տէր · ամեն

զի զարդարութիւն քո խնդրեցի։
Սա եղեւ ինձ ճանապարհ ի կրեանս ·
և պահեցի զօրինա քո։
Ականեցի ի գիշերի զանուն քո տէր ·
և պահեցի զօրինա քո։
Վասն եղեւ ինձ խրատուն քո ի տան
ուրոյ պանդխտութեան իմոյ։
Տրտմութիւն կալաւ զիս ի մեղաւոր
բաց · և այլ թողին զօրինա քո։
Ականեցի զիրաւունս քո
յաւիտենից տէր և մխիթարեցայ։
Ածուցի զիրաւունս քո
առնեցայ։ Ականեցի զիրաւունս քո
յայժ · այլ յօրինաց քոց ես ոչ խոտ
Ա՛մբաստանք անիրաւեցան յիս

Ձեռք մի տալիր ու առեղծին դիս,
քան զհազարս ոսկւոյ ու արծաթոյ.
Բարի են ինձ օրինք բերանոյ քոյ.
այլ ոսկւոյ զարդարութիւնս քո:
Բարի է ինձ զի խոնարհ արարեր զիս
այլ զօրեղս զի խօսեցայ:
Ածան ոտիկս կալեն սիրտք նոցա.
խնդալ քննեցի զպատուիրանս քո:
բարատանիդ ։ այլ ես բոլորով սրտիւ
Քաղցեան կին անիրաւութիւնք ամ
քով ուսոյ ինձ զարդարութիւնս քո:
Քաղցր ես դու տէր՝ և քաղցրութ
մեղայ ։ վնիկ զբանս քո պահեցի յայժ:
տառացի ։ Ա՛ինչև խոնարհիլ կի ես
սո ինձ ։ զի՛ի պատուիրանս քո ես հա
Քաղցրանի՛ զնորատ և զդիտանի ու
քում ետր ըստ բանի քում:
Քաղցրութի՛ ատարեր ընդ ծառայի
զարդարութիս քո ուսոյ ինձ:
Աղօթս ուեամբ առն լի՛ եղեւ երկիր.
դէն զպատուիրանս քո:
երկիւղածաց քեզ՝ որոց պահիտաք
դարուեցե քո ։ Հաղորդի ես ամ
նիկ առ քեզ վասն իրաւանց և ար

Վանիք ինչ են աւուրք ծառայի քո
գարուն քո ես ոչ մառացայ։
Անկ ես ոսկ տիկ ի պարզի։ զի զոր
ասաք երջ միխիթարեացես զիս։
Պատեցին աչք իմ բանի քում։ ո
քո։ զի ես ի բանս քո յուսացայ։
Ամօտացաւ անձն իմ ի միկութիւն
քեան քում զի մի՛ ամաչեցից։
Անկեցի սիրտ իմ անբիծ յարդարու
և ոչ եք Հանապէն զվկայութիւն քո։
Արատեացեն զիս երկիւղածք քո
այլ ես Հոգացայ ի պատուիրանս քո։
տարապարտուց անիրաւեցան ինձ։
Ամաչեցեն ամբարտաւանք, որք ի
ցից։ զի օրինք քո բաղք իմ էին։
Անկեացեն ինձ գթութիւնք քո և կեց
զիս բան քո յուսացայ։ Ծանեայ ինձ զի
անկեցի ողորմութիւն քո ի միխիթարել
միրուի խոնարհեցուցեր զիս։
արդարութիւնք են դատաստանք քո
բանս քո յուսացայ։ Ծանեայ ինձ զի
ցեն զիս և ուրախ եղիցին։ զի ես ի
ուիրանս քո։ Արկիւղած քո տես
խնատուն արա զիս և ուսայց զպատ

Յամ

զվկայութիւնս քո եւս ի միտ առի։
ահեղին մեղաւորիդ ի կորուստանէ։ զի
րութիւնս քո խնդրեցի։ ինձ տպա
Կրա եմեա եւ կեցո զիս։ զի զարդա
րուիս քո։ զի նորոք կեցուցեր զիս։
Յաւիտեան ոչ մոռացայց զարդա
նալի քո։ զի նորոք կեցուցեր զիս։
կանխաւ եւս արդեօք կորուսեալ էի
Լինէ ոչ օրինք քո իսոք իմ էին,
զի ամբեան ծառայք քո եմ։
եւ կայ։ Հրամանիք քոյս ամայ սիր։
տուիքն քո։ Հաստատուեցեր զերկիր
կինս։ յաշուի մինչեւ յաշուի ձգմար
Յաւիտեան ոչ բան քո կայ յեր
զվկայութիւնս քոյոյ քո։
Թեան քոյամ կեցո զիս։ եւ պահեցից
զի զպատուիրանս քո։ Ըստ ողորմու
սանէին զիս յերկրի։ այլ ես ոչ թո
նեա ինձ։ փոքր մի՛ս եւս՝ եւ կորու
ւն։ ի նանիր հալածեցին զիս՝ օգ
Լինեայն պատուիրանք քո ձգմարիտ
զիս։ այլ ոչ ամաչեցին ամօթիւք
լածէջ իմոց։ Պատմեցին անօրինք
երդե արատացես ինձ իրաւունս ի՛ հո

Յանարհ եղէ միշտ յոյժ • սուր կեցոյց
իրաւանն արդարութեան քո •
Հաստատեցի • զի պահեցից զաջնայն
լոյս ատեն շուրջաց իմոց • Արդարութիւ
ղ • Բերդ ես քան զիս ուխտ իմոց • ու
դաս օրինադիտս արարեր զիս •
Տեցի զնմա ձանապարհս ճարտ • զի
պատուիրանաց քոց իմացեալ ո՛
քան զվերջ բերանոյ իմոյ •
Ալ զի քաղցր են՝ իբրեմն իմ բանք քո
զի դու օրինադիտս արարեր զիս •
Երանեալ քոց եւս ոչ խոստովեցայ •
զոտս իմ • ոչ զի պահեցից զբանս քո •
Ներգէ • Ցամ ձգելոյ էարաց արգելի
տաւն եղէ • զի զպատուիրանս քո քննէր
խօսք իմ էին • Կան զծերսն իմաս
խմաստուն եղէ • զի վկայութիւք քո
իմ էին • Կան զամ ուսուցիչս իմ
ի պատուիրանս քո • զի յաւիտեան
նամին իմ իմաստուն արարեր զիս
նապազ խօսք իմ էին • Կան զքէր
քո • Ալ սիրեցի զօրինս քո • զօրհ
յոյժ անդադր էին ինձ պատուիրանք
Ցամ կամարարեմ տեսի զվախճան •

խորհուրդ նոցա։ Յանցաւորս հա-
րութիւն քոյ. զի անիրաւութիւն իմն
սեան ուք տապաստանիք եղիցին յարդ-
քո յամ ժամ։ Նոյնդեղեր զամենե-
րեցո զիս. և խորհեցայց զհրաշունն
յուսոյ իմմէ։ Օգնեա ինձ և ապր-
ցո զիս. և մի՛ յամօթ առներ զիս ի
նեցից զպատուիրանս սոյ իմոյ։
Ի բաց եղեր ուք կինէն չարէ. և ըմբն-
դու. և ես ի բանս քո յուսացայ։
սիրեցի։ Օգնական և փրկիչ իմ ես
անօրինաց առեցի և զօրինս քո
րութիւն քո յաւիտեան վա՛ հատուցման
հեցուցի զոխերս իմ առնել զարդա-
զի ցնծութիւն սրտի իմոյ։ Ստոյգ
ցի զվկայութիւնս քո յաւիտեան.
քեց ես ո՛չ խոտորեցայ։ Ծառանդե-
տրք զարդարեալք. ի պատուիրանաց
ես ո՛չ մոռացայ։ Ընդէր ինձ մեղա-
ձեռս քո ե՛ս յամ ժամ. և զօրինս քո
ուն քո ուսո՛ ինձ։ Ընդէն իմ ի՛
բանայ իմոյ հոգեւոյ ա՛ր. և զիրաւ-
զիս քոյա բանիւ քոմ։ Ընդ կամս քո

այսորիկ սիրեաց զինս անձն իմ։
Ա.քանչելի ևն վիպասքիք քո • ով
զի ասեցի ես զձանապարհս իմ։
Ա.մ պատուիրանք քո յայտնեցան ինձ
քան զնամ ոսկի և զտպազիոն։
Վ այսորիկ սիրեցի զպատուիրանս քո
տեր զնր • խաւխունեցայն զօրինս քո
Հաւատացի զվկայութիւնս քո • Յաղմ ԺԹ
եմ ես՝ խնամատուն արա զիս • և ծով
թե քուա տար • և բանիցն արդարութ
քո • Ա՞ր ընդ ծառայի քում տր
ըստ ողորմութեան քում • զարդա
րութիւն քո ուսո՛ ինձ։ Ղաւաստ քո
Ա.մբարտաւանքն զղջեցոյց զիս • զի ես
մի՛ մաներ զիս ի ձեռս նեղ
ջաց իմոց • Ընկալ զծառայս քո ի բա
րի • զի մի՛ ամբարտաւանք
Ա.պաւէնին աչք իմ փրկու
թիւդ քում տր • և բանիցդ արդարութ
քո • Ա՞ր ընդ ծառայի քում տր
ըստ ողորմութեան քում • զարդա
րութիւն քո ուսո՛ ինձ։ Ղաւաստ քո
եմ ես՝ խնամատուն արա զիս • և ծով
Հնացայ զվկայութիւնս քո • Յաղմ ԺԹ
տեր զնր • խաւխունեցայն զօրինս քո
Վ այսորիկ սիրեցի զպատուիրանս քո
քան զնամ ոսկի և զտպազիոն։
Ա.մ պատուիրանք քո յայտնեցան ինձ
զի ասեցի ես զձանապարհս իմ։
Ա.քանչելի ևն վիպասքիք քո • ով
այսորիկ սիրեաց զինս անձն իմ։

Ա՛րդարութիւն քո եւ մարդասիրութիւն քո
արհամարհեաւ. եւ զարգարութիւն քո
քո սիրեաց զսուտ։ Ա՛նուն եմ ես և
ընտրեալ է բան քո յոյժ. և ծառայ
ցան զբանս քո ի՛շխանիք իմ.
Ա՛ջեաց զիս նախանձ քո ի մուտ
քեց քոց սուր. և ճշմարիտ են յոյժ.
պատուիրեցեր զարդարութիւն վկայու
ուղիղ են դատաստանք քո։
րեն քո։ Ա՛րդար ես դու տէր. և
զարդարութիւն քո։ Վ՛տակք ջուրց
իջին յաչաց իմոց՝ զի ո՛չ պահեցին զո
զպատուիրանս քո։ Կրակեայ զե՛
րեսս քո ի՛ ծառայս քո. և աւսո՛ւր ինձ
պարտութի՛ւն մարդկան. և պահեցից
ամենայն մեղք։ Փրկեա՛ զիս ի՛ զբո
ըստ բանի քում. և մի՛ ամերժեցն ինձ
Ո՛ճանապարհս իմ ուղի՛ղ արա ինձ
իրաւունս սիրողաց անուա՛ն քո։
Նայեա՛ առիս և ողորմեա՛ ինձ. ըստ
պատուիրանս քո փափագէր անձն իմ
Ո՛ քերան իմ բացի և առի հ՛ոգի. ի՛
ցան զբանս քո ի՛շխանիք իմ.
Ա՛ջեաց զիս նախանձ քո զի մոռա
քեց քոց սուր. և ճշմարիտ են յոյժ.
պատուիրեցեր զարդարութի՛ վկայու
ուղիղ են դատաստանք քո։
րեն քո։ Ա՛րդար ես դու տէր. և
զարդարութիւն քո։ Վ՛տակք ջուրց
իջին յաչաց իմոց՝ զի ո՛չ պահեցին զո
զպատուիրանս քո։ Կրակեայ զե՛
րեսս քո ի՛ ծառայս քո. և աւսո՛ւր ինձ
պարտութի՛ւն մարդկան. և պահեցից
ամենայն մեղք։ Փրկեա՛ զիս ի՛ զբո
ըստ բանի քում. և մի՛ ամերժեցն ինձ
Ո՛ճանապարհս իմ ուղի՛ղ արա ինձ
իրաւունս սիրողաց անուա՛ն քո։
Նայեա՛ առիս և ողորմեա՛ ինձ. ըստ
պատուիրանս քո փափագէր անձն իմ
Ո՛ քերան իմ բացի և առի հ՛ոգի. ի՛

զկնա. զի զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ։
Տէր զնոնարհութիւն իմ և փրկեա՛ զիս. զի զվկայութիւնս քո
ուսուցի ես յաւիտեան։ Ա՛կսկիծ առի զիս վասն մեղաւորացն զի
զանօրէնութիւն քո զանցուցանեն։ Արդարացո՛ զիս Աստուած
և ողորմեա՛ ինձ։ Ա՛ղաչեա՛ զդատաստան իմ և փրկեա՛ զիս.
ըստ բանի քում կենդանեցո՛ զիս։ Հեռի է յմեղաւորաց
փրկութիւն զի զարդարութիւնս քո ոչ խնդրեցին։
Ողորմութիւնք քո բազումք են Տէր. ըստ դատաստանաց քոց
կենդանեցո՛ զիս։ Բազումք են հալածիչք իմ և թշնամիք իմ
յինէն. զվկայութեանցն քոց ոչ խոտորեցայ։ Տեսի զանհաւատս
և տկարացայ. զի զբանս քո ոչ պահեցին։ Տե՛ս զի զպատուիրանս
քո սիրեցի Տէր. ի ողորմութենէ քումմէ կենդանեցո՛ զիս։
Սկիզբն բանից քոց ճշմարիտ է. և յաւիտեան ամենայն
արդարութիւն քո։ Իշխանքն հալածեցին զիս առանց
պատճառի. և յերկիւղէ բանից քոց սարսեցաւ սիրտ իմ։
Ուրախանամ ես ի վերայ բանից քոց իբրև գտանողի աւարի
բազմի։ Զանօրէնութիւն ատեցի և գարհամարհեցի. զօրէնս
քո սիրեցի։ Զքեզ օրհնեցի զանգամ ի վերայ արդարութեան
դատաստանաց քոց։ Խաղաղութիւն բազում է սիրելեաց
օրինաց քոց. և չիք նոցա գայթակղութիւն։ Սպասեցի
փրկութեան քում Տէր. և զպատուիրանս քո արարի։

Պատեա զդատաստանս իմ և փրկեա
զիս. և ըստ բանի քում կեցո զիս.
Հեռի կի մեղաւորաց փրկութիւն.
զի զկնիռսն քո ոչ պահեցին.
Ողորմութիւնք քո բազումք են Տէր.
ըստ իրաւանց քոց կեցո զիս.
Առաջումն որք հալածեն և նեղեն
զիս. և ի վկայութեց քոց ես ոչ խոտո
րեցայ. Հայեի յանապատութիւնս և մա
շեի. զի զպատուիրանս քո ոչ ուսեցին
Տէր՝ զի զպատուիրանս քո սիրեցի.
Տէր՝ ողորմութեամբ քովք կեցո զիս.
Սկիզբն բանից քոց ճշմարտութի՛ւն
յաւիտեան են ամ իրաւունքք ար
դարութեան քո. Նշխարք հալածե
ցին զիս ի՛նանիր. և ի բանից քոց
երկեաւ սիրտ իմ. Ցնծացայ ես ի՛
բանս քո՝ ունի այն որ գտանէ առատ
բազում. Զ մեղս ատեցի և անար
գեցի. և զօրինս քո սիրեցի.

զի զպատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ։
Փառք Հօր և որդւոյ և՛։

Կորուսեալ · խնդրեա զծառայս քո
ցեն ինձ։ Ա՛ոլորեցայ ես ոտ զոչխար
հեսցէ զքեզ · և իրաւունք քո օգնեա
խօք իմ Տէր։ Աւեցուր անձն իմ · օրհ
ցայ փրկուեա քում տր · և օրհնք քո
զի զպատուիրունս քո ընտրեցի։ Ջանակ
Ա՛ղեցի ձեռն քո՛ի կեցուցանել զիս ·
ած պատուիրանք քո արդարութ են ·
Ա՛ստեցին լերդս իմ զբանս քո · զի
ուսուսցես ինձ զարդարութիս քո ·
Թուանք իմ զօրհնութիս քո · յորժամ
քուլ փրկեա զիս։ Ի՛ղևնեացեն շը
աղօթք իմ առաջի քո տր · և բանիւ
քում իմաստուն արա զիս։ Ա՛տցեն
ուշադ իմ առաջի քո տր · ըստ բանի
առաջի քո են։ Ա՛երձեացեն խնդրը
պահեցից զպատուիրանս և զվկայու
թիւնս քո · զի ամ ճանապարհք իմ
վկայութիս քո · և սիրեաց զինս յոյժ։
սիրեցի։ Պահեաց անձն իմ զը
կութիւնք քում տր · և զպատուիրանս
նս զոյնթակղութի։ Ապասեցի փրը

յոյժամ նորոգեա զերբեսս երկրի ու
մուս մարգոյնդր հոգւի սաստիկ։
դեսով ի հանդերստեան հասեալ ժո
աղաչս։ Պաղատի՚մ առ քեզ հո
քոյդր լուծ քոյ պատուիրանաց։
չինս։ և զօրացո բառնալ կամաս զի
թերեւսացս, ի՚ծանրուեց մեզաց զան
աշխատեալք և ծանրաբեռնեալք։
երկար ամք առաջի քո յերեսկոյի՚ս
հրամանի կենդանի որդի աստուածոյ։
Ո՚սո քաղցրագո՚յն ածոյնին քոյ
ածոյնին, և աւետեա՚ի՚ն պրդարդաց։
դարուքեր։ առաչնոյ ա՚ա՚ք սեր
հեա զուրախութի՚ն գործո՚վք սր
մեզ ի տըրտմութեց մեղաց։ և շնոր
մեզ ժամուս։ միխիթարեա զմ
ի տրխարակն գի շերայի՚ն մեր
և աչք մըխի՚թարութեամբ։
Խո՚ջն հայցո՚ղ հայր գըթութե
ա՚ղ-չին սուխ ըստուած։

քո յաւէնքդ դատաւորդ արհեզ. այլա
քողի՛ն ի՛ բարձնուս ի՛ն նրատի՛ր
քո գալըստեանն. օրհնուի՛ աստ
մի՛ տեսանի՛ր զքեզ ի՛ միւսանգամ
Թեամի՛ն քո. արժանաւորեա՛ տէ՛ր
նի՛ եղէն տեսանի՛ր ի՛ զքեզ ի՛յարդար
արբոց քոց առաքելոց. ոլոր արժա
Հաղորդա ար՛ և զմե՛զ տէր ընդ
ընդ հովանեաւ խաչի՛ քո սո՛ւրբ։
զի քե՛զ տեր պահպանեա՛ ի՛ մեզ
սուբ մօր քոյ և՛ կուսի։ ալաչեմք
նեղեա յանցանաց մերոց բարեխո՛
դատել ի՛ զ Թշնամին խաչի՛ քոյ։
ի՛ր քո։ յորժա՛մ գաս փառօք հօր
նեմք առաքի՛ անոխակալ տրո՛ւԹե՛ա
նագի՛ր անարատ ծընողի՛ քո արկա
ար՛ աւազանաւն։ ազա՛ Հ՛ենդա
ննջեցեալսն մեր ի՛ զ ծնեալսն ի՛ քէ՛ն
կան։ նորահեստո՛ր զարդարեա՛ ի՛ զ
վերստին բառնա՛նա՛ զգե՛ս մարդ

լոյս ըստ ծաղկեա յանէնկոլոմ մեր։
Ս յոյսիսոյնէ ապաստանիմ ի քեզ, զքոյ-
ով արուսատուէ հայցուածիմ ինձ կեան. քա-
ստացուածոյ քեզ երկրպագիմք քո
քաւիչ։ Ա ՅԱՆՈՒՈՅ ու մեզ հայեաց
պէս։ առնա մեզ շնորհս բարեխոսու-
ընդ հօր կրեցեր ի քէզ պատրաստեալ
րիսիմ։ ալլելուիա զքեզ բանեն որ
քրիստոս աստուածդ ամենօրհնեալ կոյս մա
Լսումք անմարմնոյն հրեշտակէն.
քաւուն մեղաց ի մեզ ընդ
առնա մեզ շնորհս բարեխոսուս վասն
հաստատեցեր քաղցրոյ բնութեա.
ա յ յ ր զ ի վերուստ ընդ հացդ կեա
ասկի, ու առաքեալոն կտակարանեց.
Ա ՅՍՈՒՍ . սուրբ
ՀԱ ՍՈՒՐԲ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ԱՍՄՆՈՅ.
ջեցիս լոյս ըստ մարդ. յարուցաւ գերեզման
պատուական փառօք. քանզի քո իսկ ձեռն փայ
ջանգը սրբ սուրբունին, մինչեւ ըստնդ

Ծա՞ռայն կը նայ. զբօսքեակո՛ն ըլլ չանապարհ
շէ՛ն ու դրախտի՛ պէս ըլլ չանապարհ
Պա՛ր բուսնակեր պահէին յանդիման ու
Թռուցի՛կն զբնութեան. բարե.
տեսա՛ր նոյնիսկ հրեշտակներ տ
երանու՛թիւն. ա՛յդ ըրի գալստեան ն
ըլլ ջնջուս. ա՛նգամ՝ երբոր հայե՛ք
բարեխօսեցա. Կ՚ըսեցա՛յ՝ կը քան
ծիլը զմարդի՛կ, ի՛ կեանս ա՛նմահ.
ի՛ հասանելու մեղա՛ց ծովէն վերա
ծայրի՛նը լսո՛ւին ըսելով. ա՛յդ
քրիստոսի. Հայ զարակերաց աստուա
կանչ եկե՛ղեցւո՛յ. Կ՚ապրեցա՛յդ
բարեխօսեցէ՛ք սուրբ վասըն մա՛ն
տեսանող զանազանե՛ն հրեղէնաց.
խարտ. ա՛յդ ըրի արժանի՛ եղէ՛ք
րեալը ի սկիզբանէ՛ նախ քան զա՛շ
Ա՛ռաքեա՛լք ա՛ստուածոյ. ըլնա
կոյիս աչքե՛ր թռչնա՛ծոյ.
օրհնեցէ՛ք ըզ քեզ ի յարու՛թե երե

հոլիբրեն քամ թիւղեաւ երկրէ նոս։ զոր
Աբրահամ ընդ մեռեալ իւր կնոջէ, եւ
անտիսական արեանն ընդ կոպածնիկն
զանիկ։ եւ ի վեր քոյ հեղեաւ շիթք
ցաք ի խոճանոյ եւ յանմարմինն գոյ
զենարան։ քանզի քեզ ասէրն
ըզ քեզ ածային բանին, տեղի եւ
վարձանդ ձօղմսեաւն դաւանեալ
մեր։ զքեզ օրհնեն մանուկ

թուէն հօտ եւ ի բառաչ ընդ մեղմ
նոյ զառն անարատ։ ի հաշտու
հակ։ այլ ի վերայ քո զեղ
խոյ յորջանիկ ի խոհանոցն ի
Աբրահամ ծանոյն վերայբերեալ
սուրբ եկեղեցւոյ։

զքեզ օրհնեն մանկունքն

աղերդ միայն կենդանի եւ վերկրիւք։
արտափայլեալ ցուցար յերկրի զձ
հայքըն բոյնեղէնն արօթեր։ այսօր

ԹԵՍԱՆ • ՄՂԱՇԻՐՔ ԶԶ

ՈՒԱՀԻՆ ՍԱՆԵՍԱՆՑ ՀՅՈՒՐՆԴՈՒՆ

ԴԱՒՐԻԿ Ը ՄԵԾՔ • ՈՐ ԿԱՅՔ ՄԻՇՏ
ՄՆԱՒԵ ԵՒ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ • ՄԻՔԱՅԿ Ե
ՐԵԿԱՒՔ ՄՂԻՒ ՄԱՐԴԿԱՆ, ՄԻՋՈՑԴԵ
ԿՐԵՔ ՍԻՆ ՇՈՒՐՋ ԶԵՐԿԻՒՂԱԾՈՒՆԴ
ՊԱՀԱՊԱՆՈՒԹԻՒՆ ՄՇԱՒՈՒՄԻՆ • ԲԱՆԱՌ
ԿԻՆՆԱՑՈՒՆ • ՄՂԱՇԻՐՔ
ԽՆԴՐԵՐԻՆ, ԿԵՆԱՑ ՔԱՐԱՁԸ ԸՆԴ
ԱՒԵՏԱՒՈՐԸ ՏՈՒՀՔԱՑԱՆ • ԵՒ ԿԱՆԱՆՑՆ
ԱՆՕՐԻՆ ՆՈՒԼԹԵԱՆՆ, ՅԻՇՆԸ ՆԴԵԱՆՆ
ԴԻՂԱՂԸ ԸՆԴ ՄԻԱՅՆԻՆ ԱՊԱՍԱՒՈՐԵԼ
ԴԱԾՈՒՔ ԽՈՐԱՑՆ ԱՌԱՒԱԾՈՅ • ՈՐՔ
ՏԷՍԱՆՕՂՔ ՄԵՆՔ ԱՆԱՍԻՆ • ԽՈՐՀԸՐԴ
ՔԱՒՈՒԼԹԵԱՆ ՄԵՂԱՑԱ ՄԵԼՈՅՑ
ԲԱ ԵՒՍՈՒ ԼԵՐՈՒՔ ԱՒ ՍՏԵՂ, ՎԱՍՆ
ԵՐԿՆԱՒՈՐԱՑԴ • ՄՂԱՇԻՐՔ ԶՁԵԶ
ԸՆԾԱ • ՈՐՈՎ ԼԵՑԵԱՒ ՂԱԹԻՒ ՀԱՐԻՒ
ԵՒ ԵԿԵԱՒ ԻՒՐՔՈՒՆԴ ՄԵՂ ՄՆԱՑԻՐ

ղեա՛ց • սուրբն մաղ։

Հրեայքս զատուասը՛ն զա՛ս քարս
Հրեայքակա՛ն գաղտասը՛ն զա՛ս քարս
Հրեայքակա՛ն գաղտասը՛ն զա՛ս քարս

Հրեայքս զատուասը՛ն զա՛ս քարս

Աղաւնի։

Ո՛չ ոք ունի սէր մեծ քան զայն՝ որ անձն իւր դնէ վասն
հանդիսաց և ողորմութիւն. և մեզ մեղաւո-
րացս՝ հնարիցեմ զքեզ ողորմել յանցանաց

Կատու։

մեր։ Ես ևս խաղաղութեամբ պառկիմ և
ննջեցից. զի դու միայն Տէր յուսացուցեր
զիս ի յոյս յարութեան մեռելոց։ Ամէն։

Աղուէս։

Ո՛վ Տէր ողորմեա՛ մեզ։ Ամենակալ՝
հնարիցեմ ողորմել ևս քեզ։ Ամենայն
գազանք զիրկիչք մեր քան՝ զի գինն ըստ
դարան դասեցան. և մեզ կեցուցանէ
Տէր ողորմեա՛ մեզ։ Ամէն։

Ընձուղտ։

Ո՛վ Տէր ողորմեա՛ մեզ։ Ամենակալ՝ հնարիցեմ
զիմ ողորմել և քարոզել։ Ես ոչ
գիտեմ այլ՝ անտիկել և քարոզել։ Ես
հանդուցեալ ծնեալ եմ ի հոգիս
ուսուցանել ճշմարիտ ճանապարհ
ի յոյս արժանի ողորմութեան. քաւութեամբ
և թողութեամբ մեղաց։ Ուստատուրել պայծա-
ռացոյց զնա ըստ քո յայտնութեան դատաստան։
Ո՞վ դու ես այր և տարիք ամպոյն,
դատաստան կենդանեաց և մեռելոց։
Աւքեզ վայելէ փառք՝ իշխանութիւն
և պատիւ։ Ամէն և միշտ և յա-
ւիտեան։ Օրհնեալ ես մեր յիշ քան զամէն
ի յայլ մեր որ յերկինս ես։

Զայր անաւր ձայն Տ֊ր՝ Ողջ սիրեցեալ։
Սերտոյս միոյ խօսեր՝ ամպ հալածեցեալ։
Յաղօթելն եւս՝ այտակերպեցեալ։
Ի թաւիւր երկաք՝ եւ ոտր մարմնոյ ցեալ։

նուէր և զիւաւոր հօր և որդւոյ և՛։
Թշնամանոյն։ Աւրհնել հանգուցեալ զՅիսո-
քեւ պահպանել լեցուք յորոգումիցդ
հուրդս մեր։ Ասպէս զի յայմ ժամ
քո բեւեռեալ պահեսցես զմիսս և զհոգս
յայմ ժամանակի։ Ընդ նոսա երկիւղ
զաղութիւն ի գիշերին յայսմիկ և
Տէր աստ մեր գու պահեսցես զմեզ խա-

Ընկեր։

Աչ ևս մի։ Ո՛ անձինս։ Աղերսեալ։
Ո՛ Հրեշտակ։ Ո՛ քաւու։ Ո՛ Տեր
Ո՛ Հանգիստ գիշերիս խաղաղու։
կատարումն Յիսուիս ամաց մերոց ամե՛։
լուլ զՀոգւդ և զմարմին մեր միսէլ ի
ի գիւտական խոտովուէ ամբողջ պահե
հեսցե զմեզ յերկիւղական գիշերիս
զհրեշտակ խաղաղութե որ եկեալ պա
ջութիւնք զամենակալին աստ ։ և
Կոչեալ։

խոչիւ քոյ ի խաղաղութե։
քեզ։ այլ պահեսցես զաւուրս ակն և մեք
մի՛ անտես առներ զապաւինեալսն ի